

Vlaams
Parlement

ingediend op **459** (2014-2015) – Nr. 1
26 augustus 2015 (2014-2015)

Ontwerp van decreet

houdende diverse bepalingen inzake omgeving,
natuur en landbouw en energie

INHOUD

Memorie van toelichting	3
Voorontwerp van decreet van 19 december 2014	63
Advies van de Strategische Adviesraad Ruimtelijke Ordening – Onroerend Erfgoed	85
Gezamenlijk advies van de Strategische Adviesraad Landbouw en Visserij en de Minaraad	93
Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen	125
Voorontwerp van decreet van 3 april 2015	133
Advies van de Raad van State	161
Ontwerp van decreet	187

MEMORIE VAN TOELICHTING

1. REPLIEK OP UITGEBRACHTE ADVIEZEN

Het gunstig advies van de Inspectie van Financiën van 2 december 2014 gaat als bijlage 3. De Inspectie van Financiën verwijst in haar advies naar technische aanpassingen die potentieel minimale budgettaire gevolgen hebben. Deze aanpassingen worden opgevangen binnen de beschikbare kredieten.

Het akkoord van de Vlaamse minister van Begroting werd verleend op 19 december 2014.

- 1.1 Het advies van SARO (Strategische Adviesraad Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed) van 28 januari 2015, het gezamenlijk advies van de Minaraad en de SALV (Strategische Adviesraad Landbouw en Visserij) van 5 en 6 februari 2015 en het advies van de SERV (Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen) van 9 februari 2015 werden als volgt verwerkt

– Hoofdstuk 6. Veldwetboek

Aanbevelingen Minaraad & SALV bij artikel 6

"[3] De Raden merken op dat met de voorgestelde wijziging nog niet alle knelpunten rond agroforestry zijn opgelost. Zo is er bijvoorbeeld voor het kappen van bomen volgens de Codex Ruimtelijke ordening van 15 mei 2009 (artikel 4.2.1) een stedenbouwkundige vergunning nodig. Er is vrijstelling van de vergunningsplicht indien:

- De hoogstammige bomen geen deel uitmaken van het bos;*
- En, de bomen liggen in een woongebied in de ruime zin, in een agrarisch gebied in de ruime zin of in een industriegebied in ruime zin, en niet in een woonparkgebied;*
- En, ze liggen binnen een straal van maximaal 15 meter rondom de vergunde woning, de vergunde landbouwbedrijfswoning of landbouwbedrijfsgebouwen of de vergunde bedrijfswoning of bedrijfsgebouwen.*

De Raden stellen vast dat deze vrijstelling niet geldt voor boslandbouwsystemen en vragen daarom een aanpassing zodat het duidelijk wordt dat voor het kappen van bomen in een agroforestry systeem geen stedenbouwkundige vergunning noodzakelijk is."

Antwoord: De aanbeveling van de raden is terecht. Een vrijstelling zal worden voorzien in het besluit van de Vlaamse Regering tot bepaling van handelingen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is.

"[4] De Raden bevelen tenslotte aan om daarnaast ook voor alle andere wetgeving met betrekking tot de aanplant en het kappen van bomen (bijvoorbeeld Natuurdecreet) na te gaan of er inzake agroforestry systemen nog juridische problemen bestaan en zo ja, daarvoor een afgewogen oplossing te zoeken."

Antwoord: De suggestie van de Raden wordt meegenomen. De bevoegde administraties zullen een grondige analyse uitvoeren.

"[5] De Raden merken op dat deze wetswijziging in het bijzonder geen afbreuk mag doen aan wettelijke erfdienstbaarheden of verbodsbepalingen die zich tegen de aanwezigheid van bomen verzetten op een bepaalde afstand van ondergrondse installaties zoals kabels en leidingen."

Antwoord: De aanbeveling van de raden wordt bijgetreden en noopt niet tot een aanpassing van het voorliggend verzameldecreet.

– Hoofdstuk 9. Decreet houdende maatregelen inzake grondwaterbeheer

Aanbeveling Minaraad en SALV bij artikel 10, 1°

"[8] De Raden vragen te verduidelijken waarom de wijziging van de omschrijving van de term Qgwp en de hernoeming ervan tot Qgw (Grondwaterdecreet, art. 28quater, §1, 2°, a) en b)) niet leidt tot een wijziging van de formule voor het berekenen van het volume grondwater (in m³) dat in het jaar voorafgaand van het heffingsjaar werd gewonnen. In de formule blijft de term Qgwp onveranderd staan. Als gevolg daarvan zou in de formule een parameter gebruikt worden die niet gedefinieerd is. Een andere optie kan er in bestaan de term Qgwp te houden en enkel de definitie bij te stellen."

Antwoord: De aanbeveling brengt een tikfout aan het licht in de wijzigingstekst. Er moet wel degelijk Qgwp blijven staan. De decreettekst werd in die zin verbeterd.

Aanbeveling Minaraad en SALV bij artikel 11

"[9] De Raden zijn het er principieel mee eens dat het beleid voor alle grondwaterwinningen gelijk is en bijgevolg kan steunen op dezelfde juridische basis. Toch menen de Raden dat hierover een voorafgaandelijk maatschappelijk debat op zijn plaats was geweest."

Antwoord: De decretale aanpassing betreft een erg beperkte aanpassing voor grondwaterlagen die nauwelijks watervoerend zijn. Bij omvangrijke aanpassingen van het beleid op het vlak van grondwaterwinningen zal rekening gehouden worden met de noodzaak tot een voorafgaandelijk maatschappelijk debat.

– Hoofdstuk 10. Decreet betreffende de milieuvergunning

Aanbeveling Minaraad, SALV en SERV bij artikel 12

De Boerenbond, Algemeen Boerensyndicaat (ABS), Groene Kring, de Unie van Zelfstandige Ondernemers (UNIZO), Vlaams Agrarisch Centrum (VAC) en Vlaams netwerk van ondernemingen (Voka) gaan akkoord met het voorstel tot decretale verlenging en beklemtonen dat deze wijziging op geen enkele manier het bereiken van de Europese natuurdoelstellingen hypothekeert. Ze biedt de betreffende inrichtingen enkel de nodige tijd om te onderzoeken of, en zo ja op welke wijze, zij hun activiteiten kunnen bijsturen, gegeven de gewijzigde context. Dit is belangrijk voor de rechtszekerheid en de creatie van een stabiel ondernemings- en investeringsklimaat. Tenslotte menen deze organisaties die het standpunt onderschrijven dat deze beperkte verlenging van vergunning wel degelijk juridisch te verantwoorden is en in overeenstemming is met de bepalingen van de Habitatrichtlijn. Deze regeling kan daarenboven ook gezien worden als een concretisering van artikel 2, lid 3, van de Habitatrichtlijn waarin expliciet gesteld wordt dat de op grond van Habitatrichtlijn genomen maatregelen rekening houden met de vereisten op economisch, sociaal en cultureel gebied, en met de regionale en lokale bijzonderheden.

Natuurpunt en Bond Beter Leefmilieu gaan niet akkoord met een extra verlenging. Het voorliggend artikel brengt volgens hen de standstill in stikstofdepositie in gevaar en legt hoogstwaarschijnlijk een hypotheek op het behalen van de instandhoudingsdoelstelling (IHD). Deze bepaling is volgens hen in strijd met de Habitatrichtlijn, artikelen 6.1 en 6.2. Er is geen instrument beschikbaar om in te grijpen als verslechtering van natuurkwaliteit of toename in deposities zich voordoet. De vraag stelt zich hier of een vergunning die negatief beoordeeld wordt op een ander aspect dan stikstofdepositie, nog geweigerd kan worden. Maatregelen

zoals de voorgestelde verlenging kunnen enkel overwogen worden binnen een sluitend kader van een DPAS/VPAS (definitieve/voorlopige Programmatische Aanpak Stikstofdeposities), waarin garanties worden geboden naar het voorkomen van verslechtering en dalen van de milieudruk door stikstofdepositie.

Landelijk Vlaanderen merkt op dat maatregelen zoals de voorgestelde verlenging moeten passen binnen een sluitend kader van VPAS/DPAS waarin het herstelbeleid uitgewerkt, gefinancierd en operationeel wordt met duidelijke bakens tegenover het regulier IHD-beleid voor de SBZ's (speciale beschermingszone) rekening houdend met de timing van vrijwilligheidsfase, de verplichtingsfase en de nu gevoerde communicatie hieromtrent.

In het kader van het advies van Minaraad en SALV onthouden ABVV, ACV, ACLBV en de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG) zich bij deze standpunten. ABVV, ACLVB en ACV formuleren in het kader van het advies van SERV wel als aanbeveling rekening te houden met de afdoende bescherming van natuur en milieu, de negatieve budgettaire weerslag van een herstructurering in tijden van schaarse overheidsmiddelen, de sociale effecten van een herstructurering van de betrokken bedrijven en het feit dat uit dit dossier lessen getrokken moeten worden om in de toekomst herstructureringen zoveel als mogelijk te voorkomen.

Antwoord: Het meerderheidsstandpunt van de raden wordt gevolgd. Tijdens de decretale verlenging behouden de vergunningverlenende en de toezichthoudende overheid een reeks instrumenten om in te grijpen indien nodig. Zo kan de vergunningverlenende overheid te allen tijde de vergunning intrekken. De toezichthoudende overheid behoudt bovendien haar mogelijkheden inzake handhaving (bijvoorbeeld door middel van bestuurlijke maatregelen).

– Hoofdstuk 12. Jachtdecreet

Algemene aanbeveling Minaraad en SALV

"[19] De Raden merken op dat er door de Vlaamse Regering onlangs nog een vraag voor advies over de wijzigingen aan het Jachtdecreet werd voorgelegd. Dit advies werd pas begin december aan de Vlaamse Regering overgemaakt. Het feit dat er nu opnieuw wijzigingen voorliggen, vergroot het risico op incoherentie. Er is bovendien een mogelijke impact van deze nieuwe wijzigingen op de vorige. De Raden vragen daarom deze artikelen voor het vervolgproces mee te nemen in de besluitvorming rond het Jachtdecreet. De Raden vragen zich ook af waarom men deze twee initiatieven niet heeft samengevoegd."

Antwoord: Het samenvoegen van de twee decretale initiatieven is gelet op de stand van zaken van beide procedures niet wenselijk. Beide procedures zijn steeds maximaal op elkaar afgestemd zodat het risico op incoherentie waar de raden naar verwijzen, kan worden uitgesloten.

Aanbeveling Minaraad en SALV bij artikel 14

"[20] Artikel 7 van het Jachtdecreet (over de jachtrechthouder) is momenteel het enige artikel in het decreet waarin nog een dubbele verwijzing is opgenomen (zo wel een verwijzing naar de arrondissementscommissaris, als naar een door de Vlaamse Regering aan te wijzen ambtenaar). De Raden vinden het schrappen van deze expliciete vermelding in artikel 7 van het Jachtdecreet, conform wijzigingsartikel 14 inderdaad aangewezen."

Antwoord: Deze aanbeveling ondersteunt het tekstvoorstel in het ontwerp van verzameldecreet en behoeft geen verder antwoord.

Aanbeveling Minaraad en SALV bij artikel 15

"[21] Inzake het wijzigingsartikel 15 merken de Raden op dat ook bijzondere veldwachters worden ingeschakeld voor bestrijding. Zij zijn evenwel niet steeds in het bezit van een jachtverlof. De Raden wijzen in dit kader op het feit dat de Vlaamse overheid bij een vorige wijziging nog extra taken voor de bijzondere veldwachters voorzag, bijvoorbeeld in het kader van bestrijding van wilde zwijnen. De Raden stellen dan ook voor om de decreetbepaling dusdanig te formuleren dat bijzondere veldwachters kunnen optreden in het kader van bestrijding met vuurwapens, zelfs indien ze niet in het bezit zouden zijn van een jachtverlof.

De Raden stellen dat het aanbieden van het in het kader van bestrijding gedode wild aan het OCMW inderdaad een voorbijgestreefde regelgeving lijkt die zonder problemen kan worden opgeheven."

Antwoord: Voorliggend voorstel past binnen het streven om personen die bestrijding uitvoeren met een vuurwapen allemaal aan dezelfde hoge vereisten te laten voldoen voor het uitvoeren van die activiteit. De extra vereiste om te moeten beschikken over een jachtverlof, af te leveren door een ambtenaar (i.c. de arrondissementscommissaris) is niet zomaar een extra vereiste, maar een bijkomende controle die moet toelaten om te oordelen of een bepaald persoon die zich met een vuurwapen op het terrein begeeft daartoe in staat mag worden geacht zowel op technisch vlak als op andere vlakken. Een jachtverlof wordt jaarlijks afgeleverd, wat impliceert dat deze controle jaarlijks kan gebeuren. De jachtregelgeving voorziet ook in een reeks gronden die toelaten dat de arrondissementscommissaris in een aantal bijzondere gevallen (zwaarwichtige gronden) de mogelijkheid heeft om een jachtverlof in te trekken. De bedoeling van de aanpassing van artikel 22, door niet louter te vereisen dat men voldoet aan de voorwaarden tot het verkrijgen van een jachtverlof, maar door op te leggen dat men ook effectief over een jachtverlof moet beschikken, heeft te maken met het mogelijk maken van deze extra controle voor mensen die zich op regelmatige basis met een vuurwapen in het veld begeven. Er is geen reden om ten aanzien van bijzondere veldwachters anders met de bezorgdheid tot voldoende controle om te gaan, en er is met andere woorden geen reden om bijzondere veldwachters in deze anders te behandelen.

Aanbeveling Minaraad en SALV bij artikel 16

"[22] Inzake het schrappen van het vijfde lid van artikel 23, wijzen de Raden op erop dat dit verbod ervoor heeft gezorgd dat er momenteel geen illegale handel bestaat. Ook wat het onderbrengen van het vervoer en in de handel bij artikel 26 betreft, wijzen de Raden op een mogelijk probleem. Het verbod op vervoeren of in de handel te brengen van artikel 26, geldt volgens de uitzondering, vermeld in 1°, immers niet vanaf de opening van de jacht tot en met de tiende dag na de sluiting van de jacht. Aangezien jacht (met inbegrip van bijzondere jacht) voor zowel vos als voor konijn bijna het hele jaar door mogelijk is, zou dit betekenen dat deze beide soorten nog levend vervoerd zouden mogen worden. De Raden pleiten er dus voor om de huidige bepaling in artikel 23, vijfde lid te weerhouden.

De voorgestelde wijziging inzake het vernielen van afsluitingen is met deze wijziging ook in overeenstemming met de code van goede praktijk die een afrastering ook voor andere wildsoorten voorziet. De Raden gaan dan ook wel akkoord met deze wijziging."

Antwoord: De aanvankelijk voorgestelde opheffing van het vijfde lid van artikel 23 wordt niet weerhouden in het ontwerp van decreet. Een volwaardige opheffing van dit vijfde lid behoeft eerst een uitvoeringsbepaling door de Vlaamse Regering op basis van artikel 26, derde lid, van het Jachtdecreet om de opheffing helemaal te kunnen vervangen.

Aanbeveling Minaraad en SALV bij artikel 17

"[23] De Raden gaan akkoord met de voorgestelde wijziging aan artikel 26. De Raden wijzen er evenwel op dat het vervoer van uit gevangenschap afkomstig gekweekt wild en van op legale wijze buiten het Vlaamse Gewest verkregen wild, niet in het decreet wordt vermeld."

Antwoord: Het vervoer van uit gevangenschap afkomstig gekweekt wild en van op legale wijze buiten het Vlaamse Gewest verkregen wild, worden reeds geregeld in artikel 61 van het Jachtvoorwaardenbesluit van 25 april 2015. Dat artikel is gebaseerd op artikel 36 van het Jachtdecreet. Er is met andere woorden geen reden om dit ook nog in het decreet op te nemen. Deze nu reeds voorziene werkwijze is overigens een bevestiging van de manier van werken die wordt voorgesteld ten einde om te gaan met de hierboven vermelde bemerking van de Minaraad en de SALV over de voorgestelde wijziging van artikel 23, vijfde lid, van het ontwerp van verzameldecreet.

– Hoofdstuk 13. Decreet houdende algemene bepalingen inzake milieu-beleid

Aanbeveling SARO bij artikel 25 en 27 (na hernummering artikel 31 en 32)

"De raad merkt op dat het onduidelijk is in welke mate dergelijke besluiten in overeenstemming moeten zijn met de stedenbouwkundige voorschriften en in welke mate zij er kunnen van afwijken. De raad vraagt dit te verduidelijken om zo mogelijke misverstanden in relatie met de (bestuurlijke) handhaving inzake ruimtelijke ordening te vermijden.

Het is bovendien onduidelijk in welke mate en bij welke instantie belanghebbenden dergelijke impliciete stedenbouwkundige vergunningen kunnen aanvechten. Indien de wettigheid ervan enkel zou kunnen worden opgeworpen bij de Raad van State, is er alvast een verschillende behandeling in verhouding met de procedure zoals voorzien in de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) waar de Raad van State geen bevoegdheid heeft. Dit kan problematisch zijn in die gevallen waarbij de impliciete stedenbouwkundige vergunning een meer dan beperkte ruimtelijke impact zou hebben. De raad vraagt de eenheid van rechtspraak te bewaken."

Antwoord: De preventieve, inperkings- en herstelmaatregelen, hebben ruimtelijk steeds een zeer beperkte impact waardoor het verantwoord is om in geval van uiterste hoogdringendheid snel maatregelen te nemen. Voor maatregelen met een meer dan beperkte ruimtelijke impact, moet steeds de reguliere procedure worden gevolgd waartegen de bestaande rechtsmiddelen kunnen worden aangewend.

– Hoofdstuk 14. Decreet op het natuurbehoud en het natuurlijk milieu

Aanbeveling Minaraad en SALV bij artikel 30, 2° (na hernummering artikel 38, 2°)

"[26] De Raden wijzen er op dat voorgestelde wijzigingen niets veranderen aan de procedure. De toevoeging over de samenstelling en werking van de verificatie-commissie is zelfs enigszins achterhaald omdat de samenstelling al werd geregeld via een besluit van de Vlaamse Regering van 26 september 2014. Over de werking van deze commissie wordt in dit besluit vermeld dat het INBO instaat voor de wetenschappelijke ondersteuning ervan."

Antwoord: Deze opmerking van de raden wordt bijgetreden en noopt niet tot een aanpassing van het voorliggend verzameldecreet.

– Hoofdstuk 15. Decreet betreffende water bestemd voor de menselijke aanwending

Aanbeveling Minaraad, SALV en SERV bij artikelen 33-41 (na hernummering artikelen 41-49)

Deze aanbeveling van de raden heeft betrekking op de invulling van de taken van de WaterRegulator en de invulling van de tariefregulering. De raden formuleren een reeks aanbevelingen voor de invulling van het besluit dat de regels zal vaststellen met betrekking tot de methode voor tariefbepaling, de inhoud en de modaliteiten van de aanvraag en de bekendmaking van tariefwijzigingen aan de abonnees.

Antwoord: De tariefregulering zal in een uitvoeringsbesluit bij het decreet door de Vlaamse Regering vastgelegd worden. De geformuleerde aanbevelingen over tariefregulering en tariefstructuur zullen meegenomen worden in de uitwerking van de tariefregulering. In voorbereiding hierop werden de raden reeds betrokken in de consultatie over tariefregulering van de integrale waterfactuur die momenteel lopend is.

De aanbevelingen over de invulling van de regulering zullen meegenomen worden in een herziening van de reguleringsmethode. Het toewijzen van tariefregulering aan de WaterRegulator noopt immers tot een herziening van de huidige invulling van de opdrachten. Van zodra de methode voor tariefregulering vastgelegd is, wordt werk gemaakt van een bijgestuurde reguleringsmethode.

– Hoofdstuk 16. Decreet betreffende het integraal waterbeleid

Aanbevelingen Minaraad en SALV bij de artikelen 45-49 (na hernummering artikelen 54-58)

"[34] Omtrent de verwachte adviesvraag over de herziening van normen en de invoering van nieuwe normen voor prioritaire stoffen vragen de Raden alvast aandacht voor de toegestane termijnen. Indien de termijn van twee maanden niet haalbaar zou zijn met het oog op de omzetting van RL 2013/39/EU tegen 15 september 2015, dan kan dit enkel gelden voor de aanpassing van de normen met betrekking tot die richtlijn.

Voor de bijstelling of invoering van normen in uitvoering van art. 2.3.1.3 van VLAREM II geldt het bereiken van die internationale verplichting niet. Daarvoor kan de termijn van twee maanden behouden blijven.

[35] In art. 46, 1° en 2° wordt aangekondigd dat de goede ecologische toestand bereikt moet worden ten aanzien van herziene bestaande, respectievelijk van kracht geworden nieuwe normen, ter uitvoering van het Besluit van de Vlaamse Regering van 21 mei 2010 dat VLAREM I en II herzielt (B.S. 9 juli 2010). Dit besluit (art. 6) voerde onder andere artikel 2.3.1.3 in VLAREM II in dat zelf verwijst naar art. 2.2.3. §4 van het DABM. Het Besluit trad in werking tien dagen na de bekendmaking in het Belgisch Staatsblad van het besluit van de Vlaamse Regering waarmee de eerste stroomgebiedbeheerplannen voor de stroomgebieden van de Schelde en de Maas worden vastgesteld. De stroomgebiedbeheerplannen werden vastgesteld door de Vlaamse Regering op 8 oktober 2010, de publicatie in het B.S. gebeurde op 11 januari 2011. De essentie hiervan is dat de milieukwaliteitsnormen voor oppervlaktewateren op gezette tijden en minstens bij de herziening van de stroomgebiedbeheerplannen geëvalueerd en in voorkomend geval aangepast worden.

Derhalve menen de Raden dat de verwijzing naar het besluit van 21 mei 2010 overbodig is en beperkt kan worden tot een verwijzing naar VLAREM II."

Antwoord: De periodieke herziening van de milieukwaliteitsnormen voor de prioritaire en de prioritair gevaarlijke stoffen zit vervat in artikel 2.3.1.3 van titel II van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning (VLAREM) zoals ingevoegd bij besluit van de Vlaamse Regering van 21 mei 2010 met betrekking tot het vaststellen van nieuwe milieukwaliteitsnormen voor oppervlaktewater, waterbodems en grondwater. Zoals de raden terecht opmerken in randnummer 35 is het duidelijker om te verwijzen naar artikel 2.3.1.3 van titel II van VLAREM. De tekst van het decreet wordt dan ook in die zin aangepast.

"[36] Ten slotte vragen de Raden om vanuit legistiek oogpunt te onderzoeken of de decretale verankering van het principe van de evaluatie en in voorkomend geval de aanpassing van normen voor oppervlaktewateren op gezette tijden en minstens ter gelegenheid van de herziening van de stroomgebiedbeheerplannen niet beter in het DABM, Hoofdstuk II, Afdeling II Bijzondere bepalingen kan gebeuren."

Antwoord: Het periodiek onderzoek – dat reeds decretaal verankerd is in artikel 51 – moet worden samen gelezen met artikel 3, §2, 25°-29°, (definities goede toestand) en artikel 61 (periodieke toetsing analyses en beoordelingen) van het decreet Integraal Waterbeleid. Dit is verder geëxpliciteerd in deel 2 "Milieukwaliteitsnormen en beleidstaken ter zake", van titel II van VLAREM. In dat deel 2 is bij meerdere milieukwaliteitsnormen een periodieke herziening als beleidstaak opgenomen. Het is transparanter om deze beleidstaken allen bijeen gebundeld te houden.

De essentie van de nieuwe bepalingen in artikel 51, §2, van het decreet Integraal Waterbeleid is echter niet zozeer de evaluatie op basis van artikel 2.3.1.3, titel II, van VLAREM, maar wel het onderscheid tussen de verschillende normen voor prioritaire en prioritair gevaarlijke stoffen in omzetting van de nieuwe Europese richtlijn met een verschillende timing. Daarom horen deze bepalingen ook thuis in het decreet betreffende het integraal waterbeleid (DIWB).

– Hoofdstuk 17. Decreet betreffende de openbaarheid van bestuur (hoofdstuk geschrapt naar aanleiding van het advies Raad van State)

Aanbeveling Minaraad en SALV bij artikel 50

"[39] Het nieuwe Samenwerkingsakkoord Seveso beoogt de omzetting van in hoofdzaak de Seveso III-richtlijn. Artikel 22 van deze richtlijn bepaalt dat alle op grond van deze richtlijn opgeslagen informatie ter beschikking moet worden gesteld overeenkomstig de richtlijn inzake toegang tot milieu-informatie. Hiermee wordt de openbaarheid die bestaat voor milieu-informatie doorgetrokken naar Seveso-informatie.

Seveso-informatie bevat soms vertrouwelijke bedrijfsinterne informatie. Een te verregaande openbaarmaking hiervan kan leiden tot veiligheidsrisico's. De Minaraad vraagt dan ook om hier voorzichtig mee om te gaan en om de gevolgen van de versoepeling van de openbaarmaking van Seveso-informatie goed in kaart te brengen."

Antwoord: Seveso-informatie valt onder milieuinformatie, zoals aangegeven in artikel 22 van de Seveso III-richtlijn, en zodoende moest het Openbaarheidsdecreet worden aangepast. In een aantal gevallen kunnen veiligheidsrapporten en de lijst van gevaarlijke stoffen vertrouwelijke/gevoelige informatie bevatten. Het ontwerp van Samenwerkingsakkoord houdt hiermee terdege rekening. Volgens artikel 23, §2, van het Samenwerkingsakkoord wordt de exploitant de mogelijkheid gegeven om bepaalde delen van het veiligheidsrapport of de inventaris van gevaarlijke stoffen niet openbaar te maken. Deze aanvragen worden bekeken en de bevoegde overheid zal, afhankelijk van de aanvraag, al dan niet de aanvraag tot onttrekking van de openbaarheid inwilligen.

– Hoofdstuk 25. Decreet betreffende complexe projecten (na hernummering hoofdstuk 26)

Algemene aanbeveling SARO

"[4] SARO [...] merkt allereerst op dat de raad betreurt dat de memorie van toelichting verder geen verdere toelichting geeft bij de voorgestelde wijzigingen (en de toelichting zich aldus beperkt tot drie zinnen)."

Antwoord: De doorgevoerde wijzigingen hebben als enig doel om het decreet complexe projecten af te stemmen met het Onroerenderfgoeddecreet dat op 1 januari 2015 is in werking getreden. De verwijzing naar de oude regelgeving inzake onroerend erfgoed wordt vervangen door een bepaling die is aangepast aan het nieuwe Onroerenderfgoeddecreet. Hierdoor worden geen inhoudelijke wijzigingen aangebracht aan het decreet complexe projecten, zodat de toelichting hierbij kort werd gehouden.

Aanbeveling SARO bij artikel 69 (na hernummering artikel 94)

"[5] [...]De raad vraagt [...] om de voorgestelde wijzigingen verder toe te lichten in de memorie van toelichting bij voorliggend voorontwerp van decreet zodanig dat de beoogde finaliteit van de voorgestelde wijzigingen duidelijk wordt. Indien zou blijken dat hiermee een belangrijke wijziging aan de regelgeving beoogd wordt dan moet dit opnieuw voor advies aan de betrokken strategische adviesraden worden voorgelegd."

Antwoord: Op grond van artikel 35 kunnen inderdaad geen beschermingsbesluiten meer genomen worden na de inwerkingtreding van het voorkeursbesluit als dit besluit de realisatie van het voorkeursbesluit kennelijk in het gedrang brengt.

Voor onroerend erfgoed werden de betrokken beschermingsbesluiten vermeld in punten 1° tot 3°:

- 1° als monument of stads- en dorpsgezicht, met toepassing van het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten;
- 2° als archeologisch patrimonium, met toepassing van het decreet van 30 juni 1993 houdende bescherming van het archeologisch patrimonium;
- 3° als landschap of ankerplaats, met toepassing van het decreet van 16 april 1996 betreffende de landschapszorg.

Artikel 12.2.1 van het Onroerenderfgoeddecreet bepaalt dat volgende regelingen worden opgeheven:

- 1° de wet van 7 augustus 1931 op het behoud van monumenten en landschappen;
- 2° het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten, het laatst gewijzigd bij het decreet van 27 maart 2009;
- 3° het decreet van 30 juni 1993 houdende bescherming van het archeologisch patrimonium, gewijzigd bij de decreten van 18 mei 1999, 28 februari 2003, 10 maart 2006 en 27 maart 2009;
- 4° het decreet van 16 april 1996 betreffende de landschapszorg, gewijzigd bij de decreten van 18 mei 1999, 8 december 2000, 21 december 2001, 19 juli 2002, 13 februari 2004, 10 maart 2006, 16 juni 2006 en 27 maart 2009.

Met andere woorden, vanaf de inwerkingtreding van het Onroerenderfgoeddecreet verloopt een beschermingsprocedure niet langer overeenkomstig de 'oude' regelgeving, maar wel via de procedure voorzien in het Onroerenderfgoeddecreet.

De beschermingen voorzien in het Onroerenderfgoeddecreet betreffen beschermingen als archeologische site, monument, cultuurhistorisch landschap, stadsgezicht of dorpsgezicht.

Aangezien de huidige tekst van het decreet complexe projecten geen verwijzing naar het nieuwe Onroerenderfgoeddecreet bevat, zou men op basis van het Onroerenderfgoeddecreet beschermingsbesluiten kunnen nemen die de realisatie van het voorkeursbesluit kennelijk in het gedrang brengen.

Vandaar dat het decreet complexe projecten een verwijzing moet bevatten naar de beschermingsprocedure, opgenomen in het Onroerenderfgoeddecreet, voor de mogelijke beschermingen die daar aan bod komen, met name een archeologische site, monument, cultuurhistorisch landschap, stadsgezicht of dorpsgezicht.

Om niet in elk apart punt de verwijzing op te nemen naar het Onroerenderfgoeddecreet, worden de huidige drie punten opgeheven en wordt alles van onroerend erfgoed verzameld in het nieuwe punt 7°.

In dit nieuwe punt 7° moet ook nog een verwijzing naar de oude regelgeving inzake onroerend erfgoed behouden blijven, omdat ingevolge artikel 12.3.1 van het Onroerenderfgoeddecreet de lopende beschermingsprocedures worden voortgezet overeenkomstig die oude regelgeving en omdat een aantal bepalingen onder meer inzake archeologie nog niet zijn in werking getreden.

Aanbeveling SARO bij artikel 70 (na henummering artikel 95)

"[6] De raad merkt op dat de voorgaande bemerkingen ook gelden ten aanzien van de voorgestelde wijzigingen (met artikel 70 van voorliggend voorontwerp van decreet) aan artikel 40 van het decreet complexe projecten. Dit artikel van het decreet complexe projecten bepaalt dat een definitief vastgesteld projectbesluit onder meer geldt als een beslissing tot vergunning, machtiging of afwijking. De raad vraagt ook hier verdere toelichting."

Antwoord: Artikel 40 van het decreet complexe projecten geeft aan dat het projectbesluit in voorkomend geval geldt als een aantal beslissingen, op voorwaarde dat het projectbesluit vermeldt als welke van de opgesomde zaken (sectorale vergunningen, machtigingen, toestemmingen enzovoort) het geldt.

Het projectbesluit geldt altijd en ongeacht het bestuursniveau dat het projectbesluit vaststelt als alle in dit artikel opgesomde sectorale vergunningen, machtigingen en toestemmingen mits dit wordt aangegeven en mits de betrokken instanties minstens als adviesverlener zijn geconsulteerd in de uitwerkingsfase.

Ook hier is het zo dat het Onroerenderfgoeddecreet sinds 1 januari 2015 de beschermingsprocedure bevat voor archeologische site, monument, cultuurhistorisch landschap, stadsgezicht of dorpsgezicht.

Een projectbesluit moet in voorkomend geval ook als dergelijke bescherming kunnen gelden.

Aan het bestaande artikel 40 worden dus geen inhoudelijke wijzigingen aangebracht. Het betreft enkel een actualisatie van de verwijzingen naar de regelgeving inzake onroerend erfgoed.

Aanbeveling SARO bij artikel 72 (na henummering artikel 97)

"[7] [...] Ook hier vraagt de raad verdere toelichting. De raad verwijst naar het Onroerenderfgoeddecreet (artikels 6.2.1, 6.2.2 en 6.2.3) dat bepaalt dat de

Vlaamse Regering aan de adviesvraag over de opheffing of wijziging van beschermingsbesluiten kan voorbijgaan wanneer dit vereist is 'omwille van het algemeen belang'. Het decreet complexe projecten definieert een complex project als 'een project van groot maatschappelijk en ruimtelijk strategisch belang dat om een geïntegreerd vergunningen- en ruimtelijk planproces vraagt' (art. 2, 5°).".

Antwoord: De artikelen 47 tot en met 53 van het decreet complexe projecten bevatten enkele wijzigingsbepalingen aan de oude regelgeving inzake onroerend erfgoed. Ingevolge het Onroerenderfgoeddecreet (artikel 12.2.1) en het Onroerenderfgoedbesluit (artikel 13.4.1 en 13.4.2) werd deze regelgeving echter opgeheven met ingang vanaf 1 januari 2015. De voormelde wijzigingsbepalingen in het decreet complexe projecten zijn hierdoor zonder voorwerp geworden en dienen te worden opgeheven.

Ook artikel 72 van het voorontwerp is bijgevolg een louter technische aanpassing zonder wijziging van de inhoudelijke regeling.

– Hoofdstuk 26. Decreet betreffende de omgevingsvergunning (na hernummering hoofdstuk 27)

Aanbeveling SARO bij artikel 73 (na hernummering artikel 99)

"[8] [...] De raad wijst er allereerst op dat met de voorgestelde wijzigingen de regels met betrekking tot de bevoegde vergunningverlenende overheid ingewikkeld kan worden. Voor de burger wordt het moeilijk te achterhalen wie de bevoegde vergunningverlenende overheid is. De raad vraagt om te overwegen om de regelgeving aan te passen in die zin dat aanvragen voor de omgevingsvergunning eenvoudig bij het omgevingsloket kunnen worden ingediend en dat de verdere afhandeling, met inbegrip van het aanduiden van de bevoegde vergunningverlenende overheid via het omgevingsloket wordt gecoördineerd.

Tevens wijst de raad er op dat de bevoegdheidsverdeling bij een verandering niet eenduidig vastgelegd is. De bestaande onduidelijkheid dreigt met de voorgestelde wijziging nog groter te worden omdat het stedenbouwkundig luik bij de beoordeling over de al dan niet technische samenhang er bij komt.

Bovendien wijst de raad er op dat – noch in het decreet noch in het uitvoeringsbesluit – voorzien is in enig overleg bij onduidelijkheden en discussies over de juiste bevoegdheden. In de administratieve procedure wordt enkel in een doorzendplicht voorzien wanneer een overheid meent onbevoegd te zijn voor een aanvraag (en moet de overheid die de aanvraag doorgezonden krijgt vervolgens de aanvraag behandelen). Bij geschillen zal deze bevoegdheidskwestie uitgeklaard worden bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen. De vraag moet gesteld worden of in de administratieve procedure niet in een bevoegdheidsoverleg moet voorzien worden.

De raad merkt ten slotte op dat de memorie van toelichting (pag. 26) bepaalt: 'als de vergunningsaanvraag de functiewijziging van de bedrijfswoning als voorwerp heeft, wordt deze wel als een op zichzelf staand project beschouwd.' Dit blijkt nergens uit de decretale wijzigingsbepalingen zelf."

Antwoord: Artikel 73 (na hernummering artikel 99) van het verzameldecreet wil inderdaad enkele wijzigingen aanbrengen aan artikel 15 van het decreet betreffende de omgevingsvergunning. Het advies van SARO dat deze bepalingen voor verbetering vatbaar zijn, kan worden bijgetreden. Vandaar dat we het artikel grondig herwerkt hebben naar aanleiding van het advies van SARO. We verwijzen naar de aangepaste memorie van toelichting voor meer duiding bij deze wijzigingen.

Het advies van SARO om alle aanvragen te laten indienen bij een omgevingsloket dat dan de bevoegdheidstoewijzing doet, kan echter niet bijgetreden worden. Vooreerst moet opgemerkt worden dat nog steeds papieren aanvragen zullen kunnen ingediend worden, zodat dit 'loket' een enorme werkbelasting zou krijgen. Dit zou onvermijdelijk tot vertragingen in de behandeling leiden, wat we absoluut willen vermijden. We verkiezen het systeem waarbij de aanvrager zelf moet uitmaken bij welke overheid hij zijn aanvraag moet indienen. In de overgrote meerderheid van de gevallen zal dat bij de gemeente zijn. In de gevallen waarbij de aanvraag moet ingediend worden bij de Vlaamse overheid of de deputatie wordt de aanvrager quasi steeds bijgestaan door een deskundige.

Ook de vraag naar een "bevoegdheidsoverleg" zou onvermijdelijk tot extra vertraging in de behandeling van dossiers leiden. Daar gaan we dus ook niet op in.

Aanbeveling SARO bij artikel 75 en 77 (na henummering artikel 103 en 104)

"[9] [...] De raad vraagt om bijkomend te voorzien dat een uittreksel uit de vergunningenregister gratis als bijlage bij de beslissing moet worden gevoegd."

Antwoord: SARO vraagt dat bij vergunningsbeslissingen steeds gratis een uittreksel uit het stedenbouwkundig vergunningenregister zou moeten worden gevoegd. Deze extra administratieve belasting lijkt niet in verhouding te staan tot de voordelen die dit oplevert. Bovendien valt niet in te zien hoe dit op eenvoudige wijze kan geïmplementeerd worden bij vergunningen verleend door deputatie of Vlaamse Regering. Deze besturen kunnen vooralsnog de gemeentelijke vergunningenregisters niet rechtstreeks bevragen.

Aanbeveling Minaraad en SALV bij artikel 82 (na henummering artikel 115)

De Bond Beter Leefmilieu (BBL), Natuurpunt, ABVV, ACV en ACLVB bevelen aan om de voorziene beroepstermijn van 60 dagen te behouden rekening houdende met het gegeven dat de vergunningsaanvragen in de toekomst mogelijk betrekking hebben op zowel stedenbouwkundige handelingen als op de exploitatie, en dus mogelijk complexer zijn en er meer belanghebbenden zijn.

De Boerenbond, Groene Kring, Voka en UNIZO gaan akkoord met de voorgestelde wijziging verwijzende naar de wetgevingsvoorstellen van de Commissies-Berx en Sauwens gericht op het versnellen van investeringsprojecten. Verwijzend naar het oordeel van het Grondwettelijk Hof in arrest 8/2011 van 27 januari 2011, dat 30 dagen noch het feit dat deze termijn ingaat de dag na aanplakking elk afzonderlijk beschouwd niet problematisch zijn vanuit het oogpunt van de rechtsbescherming, is een beroepstermijn van 45 dagen vanaf aanplakking volgens deze organisaties voldoende lang om derde-belanghebbenden de mogelijkheid te geven om adequaat beroep aan te tekenen bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen.

Antwoord: In het kader van de versnelling van de investeringsprojecten is het aangewezen om aan te sluiten bij artikel 4.8.11, §2, van de VCRO. Dit artikel voorziet momenteel reeds in een vervalttermijn van 45 dagen, die ingaat de dag na de startdatum van de aanplakking, om een beroep tegen een stedenbouwkundige vergunningsbeslissing in te dienen bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen.

Aanbeveling Minaraad, SALV en SARO bij het oorspronkelijk artikel 86

De raden vragen om de overgangsperiode van één jaar tussen de datum van de goedkeuring van het besluit omgevingsvergunning en de inwerkingtreding van het decreet te behouden en de verkorte overgangsperiode van zes maanden te schrappen uit het verzameldecreet.

Antwoord: Rekening houdende met de opmerking van de Minaraad, SALV en SARO werd beslist om deze bepaling te schrappen uit het ontwerp van het verzamel-decreet. De oorspronkelijke overgangstermijn van één jaar na de inwerkingtreding van het omgevingsvergunningenbesluit blijft behouden.

– **Hoofdstuk 27. Decreet tot wijziging van de regelgeving inzake natuur en bos (na hernummering hoofdstuk 28)**

Aanbeveling Minaraad en SALV bij artikel 88 (na hernummering 129)

"[53] Zie aanbeveling bij hoofdstuk decreet betreffende de milieuvergunning."

Antwoord: zie antwoord bij aanbeveling inzake decreet milieuvergunningen (artikel 12 van voorliggend ontwerp van decreet).

1.2. Het advies 57.436/1/3 van 20 mei 2015 van de Raad van State werd als volgt verwerkt

– **Hoofdstuk 6. Veldwetboek**

Artikel 6

Als gevolg van de wetgevingstechnische en taalkundige opmerking van de Raad van State werd de tekst van de ontworpen artikelen herschreven.

– **Hoofdstuk 8. Wet houdende bijzondere maatregelen inzake ruilverkaveling van landeigendommen uit kracht van de wet bij de uitvoering van grote infrastructuurwerken**

Artikel 8

Als gevolg van de wetgevingstechnische en taalkundige opmerking van de Raad van State werd de tekst van de ontworpen artikelen herschreven.

– **Hoofdstuk 9. Decreet houdende maatregelen inzake grondwaterbeheer**

Artikel 10

De Raad wijst er op dat de retroactieve inwerkingtreding van artikel 10 van het ontwerp niet aangewezen is. Dit artikel strekt tot het wijzigen van artikel 28quater van het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer dat het bedrag van de heffing op het winnen van grondwater vastlegt. De terugwerkende kracht kan enkel worden verantwoord wanneer ze onontbeerlijk is voor de verwezenlijking van een doelstelling van algemeen belang. Dergelijke verantwoording wordt hier niet gegeven.

Antwoord: de voorziene beperkte retroactiviteit wordt geschrapt, artikel 10 van het ontwerp zal samen met de andere artikelen uit hoofdstuk 9 in werking treden vanaf het nieuwe heffingsjaar 2016, dit wil zeggen vanaf 1 januari 2016. Artikelen 131 werd in die zin aangepast. Het oorspronkelijk artikel 132 werd geschrapt.

– **Hoofdstuk 10. Decreet betreffende de milieuvergunning**

Artikel 12

De Raad oordeelt vooreerst dat in de ontworpen bepaling moet worden vermeld op grond van welke criteria de Vlaamse Regering een latere datum kan vaststellen. Daarnaast merkt de Raad op dat de begrippen 'depositiescan' en 'online-tool' een minimale duiding vereisen.

Antwoord: In de ontworpen bepaling werd uitdrukkelijk vermeld dat de Vlaamse Regering de uiterste datum slechts kan verlengen in het geval een operationele programmatische aanpak stikstofdeposities (de zogenaamde Definitieve PAS) ontbreekt. De begrippen 'depostiescan' en de 'online-tool' werden in de betrokken bepalingen van decreet nader omschreven.

De Raad merkt op dat in de ontworpen bepaling "conform paragraaf 1" vervangen moet worden door "conform paragraaf 2".

Antwoord: dit werd aangepast.

De Raad stelt dat een minimale rechtsbescherming moet worden geboden met betrekking tot de vaststelling van het eindresultaat van de depositiescan.

Antwoord: de reguliere rechtsbescherming wordt geboden in zoverre de projecten binnen het toepassingsgebied van de vooropgezette regeling vallen en binnen de (D)PAS worden afgehandeld. Dit mag op generlei wijze tot een ruimere draagwijdte leiden.

– Hoofdstuk 12. Jachtdecreet

Artikel 15

Bij de Raad rijst de vraag of artikel 15, 3°, van het ontwerp, niet het best bij wege van amendement op het voornoemde ontwerp van decreet houdende de wijziging van diverse bepalingen van het Jachtdecreet van 24 juli 1991 in het Vlaams Parlement zou worden ingediend. Zo niet zal de inwerkingtreding van artikel 15, 3°, van het ontwerp, moeten worden afgestemd op de inwerkingtreding van het decreet houdende de wijziging van diverse bepalingen van het Jachtdecreet van 24 juli 1991, eenmaal dit tot stand zal zijn gekomen.

Antwoord: er werd geopteerd voor het invoegen van een specifieke bepaling die de inwerkingtreding van artikel 15, 3°, van het ontwerp van decreet regelt (zie nieuw artikel 133).

– Hoofdstuk 13. Decreet houdende algemene bepalingen inzake milieu-beleid

Artikel 19 en 20

De Raad vraagt om in de tekst van artikel 19 en 20 van het ontwerp duidelijker tot uitdrukking te laten komen dat de ontworpen wijzigingen geenszins neerkomen op een afbouw van inspraak- of informatiemogelijkheden. De Raad gaat akkoord met de suggesties van de gemachtigde.

Antwoord: De volgende verduidelijkingen werden toegevoegd aan artikel 19 en 20 van het ontwerp:

- in artikel 19, 1°, werd tussen de woorden "De Vlaamse Regering brengt dit ontwerpplan" en de woorden "ter kennis van de bevolking." de woorden "met het oog op inspraak" ingevoegd;
- in artikel 19, 4°, werd tussen de woorden "minstens één informatie" en de woorden "moment georganiseerd" de woorden "- en inspraak" ingevoegd;
- in artikel 20, 1°, werd een verwijzing naar artikel 2.1.9, §7, toegevoegd.

Artikel 22 en 23

De Raad merkt op dat het op basis van de memorie van toelichting niet duidelijk is waarom in de mogelijkheid moet worden voorzien tot onttrekking en waarom de

vraag tot onttrekking voorafgaand aan de vergunningsaanvraag moet gebeuren. Evenmin is het volgens de Raad duidelijk op grond van welke criteria de te onttrekken delen van het project-MER (milieu-effectrapport) moeten worden bepaald, noch welke ter zake de bevoegdheid van de Vlaamse Regering is om “de nadere regels” te bepalen. De tekst van het ontworpen artikel 4.3.8, §1, tweede lid, van het decreet van 5 april 1995 moet volgens de Raad preciezer worden afgebakend en geëxpliciteerd, zodat met voldoende zekerheid blijkt dat is voldaan aan de internationale en Europese verplichtingen die bestaan op het vlak van de inspraakverplichtingen in het kader van vergunningsprocedures. Een gelijkaardige opmerking geldt ten aanzien van artikel 23 van het ontwerp waarin het gaat om een vraag tot het onttrekken van bepaalde delen uit het omgevingsveiligheidsrapport.

Antwoord: Beide artikelen zijn herwerkt teneinde tegemoet te komen aan de inhoudelijke vragen van de Raad. Zo werd een verwijzing naar artikel 15 van het decreet van 26 maart 2004 betreffende de openbaarheid van bestuur toegevoegd.

Artikel 24

Als gevolg van de wetgevingstechnische en taalkundige opmerking van de Raad van State werd de tekst van de ontworpen artikelen herschreven.

Oorspronkelijk artikel 26 (verplaatst naar artikel 118 naar aanleiding van het advies van de Raad van State).

De Raad merkt op dat artikel 204 van het decreet van 25 april 2014 nog niet in werking is getreden en suggereert om de ontworpen wijzigingen aan te brengen in artikel 204 van het decreet van 25 april 2014.

Antwoord: Artikel 26 werd geschrapt en de ontworpen wijziging werd aangebracht in artikel 204 van het decreet van 25 april 2014 (zie nieuw artikel 118).

Artikel 27 (na hernummering artikel 26)

Als gevolg van de wetgevingstechnische en taalkundige opmerking van de Raad van State werd de tekst van de ontworpen artikelen herschreven.

Artikel 28 (na hernummering artikel 27)

De Raad stelt dat het aangewezen is om ter verduidelijking in de ontworpen bepaling en in de memorie van toelichting te verwijzen naar artikel 3, lid 1, 11, van de verordening nr. 1257/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 20 november 2013 inzake scheepsrecycling, en tot wijziging van verordening (EG) nr. 1013/2006 en van richtlijn 2009/16/EG.

Antwoord: zowel de ontworpen bepaling als de memorie werden aangepast.

Artikel 32 (na hernummering artikel 31)

Als gevolg van de wetgevingstechnische en taalkundige opmerking van de Raad van State werd de tekst van de ontworpen artikelen herschreven.

– Hoofdstuk 14. Decreet op het natuurbehoud en het natuurlijk milieu

Artikel 38 en 40 (na hernummering artikel 37 en 39)

De Raad merkt op dat wat de in artikel 38 (nu 37) van het ontwerp beoogde wijziging betreft, moeten worden op toegezien dat artikel 79 van het voornoemde decreet van 9 mei 2014 door de Vlaamse Regering in werking wordt gesteld op een

datum die voorafgaat of die uiterlijk samenvalt met de datum waarop het bepaalde in artikel 38 (nu 37) van het ontwerp in werking treedt.

Antwoord: er werd geopteerd voor het invoegen van een nieuwe bepaling die de inwerkingtreding van dit artikel regelt (zie nieuw artikel 135).

– Hoofdstuk 15. Decreet betreffende water bestemd voor de menselijke aanwending

Artikel 46

De Raad vindt het aangewezen om voor de duidelijkheid het ontworpen artikel 12bis, §1, eerste lid, van het decreet van 24 mei 2002 'betreffende water bestemd voor menselijke aanwending' te laten aanvangen als volgt: "In afwijking van artikel V.2 van het Wetboek van economisch recht van 28 februari 2013 bepaalt de exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk, onder toezicht van ...".

Verder vraagt de Raad zich af, uitgaande van de samenhang tussen de artikelen 46 en 136 van het ontwerp voor welk verbruik van water de voor het kalenderjaar 2015 ontworpen tariefaanpassing geldt en vanaf welke verbruiksdatum deze aanpassing wordt doorgevoerd en aangerekend. De gemachtigde antwoordde daarop dat het besluit van de Vlaamse Regering houdende bepalingen van rechten en plichten van de exploitanten van een openbaar waterdistributienetwerk en hun klanten met betrekking tot de levering van water bestemd voor menselijke consumptie, de uitvoering van de saneringsverplichting en het algemeen waterverkoopreglement van 8 april 2011 (kortweg AWVR genoemd) ook nadere bepalingen bevat over de toepassing van de tarieven van de integrale waterfactuur. Zo wordt er bepaald (artikel 17) dat het tarief dat van kracht is op het moment van het verbruik toegepast moet worden. In voorkomend geval wordt voor de aanrekening het verbruik pro rata opgedeeld naar de toepasselijke delen. De voorgestelde indexering van de tarieven met toepassingsdatum vanaf de eerste van de maand die volgt op publicatie van het verzameldecreet voor kalenderjaar 2015 en vanaf 1 januari voor de volgende jaren (artikel 136 respectievelijk 46 van het voorliggende voorontwerp van decreet) zal dus van toepassing zijn voor het geprorateerde verbruik in 2015 vanaf de eerste van de maand volgend op publicatie respectievelijk het verbruik vanaf 1 januari voor de volgende jaren en dit zolang er geen besluit Vlaamse Regering is met regels die betrekking hebben op de methode voor tariefbepaling, de inhoud en de modaliteiten van de aanvraag en de bekendmaking van tariefwijzigingen aan de abonnees.

De Raad beveelt aan om deze verduidelijking in de artikelsgewijze bespreking van de memorie van toelichting te integreren.

Antwoord: de aanhef van het ontworpen artikel 12bis, §1, eerste lid, Drinkwaterdecreet, wordt aangepast zoals de Raad voorstelt. De memorie wordt aangevuld met de informatie die de gemachtigde gaf.

– Hoofdstuk 16. Decreet betreffende het integraal waterbeleid

De Raad heeft als algemene aanbeveling om hoofdstuk 16 van het ontwerp te laten aanvangen met een artikel waarin wordt vermeld dat met het betrokken hoofdstuk de gedeeltelijke omzetting wordt beoogd van richtlijn 2013/39/EU.

Antwoord: er werd in hoofdstuk 16 een nieuw artikel 51 toegevoegd dat wijst op de gedeeltelijke omzetting van richtlijn 2013/39/EU.

– **Hoofdstuk 17. Decreet betreffende de openbaarheid van bestuur**

De Raad stelt dat de adviesvraag met betrekking tot dit ontworpen artikel voorbarig is en moet worden geschrapt.

Antwoord: dit hoofdstuk werd geschrapt.

– **Hoofdstuk 19. Decreet houdende inrichting van een gemeenschappelijke identificatie van landbouwers, exploitaties en landbouwgrond in het kader van het meststoffenbeleid en van het landbouwbeleid (na hernummering hoofdstuk 18)**

Artikel 64

Als gevolg van de wetgevingstechnische en taalkundige opmerking van de Raad van State werd de tekst van de ontworpen artikelen herschreven.

– **Hoofdstuk 24. Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (na hernummering hoofdstuk 23)**

Artikel 79 (na hernummering artikel 78)

De Raad wijst er op dat artikel 291, 1°, van het decreet van 25 april 2014 moet worden opgeheven op de datum van de inwerkingtreding van de voorgestelde wijziging.

Antwoord: dit werd aangepast (zie toevoeging van een nieuw artikel 120).

Artikel 82 tot en met 85 (na hernummering artikel 81 tot en met 84)

Als gevolg van de wetgevingstechnische en taalkundige opmerking van de Raad van State werd de tekst van de ontworpen artikelen herschreven.

Artikel 86 (na hernummering artikel 85)

Als gevolg van de wetgevingstechnische en taalkundige opmerking van de Raad van State werd de tekst van de ontworpen artikelen herschreven.

Artikel 87 (na hernummering artikel 86)

De Raad van State stelt in haar advies de vraag of de bij artikel 87 ontworpen wijziging niet tevens noopt tot het voorzien in een soortgelijke overgangsregeling als die welke thans is bepaald in artikel 7.5.6, eerste lid, van de Codex met betrekking tot de verkoop van de verkaveling in haar geheel.

Antwoord: door de voorgestelde wijziging van artikel 4.6.4, VCRO, wordt aangesloten bij de oorspronkelijke bedoeling van de decreetgever, zodat geen afzonderlijke overgangsregeling nodig is. Bovendien, door de verwijzing in artikel 7.5.6, VCRO, naar de artikelen 4.6.4 tot en met 4.6.8, is de overgangsregeling van artikel 7.5.6, VCRO, sowieso van toepassing op het thans gewijzigde artikel 4.6.4.

Artikel 90 (na hernummering artikel 89)

Als gevolg van de wetgevingstechnische en taalkundige opmerking van de Raad van State werd de tekst van de ontworpen artikelen herschreven.

Antwoord: dit werd aangepast.

Artikel 91 (na hernummering artikel 90)

Als gevolg van de wetgevingstechnische en taalkundige opmerking van de Raad van State werd de tekst van de ontworpen artikelen herschreven.

– Hoofdstuk 26. Decreet betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning (na hernummering hoofdstuk 25)

Als gevolg van de wetgevingstechnische en taalkundige opmerking van de Raad van State werd de tekst van de ontworpen artikelen herschreven.

– Hoofdstuk 28. Decreet betreffende de omgevingsvergunning (na hernummering hoofdstuk 27)

Artikel 100 (na hernummering artikel 99)

De Raad van State merkt op dat in de ontworpen bepaling het woord “verandering” van een project wordt gebruikt in plaats van de woorden “wijzigingen” of “uitbreidingen” van projecten uit bijlagen I en II van de richtlijn 2011/92/EU.

De Raad formuleert daarnaast nog een aantal wetgevingstechnische en taalkundige opmerkingen.

Antwoord: Paragraaf 3 werd herschreven. In de memorie van toelichting wordt vermeld dat met de ‘verandering van een project’ wordt bedoeld de ‘vergunningsplichtige verandering’ vermeld in artikel 5, 1°, en artikel 6, eerste lid, van het decreet.

Artikel 101 (na hernummering artikel 100)

De Raad van State merkt op dat de verwijzing in het ontworpen artikel naar de zinsnede “bij haar beslissing over de vergunningsaanvraag” niet adequaat is, aangezien er niet in alle gevallen een beslissing over de vergunningsaanvraag zal zijn. De bepaling moet dan ook ter wille van de rechtszekerheid worden verduidelijkt. Dezelfde opmerking geldt voor het ontworpen artikel 40, derde lid, van het decreet van 25 april 2014 (artikel 104 van het ontwerp).

Daarnaast gaat de Raad akkoord met de door de gemachtigde voorgestelde wijziging om van de derde zin van de ontworpen bepalingen tot wijziging van artikel 21 en artikel 40 van het decreet Omgevingsvergunning een apart lid te maken.

Antwoord: De eerste opmerking van de Raad wordt opgelost door te stellen dat de bevoegde vergunningverlenende overheid binnen een termijn van negentig dagen vanaf de dag na de datum waarop de vergunningsaanvraag is ingediend hetzij na de ontvangst van de ontbrekende gegevens of documenten uitdrukkelijk uitspraak of er een milieueffectrapport moet worden opgesteld. Deze termijn is de termijn voorzien in richtlijn 2014/52/EU van het Europees Parlement en de Raad van 16 april 2014 tot wijziging van richtlijn 2011/92/EU betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten.

De aanpassing zoals voorgesteld door de gemachtigde werd bovendien doorgevoerd. Ter verduidelijking werd ook expliciet verwezen naar het gegeven dat er geen administratief beroep kan worden ingesteld tegen de beslissing dat er een milieueffectrapport moet worden opgesteld en de beslissing dat de vergunningsaanvraag onvolledig en zonder voorwerp is.

Artikel 102 en 103 (na hernummering artikel 101 en 102)

De Raad stelt vast dat de actualiteitsvereiste slechts tot uiting komt met betrekking tot de aanpassing van artikel 23, derde lid, van het decreet Omgevingsvergunning en enkel voor omgevingsveiligheidsrapport terwijl dit ook voor een reeds voorheen goedgekeurd milieueffectrapport moet gelden. De Raad vraagt om de ontworpen aanpassingen in overeenstemming te brengen met de memorie van toelichting.

Antwoord: dit werd aangepast.

Artikel 107 (na hernummering artikel 106)

De Raad gaat akkoord met de door de gemachtigde voorgestelde toevoeging van het woord "gemotiveerd" tussen de woorden "beslissingstermijn op" en de woorden "verzoek van de vergunningsaanvrager" evenals de schrapping van de woorden "of de exploitant".

Antwoord: dit werd aangepast.

Artikel 109, 110 en 111 (na hernummering artikel 108, 109 en 110).

Als gevolg van de wetgevingstechnische en taalkundige opmerking van de Raad van State werd de tekst van de ontworpen artikelen herschreven.

Artikel 112 (na hernummering artikel 111)

De Raad stelt vooreerst een verduidelijking van het ontworpen artikel 93, derde lid, voor.

Daarnaast maakt de Raad de bedenking dat aan de stilzwijgende beslissing een aantal nadelen zijn verbonden. Zo is dit volgens de Raad niet bevordelijk voor de rechtszekerheid onder andere omdat dergelijke stilzwijgende beslissing niet op dezelfde wijze wordt meegedeeld of bekendgemaakt als uitdrukkelijk genomen beslissingen en deze beslissingen niet eenzelfde afweging en motivering omvatten wat de wettigheidscontrole kan bemoeilijken.

Antwoord: De verduidelijking in artikel 93, derde lid, werd doorgevoerd.

Voor wat de bedenking van de Raad over de stilzwijgende beslissing betreft kan worden aangegeven dat deze stilzwijgende beslissing volgt op het verzuim om tijdig uitspraak te doen over het beroep van de vergunninghouder of de exploitant tegen de beslissing tot schorsing of opheffing van de omgevingsvergunning. De rechtsonzekerheid die de vergunninghouder of exploitant ervaart als gevolg van de bestreden beslissing geeft aanleiding tot het instellen van een korte en gesanctioneerde beslissingstermijn.

Artikel 113 en 114 (na hernummering artikel 112 en 114)

De Raad vindt het aangewezen om het woord "planschade" te vervangen door het woord "planschadevergoeding".

Antwoord: dit werd aangepast.

Artikel 116 en 119

Als gevolg van de wetgevingstechnische en taalkundige opmerking van de Raad van State werd de tekst van de ontworpen artikelen herschreven.

Artikel 120 (na hernummering artikel 122)

De Raad merkt op dat de bespreking van artikel 120 van het ontwerp in de memorie van toelichting geen betrekking heeft op de inhoud van dat artikel maar wel op die van artikel 123.

Antwoord: dit werd aangepast.

Artikel 121 en 124 (na hernummering artikel 123 en 126)

Als gevolg van de wetgevingstechnische en taalkundige opmerking van de Raad van State werd de tekst van de ontworpen artikelen aangepast.

– Hoofdstuk 29. Decreet tot wijziging van de regelgeving inzake natuur en bos (na hernummering hoofdstuk 28)**Artikel 127 (na hernummering artikel 129)**

De Raad heeft dezelfde opmerking bij artikel 127 (nu artikel 129) als bij artikel 12 van het voorliggend decreet.

Antwoord: zie antwoord op opmerking van de Raad van State met betrekking tot artikel 12.

– Hoofdstuk 30. Slotbepalingen (na hernummering hoofdstuk 29)

De Raad van State vraagt om de inwerkingtreding van de artikelen 73 en 74 (na hernummering artikel 72 en 73) nader te preciseren. Het is volgens de Raad aangewezen om deze artikelen in werking te laten treden op dezelfde dag als de gelijkaardige aanpassingen van het Energiedecreet die werden ingevoerd bij het decreet van 25 april 2014, waarvan de datum van inwerkingtreding nog moet worden vastgesteld door de Vlaamse Regering.

Antwoord: dit werd aangepast in artikel 141.

Artikel 138

De Raad gaat akkoord met de suggestie van de gemachtigde om ook hoofdstuk 28 (na hernummering hoofdstuk 27), in werking te laten treden op de datum van de inwerkingtreding van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning.

Antwoord: dit werd aangepast in artikel 141.

2. ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING**Hoofdstuk 1. Algemene bepalingen****Artikel 1**

Dit artikel behoeft geen commentaar.

Hoofdstuk 2. Wet betreffende de economische reglementering en de prijzen

Artikel 2

De nieuwe regelgeving voor prijsregulering voor water bestemd voor menselijk aanwending die ingevoerd wordt door artikel 38 van voorliggend ontwerp van verzameldecreet, komt in de plaats van de prijsregulering zoals geregeld in de wet van 22 januari 1945 betreffende de economische reglementering en de prijzen en het ministerieel besluit van 20 april 1993 houdende bijzondere bepalingen inzake prijzen. In deze regelgeving worden echter nog andere zaken geregeld dan louter maximumprijzen voor water bestemd voor menselijke aanwending, zoals de strafbaarstelling van overtredingen van de maximumprijzen.

Vandaar dat het opheffen van deze regelgeving momenteel niet mogelijk is. Wel moet duidelijk worden aangegeven dat het bepalen van maximumprijzen voor water bestemd voor menselijke aanwending wordt geregeld in artikel 12bis van het decreet van 24 mei 2002 betreffende water bestemd voor menselijke aanwending.

Hoofdstuk 3. Wet op de riviervisserij

Artikel 3

Artikel 22 van de wet op de riviervisserij luidde oorspronkelijk als volgt: "Al wie in de waterlopen stoffen werpt, van die aard dat de vis bedwelmd of vernield wordt en met de bedoeling een dezer resultaten te bekomen, wordt gestraft met geldboete van 100 tot 1000 frank en met gevangenisstraf van acht dagen tot drie maanden of met een van die straffen alleen, onverminderd de schadevergoeding indien daartoe aanleiding bestaat."

Met het decreet van 30 april 2009, waarbij de handhaving van het milieubeheerrecht werd ondergebracht in titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid (Milieuhandhavingsdecreet), werd artikel 22 van de riviervisserijwet gewijzigd.

Deze wijziging betrof enerzijds een herformulering van dit artikel in een verbodsbepaling zodat dit valt onder de algemene strafbaarstelling van artikel 16.6.1, §1, van het Milieuhandhavingsdecreet. Anderzijds werd door het invoeren van de woorden stromen, rivieren en kanalen meer aansluiting gezocht bij de definitie van oppervlaktewaterlichaam, zoals bedoeld in artikel 3°, 6, van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid.

Enigszins ongelukkig is met deze decreetswijziging de bijzondere opzetvereiste dat de lozer de intentie moet hebben om de vis te bedwelmen of te vernielen verdwenen.

Artikel 22 van de riviervisserijwet, zoals het nu wordt geformuleerd, is daardoor niet meer in overeenstemming met de oorspronkelijke bedoeling van de decreetgever om via de riviervisserijwet enkel deze categorie van lozingen strafbaar te stellen.

Het illegaal deponeren van stoffen in water wordt reeds strafbaar gesteld in artikel 2 van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van oppervlaktewateren tegen verontreiniging.

Met deze decreetswijziging wordt de bijzondere opzetvereiste terug ingevoerd in de wet op de riviervisserij. Tegelijk is van de gelegenheid gebruik gemaakt om het woord 'vernieten' te vervangen door 'doden'.

Hoofdstuk 4. Wet betreffende de wateringen

Artikel 4

De bekkenbeheerplannen werden als planfiguren uit het integraal waterbeleid opgeheven bij decreet van 19 juli 2013 en bij hetzelfde decreet vervangen door de bekkenspecifieke delen van stroomgebiedbeheerplannen.

Eén van de taken van de wateringen is het uitvoeren van dergelijke plannen, zodat een actualisering van artikel 1 van de wet betreffende de wateringen nodig is. De nieuwe planvorm dient toegevoegd te worden, en de oude wordt behouden. Het is immers mogelijk dat er op basis van de bekkenbeheerplannen nog projecten lopen in het werkingsgebied van de wateringen. Het is niet de bedoeling dat deze worden stopgezet eenmaal de bekkenspecifieke delen van de stroomgebiedbeheerplannen de bekkenbeheerplannen vervangen. Bovendien zijn er subsidies verbonden aan het uitvoeren van acties uit de bekkenbeheerplannen, waarvan het niet de bedoeling is dat deze in gedrang worden gebracht.

Hoofdstuk 5. Wet betreffende de polders

Artikel 5

Zie toelichting artikel 4.

Hoofdstuk 6. Veldwetboek

Artikel 6

Voor "bosaanplanting" in het agrarisch gebied moet de landbouwer volgens het Veldwetboek een vergunning vragen aan het college van burgemeester en schepenen. Men kan aannemen dat boslandbouwsystemen geen "bosaanplanting" vormen in de zin van artikel 35bis, §5, eerste lid, van het Veldwetboek en er dus geen vergunning moet worden aangevraagd. Om redenen van rechtszekerheid wordt er echter voor geopteerd dit uitdrukkelijk te vermelden door een derde lid toe te voegen.

Hoofdstuk 7. Wet op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging

Artikel 7

De wijziging die ingevoerd wordt in artikel 35bis, §5, van de wet van 26 maart 1971 verduidelijkt dat de heffingsvrijstelling geldt voor alle bodemsaneringsprojecten die conform zijn verklaard ongeacht of dit op basis van het oude decreet van de bodemsanering van 1995 of van het nieuwe decreet van 2006 is gebeurd. Aangezien er nog bodemsaneringsprojecten lopen die conform zijn verklaard vóór de inwerkingtreding van het nieuwe decreet van 2006 is het noodzakelijk om beide decretale grondslagen voor het conform verklaren van bodemsaneringsprojecten te vermelden in dit artikel.

Hoofdstuk 8. Wet houdende bijzondere maatregelen inzake ruilverkaveling van landeigendommen uit kracht van wet bij de uitvoering van grote infrastructuurwerken

Artikel 8

Dit artikel wijzigt artikel 3, tweede lid, van de wet van 12 juli 1976 houdende bijzondere maatregelen inzake ruilverkaveling van landeigendommen uit kracht van de wet bij de uitvoering van grote infrastructuurwerken.

Deze wet voorziet in de oprichting van een ruilcomité. Dit comité heeft rechtspersoonlijkheid en beraadslaagt en beslist over alles wat uitvoering van de gebruiksruil betreft.

Wanneer, na uitvoering van de gebruiksruil, bij ministerieel besluit beslist wordt dat de gronden of een gedeelte ervan het voorwerp zullen uitmaken van vereenvoudigde ruilverkaveling, wordt hetzelfde ruilcomité ook bevoegd voor de uitvoering van de vereenvoudigde ruilverkaveling.

Artikel 3 van deze wet regelt de oprichting en samenstelling van dit ruilcomité waarbij de voordracht van bepaalde leden gebeurt op voordracht van de in dit artikel aangewezen ministers. Het ruilcomité kent een beperktere samenstelling dan het ruilverkavelingscomité, vermeld in artikel 65 van de wet van 22 juli 1970 op de ruilverkaveling van landeigendommen uit kracht van de wet. Zo bevat het ruilcomité geen leden op voordracht van de ministers die respectievelijk het onroerend erfgoed (de landschapszorg) en natuurbehoud tot hun bevoegdheid hebben.

Een rechtstreekse betrokkenheid van deze beleidsvelden is echter relevant omdat een gebruiksruil en de eventueel daarop volgende vereenvoudigde ruilverkaveling grote gebieden kan betreffen waarbinnen de nood aan landschapszorg en natuurbehoud vereist is. De uitbreiding van het ruilcomité met twee leden is relevant voor een verbrede geïntegreerde werking van het ruilcomité, voor het valideren van de noodzakelijke toetsen die het ruilcomité moet voorleggen en voor het faciliteren tot verkrijging van de noodzakelijke vergunningen.

Daarom wordt door deze wijziging het ruilcomité uitgebreid met twee leden waarvan de ene wordt voorgedragen door de Vlaamse minister, bevoegd voor het onroerend erfgoed en de andere door de Vlaamse minister, bevoegd voor het natuurbehoud.

Door de toevoeging van deze twee leden wordt de samenstelling van het ruilcomité vastgelegd in artikel 3 van hoger genoemde wet ook in overeenstemming gebracht met de samenstelling van de ruilverkavelingscomités opgericht overeenkomstig artikel 65 van de wet van 22 juli 1970 op de ruilverkaveling van landeigendommen uit kracht van de wet, die de basiswet vormt inzake ruilverkaveling van landeigendommen.

Hoofdstuk 9. Decreet houdende maatregelen inzake grondwaterbeheer

Artikel 9

Zie toelichting artikel 7.

Artikel 10

1° Dit wijzigingsartikel is nodig om een aantal onduidelijkheden in artikel 28quater recht te zetten. Na de vorige decreetwijziging van artikel 28quater, §1, is een kleine onnauwkeurigheid in de omschrijving van Qgwp aan het licht gekomen. Alhoewel

er ingeval van het ontbreken van tellerstanden geen twijfel kan bestaan over de forfaitaire bepaling van de gewonnen hoeveelheid grondwater per grondwaterput is het met het oog op een correcte tekst toch nodig het woord "gemeten" uit de omschrijving Qgwp weg te laten. Dit doet echter geen afbreuk aan de vereiste dat zowel Qgwp als Qb gemeten moeten zijn om aanspraak te kunnen maken op een heffingsvermindering.

2° Daarnaast wordt artikel 28quater tekstueel eenvormig gemaakt. In paragraaf 1 wordt de term "gewonnen" volume grondwater gebruikt terwijl in paragraaf 2 sprake is van de hoeveelheid grondwater die werd "opgepompt", terwijl hiermee hetzelfde wordt bedoeld. Voor de coherentie is het aangewezen in paragrafen 1 en 2 dezelfde term te gebruiken. Door de term "opgepompt" te vervangen door de term "gewonnen" wordt dit doel bereikt.

3° Ten slotte brengt het wijzigingsartikel in paragraaf 2 van artikel 28quater nog een beperkt aantal verduidelijkingen aan. Zo wordt in de bestaande tekst van §2, 2°, 1) en 2), bij de omschrijving "met toepassing van dit decreet of overeenkomstig de bepalingen van het VLAREM is vergund" de tegenwoordige tijd gebruikt. Volgens bepaalde rechtspraak impliceert het gebruik van de tegenwoordige tijd dat voor de forfaitaire bepaling van het grondwatervolume de vergunningssituatie op het tijdstip van de heffingsberekening en niet op het tijdstip van het oppompen van het grondwater moet in aanmerking worden genomen. Dergelijke interpretatie is niet aanvaardbaar. De heffing heeft immers betrekking op de gewonnen hoeveelheid in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar. Wegens de crisis is het niet onwaarschijnlijk dat een bedrijf haar productie stelselmatig afbouwt en de vergunde hoeveelheid op het ogenblik van de heffingsberekening reeds heeft laten verlagen. Ook bedrijven die slechts tijdelijk een vergunning voor grondwaterwinning hebben bouwen soms stelselmatig de opgepompte debieten af. De expliciete vermelding dat wordt uitgegaan van de vergunningssituatie op het tijdstip van het oppompen van het grondwater sluit de ongewenste interpretatie van de bestaande regelgeving uit.

Om betwistingen over de pompcapaciteit te voorkomen wordt tenslotte ook duidelijk gesteld dat voor niet vergunde grondwaterwinningen zonder debietmeting de hoeveelheid grondwater op basis van de som van de maximale nominale capaciteit wordt bepaald.

Artikel 11

Momenteel ontbreken in de bijlage van het Grondwaterdecreet gebiedsfactoren voor de grondwaterwinningen met codes 300-500-700-900. Door de gebiedsfactor ook in te voeren voor de ontbrekende zones wordt de berekeningswijze eveneens sturend voor winningen in deze zones met een gewonnen hoeveelheid grondwater van meer dan 30.000 m³ per jaar of met een gewonnen hoeveelheid grondwater uit een afgesloten watervoerende laag. De thans ingevoerde gebiedsfactor wordt gelijkgesteld met deze voor codegebied 0100.

Hoofdstuk 10. Decreet betreffende de milieuvergunning

Artikel 12

Deze bepaling strekt tot verduidelijking en remediëring van het door artikel 100 van het decreet van 9 mei 2014 tot wijziging van de regelgeving inzake natuur en bos (Belgisch Staatsblad 7 juli 2014) ingevoegde artikel 45ter Milieuvergunningsdecreet (inwerkingtreding 22 september 2014):

1° in de eerste paragraaf wordt de van rechtswege verlenging tot 31 december 2016 van vergunningen die toegekend zijn aan inrichtingen met een depositie van

stikstof binnen de speciale beschermingszones beperkt tot vergunningen die vervallen vóór 31 december 2016 (en niet 1 januari 2019).

Met uitzondering van de bovenstaande wijziging blijft de oorspronkelijke 45ter, §1, behouden omdat deze paragraaf al van 22 september in werking is en sommige inrichtingen bijgevolg reeds van rechtswege verlengd zijn via deze paragraaf 1;

2° de tweede paragraaf wordt vervangen door een regeling die de vergunningstermijnen van een milieuvergunning verleend voor de exploitatie van een inrichting met een stikstofdepositie, die verstrijkt voor 31 december 2018, op verzoek verlengd tot 31 december 2018. Indien de ontwikkeling van de Definitieve PAS in uitvoering van artikel 50ter, §4, het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu vertraging oploopt, kan de Vlaamse Regering deze datum wijzigen zodat afstemming wordt bekomen.

Vooraleer nader in te gaan over welke inrichtingen met een stikstofdepositie het gaat en de modaliteiten van het verzoek toe te lichten, is het noodzakelijk deze termijnverlenging algemeen te verantwoorden.

Deze verlenging is ingegeven door het gegeven dat verzurende en vermestende stikstofdeposities een belangrijke actuele milieudruk uitmaken die in zeer veel gebieden voor de daar aanwezige Europees beschermde habitats en soorten een hypotheek legt op de gunstige staat van instandhouding. Gezien de schaal en de omvang van het probleem, dreigt de continuïteit van de vergunningverlening in het gedrang te komen.

Een Programmatische Aanpak van de Stikstofdeposities (PAS) moet toelaten door middel van een gebiedsgericht (vergunningen)beleid in combinatie met een doorgedreven herstelbeleid en een generieke en flankerende maatregelen te komen tot een structurele oplossing voor de impact van stikstofdeposities in de Natura 2000-gebieden.

De PAS is een traject dat geschiedt in samenspraak met alle betrokkenen en op basis van overleg, onderzoek en consultatie. In de loop van 2015 zal op basis van het goedgekeurde Natura 2000 Programma een Voorlopige PAS (V-PAS) worden opgemaakt dat voorziet in een plan van aanpak met extra maatregelen om de emissie te reduceren. Parallel daarmee zal ook een herstructureringsprogramma worden uitgevoerd. Daarbij dient rekening worden gehouden met de doelstelling van artikel 36ter, §2, van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu dat stelt dat elke verslechtering van de milieukwaliteit dient te worden voorkomen. De verlengingsregeling heeft tegelijkertijd tot doel een billijke oplossing op maat uit te werken en zogenaamde 'koude saneringen' te vermijden.

Dit alles moet in 2019 resulteren in een Definitieve PAS (D-PAS) waarbij een volledig geoperationaliseerd herstelbeleid een vergunningverlening moet toelaten die afgestemd is op vrijgekomen ontwikkelruimte.

De regeling verduidelijkt dat een 'inrichting met een stikstofdepositie' een inrichting is waarvan de stikstofdepositie volgens de depositiescan een risico inhoudt op een betekenisvolle aantasting van de natuurlijke kenmerken van een speciale beschermingszone (SBZ). Dit betekent niet dat met zekerheid kan gesteld worden dat een 'inrichting met een stikstofdepositie' leidt tot een betekenisvolle aantasting van de natuurlijke kenmerken van de betrokken speciale beschermingszone in de zin van artikel 36ter, §4, van het decreet betreffende het natuurbehoud. Deze depositiescan, zoals aanvaard door de Vlaamse Regering, geeft als onderdeel van de online-voortoets aan of er een risico is op een betekenisvolle aantasting van de natuurlijke kenmerken van de speciale beschermingszones, vermeld in artikel 2, 43°, van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, voor wat betreft de gevolgen van stikstofneerslag via de lucht onder vorm van verzuring en vermesting in de betrokken speciale beschermingszone. In dit artikel wordt verstaan onder de online-voortoets: een via het internet beschikbaar gesteld instrument dat op een gestandaardiseerde en geautomatiseerde wijze een berekening maakt van de milieudruk vanuit een voorgenomen vergunningsplichtige activiteit en deze milieudruk onder vorm van mathematische groot-

heden uitzet ten opzichte van de gevoeligheid van de habitats en soorten waarvoor instandhoudingsdoelstellingen voor de betreffende speciale beschermingszone zijn vastgesteld volgens artikel 36ter, §1, van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu. De online-voortoets levert een rapport af waarin de ingevoerde gegevens en de beoordeling van het hierboven vermelde risico vermeld worden. Dit gebeurt in termen van het al dan niet uitsluiten van een betekenisvolle aantasting van de natuurlijke kenmerken van de speciale beschermingszone, met name in de zone waar het voor de berekende milieudruk gevoelige habitat of leefgebied van een soort voorkomt, of gecreëerd wordt of tot doel kan worden gesteld in het kader van de instandhoudingsdoelen overeenkomstig de daartoe in het kader van de instandhoudingsdoelstellingen toe te passen zoekzone. De toetsing gebeurt vanuit de locatie van de voorgenomen vergunningsplichtige activiteit;

3° om beroep te kunnen op de verlenging tot uiterlijk 31 december 2018, moet de vergunninghouder ten laatste voor het verstrijken van de vergunningstermijn een verzoek indienen bij de bevoegde vergunningverlenende overheid.

De bevoegde vergunningverlenende overheid neemt akte van het verzoek van zodra aan de toepassingsvoorwaarden is voldaan. De aktename geldt als loutere bevestiging dat de milieuvergunning is verlengd tot uiterlijk 31 december 2018. Tegen die akte kan geen administratief beroep worden ingediend.

Het ingediende verzoek bevat het rapport van de uitgevoerde depositiescan op datum van het indienen van het verzoek, met daarin minstens vermeld, de ingevoerde gegevens en het eindresultaat van deze depositiescan. De invoer van de gegevens is in overeenstemming met de milieuvergunning vigerend op datum van het indienen van het verzoek.

Deze bepalingen doen geen afbreuk aan het mogelijke verval van de vergunning. Volledigheidshalve is het belangrijk te vermelden dat de verlengingsregeling optioneel is en exploitanten niet belet om volgens de gewone milieuvergunningsprocedure een milieuvergunningsaanvraag in te dienen. Lopende hernieuwingsaanvragen kunnen tot de beslissing in beroep ingetrokken worden om alsnog te kunnen genieten van de verlenging van rechtswege en/of de verlenging op verzoek.

Deze bepalingen doen geen afbreuk aan het mogelijke verval van de vergunning. Volledigheidshalve is het belangrijk te vermelden dat de verlengingsregeling optioneel is en exploitanten niet belet om volgens de gewone milieuvergunningsprocedure een milieuvergunningsaanvraag in te dienen. In geval van weigering van de milieuvergunning wordt de vergunning eveneens decretaal verlengd. Het staat de exploitant ook steeds vrij om een lopende hernieuwingsaanvragen tot de beslissing in beroep in te trekken.

Hoofdstuk 11. Decreet houdende de oprichting van de Vlaamse Landmaatschappij

Artikel 13

Punt 1° heft paragraaf 1, derde lid, op dat de precisering van de aanvangstermijn van het mandaat van de leden van de raad van bestuur bij de algehele vernieuwing ervan bevat. Artikel 18, paragraaf 1, van het kaderdecreet bestuurlijk beleid van 18 juli 2003 bepaalt dat de leden van de raad van bestuur van een EVA (extern verzelfstandigd agentschap) door de Vlaamse Regering worden aangesteld voor een hernieuwbare termijn van vijf jaar die in beginsel aanvangt zes maanden na de beëindiging van een nieuwe Vlaamse Regering na algehele vernieuwing van het Vlaams Parlement. De afwijkende regeling in het oprichtingsdecreet van de VLM (Vlaamse Landmaatschappij) wordt opgeheven.

Punt 2° heft paragraaf 4 op dat de onverenigbaarheden van de regeringsafgevaardigden bij de Vlaamse Landmaatschappij bevat. In het decreet Deugdelijk bestuur

in de Vlaamse publieke sector van 22 november 2013 wordt een nieuw statuut voor regeringscommissarissen ingeschreven waaronder in artikel 12 ook nieuwe onverenigbaarheden. Gezien de onverenigbaarheden nu specifiek geregeld worden in het decreet deugdelijk bestuur wordt de afwijkende regeling in het oprichtings-decreet van de VLM geschrapt.

Hoofdstuk 12. Jachtdecreet

Artikel 14

In artikel 7 van het Jachtdecreet van 24 juli 1991 wordt tweemaal verwezen naar de arrondissementscommissaris. De arrondissementscommissaris is de persoon, vermeld in titel II, hoofdstuk IV, van het Provinciedecreet van 9 december 2005, die door de gouverneur is aangewezen als verantwoordelijke voor de aspecten in verband met de jacht. Deze verwijzing naar de arrondissementscommissaris, en wel als de ambtenaar aan wie een houder van het jachtrecht die van zijn recht gebruik wenst te maken een plan moet overmaken waarop de terreinen zijn aangeduid waarop hij het jachtrecht al dan niet heeft, is verwarrend omdat de Vlaamse Regering in hetzelfde artikel tegelijk de mogelijkheid krijgt om ook een dergelijke ambtenaar aan te wijzen. In de praktijk duidt de Vlaamse Regering via een uitvoeringsbesluit, het Jachtadministratiebesluit van 25 april 2014, ook de arrondissementscommissaris aan als de instrumenterende ambtenaar. De verwarring wordt nog vergroot doordat elders in het Jachtdecreet, met name in artikel 14 en 15 over respectievelijk het jachtverlof en de jachtvergunning, louter aan de Vlaamse Regering de delegatie geeft om een ambtenaar aan te wijzen die dit verlof en deze vergunning kan afgeven. In de praktijk gaat het al sinds lange tijd om dezelfde arrondissementscommissaris die beide document afgeeft. De ontworpen wijziging is een opschoning van het decreet, waarmee de Vlaamse Regering volwaardig de mogelijkheid krijgt om de ambtenaar aan te wijzen die bevoegd is voor het ontvangen van plannen met aanduiding van jachtterreinen.

Nog een reden om de formele verwijzing naar de arrondissementscommissaris in het Jachtdecreet te schrappen is het voornemen van de Vlaamse Regering om geen nieuwe arrondissementscommissarissen meer te benoemen en de functie om te vormen in het kader van de coördinerende opdracht van de gouverneur, zoals weergegeven in het Witboek Interne Staatshervorming van april 2011.

Artikel 15

1°-3° In artikel 22 van het Jachtdecreet, dat de voorwaarden bepaalt om aan bestrijding van schadeveroorzakend wild te kunnen doen, is opgenomen dat personen die wild doden in het kader van bestrijding moeten "voldoen aan de voorwaarden opgelegd door de Vlaamse Regering tot het verkrijgen van een jachtverlof" en dat vuurwapens mogen worden gebruikt "eventueel zonder jachtverlof op voorwaarde dat de eigenaar of de grondgebruiker een verzekering tegen burgerlijke aansprakelijkheid heeft afgesloten, waarvan de waarborg gelijk is aan de waarborg opgelegd door de reglementering inzake de verplichte aansprakelijkheidsverzekering voor het verkrijgen van een jachtverlof". Dat artikel wordt verscherpt door te bepalen dat personen die aan bestrijding wensen te doen door middel van vuurwapens effectief in het bezit moeten zijn van een jachtverlof. Het uitoefenen van bestrijding in de vorm van het doden van jachtwild dat schade veroorzaakt, met name door middel van vuurwapens, verschilt in wezen immers niet van het uitoefenen van gewone jacht of bijzondere jacht. In alle gevallen moet men over de vereiste kennis en vaardigheden beschikken om wild te kunnen doden. Het staat buiten kijf dat men voor die handeling over specifieke kennis en vaardigheden moet beschikken, waarvan niet mag worden aangenomen dat deze zonder meer bij elke persoon aanwezig zijn. De controle of dat al dan niet het geval is verloopt in de eerste plaats doordat personen die in aanmerking wensen te komen voor

een jachtverlof met succes een jachtexamen moeten ondergaan. Bij dat examen wordt aan de hand van zowel theoretische proeven als praktische proeven nagegaan of een persoon in kwestie de specifieke kennis en vaardigheden in huis heeft. Volgens de huidige bepalingen van artikel 22, Jachtdecreet, houdt het hiermee op wat vereisten betreft voor de persoon die bestrijding wil uitoefenen. Bij een voorliggende aanvraag tot afleveren van een jachtverlof beschikt de bevoegde ambtenaar, de arrondissementscommissaris, echter nog over een aantal mogelijkheden om alsnog een jachtverlof te weigeren, ook al beschikt een aanvrager over een getuigschrift van slagen voor het jachtexamen. In bepaalde gevallen kan of moet de arrondissementscommissaris het verlof weigeren, bijvoorbeeld aan personen die geschorst zijn, ontzet zijn of vervallen verklaard zijn van het recht om wapens voorhanden te hebben of te dragen, aan personen die veroordeeld zijn wegens een misdrijf waarbij daden van geweld of weerspannigheid zijn gepleegd of aan personen van wie slecht gedrag, geestestoestand of vorig gedrag laat veronderstellen dat ze een slecht gebruik van wapens kunnen maken. De gronden op basis waarvan de arrondissementscommissaris moet of kan weigeren zijn opgesomd in het Jachtadministratiebesluit van 25 april 2014. Dergelijke uitsluitingsgronden zijn belangrijk omdat ze toelaten om personen te weren die technisch weliswaar blijk geven in staat te zijn om te jagen, maar waarvan op basis van andere elementen gerede twijfel kan bestaan of het aangewezen is om hen toe te laten met een vuurwapen de jacht te kunnen uitoefenen. Deze redenering kan probleemloos doorgetrokken worden naar personen die bestrijding wensen uit te oefenen. Net als voor personen die jacht wensen uit te oefenen moeten ook potentiële bestrijders op alle vlakken blijk geven in staat te zijn om zowel op technisch maar ook op persoonlijk vlak kundig met een vuurwapen te kunnen omgaan met het oog op het doden van wild, of dat nu in het kader van jacht of in het kader van bestrijding is.

4° Ten slotte wordt ook komaf gemaakt met de oude en voorbijgestreefde verplichting om wild dat is gedood in het kader van bestrijding moet worden aangeboden aan het lokale OCMW. De ratio legis achter deze oude bepaling is dat wild dat in het kader van bestrijding is gedood ten goede moet komen van de samenleving, door het wild (en dan met name het vlees van dat wild) ter beschikking te stellen van de behoeftigen in de samenleving). Anno 2014 is een dergelijke bepaling niet bepaald van deze tijd te noemen, niet in het minst omdat de vereisten inzake voedselveiligheid maar ook inzake dierlijk afval tegenwoordig dermate streng zijn dat het afleveren van kadavers in een OCMW hier niet meer mee te rijmen valt. Los daarvan is inmiddels ook al gebleken dat OCMW's helemaal niet geïnteresseerd zijn om dergelijke kadavers te ontvangen, laat staan dat ze deze kadavers op een gepaste manier zouden kunnen (laten) verwerken. Om die reden is het opportuun om deze bepaling weg te laten. Het resultaat daarvan is dat wild dat wordt gedood in kader van bestrijding kan worden verwerkt en gebruikt conform de gebruikelijke regels die daarvoor gelden. Het bijkomende voordeel dat daarbij is dat de houders van een jachtverlof die de bestrijding zullen uitvoeren ook weten hoe ze moeten omgaan met wild dat is gedood in het kader van de jacht.

Artikel 16

1° Artikel 23 van het Jachtdecreet bevat een eerste lid dat bepaalt dat konijnen ten allen tijde mogen worden gevangen of gedood volgens de voorwaarden bepaald in artikel 22 van hetzelfde decreet, zijnde de regels inzake bestrijding. Anno 2014 bestaat er geen goede reden meer om de aanpak van konijnen in het kader van de jachtregelgeving, in casu de bestrijding van deze wildsoort, anders te behandelen dan wat voor de andere wildsoorten het geval is. Het eerste lid van artikel 23 creëert verwarring naast artikel 22, en daardoor is het beter om dit lid op te heffen en de bestrijding van konijnen in de toekomst volgens artikel 22 te laten doorgaan. Doordat artikel 22 betrekking heeft op 'jaagbaar wild', zijnde wild waarop de jacht geopend is, is dat artikel in de praktijk even goed van toepassing op konijnen.

Daaruit volgt dat de schrapping van het eerste lid van artikel 23 geen gevolgen heeft voor de mogelijkheid tot bestrijding van konijnen.

Het tweede lid van artikel 23 wordt opgeheven om een gelijkaardige reden: de middelen om aan bestrijding te doen, hetzij van konijnen, hetzij van andere wildsoorten, worden bepaald in artikel 22, met nadere uitwerking van dat artikel door de Vlaamse Regering (in het Jachtvoorwaardenbesluit van 25 april 2014). Er is dus geen nood aan een andere, specifieke rechtsgronden om dat te doen voor konijnen. Het tweede lid biedt zo'n rechtsgrond, en kan derhalve worden opgeheven.

2° Ten slotte wordt het zesde lid van het merkwaardige artikel 23 aangepast, namelijk waar dat artikel stelt dat het verboden is om afsluitingen, die geplaatst zijn om het in- en uitgaan van wilde konijnen te beletten, kwaadwillig te vernielen of te beschadigen. Het is ook verboden om kwaadwillig in die afsluitingen een opening te maken of het doorgaan van konijnen door, onder of boven de afsluitingen op enigerlei wijze te vergemakkelijken. Deze bepaling dateert nog uit een tijd dat konijnen zowat de enige wildsoort waren die op grote schaal schade aanrichten, met name aan landbouwgewassen. Tegenwoordig is dat niet langer zo, en zijn er nog andere soorten, niet in het minst het wilde zwijn, dat belangrijke schade aanricht. Om die reden wordt het zesde lid dan ook aangepast om het van toepassing te maken op alle wildsoorten in plaats van alleen het konijn.

Artikel 17

1° Artikel 26, eerste lid, van het Jachtdecreet wordt geherformuleerd om meer duidelijkheid te creëren. In de eerste plaats wordt het vervoers- en verhandelverbod dat in dat lid wordt bepaald eenvoudig uitgebreid naar alle wild. In de oude versie gold het verbod al voor alle grof wild, klein wild en waterwild, maar voor overig wild moest de Vlaamse Regering nog apart bepalen voor welke soorten het verbod gold. In het kader van vereenvoudiging en verduidelijking wordt het verbod van toepassing verklaard op alle wild, zonder dat de Vlaamse Regering nog nader moet bepalen om welke soorten overig wild het zou gaan.

Daarnaast wordt opgesomd in welke gevallen het vervoers- en verhandelverbod niet geldt. In de eerste plaats wordt dezelfde uitzondering weerhouden die ook reeds als enige afwijking vermeld werd in de oude versie van het eerste lid, namelijk dat het verbod niet geldt vanaf de opening tot en met de tiende dag volgend op de sluiting van de jacht. Dat is een logische bepaling, die het mogelijk maakt dat wild dat op legale wijze wordt gedood in de daartoe voorziene periode ook kan vervoerd en verhandeld worden. Het behoud van de extensie van tien dagen na de sluiting van de jacht is eveneens logisch omdat dit een redelijke termijn toelaat om wild te vervoeren en te verhandelen dat op het einde van de jachtperiode is geschoten. Naast het behoud van deze eerste uitzondering op het vervoers- en verhandelverbod worden nog twee andere uitzonderingen toegevoegd, namelijk de specimens van wild die zijn gedood ofwel in het kader van de reeds vermelde bestrijding op basis van artikel 22 van het Jachtdecreet, ofwel in het kader van een afwijking conform artikel 33, Jachtdecreet. Dat laatste artikel geeft aan de Vlaamse Regering de mogelijkheid voor bepaalde redenen en onder bepaalde voorwaarden af te wijken van de bepalingen van het decreet, een mogelijkheid die in de praktijk nader geregeld is in de uitvoeringsbesluiten. In het kader van beide gevallen, bestrijding of afwijking, is de kans zeer reëel tot zeker dat er sprake zal zijn van wild dat zal worden gedood. Het is dan ook logisch om voor wild dat op een legale wijze kan worden gedood ook de mogelijkheid te voorzien dat dat wild vervolgens kan worden vervoerd. Let wel: de uitzondering die voor deze twee gevallen wordt toegestaan is beperkt tot het vervoeren en is niet uitgebreid tot het verhandelen. Dat is een bewuste keuze, omdat het niet de bedoeling kan zijn om te gaan handelen in wild dat gedood is omwille van specifieke redenen (vermijden van verdere schade in het geval van bestrijding en één van de specifieke in artikel 33 opgesomde redenen in het geval van een afwijking). Dat kan niet de bedoeling zijn om dergelijke

dieren te commercialiseren omdat dit ertoe kan leiden dat de redenen die toelaten dat deze dieren in de eerste plaats worden gedood, zouden worden uitgehold en uitgebuit. Tot nog toe werd dit niet expliciet geregeld in de jachtregelgeving, hoewel het duidelijk was dat de regelgever daarmee een hiaat liet ten aanzien van wild dat legaal kon worden gedood in het kader van de jachtregelgeving. Dat wordt nu rechtgezet. De bewijslast om aan te tonen dat men zich in één van deze twee bijkomende uitzonderingsgronden bevindt ligt telkens bij de persoon die zal beweren er gebruik van te maken. Als uit de feiten en de omstandigheden blijkt dat men de vervoerde dieren effectief op de voorziene, legale wijze heeft bemachtigd is het vervoer toegelaten; als de feiten en omstandigheden dit niet bevestigen is het vervoer niet toegelaten.

2° In het zesde lid wordt de verwijzing naar handelaars of trafikanten geactualiseerd.

Artikel 18

In artikel 31, eerste lid, van het Jachtdecreet wordt de passage opgeheven die bepaalt dat een bijzondere wachter die toezicht houdt (op de toepassing van de jachtregelgeving), en die zich voor het uitoefenen van zijn toezichthoudende taak laat bijstaan door één of twee collega-bijzondere wachters uit omliggende gebieden, desgevallend moet worden begeleid door de jachtrechthouder van het betrokken terrein. De voorwaarde dat de jachtrechthouder moet aanwezig zijn creëert immers een risico op belangenvermenging en op een gebrek aan neutraliteit bij het uitvoeren van het toezicht.

Hoofdstuk 13. Decreet houdende algemene bepalingen milieubeleid

Artikel 19

De volgende wijzigingen worden aangebracht aan het artikel 2.1.9 van het decreet houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid (DABM):

1°-2° paragrafen 2 en 3 worden aangepast. Het is de bedoeling om het openbaar onderzoek grotendeels digitaal te laten verlopen en de gemeenten vrij te stellen van het verzamelen van opmerkingen. Die kunnen in één beweging centraal worden ingediend via de website. Ook schriftelijke opmerkingen per post, gericht aan de Vlaamse overheid (Departement Leefmilieu, Natuur en Energie (LNE)), zullen worden toegestaan om iedereen de kans te geven in te spreken. De wijze waarop de schriftelijke kennisgeving zal plaatsvinden, wordt opengelaten zodat kan worden ingespeeld op de recentste communicatietechnieken. Nu al zal worden ingezet op digitale communicatie, desgevallend beperkt aangevuld met geschreven boodschappen of drukwerk;

3° paragraaf 4 wordt geschrapt. De rol van de gemeenten wordt gelijkgesteld aan die van de provincies; in die zin dat louter een advies wordt gevraagd. Er wordt niet meer verwacht dat zij opmerkingen bundelen, vermits die reeds centraal toekomen;

4° paragraaf 5 wordt aangepast om hierbij beter te kunnen inspelen op de inhoud van het ontwerpplan, de interesse en de opportuniteiten die zich voordoen. Het aantal informatiemomenten, de locaties en de doelgroepen zullen daar immers van afhangen. Het blijft wel nuttig om tijdens het openbaar onderzoek contactmomenten en/of hoorzittingen te voorzien;

5° paragraaf 6 wordt aangepast. De gemeenten worden hier toegevoegd aan de adviesverlenende instanties vermits paragraaf 4 is geschrapt;

6° in paragraaf 8 wordt het woord "de inspraakprocedure" vervangen door het woord "het openbaar onderzoek". Dit gelet op de wijzigingen aan de paragrafen 2 en 5.

Artikel 20

De volgende wijzigingen worden aangebracht aan het artikel 2.1.10 van het DABM: 1° in paragraaf 1 worden een aantal wetgevingstechnische wijzigingen doorgevoerd gelet op de schrapping in paragraaf 4;

2° in paragraaf 4 wordt de zinsnede "en ligt ter inzage bij de provincies en de gemeenten" opgeheven. Ook de communicatie over het definitieve plan zal voornamelijk digitaal verlopen. Op aanvraag kunnen wel nog gedrukte plannen ter beschikking worden gesteld, bijvoorbeeld ten behoeve van de lokale overheden.

Artikel 21

De wijziging doorgevoerd aan het artikel 4.3.3, §2 en §8, is nodig daar zowel een project-m.e.r.-screeningsnota (milieueffectrapportage) als een verleend verzoek tot ontheffing van de rapportageverplichting deel kunnen uitmaken van een vraag tot omzetting van de vergunning van bepaalde naar onbepaalde duur.

Artikel 22 en 23

De vermelde wijziging van het artikel 4.3.8, §1, tweede lid, van het DABM is nodig daar in het kader van milieueffectrapportageprocedure zoals geïntegreerd in de omgevingsvergunningsprocedure, het verzoek tot onttrekking aan de openbaarheid van delen uit het project-MER door de initiatiefnemer voorafgaand aan de vergunningsaanvraag dient te gebeuren en wel gericht aan de dienst Mer en dus niet na de indiening van de vergunningsaanvraag gericht aan de vergunningverlenende overheid. De toelichting bij de wijziging van artikel 4.5.7, §1, tweede lid, is analoog maar dan voor wat betreft de omgevingsveiligheidsrapportageprocedure.

Artikel 24

Het bepaalde in artikel 5.4.6/1 is het gevolg van de opmerkingen van de strategische adviesraden SERV, Minaraad en SALV over het uitvoeringsbesluit op het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning. De raden stellen vast dat het proces waarbij algemene en sectorale milieuvoorwaarden tot stand komen een ruimere belangenafweging inhoudt en transparanter is dan dat waarmee bijzondere milieuvoorwaarden gekoppeld aan een evaluatiesysteem tot stand komt. Bijgevolg bieden algemene en sectorale milieuvoorwaarden in principe een grotere garantie op een betere milieukwaliteit dan bijzondere milieuvoorwaarden gekoppeld aan een evaluatiesysteem. De strategische adviesraden vragen om een regeling waarbij voor de vertaling van beste beschikbare technieken en plannen en programma's een cascade-redenering wordt toegepast. Bij de omzetting van de beste beschikbare technieken, plannen en programma's moet voorrang worden gegeven aan de eerste stap namelijk de evaluatie en ontwikkeling van algemene en sectorale milieuvoorwaarden. Artikel 5.4.6/1 zorgt voor een wettelijke verankering van dit voorrangsprincipe.

De voorrang die algemene en sectorale milieuvoorwaarden krijgen op bijzondere milieuvoorwaarden bij de vertaling van BBT's (best beschikbare techniek), plannen en programma's zal in de praktijk worden geconcretiseerd via beleidstaken en richtlijnen die de Vlaamse Regering op grond van het tweede lid voor de betrokken adviesinstanties en vergunningverlenende overheden kan uitvaardigen.

De richtlijnen over de bijzondere milieuvoorwaarden zijn bepalend voor de scope van de gerichte evaluatie vermeld in artikel 5.4.11 van het DABM. Met andere woorden een gerichte evaluatie is alleen mogelijk als zij door de Vlaamse Regering via richtlijnen of generieke regelgeving ter uitvoering van Europese richtlijnen is voorgeschreven.

Hierdoor zal ook het aantal evaluaties voor de gemeenten beperkt kunnen worden tot wat milieukundig verantwoord is.

Artikel 25

Het huidige artikel 5.4.11 initieerde de evaluatie gekoppeld aan de opmaak van meerjarenprogramma's. Voor projecten waarvoor de deputatie of het Vlaamse Gewest bevoegd is, wordt het meerjarenprogramma vastgesteld en jaarlijks geactualiseerd door de afdeling Milieu, bevoegd voor de omgevingsvergunning. Voor projecten waarvoor de gemeente bevoegd is, wordt het meerjarenprogramma vastgesteld en jaarlijks geactualiseerd door het college van burgemeester en schepenen.

Uit de adviezen van SERV, Minaraad en SALV blijkt dat het voor meerdere vooral kleinere gemeenten problematisch kan zijn om deze met de opmaak van meerjarenprogramma's te belasten. In dit verband wordt erop gewezen dat de gemeenten vandaag nog te ver afstaan van de milieuplanning en programma's en het hun vaak aan middelen en mensen ontbreekt om aan degelijke planning te doen. Ook de VVSG heeft bezwaren tegen het huidige systeem omdat dit de plannings- en rapporteringsverplichtingen voor een gemeente sterk zal verhogen.

Het nieuwe artikel 5.4.11 behoudt de evaluatie van ingedeelde inrichtingen en activiteiten als volwaardige flankerende maatregel bij de invoering van de permanente omgevingsvergunning. Ten opzichte van de huidige situatie worden de gemeenten echter vrijgesteld van de verplichting om een meerjarenprogramma op te stellen. In de plaats van de meerjarenprogramma's voor gemeenten zal er in de richtlijnen over bijzondere milieuvoorwaarden, vermeld in artikel 5.4.6/1 van het DABM, worden aangegeven welke aspecten voor evaluatie in aanmerking komen.

Volgens het nieuwe artikel 5.4.11 onderscheiden we twee soorten evaluaties, met name:

- 1° een algemene evaluatie;
- 2° een gerichte evaluatie.

De Vlaamse Regering bepaalt de gevallen en de aspecten die moeten worden geëvalueerd. Hierbij zal in de eerste plaats aandacht moeten gaan naar Europese verplichtingen ter zake. In deze is de richtlijn 2010/75/EU van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 inzake industriële emissies (geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging) een belangrijke trigger tot evaluatie. Artikel 21 van de richtlijn IED legt de lidstaten de verplichting op om voor GBPV-installaties (Geïntegreerde Preventie en Bestrijding van Verontreiniging) op "geregelde tijdstippen" een evaluatie uit te voeren van de vergunningsvoorwaarden. Bij nieuwe of herziene BBT-conclusies is een evaluatie van de vergunningsvoorwaarden verplicht binnen de vier jaar na bekendmaking ervan. Als uit de evaluatie blijkt dat dit noodzakelijk is, worden de voorwaarden bijgesteld.

Met de algemene en gerichte evaluatie wordt nagegaan of de milieuvoorwaarden niet moeten worden bijgesteld om te voldoen aan Europese verplichtingen of om de hinder en de risico's tot een aanvaardbaar niveau te beperken.

Het opstellen van een meerjarenprogramma wordt beperkt tot de GPBV-bedrijven, in de hierna vermelde gevallen:

- 1° de evaluatie is het gevolg van de bekendmaking van een door de Europese Commissie aangenomen nieuwe of bijgewerkte BBT-conclusie;
- 2° de evaluatie is het gevolg van ontwikkelingen op het gebied van beste beschikbare technieken.

Het voortschrijdend meerjarenprogramma wordt opgesteld door de afdeling, Milieu bevoegd voor de omgevingsvergunning. Het voortschrijdend meerjarenprogramma wil transparant zijn en zal om die redenen ook openbaar worden gemaakt net als de uitvoeringsgraad ervan.

Artikel 26

1° De eerste wijziging past artikel 10.2.3, DABM, aan de nieuwe terminologie uit het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid, zoals gewijzigd door decreet van 19 juli 2013, met betrekking tot de planfiguren aan.

De verwijzing naar de bekkenvoortgangsrapporten moet evenwel behouden blijven. Volgens de overgangsbepaling in artikel 74, §2, van het decreet Integraal Waterbeleid worden de bekkenvoortgangsrapporten immers het laatst opgesteld in het jaar van de bekendmaking van de herziene stroomgebiedbeheerplannen die eind 2015 goedgekeurd moeten worden.

2°-3° De afschaffing van de waterschappen ligt aan de basis van de laatste twee wijzigingen in artikel 10.2.3, DABM. Punt 5 van paragraaf 1 dat de deelname aan de werking van de waterschappen regelde, wordt opgeheven en in punt 10 wordt de verwijzing naar de waterschappen opgeheven.

Artikel 27

In 2009 werd in Hong Kong het Internationaal Verdrag inzake scheepsrecyclage afgesloten. Teneinde het inwerking treden van dit verdrag te faciliteren binnen de Europese Unie, trad op 31 december 2013 de Europese verordening 1257/2013 inzake scheepsrecyclage in werking. Bij de totstandkoming van de verordening vervulde de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij (OVAM) de rol van Belgische piloot.

Vandaag is een deel van deze verordening reeds in voege, voornamelijk deze aspecten die betrekking hebben op de scheepsrecyclage inrichtingen. Bovenop de reeds bestaande wettelijke verplichtingen, zoals het hebben van een werkplan, een milieuvergunning enzovoort zullen Vlaamse scheepsrecyclage-inrichtingen die schepen groter dan 500GT willen ontmantelen aan de bijkomende voorwaarden van de verordening moeten voldoen. De OVAM zal onder meer de door de inrichtingen op te stellen "scheepsrecyclage inrichtingen plannen" moeten beoordelen. Naargelang deze beoordeling zullen de geschikt bevonden inrichtingen bij de Commissie moeten voorgedragen worden om opgenomen te worden op de Europese lijst van goedgekeurde inrichtingen.

OVAM is het best geplaatst om op te treden als bevoegde autoriteit binnen Vlaanderen, als vermeld in artikel 3, lid 1, 11, van de verordening. Meer concreet zal OVAM daartoe, samen met de scheepsrecyclage-inrichtingen en in samenspraak met andere betrokken autoriteiten (LNE, afdelingen Milieuvergunningen en Milieu-inspectie en de FOD Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg) een praktische invulling moeten geven aan de voorwaarden vermeld in de verordening. Daarnaast zal samen met de FOD Mobiliteit, die zal optreden als bevoegde administratie in het kader van de verordening, nauw moeten worden samengewerkt om ervoor te zorgen dat schepen die onder de Belgische vlag varen, net als alle schepen die in Vlaanderen zullen worden ontmanteld, de voorwaarden van de verordening kunnen naleven.

Bovendien zullen schepen die onder de verordening vallen, uitgesloten worden van de kennisgevingsplicht als vermeld in de verordening 1013/2006 (EVOA). OVAM zal, samen met de Vlaamse Milieu-inspectie die handhavingsbevoegdheden heeft voor de EVOA, bekijken hoe in praktijk deze overgang zo vlot als mogelijk kan verlopen.

Artikel 28

Gelet op het feit dat de tekst van artikel 15.3.2, tweede lid, DABM, en de tekst van artikel 15.3.2, derde lid, DABM, werden verplaatst naar artikel 15.8.6, DABM, om voorvermelde reden, moeten het tweede en het derde lid van artikel 15.3.2, DABM, opgeheven worden.

Artikel 29

Aangezien de tekst van artikel 15.8.20, DABM, wordt verplaatst naar het nieuwe artikel 15.8.3ter, DABM, en artikel 15.8.20, DABM, wordt opgeheven, dient in artikel 15.8.1, eerste lid, DABM, het getal "15.8.20" vervangen te worden door het getal "15.8.19".

Artikel 30

Artikel 11.4 van richtlijn 2004/35/EG van het Europees Parlement en de Raad van 21 april 2004 betreffende milieuaansprakelijkheid met betrekking tot het voorkomen en herstellen van milieuschade (verder aangehaald als 'Milieuschaderichtlijn') vermeldt met betrekking tot de bevoegde instantie het volgende: *"In elk uit hoofde van deze richtlijn genomen besluit waarbij het treffen van preventieve maatregelen of herstelmaatregelen wordt opgelegd, worden de precieze gronden vermeld waarop het gebaseerd is. Van een dergelijk besluit wordt onverwijld kennis gegeven aan de betrokken exploitant, die terzelfder tijd wordt ingelicht over de rechtsmiddelen waarover hij krachtens de in de betrokken lidstaat geldende wetgeving beschikt, alsmede over de termijnen welke voor die rechtsmiddelen gelden."*

Artikel 15.8.20 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid (verder aangehaald als 'DABM'), dat artikel 11.4, Milieuschaderichtlijn, uitvoert, luidt als volgt: *"De bevoegde instantie stelt de betrokken exploitant onverwijld in kennis van elk besluit waarbij maatregelen worden opgelegd."*

Dat besluit vermeldt de precieze gronden waarop het is gebaseerd, de rechtsmiddelen met inbegrip van de termijnen die voor die rechtsmiddelen gelden, die ter beschikking staan van de betrokken exploitant."

Artikel 15.8.20, DABM, is evenwel opgenomen onder onderafdeling VI. Behandeling van verzoeken om maatregelen, van afdeling II. Taken, van hoofdstuk VIII. Bevoegde instantie en wekt dus de indruk dat het enkel van toepassing is in het kader van "verzoeken om maatregelen", terwijl artikel 11.4, Milieuschaderichtlijn, algemeen bedoeld is en niet enkel geldt in het kader van "verzoeken om maatregelen".

Voorliggend artikel strekt er daarom toe de tekst van artikel 15.8.20, DABM, als nieuw artikel 15.8.3ter, DABM, in te lassen onder onderafdeling I. Algemene taken, van afdeling II. Taken, van hoofdstuk VIII. Bevoegde instantie. Het nieuwe artikel 15.8.3ter, DABM, bepaalt daarnaast ook dat de Vlaamse Regering de nadere regels over de wijze van kennisgeving (van elk besluit waarbij maatregelen worden opgelegd) kan bepalen. Op deze wijze wordt deels een rechtsgrond gecreëerd voor de geplande wijzigingen aan artikel 8 en 9 van het besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2013 tot regeling van de informatie-, preventie-, inperkings- en herstellplicht inzake milieuschade, het verzoek om maatregelen en de beroepsprocedure (verder aangehaald als 'Milieuschadebesluit').

Artikel 31

Preventieve maatregelen worden in artikel 2.10, Milieuschaderichtlijn, en artikel 15.1.1.21°, DABM, als volgt gedefinieerd: "maatregelen naar aanleiding van

een gebeurtenis, handeling of nalatigheid waardoor een onmiddellijke dreiging van milieuschade is ontstaan, teneinde die schade te voorkomen of tot een minimum te beperken.”.

Ook preventieve maatregelen kunnen handelingen, inrichtingen of activiteiten omvatten die meldings- of vergunningsplichtig zijn krachtens het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning of krachtens artikel 4.2.2 en artikel 4.2.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009. In titel XV. Milieuschade, DABM, wordt evenwel nergens bepaald dat het besluit waarbij de preventieve maatregelen worden opgelegd of het besluit om ambtshalve preventieve maatregelen te nemen alsdan geldt als melding of milieuvergunning, respectievelijk als stedenbouwkundige melding of -vergunning.

Voorliggend artikel strekt er dan ook toe dit euvel recht te zetten.

Preventieve maatregelen beogen bij een onmiddellijke dreiging van milieuschade, zijnde schade aan beschermde soorten en natuurlijke habitats, schade aan water en bodemschade zoals gedefinieerd in artikel 15.1.1, DABM, dergelijke schade te voorkomen of tot een minimum te beperken en hebben dus uiteraard, net zoals inperkingsmaatregelen, een urgent karakter. Gelet op dit urgent karakter dient het besluit waarbij de preventieve maatregelen worden opgelegd en het besluit om ambtshalve preventieve maatregelen te nemen te kunnen gelden als melding of milieuvergunning, respectievelijk als stedenbouwkundige melding of -vergunning, zonder voorafgaandelijk welbepaalde adviesinstanties geraadpleegd te hebben. Derhalve, en naar analogie met hetgeen wordt voorzien voor de inperkingsmaatregelen, wordt de Vlaamse Regering niet bevoegd gemaakt om te bepalen welke instanties ter zake voorafgaandelijk advies moeten verlenen.

Er wordt ook een verwijzing opgenomen naar het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning.

Artikel 32

Huidig artikel 15.3.2, DABM, luidt als volgt:

“Op elk moment kan de exploitant door de bevoegde instantie :

- 1° verplicht worden aanvullende informatie te verstrekken over enige schade die zich heeft voorgedaan;*
- 2° verplicht worden de nodige herstelmaatregelen en nodige inperkingsmaatregelen te nemen;*
- 3° instructies krijgen die hij bij het nemen van de nodige herstelmaatregelen en nodige inperkingsmaatregelen moet naleven.*

Als de maatregelen in het vorige lid handelingen, inrichtingen of activiteiten omvatten die meldings- of vergunningsplichtig zijn krachtens het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning of krachtens artikel 4.2.2 en artikel 4.2.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009, geldt het besluit waarbij de inperkingsmaatregelen of herstelmaatregelen worden opgelegd als melding of milieuvergunning, respectievelijk als stedenbouwkundige melding of -vergunning.

De Vlaamse Regering bepaalt welke instanties ter zake voorafgaandelijk advies moeten verlenen.”.

Inperkingsmaatregelen worden in artikel 15.1.1, 22°, DABM, als volgt gedefinieerd: “maatregelen die erop gericht zijn de betrokken verontreinigende stoffen of enige andere schadefactoren onmiddellijk onder controle te houden, in te perken, te verwijderen of anderszins te beheersen, teneinde verdere milieuschade en

negatieve effecten op de menselijke gezondheid of verdere aantasting van functies te beperken of te voorkomen.”.

Uit deze definitie, die gebaseerd is op artikel 6, eerste lid, a), en artikel 6, tweede lid, b), van de Milieuschaderichtlijn, blijkt duidelijk dat inperkingsmaatregelen een urgent karakter hebben en dus maatregelen zijn die op korte termijn worden genomen en dit uiteraard na de personen op wier terrein de maatregelen geheel of gedeeltelijk worden genomen en de exploitant, overeenkomstig artikel 15.8.11, DABM, iuncto het nog niet in werking getreden artikel 9, §2, Milieuschadebesluit, die artikel 7.4, Milieuschaderichtlijn, uitvoeren, “gehoord” te hebben.

Herstelmaatregelen zijn daarentegen maatregelen die op lange termijn worden genomen en worden in artikel 15.1.1, 23°, DABM, als volgt gedefinieerd: “maatregelen, met inbegrip van tussentijdse maatregelen, die gericht zijn op herstel, rehabilitatie of vervanging van de aangetaste natuurlijke rijkdommen of ecosysteemfuncties, of op het verschaffen van een gelijkwaardig alternatief voor rijkdommen of functies, als vermeld in de artikelen 15.3.3 tot en met 15.3.11.”.

Op basis van huidig artikel 15.3.2, derde lid, DABM, dienen er in het Milieuschadebesluit evenwel adviesinstanties ingeschreven te worden die zullen moeten worden geraadpleegd om het besluit waarbij de inperkingsmaatregelen worden opgelegd te laten gelden als melding of milieuvergunning, respectievelijk als stedenbouwkundige melding of -vergunning, hetgeen niet strookt met het urgent karakter van inperkingsmaatregelen. Voor wat betreft het treffen van herstelmaatregelen is het nemen van een besluit minder urgent en kunnen de verschillende instanties wel om advies verzocht worden. Daarom kan het raadplegen van de adviesinstanties enkel behouden blijven voor wat betreft de herstelmaatregelen.

Gelet op het voorgaande wordt de tekst van artikel 15.3.2, derde lid, DABM, als volgt gewijzigd: *“De Vlaamse Regering bepaalt welke instanties ter zake voorafgaandelijk advies moeten verlenen, indien het herstelmaatregelen betreft.”.*

Voorliggend artikel strekt ertoe de tekst van artikel 15.3.2, tweede lid, DABM, én de tekst van artikel 15.3.2, derde lid, DABM, gewijzigd in de zin zoals hiervoor vermeld, te verplaatsten naar artikel 15.8.6, DABM, dat zowel over het opleggen als ambtshalve treffen van inperkingsmaatregelen en herstelmaatregelen handelt, aangezien het aangewezen is dat het besluit om ambtshalve inperkingsmaatregelen of herstelmaatregelen te nemen in voorkomend geval evenzeer geldt als melding of milieuvergunning, respectievelijk als stedenbouwkundige melding of -vergunning. In het nieuwe artikel 15.8.6, tweede lid, DABM worden dan nog de woorden “of het besluit om ambtshalve inperkingsmaatregelen of herstelmaatregelen te nemen” ingevoegd tussen de woorden “opgelegd” en “als”.

Er wordt ook een verwijzing opgenomen naar het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning.

Artikel 33

Dit artikel strekt er toe het opschrift van onderafdeling IV van afdeling II van hoofdstuk VIII van titel XV van het DABM ter verduidelijking te vervangen door “Vaststelling van inperkingsmaatregelen en herstelmaatregelen.”. Onder deze afdeling worden immers niet enkel herstelmaatregelen, maar ook inperkingsmaatregelen begrepen.

Artikel 34

Uit artikel 15.1.1, 22° en 23°, DABM, blijkt duidelijk dat het begrip “inperkingsmaatregelen” en het begrip “herstelmaatregelen” een verschillende betekenis heb-

ben en onder het begrip “herstelmaatregelen” in de zin van titel XV. Milieuschade, DABM, geen inperkingsmaatregelen worden begrepen. De woorden “inperkingsmaatregelen en” dienen dan ook ingevoegd te worden in artikel 15.8.10, eerste lid, DABM, opdat deze bepaling dezelfde draagwijdte zou hebben als artikel 7.3, eerste alinea, Milieuschaderichtlijn.

Artikel 35

Gelet op het feit dat de tekst van artikel 15.8.20, DABM, werd verplaatst naar het nieuwe artikel 15.8.3ter, DABM, om de redenen zoals hiervoor vermeld, dient artikel 15.8.20, DABM, opgeheven te worden.

Artikel 36

In artikel 16.6.3ter, eerste lid, 3°, en derde lid, 3°, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid wordt het zonder vergunning wijzigingen van de vegetaties gevat in artikel 13, §4, van het decreet Natuurbehoud strafbaar gesteld met strengere straffen dan de algemene strafbaarstelling uit artikel 16.6.1, §1, van hetzelfde decreet.

De strengere strafbaarstelling is hierdoor van toepassing op de vergunningsplichtige vegetatiewijzigingen vermeld in artikel 8, §1, van het besluit van de Vlaamse Regering van 23 juli 1998 tot vaststelling van nadere regels ter uitvoering van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijke milieu.

Voor de vergunningsplichtige wijzigingen van kleine landschapselementen (KLE) zoals vermeld in artikel 8, §2, van het voormelde besluit, alsook voor de verboden wijzigingen van vegetaties en KLE uit artikel 7 van het voormelde besluit wordt geen strengere strafbaarstelling voorzien. Deze schendingen vallen elk onder de algemene strafbaarstelling van artikel 16.6.1, §1.

Dit geeft de indruk dat verboden wijzigingen van vegetaties en KLE alsook vergunningsplichtige wijzigingen van KLE door de decreetgever minder belangrijk worden geacht. De straffen uit de algemene strafbaarstelling zijn immers milder.

Omdat zowel KLE als vegetaties een gelijkwaardige bescherming verdienen wordt de strafbaarstelling voor het zonder vergunning wijzigen ervan gelijkgeschakeld.

Zowel de verboden wijzigingen als de vergunningsplichtige wijzigingen van KLE en vegetaties worden door deze decreetswijziging voortaan gevat door de algemene strafbaarstelling uit artikel 16.6.1, §1, van het decreet.

Hoofdstuk 14. Decreet op het natuurbehoud en het natuurlijk milieu

Artikel 37

In artikel 9, §1, derde lid, 3°bis, van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, ingevoegd bij het decreet van 9 mei 2014 tot wijziging van de regelgeving inzake natuur en bos, wordt een verduidelijking aangebracht die tekstueel aansluit bij de bepalingen in artikel 9bis van hetzelfde decreet waarnaar in punt 3°bis verwezen wordt. In artikel 9bis is immers sprake van zowel een voorlopige vaststelling als een definitieve vaststelling van historisch permanente graslanden door de Vlaamse Regering. Er wordt expliciet verduidelijkt dat in punt 3°bis van artikel 9, §1, derde lid, bedoeld wordt op de definitief vastgestelde graslanden.

Artikel 38

In het artikel 9bis van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, ingevoegd bij het decreet van 9 mei 2014 tot wijziging van de regelgeving inzake natuur en bos, wordt voorzien in een procedure die moet leiden tot een betere bescherming van historisch permanente graslanden. De term 'historisch permanente graslanden' wordt gedefinieerd in artikel 2, 5°, van het decreet van 21 oktober 1997. De inhoud van artikel 9bis bevat enkele kleine technische onvolkomenheden die met de ontworpen wijzigingsbepalingen worden rechtgezet. De technische onvolkomenheden kunnen in twee types ingedeeld worden:

1° en 3° Foutieve verwijzingen, met name de wijzigingen aan paragraaf 1 en paragraaf 3, tweede lid, 4°, door respectievelijk punt 1° en 4° van het wijzigingsartikel: deze worden rechtgezet door de correcte verwijzing toe te voegen. De verwijzing in paragraaf 1 naar artikel 9, §1, 5°, van het decreet van 21 oktober 1997 is fout omdat punt 5° niet bestaat en omdat de vermelding van de historisch permanente graslanden is opgenomen in punt 3bis° van dat artikel. De verwijzing in paragraaf 3, tweede lid, 4°, naar paragraaf 6 moet zijn naar paragraaf 5, omdat de bepalingen inzake de opmerkingen in die laatste paragraaf zijn opgenomen.

2° Verstevinging van de bepalingen. Enkele bepalingen uit artikel 9bis hebben nood aan enige verstevinging. Dat is in de eerste plaats het geval in paragraaf 1 (punt 2° van het wijzigingsartikel), waar wordt verduidelijkt dat de voorlopige vaststelling van de historisch permanente graslanden moet gebeuren op basis van wetenschappelijke criteria. Dat volgt uit de verwijzing naar die wetenschappelijke criteria die nu al te vinden is in paragraaf 5, waarin wordt gesteld dat de opmerkingen die in het kader van het openbaar onderzoek worden gegeven alleen betrekking kunnen hebben op de inschatting van die wetenschappelijke criteria, en dan met name of een voorlopig aangewezen historisch permanent grasland al dan niet voldoet aan die criteria en dus al dan niet terecht op die voorlopige kaart is opgenomen. In de tweede plaats wordt de delegatie aan de Vlaamse Regering om nadere regels vast te stellen in uitvoering van dit artikel verstevigt (punt 3° van het wijzigingsartikel). Aan de reeds vermelde delegatie dat de Vlaamse Regering nadere regels kan vaststellen 'inzake de te volgen procedures' wordt nog toegevoegd dat de Vlaamse Regering ook nadere regels kan vaststellen voor de samenstelling en de werking van de verificatiecommissie die moet oordelen over de opmerkingen die voortkomen uit het openbaar onderzoek dat moet worden gevoerd over de voorlopige vastgestelde historisch permanente graslanden. Op die manier krijgt de Vlaamse Regering de volwaardige mogelijkheid om de werkzaamheden van die commissie nader in detail te regelen.

Artikel 39

In artikel 16duodecies, 6°, van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, ingevoegd bij het decreet van 9 mei 2014 tot wijziging van de regelgeving inzake natuur en bos, is een foute verwijzing gesloten. De verwijzing naar artikel 16novies, §1, vierde lid, en de daarin vermelde overname van het beheer van een terrein is niet correct, en moet worden vervangen door een verwijzing naar artikel 16novies, §1, vijfde lid, waarin de overname van dat beheer wordt geregeld.

Hoofdstuk 15. Decreet betreffende water bestemd voor de menselijke aanwending**Artikel 40**

De aanpassing die met dit artikel wordt ingevoerd in artikel 2, 28°, 1°, van het decreet, is het gevolg van het opheffen van de wet van 16 januari 2003 tot oprichting van een Kruispuntbank van Ondernemingen, tot modernisering van het handelsregister, tot oprichtingen van erkende ondernemingsloketten en houdende diverse bepalingen. De inhoud van de betrokken wet is met ingang van 9 mei 2014 terug te vinden in het Wetboek van 28 februari 2013 van economisch recht. Vanaf die datum werd ook de wet van 16 januari 2003 opgeheven.

Artikel 41 tot en met 45

De reguleringsinstantie die in 2002 bij de goedkeuring van het decreet betreffende water bestemd voor menselijke aanwending in het leven werd geroepen, kreeg tot nog toe geen eigennaam. Voor een instantie die tot hoofdtaak heeft het maken van adviezen, evaluaties en rapporten is het ontbreken van een eigennaam niet werkbaar. Ondertussen worden de rapporten en adviezen al jarenlang voorgesteld onder de roepnaam 'WaterRegulator'.

De voorliggende decretale wijzigingen hebben tot doel de benaming die de reguleringsinstantie bij het publiek en het beleid heeft, nu ook decretaal te verankeren.

Artikel 46

Door de zesde staatshervorming werd het Vlaamse Gewest vanaf 1 juli 2014 bevoegd voor de regeling van de prijzen in de aangelegenheden die tot de bevoegdheid van de gewesten en de gemeenschappen behoren. Hiermee komt onder meer de prijscontrole die de federale overheid tot dan uitvoerde op het waterbeleid over.

Het toewijzen van de tariefregulering aan de respectievelijk bevoegde beleidsdomeinen heeft als voordeel dat zo homogene bevoegdheidspakketten binnen de bevoegde beleidsdomeinen gerealiseerd worden. Deze laten een geïntegreerd sectoraal beleid toe.

Naar analogie met de saneringsbijdrage worden de drinkwatermaatschappijen verantwoordelijk voor het bepalen van de drinkwatertarieven onder controle. Deze zal uitgeoefend worden door de WaterRegulator vermits deze opdracht aansluit bij de reeds bestaande taken en de uitgebouwde expertise en instrumenten.

Het invoeren van een tussenschakel via de regulator biedt het voordeel van de mogelijkheid een georganiseerd administratief beroep bij de minister in te voegen. Daar waar met de huidige regelgeving betwistingen over prijsverhogingsaanvragen beslecht moeten worden bij de Raad van State.

In globo blijft de huidige procedure wel behouden. Tarieven kunnen immers alleen verhoogd worden na een goedgekeurde prijsverhogingsaanvraag.

De Vlaamse Regering zal de regels vaststellen met betrekking tot de methode voor tariefbepaling, de inhoud en de modaliteiten van de aanvraag en de bekendmaking van tariefwijzigingen aan de abonnees. Totdat deze regels vastgelegd zijn wordt voorzien in een jaarlijkse aanpassing van de tarieven aan de evolutie van de consumptie-index.

Het besluit van de Vlaamse Regering houdende bepalingen van rechten en plichten van de exploitanten van een openbaar waterdistributienetwerk en hun klanten

met betrekking tot de levering van water bestemd voor menselijke consumptie, de uitvoering van de saneringsverplichting en het algemeen waterverkoopreglement van 8 april 2011 (kortweg AWVR genoemd) bevat ook nadere bepalingen over de toepassing van de tarieven van de integrale waterfactuur. Zo wordt er bepaald (artikel 17) dat het tarief dat van kracht is op het moment van het verbruik toegepast moet worden. In voorkomend geval wordt voor de aanrekening het verbruik pro rata opgedeeld naar de toepasselijke delen.

De voorgestelde indexering van de tarieven met toepassingsdatum vanaf de eerste van de maand die volgt op publicatie van het verzameldecreet voor kalenderjaar 2015 en vanaf 1 januari voor de volgende jaren (artikel 136 respectievelijk 46 van het voorliggende voorontwerp van decreet) zal dus van toepassing zijn voor het geprorateerde verbruik in 2015 vanaf de eerste van de maand volgend op publicatie respectievelijk het verbruik vanaf 1 januari voor de volgende jaren en dit zolang er geen besluit Vlaamse Regering is met regels die betrekking hebben op de methode voor tariefbepaling, de inhoud en de modaliteiten van de aanvraag en de bekendmaking van tariefwijzigingen aan de abonnees.

Artikel 47 tot en met 49

Zie toelichting artikel 41 tot en met 45.

Artikel 50

Naar analogie met de sanctie en de bijhorende modaliteiten die kan toegepast worden in geval een waterleverancier door de regulator gevraagde inlichtingen niet of niet tijdig aanlevert, wordt in een gelijkaardige administratieve geldboete voorzien als de bepalingen over tariefregulering opgenomen in het decreet en zijn uitvoeringsbesluiten niet nageleefd worden.

Hoofdstuk 16. Decreet betreffende het integraal waterbeleid

Artikel 51

De regeling opgenomen in hoofdstuk 16 van dit decreet voorziet ondermeer in de gedeeltelijke omzetting van richtlijn 2013/39/EU van het Europees Parlement en de Raad van 12 augustus 2013 tot wijziging van richtlijn 2000/60/EG en richtlijn 2008/105/EG wat betreft prioritaire stoffen op het gebied van het waterbeleid. Volgens de regels van de wetgevingstechniek dient dit duidelijk vermeld te worden in dit decreet.

Artikel 52

Naar aanleiding van de goedkeuring van richtlijn 2013/39/EU van het Europees Parlement en de Raad van 12 augustus 2013 tot wijziging van richtlijn 2000/60/EG en richtlijn 2008/105/EG wat betreft prioritaire stoffen op het gebied van het waterbeleid, moeten een aantal wijzigingen worden aangebracht aan het decreet betreffende het integraal waterbeleid.

De rest van de richtlijn wordt omgezet via besluit van de Vlaamse Regering waarbij een hele reeks bestaande besluiten worden gewijzigd: titel I en II van VLAREM, het besluit van de Vlaamse Regering van 9 september 2005 betreffende de geografische indeling van watersystemen en de organisatie van het integraal waterbeleid in uitvoering van titel I van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid en het besluit van de Vlaamse Regering van 26 april 2013 tot vaststelling van het geactualiseerde monitoringprogramma van de watertoestand ter uitvoering van artikel 67 en 69 van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid.

Deze zogenaamde dochterrichtlijn van de Kaderrichtlijn Water moet worden omgezet in nationale regelgeving op uiterlijk 14 september 2015.

Door dit artikel worden aan de lijst met definities van het decreet Integraal Waterbeleid uit artikel 3, §2, twee termen toegevoegd die worden ingevoerd door richtlijn 2013/39/EU.

Artikel 53

Deze wijziging is een loutere verbetering van een verkeerde interne verwijzing.

Artikel 54

Zoals de wetgevingstechniek vereist wordt met artikel 54 artikel 50ter van het decreet Integraal Waterbeleid aangevuld met de verwijzing naar richtlijn 2013/39/EU en het feit dat het decreet Integraal Waterbeleid deze richtlijn gedeeltelijk omzet.

Artikel 55

In artikel 55 worden de doelstellingen met betrekking tot de goede chemische toestand van de richtlijn 2013/39/EU omgezet.

Daarnaast bevatten deze wijzigingen ook de aangepaste timing die geldt voor de stoffen waarvan de resultaten van de opdracht tot wetsevaluatie die in het besluit van de Vlaamse Regering van 21 mei 2010 met betrekking tot het vaststellen van nieuwe milieukwaliteitsnormen voor oppervlaktewater, waterbodems en grondwater vervat zit. Deze legt aan de Vlaamse Regering op om op gezette tijden en minstens bij de herziening van de stroomgebiedbeheerplannen de milieukwaliteitsnormen te evalueren en in voorkomend geval aan te passen.

Op basis van deze evaluatieplicht werd bij de opmaak van de herziene stroomgebiedbeheerplannen een aantal bestaande normen geëvalueerd. De concrete herziening van de milieukwaliteitsnormen dient te gebeuren door een wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 21 mei 2010.

Er wordt tevens voorzien om nieuwe stoffen te normeren, die vaak werden aangetroffen in het oppervlaktewater en/of afvalwater en waarvoor nog geen milieukwaliteitsnorm was afgeleid, al schrijft de kaderrichtlijn water voor dat er dergelijke normen moeten zijn voor alle aangetroffen stoffen.

Hetzelfde artikel 55 zorgt ervoor dat de termijn binnen dewelke de milieudoelstellingen inzake goede chemische toestand en goede ecologische toestand met betrekking tot deze herziene en nieuwe normen moeten worden gehaald, wordt gelijk geschakeld met de termijnen voorzien in richtlijn 2013/39/EU. Vandaar dat de herziene normen voor het eerst getoetst worden in 2021, en de nieuwe normen in 2027.

Artikel 56

Voor de stoffen die op basis van richtlijn 2013/39/EU nieuw genormeerd moeten worden, zijn de lidstaten verplicht om een voorlopig maatregelenprogramma vast te stellen tegen 22 december 2018. Dit artikel vult artikel 66 van het decreet betreffende het integraal waterbeleid in die zin aan.

Artikel 57

Naast het opmaken van een voorlopig maatregelenprogramma dienen de lidstaten tevens voor de nieuw te normeren stoffen op basis van richtlijn 2013/39/EU een aanvullend monitoringprogramma op te stellen tegen 22 december 2018.

Artikel 57 vult in die zin artikel 67 van het decreet betreffende het integraal waterbeleid aan, dat betrekking heeft op monitoringprogramma's.

Artikel 58

De kaderrichtlijn Water en richtlijn 2013/39/EU verplichten de lidstaten om diverse gegevens met betrekking tot de stoffen waarvoor op basis van deze richtlijnen milieukwaliteitsnormen moeten worden gemaakt, op te nemen in diverse onderdelen van het stroomgebiedbeheerplan.

De inhoud van het stroomgebiedbeheerplan wordt geregeld in bijlage I van het decreet betreffende het integraal waterbeleid. Deze bijlage dient dan ook op verschillende plaatsen te worden aangepast.

Hoofdstuk 17. Decreet betreffende de bodemsanering en de bodembescherming

Artikel 59

In het Bodemdecreet (artikel 5, §3) wordt bepaald welke info op het bodemattest moet worden vermeld. Het gaat om de volgende informatie: (1) de identificatie van de grond en (2) een overzicht van de informatie die over de grond beschikbaar is in het Grondeninformatieregister dat door de OVAM wordt beheerd.

De huidige formulering van de betreffende bepaling geeft als probleem dat een overzicht van alle info uit het Grondeninformatieregister op het bodemattest moet worden opgenomen. Dit maakt het bodemattest onleesbaar in complexe bodemsaneringsdossiers en dossiers die al een lange geschiedenis hebben. Het risico bestaat dat het instrument van het bodemattest als gevolg hiervan zijn informatie-doel voorbijschiet.

Voorliggende wijzigingsbepaling probeert een oplossing te geven aan dit probleem door in artikel 5, §3, van het Bodemdecreet te specificeren dat het moet gaan om meest actuele informatie over de grond in het Grondeninformatieregister.

Zo wordt op dit ogenblik bijvoorbeeld in een bodemattest voor een grond nog verwezen naar een oriënterend bodemonderzoek dat op die grond werd uitgevoerd, terwijl intussen al geactualiseerde bodemonderzoeken voor de verontreiniging beschikbaar zijn of de verontreiniging desgevallend al gesaneerd is. Het is dan ook niet relevant om die informatie nog op het bodemattest te plaatsen. Uiteraard blijft die informatie wel beschikbaar in het Grondeninformatieregister.

Artikel 60

In artikel 43 van het Bodemdecreet wordt nog verwezen naar artikel 41 van hetzelfde decreet. Die bepaling is evenwel opgeheven bij decreet van 28 maart 2014 tot wijziging van diverse bepalingen van het Bodemdecreet (artikel 36).

Met voorliggende wijzigingsbepaling wordt die fout in de artikelsverwijzing gecorrigeerd.

Artikel 61

Door de vereenvoudiging van de planfiguren uit het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid, uitgevoerd bij decreet van 19 juli 2013, is het nodig om de term "beheersplannen" te vervangen door de term "stroomgebiedbeheerplannen". Dit zijn de enige beheerplannen die blijven bestaan.

Artikel 62

Op basis van artikel 157 van het Bodemdecreet heeft OVAM de bevoegdheid om ambtshalve op te treden (beschrijvend bodemonderzoek en bodemsanering) in dossiers waar alle saneringsplichtige personen vrijstelling van saneringsplicht hebben bekomen.

Artikel 160 van het Bodemdecreet legt OVAM de verplichting op om in alle dossiers waarin zij ambtshalve optreedt, de door haar gemaakte kosten terug te vorderen van de saneringsaansprakelijke.

In de praktijk wordt vastgesteld dat een relatief belangrijk deel van de ambtshalve dossiers eindigt na het beschrijvend bodemonderzoek, omdat op basis van de onderzoeksbevindingen wordt geoordeeld dat geen verdere maatregelen met betrekking tot de vastgestelde bodemverontreiniging noodzakelijk zijn (geen ernstige bodemverontreiniging). In veel van die gevallen wegen de kosten van het eventuele kostenverhaal ten aanzien van de potentieel aansprakelijke persoon niet op tegen de terug te vorderen kosten van het ambtshalve optreden van de OVAM. In die gevallen is het niet opportuun om de kosten via gerechtelijke weg proberen terug te vorderen.

In het kader van het Milieuhandhavingsdecreet (titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid) heeft de toezichthoudende ambtenaar de beslissingsbevoegdheid om af te zien van de invordering van de kosten van de ambtshalve uitgevoerde bestuurlijke maatregelen als de invorderingskosten groter zijn dan het terug te vorderen bedrag (zie artikel 16.5.2bis). Een gelijkaardige bepaling is ook opgenomen in het Milieuschadedecreet (zie artikel 15.8.15 van titel XV van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid).

Naar analogie met voormelde decreten wordt met voorliggende bepaling een artikel 160bis toegevoegd in het Bodemdecreet dat het mogelijk maakt om op basis van een kosten-batenanalyse af te zien van kostenverhaal. Die rechtsgrond opent de mogelijkheid om de beperkte middelen die beschikbaar zijn in het terugvorderingsbeleid efficiënter in te zetten.

Artikel 63

Bij decreet van 28 maart 2014 werd het instrument van het risicobeheer van bodemverontreiniging geschrapt en geïntegreerd in de gewone bodemsaneringsprocedure. In artikel 162 van het Bodemdecreet dat betrekking heeft op de retributies wordt in paragraaf 2 en 9 nog verkeerdelijk verwezen naar opvolgingsrapporten die in het kader van het risicobeheer moesten worden opgemaakt. Ingevolge de schrapping van het risicobeheer is die verwijzing naar de opvolgingsrapporten niet langer correct. Met voorliggende wijzigingsbepaling wordt dit gecorrigeerd.

Hoofdstuk 18. Decreet houdende inrichting van een gemeenschappelijke identificatie van landbouwers, exploitaties en landbouwgrond in het kader van het meststoffenbeleid en van het landbouwbeleid**Artikel 64**

De definities die in artikel 2 van het decreet voorkomen, worden geactualiseerd. De definities die in artikel 2 van het decreet voorkomen worden aangepast aan de in het kader van het nieuwe gemeenschappelijke landbouwbeleid goedgekeurde verordeningen. De verwijzingen naar opgeheven verordeningen worden vervangen door de verwijzingen naar de nieuwe verordeningen (zie punt 1°, 3°, 4°, 6°, 7°, 8°-10°).

Een aantal definities worden opgeheven, aangezien de verordeningen, waar de definities naar verwijzen zijn opgeheven (zie punt 2°).

In punt 7° werd het Meststoffendecreet gedefinieerd als het Mestdecreet van 22 december 2006. Met de wijziging wordt nu in de definitie het correcte citeeropschrift gebruikt: namelijk het Mestdecreet.

Ten slotte wordt in punt 11° de verwijzing naar artikel 31, derde lid, van het koninklijk besluit van 8 augustus 1997 betreffende de identificatie, registratie en de toepassingsmodaliteiten voor de epidemiologische bewaking van runderen, vervangen door een verwijzing naar het koninklijk besluit van 23 maart 2011 tot vaststelling van een identificatie- en registratieregeling voor runderen.

Artikel 65

1° In artikel 3, §1, wordt een wetgevingstechnische correctie aangebracht door de vervanging van het begrip "zeeverij" door het begrip "Visserij". De correcte benaming van het beleidsdomein is immers beleidsdomein Landbouw en Visserij.

2° In artikel 3, §2, wordt de verwijzing naar de oude verordeningen vervangen door een verwijzing naar de nieuwe en wordt het correcte citeeropschrift Mestdecreet ingevoegd.

Artikel 66

In artikel 4, §1 en §2, worden de verwijzingen naar de oude verordeningen vervangen door een verwijzing naar de nieuwe verordeningen en wordt in paragraaf 1 het correcte citeeropschrift Mestdecreet ingevoegd.

Artikel 67 en 68

Zowel in artikel 5, §2, eerste lid, als in artikel 6 wordt de entiteit Agentschap voor Landbouw en Visserij (ALV) vervangen door het Departement Landbouw en Visserij. Met ingang van 1 januari 2015 zullen beide entiteiten immers geïntegreerd worden tot het Departement Landbouw en Visserij.

Hoofdstuk 19. Mestdecreet**Artikel 69**

De verificatiecommissie die in artikel 41bis, §3, is voorzien bestaat onder meer uit een vertegenwoordiger van het Agentschap voor Landbouw en Visserij. Gelet op de integratie van het Agentschap voor Landbouw en Visserij en het Departement Landbouw en Visserij met ingang van 1 januari 2015, wordt voorgesteld om nu in een vertegenwoordiging van het Departement Landbouw en Visserij te voorzien.

Hoofdstuk 20. Decreet houdende de organisatie van co-existentie van genetisch gemodificeerde gewassen met conventionele gewassen en biologische gewassen

Artikel 70

Het decreet van 28 juni 2013 betreffende het landbouw- en visserijbeleid heeft de benaming van het Fonds Landbouw en Visserij, opgericht bij decreet van 19 mei 2006 gewijzigd in het Vlaams Fonds voor Landbouw en Visserij, afgekort Vlaams Landbouwfonds. Deze nieuwe benaming wordt nu ook in artikel 1, 8°, van het decreet van 3 april 2009 ingevoegd.

Artikel 71

Door de integratie van het Agentschap voor Landbouw en Visserij en het Departement Landbouw en Visserij dient de samenstelling van de commissie die in artikel 9, §2, van het decreet van 3 april 2009 wordt geregeld, te worden aangepast. Terwijl beide entiteiten in het verleden samen over drie vertegenwoordigers beschikten, blijft de vertegenwoordiging nu voor het geïntegreerde departement op drie behouden.

Hoofdstuk 21. Energiedecreet

Artikel 72

Het decreet van 14 maart 2014 houdende wijziging van het Energiedecreet van 8 mei 2009, wat betreft de energieprestaties van gebouwen (Belgisch Staatsblad, 28 maart 2014) voegde een tweede lid toe aan artikel 11.1.8, §1, tweede lid, van het Energiedecreet.

Dit lid voert de verplichting in om de EPB-aangifte (energieprestatie en binnenklimaat) in elk geval ten laatste vijf jaar na het verlenen van de stedenbouwkundige vergunning of na het neerleggen van de melding in te dienen.

Deze verplichting geldt ook na inwerkingtreding van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning, zodat de omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen ook als aanvangspunt dient te gelden.

Artikel 73

Hetzelfde decreet van 14 maart 2014 voegde ook aan artikel 11.1.11 van het Energiedecreet een tweede lid toe.

Ook in dit lid is er nog sprake van een stedenbouwkundige vergunning, terwijl het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning, de omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen als opvolger voor de stedenbouwkundige vergunning invoert.

Hoofdstuk 22. Decreet betreffende het duurzaam beheer van materiaal-kringlopen en afvalstoffen

Artikel 74

De wijziging in artikel 14 van het Materialendecreet is noodzakelijk gelet op het feit dat sinds 1 juli 2014 de doorvoer van afvalstoffen naar aanleiding van de zesde staatshervorming een gewestelijke materie geworden is. Daar waar in het decreet verwezen werd naar "invoer en uitvoer" is dit nu telkens vervangen in "invoer, uit-

voer en doorvoer". In het vierde lid werden de woorden "in het geval van invoer" ingevoegd met het oog op verduidelijking.

Hoofdstuk 23. Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

Artikel 75-77

Met het decreet van 4 april 2014 houdende wijziging van diverse decreten met betrekking tot ruimtelijke ordening en het grond- en pandenbeleid werd in de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) ingeschreven dat opmerkingen en bezwaren tijdens het openbaar onderzoek in het kader van de vergunningenprocedure, "schriftelijk of digitaal" kunnen worden ingediend (artikel 4.7.15, §2, en 4.7.26, §4, VCRO). Deze wijziging maakt het indienen van digitale bezwaren mogelijk.

In het kader van de procedure van totstandkoming van ruimtelijke uitvoeringsplannen en de procedure voor planologische attesten legt de VCRO nochtans op dat adviezen, opmerkingen en bezwaren tijdens het openbaar onderzoek worden ingediend "per beveiligde zending" (artikel 2.2.7, §4, artikel 2.2.10, §4, artikel 2.2.14, §4, en artikel 4.4.25, §1, VCRO). Aangezien er geen objectieve redenen zijn voor deze onderscheiden behandeling, worden deze regelingen op elkaar afgestemd. Hierdoor kan de inspraak tijdens het openbaar onderzoek over een ruimtelijk uitvoeringsplan of een aanvraag tot planologisch attest eveneens schriftelijk of digitaal worden ingediend.

Een beveiligde zending hoeft dus niet langer, al kan dit wel in het belang van de bezwaarindiener zijn. De regeling dat geen rekening moet worden gehouden met adviezen, opmerkingen en bezwaren die laattijdig worden ingediend, blijft immers behouden. Anderzijds heeft de plannende overheid wel de mogelijkheid om (in het kader van behoorlijk bestuur) wel rekening te houden met laattijdige inspraak, voor zover hierdoor het planningsproces niet wordt vertraagd.

Artikel 78

In artikel 2.6.14 van de VCRO dient een terminologische aanpassing te worden doorgevoerd.

Artikel 79

Volgens een letterlijke lezing van de definitie van zorgwonen (artikel 4.1.1, 18°, VCRO) moeten de ouderen of de hulpbehoevende personen gehuisvest worden in de ondergeschikte wooneenheid. De decreetgever is er inderdaad van uitgegaan dat de ouderen of hulpbehoevenden gaan inwonen bij de zorgverleners (meestal de kinderen).

In de praktijk komt het echter meer en meer voor dat de ouderen of hulpbehoevenden blijven wonen in hun ouderlijke woning en de kinderen intrekken in deze woning met het oog op zorgverlening. Niet de zorgbehoevenden, maar wel de zorgverleners worden op dat ogenblik in de ondergeschikte woning gehuisvest. Het is wenselijk ook deze situatie onder de regeling van het zorgwonen mogelijk te maken.

De bestaande definitie zorgt voor onduidelijkheid en wordt niet overal op dezelfde manier geïnterpreteerd.

De definitie van zorgwonen wordt daarom aangepast zodat het duidelijk is dat de ondergeschikte wooneenheid ook kan dienen voor de huisvesting van de zorgverlener, indien de ouderen (maximum twee personen van 65 jaar of ouder) of de

hulpbehoevenden (eveneens maximum twee personen) gehuisvest blijven in de hoofdwooneenheid.

Artikel 80-84

Met het oog op de uitvoering van het Vlaamse gelijkekansenbeleid is het wenselijk gendergekleurd woordgebruik te vermijden. Daarom wordt het begrip 'bouwheer' vervangen door 'opdrachtgever'.

Artikel 85

Zie toelichting artikelen 75-77.

Artikel 86

Artikel 4.6.4, VCRO, regelt het verval van de verkavelingsvergunningen. Voor verkavelingsvergunningen die betrekking hebben op verkavelingen waarmee geen infrastructuurwerken gepaard gaan, spelen twee opeenvolgende vervaltermijnen van vijf en tien jaar, indien bij hun verstrijken niet ten minste 1/3 c.q. 2/3 van de percelen verkocht of voor ten minste negen jaar verhuurd zijn, of met een erfpacht of opstalrecht belast zijn. Voor verkavelingen die wel infrastructuurwerken vereisen, spelen dezelfde gronden van verval na tien respectievelijk vijftien jaar (volgend na een eerste vervaltermijn van vijf jaar, waarbinnen de voorgeschreven infrastructuurwerken uitgevoerd moeten zijn of waarbinnen in een afdoende financiële waarborg moet zijn voorzien).

Voor de toepassing van deze vervalregeling komt de verkoop van de verkaveling in haar geheel overeenkomstig artikel 4.6.4, §1, tweede lid, 2°, VCRO, niet in aanmerking. De verkoop van alle kavels aan een koper is geen begin van uitvoering en kan om die reden niet als een daad van stuiting van de vervalregeling gelden. De verwezenlijking van de verkaveling wordt door de geheelverkoop immers geen stap dichterbij gebracht. De andere rechtshandelingen die het verval kunnen tegengaan, met name de verhuring voor meer dan negen jaar, de erfpacht en het opstalrecht, worden ten onrechte in deze bepaling niet expliciet vermeld. Bijgevolg kunnen deze rechtshandelingen, naar de letter van het decreet, wel het verval van de verkavelingsvergunning verhinderen ook al hebben zij betrekking op de verkaveling in haar geheel.

Dit strookt niet met de bedoeling van de decreetgever. Net zoals bij de geheelverkoop komt bij de verhuring voor meer dan negen jaar en het verlenen van erfpacht of opstalrecht op de verkaveling in haar geheel, het bouwrecht immers in handen van één titularis en komt de uitvoering van de verkaveling geen stap dichterbij.

Daarom wordt artikel 4.6.4, §1, tweede lid, 2°, VCRO, aangevuld met de rechtshandelingen verhuring voor meer dan negen jaar, erfpacht en opstalrecht.

Artikel 87 en 88

Artikel 4.6.6, VCRO, regelt de procedure tot herziening en opheffing van verkavelingsvergunningen. Met het decreet van 4 april 2014 houdende wijziging van diverse decreten met betrekking tot ruimtelijke ordening en het grond- en pandenbeleid werd paragraaf 2 van dit artikel aangepast om te vermijden dat al deze procedures tot herziening of opheffing van verkavelingsvergunningen volgens de bijzondere procedure moeten worden afgehandeld.

De schrapping van de expliciete bepaling dat deze aanvragen volgens de bijzondere procedure moeten behandeld worden bij decreet van 4 april 2014, heeft echter zijn effect gemist. Aangezien aanvragen tot herziening of opheffing van verkavelings-

vergunningen steeds uitgaan van het college van burgemeester en schepenen, is ingevolge artikel 4.7.1, §1, VCRO, steeds de bijzondere procedure van toepassing. De herziening of opheffing van verkavelingsvergunningen door het college van burgemeester en schepenen wordt namelijk niet als uitzondering geformuleerd in de tweede paragraaf van artikel 4.7.1, VCRO.

Lokale besturen voeren meer en meer zelf de regie over hun vergunningenbeleid en over de ruimtelijke kaders die ze daarbij lokaal willen toepassen. Met de codexwijziging van 4 april 2014 verwierven de lokale besturen een grotere autonomie bij de vaststelling van hun ruimtelijke uitvoeringsplannen. Ook bij de figuur van de planologische attesten kreeg het lokaal niveau meer bevoegdheden. Meestal wordt de verkavelingsvergunning beslist door het lokaal bestuur en ook de bevoegdheidsherverdeling in het kader van de omgevingsvergunning vergroot de lokale autonomie. Het is dan ook niet logisch dat herzieningen en opheffingen van verkavelingsvergunningen nog steeds beslist blijven door de Vlaamse overheid volgens de bijzondere procedure.

Verschillende gemeenten voeren een actualiseringsoperatie door bij het lokaal afwegingskader voor het vergunningenbeleid. Veelal komen daarbij oudere verkavelingen onder de aandacht, juist omdat de na te leven voorschriften verouderd zijn en geen afweging in functie van de hedendaagse verwachtingen meer mogelijk maken. De inzet van de bijzondere procedure om deze verkavelingen op te heffen of om de voorschriften te wijzigen leidt tot een zware procedurelast en tot administratieve vertraging voor gemeentebesturen. Voor de betrokken gemeenten gaat het meestal om vele honderden verkavelingen. Een bijkomende Vlaamse afweging via de bijzondere procedure over iets wat een zuiver lokale aangelegenheid is, biedt geen meerwaarde. Een beslissing via de reguliere procedure houdt de afweging lokaal.

Een verruiming van artikel 4.7.1, §2, VCRO, met een bijkomende uitzondering op de algemene regeling inzake de bijzondere procedure is bijgevolg aangewezen in het belang van een beleidsmatige logica en van de werklast van de lokale besturen zowel als van Ruimte Vlaanderen.

Artikel 89

In artikel 5.1.2, §1, tweede lid, 9° en 10°, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening dient een technische aanpassing te worden gedaan in functie van de nieuwe of gewijzigde instrumenten die in het kader van de zachte en de bestuurlijke handhaving worden ingevoerd bij decreet van 25 april 2014 betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning, meer bepaald de aanmaningen, de bestuurlijke besluiten, de beroepen hiertegen, de minnelijke schikking en het herstelattest. Naast misdrijven, die in processen-verbaal worden vastgesteld, zal de vaststelling van inbreuken via een verslag van vaststelling gebeuren. Deze verslagen van vaststelling dienen ook terug te vinden zijn in het vergunningenregister omdat ook zij aanleiding kunnen geven tot herstelmaatregelen. Het vergunningenregister geldt immers als informatiebron. Ten slotte is de opname van de navolgende processen-verbaal waarin het vrijwillige herstel of de regularisatie vastgesteld wordt in het vergunningenregister, de bestendiging van wat in de praktijk reeds is opgenomen in de technische richtlijnen.

Artikel 90

Zie toelichting artikel 80-84.

Hoofdstuk 24. Decreet betreffende de landinrichting**Artikel 91**

Dit artikel wijzigt artikel 2.2.2 van het decreet van 28 maart 2014 betreffende de landinrichting dat handelt over de samenstelling van de landcommissies. In de huidige regelgeving over landinrichting is de voorzitter van de landcommissies steeds een personeelslid bij de Vlaamse administratie. Voorliggende wijziging biedt de mogelijkheid dat, mits bijzondere motivering, ook een gewezen personeelsleden van de Vlaamse administratie voorzitter kan zijn van de landcommissies. De voorzitter van de landcommissies wordt voorgedragen door de Vlaamse minister, bevoegd voor de landinrichting en het natuurbehoud.

Hoofdstuk 25. Decreet betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning**Artikel 92**

In artikel 6.4.4. §1, eerste lid, wordt gesteld dat een stakingsbevel een preventieve maatregel is, gericht op het voorkomen van misdrijven of het voorkomen van schade aan de goede ruimtelijke ordening. In de memorie van toelichting bij artikel 6.4.6 wordt nog eens uitdrukkelijk gesteld dat het stakingsbevel een louter preventieve en voorlopige maatregel is, in tegenstelling tot een definitieve herstelmaatregel.

Niet alle gevolgen van misdrijven of inbreuken vormen een misdrijf op zich of creëren als gevolg van een misdrijf of inbreuk andere bijkomende schade aan de goede ruimtelijke ordening, die nog niet zou zijn ontstaan door het misdrijf zelf. Ook zijn de gevolgen van een misdrijf of inbreuk niet steeds ruimtelijk relevant. Een preventief stakingsbevel tegen niet-strafbare gevolgen van een misdrijf of inbreuk is mogelijk niet in alle gevallen geoorloofd, noch proportioneel. Het is niet de bedoeling van de decreetgever om al de handelingen die ontstaan als gevolg van een eerder misdrijf zoals bijvoorbeeld gebruik na functiewijziging en die zelf geen sanctioneerbare handelingen uitmaken of die niet ruimtelijk relevant zijn, te staken. Deze gevolgen zijn immers in bepaalde gevallen op zich strafbaar gesteld als handelingen wanneer zij worden verricht aan niet hoofdzakelijk vergunde constructies (artikel 6.2.1, eerste lid, 5°, VCRO) of wanneer zij worden verricht in strijd met bestemmingsvoorschriften (artikel 6.2.1, eerste lid, 2° en 4°, VCRO). De zinsnede die louter naar "het gevolg" verwijst zonder verdere nuancering naar de strafbaarstelling strekt tot verwarring. Om verdere misverstanden over het al dan niet mogelijke schade verwekkende karakter van een handeling die ruimtelijk niet relevant is, niet strafbaar is of niet vergunningsplichtig is uit te sluiten, wordt deze zinsnede geschrapt.

Artikel 93

1° In dit artikel wordt het eerste lid gewijzigd om de koppeling van de inwerkingtreding van het decreet betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning met de inwerkingtreding van het decreet betreffende de omgevingsvergunning te verankeren.

2° Artikel 145 van het decreet Handhaving Omgevingsvergunning bevat de regeling omtrent de inwerkingtreding van dat decreet. Concreet stelt artikel 145 de inwerkingtreding van het decreet uit naar een door de Vlaamse Regering te bepalen datum. Artikel 145 bevat eveneens een uitzondering daarop: de bepalingen omtrent de uitbreiding van de Vlaamse Hoge Raad voor de Milieuhandhaving treden in werking na de publicatie in het Belgisch Staatsblad van het decreet Handhaving Omgevingsvergunning. Concreet betekent dit dat deze bepalingen in

werking zijn getreden op 6 september 2014. Naast milieuhandhavingsactoren zullen er ook vertegenwoordigers van het Agentschap Inspectie Ruimtelijke Ordening, Woonbeleid en Onroerend Erfgoed (IRWO), het departement Ruimte Vlaanderen en de SARO in de verruimde Raad zetelen. Aansluitend bij de ontwikkeling van de omgevingsvergunning zal binnen de verruimde Raad de afstemming van de handhaving inzake milieu en inzake ruimtelijke ordening verder onderzocht en ondersteund worden. In artikel 145 van het decreet Handhaving Omgevingsvergunning, waarin de onmiddellijke inwerkingtreding van de verruiming van de Vlaamse Hoge Handhavingsraad voor Ruimte en Milieu (VHRM) was voorzien, was men echter vergeten het artikel, dat de naamsverandering van deze Raad bepaalde, eveneens mee op te nemen. Dit amendement zorgt voor het herstel van deze vergetelheid. De verruimde Raad krijgt een nieuwe naam, bepaald in artikel 117 van het decreet Handhaving Omgevingsvergunning, die luidt als volgt: "de Vlaamse Hoge Handhavingsraad voor Ruimte en Milieu".

Hoofdstuk 26. Decreet betreffende complexe projecten

Artikel 94 - 97

In het decreet van 25 april 2014 betreffende complexe projecten wordt in een aantal artikelen nog verwezen naar de oude wetgeving inzake onroerend erfgoed. Op 1 januari 2015 treedt echter het nieuwe Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013 in werking.

Deze wijziging strekt ertoe om het decreet complexe projecten af te stemmen met het Onroerenderfgoeddecreet.

Hoofdstuk 27. Decreet betreffende de omgevingsvergunning

Artikel 98

De wet van 22 december 1986 betreffende de intercommunales is opgeheven voor wat betreft samenwerkingsverbanden waarvan het gehele ambtsgebied binnen de grenzen van het Vlaamse Gewest valt. Momenteel geldt alleen nog het decreet van 6 juli 2001 houdende de intergemeentelijke samenwerking.

Eventueel konden er nog gewestoverschrijdende intercommunales bestaan, maar op grond van artikel 92, bijzondere wet tot hervorming der instellingen, moeten de gewesten samenwerken voor die gewestoverschrijdende intercommunales. Volgens het decreet van 25 april 2014 (Belgisch Staatsblad, 4 juli 2014) houdende instemming met het samenwerkingsakkoord tussen het Vlaamse Gewest, het Waals Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de gewestoverschrijdende intercommunales geldt het toepasselijke recht van het gewest waaronder de aandeelhouders vallen die samen het grootste deel van de publiekrechtelijke aandeelhouders vormen, tenzij er meer eindverbruikers zijn van het andere gewest (is in werking sinds 1 januari 2014 en heeft 1 jaar overgangstijd).

Er bestaan met andere woorden decretaal geen intercommunales meer in Vlaanderen (alleen nog in de volksmond).

Het decreet betreffende de omgevingsvergunning voorziet dat de gemeentesecretaris de taken van de gemeentelijke omgevingsambtenaar uitoefent of een waarnemende gemeentelijke omgevingsambtenaar aanwijst die de taken van de gemeentelijke omgevingsambtenaar uitoefent, in het geval er geen gemeentelijke omgevingsambtenaar beschikbaar is. De mogelijkheid voor de gemeentesecretaris om deze taken uit te voeren wordt in de tijd beperkt.

Gelet op de werkdruk en de capaciteiten die zowel de taken van een gemeentesecretaris als die van een gemeentelijke omgevingsambtenaar met zich meebrengen, is het uitoefenen van deze taken niet combineerbaar op permanente basis.

Artikel 99

Artikel 15, §2, van het decreet betreffende de omgevingsvergunning houdt in dat de kennisname van en de beslissing over een vergunningsaanvraag voor de verandering van een project gebeurt door de overheid die bevoegd is voor het project zoals het zou bestaan nadat de verandering eraan werd doorgevoerd (= de gewenste toestand). Uitzondering hierop vormen de handelingen die geen andere bedoeling hebben dan het project of een gedeelte ervan te slopen of de terreinen in hun natuurlijke toestand te herstellen en in voorkomend geval de daarvoor noodzakelijke exploitatie van een ingedeelde inrichting of activiteit. Voor die handelingen en exploitatie is de bestaande toestand determinerend bij het aanwijzen van de bevoegde overheid.

Met de 'verandering van een project' wordt bedoeld de 'vergunningsplichtige verandering' vermeld in artikel 5, 1°, en artikel 6, eerste lid, van het decreet.

Paragraaf 3 beoogt een bevoegdheidsherschikking tussen de overheden die uitspraak doen over veranderingen aan projecten met meerdere ingedeelde inrichtingen of activiteiten of onderdelen die bouwtechnisch of functioneel niet tot elkaar in relatie staan. Voor die gevallen is het niet aangewezen de bevoegdheid om kennis te nemen van en te beslissen over een vergunningsaanvraag voor de verandering van een project in alle omstandigheden toe te vertrouwen aan de overheid die bevoegd is voor de totaliteit van het project. Om deze stelling te staven worden de volgende voorbeelden aangehaald.

Eerste voorbeeld. De deputatie verleent de omgevingsvergunning voor het oprichten van een multifunctioneel gebouw met daarin een ingedeelde inrichting van de klasse 1. Dat de deputatie voortaan bevoegd is voor het gehele project ontleent zij uitsluitend aan het feit dat de vergunning de exploitatie van een ingedeelde inrichting van de klasse 1 in het gebouw omvatte. Naderhand bestaat het voornemen om in het gebouw een nieuwe andersoortige ingedeelde inrichting van de klasse 2 te exploiteren. Volgens het decreet van 25 april 2014 wordt de nieuwe ingedeelde inrichting van de klasse 2 als een verandering van het oorspronkelijk vergund project beschouwd waarvoor de deputatie de beslissing over de afgifte van de vergunning moet nemen. Alhoewel beide ingedeelde inrichtingen zich in hetzelfde gebouwencomplex bevinden, is het niet aangewezen om de afgifte van de vergunning voor de exploitatie van de ingedeelde inrichting van de klasse 2 te koppelen aan de vergunning voor de exploitatie van de ingedeelde inrichting van de klasse 1, omdat:

- 1° de exploitatie van de te onderscheiden ingedeelde inrichtingen milieutechnisch en dus ook vergunningstechnisch geen enkele samenhang hebben;
- 2° de bedrijfsvoering apart gebeurt;
- 3° daardoor afbreuk wordt gedaan aan het principe dat de gemeente de meest aangewezen instantie is om voor ingedeelde inrichtingen en activiteiten met lokale hinder en risico's (klasse 2) een beslissing over de vergunningsaanvraag te nemen;
- 4° bovenal dit leidt tot een aantasting van de rechtszekerheid en tot een bijkomende administratieve last voor de exploitant. De exploitatie van een ingedeelde inrichting kan in de tijd evolueren. Wijzigingen die de exploitant aan de exploitatie doorvoert of wijzigingen aan de wetgeving kunnen tot gevolg hebben dat de indelingsklasse van een ingedeelde inrichting wijzigt waardoor ook de bevoegdheid om te beslissen over de veranderingen van de exploitatie kan wijzigen. Wil de nieuwe exploitant voorafgaand aan het indienen van zijn vergunningsaanvraag weten wie de bevoegde overheid is, dan zal hij de inhoud en de geldigheid van de lopende vergunning(en) van alle tot het project maar

niet tot zijn eigendom behorende bedrijven moeten verifiëren. In casu zou hij moeten onderzoek verrichten naar de oorspronkelijk verleende vergunning om te zien of deze nog geldig is en of er tussentijds geen wijziging van klasse-indeling is doorgevoerd waardoor alsnog de gemeente bevoegd kan zijn voor de verandering. Dergelijke onderzoeken kunnen niet van een exploitant worden gevraagd. Zij staan in schril contrast tot de administratieve vereenvoudiging die het Omgevingsvergunningsdecreet wil nastreven voor de bedrijven.

Tweede voorbeeld. Het algemeen principe dat bij de toekenning van bevoegdheden moet voorzitten bestaat erin om de behandeling van een vergunningsaanvraag toe te wijzen aan het bestuursniveau dat het meest geschikt is voor die bepaalde aanvraag. De voorgenomen verandering van een Vlaams project voor lijninfrastructuur over grote afstand bestaat uit het oprichten van een dienstgebouw op een bepaalde locatie. Waar de Vlaamse Regering nog op legitieme wijze over de aanleg van lijninfrastructuur kon beslissen omwille van de gevolgen die dat had op het leefmilieu ontbreekt haar thans de legitieme basis om een beslissing te nemen over het dienstgebouw door de geringe impact ervan op het leefmilieu. De afgifte van de vergunning voor het dienstgebouw moet bijgevolg niet op Vlaams maar op gemeentelijk niveau gebeuren.

Paragraaf 3 beoogt een oplossing voor de hiervoor geschetste problemen.

Voor de toepassing van de paragrafen 1 en 2, eerste lid, wordt als een op zichzelf staand project beschouwd het deel van het project dat na de beoogde verandering betrekking zal hebben op een van de volgende gevallen:

- 1° een ingedeelde inrichting of activiteit waarvan de exploitatie geen samenhangend technisch geheel vormt met deze van een andere ingedeelde inrichting of activiteit van het project;
- 2° een deel van het project dat bouwtechnisch of/en functioneel kan worden afgesplitst.

De toepassing van deze bepalingen mag uiteraard niet leiden tot het kunstmatig opsplitsen van ingedeelde inrichtingen of activiteiten. Om dat laatste te vermijden wordt bepaald dat geen afbreuk mag worden gedaan aan de begripsbepaling van ingedeelde inrichting, vermeld in artikel 5.1.1, 8°, van het DABM.

Het deel van het project moet bouwtechnisch en functioneel afgesplitst kunnen worden duidelijk. Het is niet voldoende is dat een gebouw apart staat om van een loskoppeling te kunnen spreken. Het moet apart staan EN apart functioneren van het geheel.

Omdat de bedrijfswoning steeds bij een bedrijf hoort wordt deze niet als een op zichzelf staand project aanzien. Als de vergunningsaanvraag de functiewijziging van de bedrijfswoning als voorwerp heeft wordt deze wel als een op zichzelf staand project beschouwd.

De toepassing van paragraaf 3 kan meerdere op zichzelf staande projecten doen ontstaan die oorspronkelijk als een geheel zijn vergund. Paragraaf 4 maakt het mogelijk om voor de verandering van meerdere afzonderlijke projecten één vergunningsaanvraag in te dienen.

Paragraaf 5 en 6 voorkomen dat voor een project dat gelegen is op het grondgebied van twee of meer gemeenten of provincies meerdere vergunningsaanvragen moeten worden ingediend. Paragraaf 5 heeft tot gevolg dat de deputatie uitspraak doet als het project gelegen is op twee of meer gemeenten, terwijl paragraaf 6 de bevoegdheid om uitspraak te doen over een project dat gelegen is op het grondgebied van twee of meer provincies uitsluitend bij de Vlaamse Regering legt.

Artikel 100

Artikel 21, tweede lid, van het decreet betreffende de omgevingsvergunning (gewone procedure) bepaalt dat als tijdens het volledigheds- en ontvankelijkheids-onderzoek van een aanvraag wordt vastgesteld dat een MER moet worden opgesteld, dit van rechtswege de onvolledigheid van de aanvraag en het stopzetten van de procedure tot gevolg heeft.

Het derde lid van hetzelfde artikel regelt de rechtsgevolgen als de overheid pas later vaststelt dat een MER moet worden opgemaakt. Het decreet voorziet dat dan een aanvraag moet worden geweigerd.

Dit verschil in rechtsgevolgen (en beroepsmogelijkheden) is niet gewenst.

Dit wordt daarom met huidig voorstel gelijkgetrokken.

Artikel 101 en 102

Een MER of OVR kan reeds goedgekeurd zijn door de bevoegde dienst naar aanleiding van eerdere aanvragen tot omgevingsvergunning (of eveneens in de eerste jaren na de inwerkingtreding van het decreet betreffende de omgevingsvergunning ingevolge de toepassing van de thans geldende sequentiële en niet geïntegreerde procedure). Zolang dat MER of OVR nog actueel is, zou het weinig proceseconomisch zijn om het MER of OVR opnieuw aan een inspraak- en goedkeuringsprocedure te onderwerpen. Het eerder goedgekeurde MER/OVR wordt in dergelijke gevallen louter ter informatie mee met de aanvraag in openbaar onderzoek gelegd en wordt niet opnieuw goedgekeurd.

Artikel 103

Artikel 33 van het decreet betreffende de omgevingsvergunning bepaalt momenteel dat de omgevingsvergunning voor exploitaties van ingedeelde inrichtingen of activiteiten ook de geactualiseerde vergunningssituatie inzake de vergunde stedenbouwkundige handelingen moet weergeven.

We kunnen niet van aanvragers verlangen dat ze bij een aanvraag voor een (beperkte) wijziging een volledige opmeting van de aanwezige bebouwing aanleveren. Ook de vergunningverlenende overheid kan dergelijke taak niet op zich nemen. De geactualiseerde vergunningssituatie zal dus beperkt blijven tot een opsomming van data van in het verleden verleende stedenbouwkundige vergunningen.

Deze informatie is echter al beschikbaar via het vergunningenregister. De meerwaarde van een opname in de omgevingsvergunning zelf is dus uiterst beperkt. We stellen dan ook voor om de administratieve lasten voor de bevoegde overheid niet onnodig te laten toenemen en schrappen deze bijkomende verplichting.

De verplichting om de geactualiseerde vergunningssituatie inzake de exploitatie weer te geven, blijft echter behouden.

Artikel 104

Artikel 40, tweede lid, van het decreet betreffende de omgevingsvergunning (vereenvoudigde procedure) bepaalt dat als tijdens het volledigheds- en ontvankelijkheidsonderzoek van een aanvraag wordt vastgesteld dat een MER moet worden opgesteld, dit van rechtswege de onvolledigheid van de aanvraag en het stopzetten van de procedure tot gevolg heeft.

Het derde lid van hetzelfde artikel regelt de rechtsgevolgen als de overheid pas later vaststelt dat een MER moet worden opgemaakt. Het decreet voorziet dat dan een aanvraag moet worden geweigerd.

Dit verschil in rechtsgevolgen (en beroepsmogelijkheden) is niet gewenst.

Dit wordt daarom met huidig voorstel gelijkgetrokken.

Artikel 105

Zie toelichting bij artikel 104 van voorliggend decreet.

Artikel 106

In beroep beslist de bevoegde overheid over de vergunningsaanvraag binnen een termijn van:

- 1° 120 dagen als de aanvraag in eerste administratieve aanleg overeenkomstig de gewone vergunningsprocedure behandeld werd;
- 2° 60 dagen als de aanvraag in eerste administratieve aanleg overeenkomstig de vereenvoudigde vergunningsprocedure behandeld werd.

Zoals in de gewone procedure eerste aanleg bestaat ook in beroep de van rechtswege verlenging van de beslissingstermijn, zowel voor aanvragen die in eerste administratieve aanleg overeenkomstig de gewone vergunningsprocedure behandeld werden als voor aanvragen die overeenkomstig de vereenvoudigde vergunningsprocedure behandeld werden.

Zo wordt de beslissingstermijn momenteel van rechtswege eenmalig met 30 dagen verlengd in drie gevallen (dezelfde drie gevallen als in de gewone vergunningsprocedure eerste aanleg). Dit betreft volgende gevallen:

- 1° als de bevoegde overheid beslist om over de gewijzigde vergunningsaanvraag een openbaar onderzoek te organiseren;
- 2° als toepassing wordt gemaakt van de administratieve lus;
- 3° als de vergunningsaanvraag wegenwerken omvat waarover de gemeenteraad beslissingsbevoegdheid heeft.

Artikel 107

De voorgestelde wijziging is geïnspireerd op artikel 19 van het Milieuvergunningsdecreet. De omgevingsvergunning is vrij overdraagbaar. Wat betreft de exploitatie van een ingedeelde inrichting of activiteit moet vooraf de overdracht of de gedeeltelijke overdracht worden gemeld aan de overheid die bevoegd is voor het project overeenkomstig artikel 15. De overdracht laat toe te weten wie zal moeten worden aangesproken in verband met de naleving van de rechten en plichten die de omgevingsvergunning voor de exploitatie van de ingedeelde inrichting of activiteit met zich meebrengt.

De Vlaamse Regering wordt opgedragen regels uit te vaardigen bij toepassing van dewelke vergunningsbesluiten kunnen worden aangepast of opgesplitst in meerdere besluiten. Als gevolg van de melding kan een vergunningsbesluit worden opgesplitst in aparte vergunningsbesluiten die betrekking hebben op een afgesplitste ingedeelde inrichtingen. In de omstandigheid dat na gedeeltelijke overdracht bij toepassing van de begripsbepaling van ingedeelde inrichting, vermeld in artikel 5.1.1, 8°, van het DABM, de exploitatie nog steeds betrekking kan hebben op één ingedeelde inrichting zal de aanpassing van het vergunningsbesluit in die gevallen beperkt zijn tot de vermelding van de mede-exploitant.

Het als gevolg van de overdracht afgesplitste deel van het project wordt voor de toepassing van artikel 15 als een opzichzelfstaand project aanzien.

Artikel 108

De leidend ambtenaar van de afdeling Milieu, bevoegd voor de omgevingsvergunning, heeft altijd de bevoegdheid om een verzoek tot bijstelling van de milieuvoorwaarden in te dienen.

Artikel 109

Artikel 83 voorziet dat op het einde van elke exploitatieperiode van twintig jaar een ingedeelde inrichting of activiteit aan een openbaar onderzoek wordt onderworpen. Tijdens het openbaar onderzoek kunnen de adviesinstanties, het betrokken publiek en de bevoegde overheid bezwaar indienen tegen de verdere exploitatie. Als bezwaar wordt ingediend, wordt een procedure tot bijstelling van het voorwerp en de duur van de vergunning opgestart. Met de wijziging van artikel 83 wordt duidelijkheid gebracht over de precieze ingangsdatum van de eerste geldigheidsperiode van twintig jaar van een milieuvergunning die met toepassing van artikel 390 wordt omgezet naar onbepaalde duur. In dat geval begint de periode van twintig jaar te lopen vanaf de dag van de aktenaam van de mededeling met de vraag tot omzetting.

Artikel 110

De wijzigingen in paragraaf 1 breiden de beroepsmogelijkheid uit tot de beslissingen genomen naar aanleiding van een ambtshalve initiatief tot bijstelling van de milieuvoorwaarden. Zij preciseren bovendien dat het beroep moet worden ingesteld bij:

- 1° de deputatie als de beslissing in eerste aanleg door het college van burgemeester en schepenen werd genomen;
- 2° de Vlaamse Regering als de beslissing in eerste aanleg door de deputatie werd genomen.

De wijziging in paragraaf 2 heeft tot gevolg dat een termijnverlenging van rechtswege met dertig dagen in laatste administratieve aanleg alleen mogelijk is in de gevallen waar toepassing wordt gemaakt van de administratieve lus. Eenzelfde beperking inzake termijnverlenging geldt overeenkomstig artikel 89, §2, in eerste administratieve aanleg.

Artikel 111

De wijziging van artikel 93 beoogt de exploitant of vergunninghouder meer rechtszekerheid te geven. De Vlaamse Regering zal binnen een vervaltermijn van honderd-twintig dagen uitspraak doen over het door de exploitant of vergunninghouder ingestelde beroep. Als geen uitspraak wordt gedaan wordt geacht het beroep te zijn ingewilligd en vervalt de schorsing of opheffing van de omgevingsvergunning voor wat betreft de exploitatie van een ingedeelde inrichting of activiteit.

Artikel 112

De voorgestelde toevoeging is terug te vinden in artikel 4.6.2, §1, tweede lid, van de VCRO. Dit zinsdeel is echter niet overgenomen in het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning, wat bij deze wordt verholpen.

Artikel 113

Artikel 86 van voorliggend decreet wijzigt artikel 4.6.4, §1, tweede lid, 2°, van de VCRO.

Dit artikel 4.6.4, VCRO, wordt overgenomen (en opgeheven) door artikel 102 respectievelijk 335 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning.

De wijziging die aangebracht wordt aan de VCRO, wordt dan ook hernomen in het decreet van 25 april 2014.

Voor de inhoudelijke toelichting wordt verwezen naar de toelichting bij artikel 86 van voorliggend decreet.

Artikel 114

Het decreet van 4 april 2014 houdende wijziging van diverse decreten met betrekking tot de ruimtelijke ordening en het grond- en pandenbeleid voegde aan artikel 4.6.4 van de VCRO een paragraaf 8 toe.

Deze toevoeging werd ten onrechte niet hernomen in het Omgevingsvergunningendecreet, wat met voorliggend voorstel wordt rechtgezet.

Artikel 115

De termijn om beroep aan te tekenen tegen een stedenbouwkundige vergunning of een verkavelingsvergunning bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen bedraagt momenteel 45 dagen (artikel 4.8.11, VCRO).

Het is nooit de bedoeling geweest deze termijn met 15 dagen te verlengen. Vandaar ook dat deze teruggebracht wordt naar de huidige 45 dagen.

Artikel 116

1° In de tekst van artikel 107 van het decreet van 25 april 2014 werd verkeerdelijk geciteerd dat benevens de bevoegde overheid, vermeld in artikel 15, ook de door haar gemachtigde ambtenaar of de gemeentelijke omgevingsvergunningsambtenaar bevoegd is om kennis te nemen van de melding van een op zich meldingsplichtig project dat onderdeel is van een vergunningsplichtig project. De wijziging van het tweede lid heeft tot gevolg dat voor dit soort van projecten uitsluitend de overheid die overeenkomstig artikel 15 bevoegd is om de vergunning te verlenen ook bevoegd is om akte te nemen. In voorkomend geval zal de aktename impliciet gebeuren door middel van het toekennen van de vergunning.

Als uit de vergunningsaanvraag blijkt dat bepaalde aspecten van het project eveneens aan de meldingsplicht zijn onderworpen, moet de vergunningsaanvraag de melding omvatten. Als een aspect van een project ook aan de vergunningsplicht is onderworpen is de melding hiervoor onontvankelijk en moet een vergunningsaanvraag worden ingediend.

2° Zie hiervoor toelichting op de wijziging van artikel 15 van het Omgevingsvergunningendecreet.

Artikel 117

Dit artikel behoeft geen nadere verduidelijking.

Artikel 118

1° Voor de bijstelling van de milieuvoorwaarden is de gewone vergunningsprocedure van overeenkomstige toepassing. Bijgevolg zullen de adviesinstanties vermeld in artikel 24, eerste lid, advies verlenen en is een verwijzing naar de adviesinstanties vermeld in artikel 42, eerste lid, overbodig.

2° Als de adviesinstanties of de adviserende provinciale omgevingsvergunningscommissie in de procedure tot bijstelling van de omgevingsvergunning nalaten om tijdig advies uit te brengen, wordt dit gesanctioneerd met de conclusie dat de adviesinstantie of de commissie van oordeel is dat er geen bijstelling van de milieuvoorwaarden noodzakelijk is.

Artikel 119

Voorliggend artikel voorziet in de opheffing van artikel 220 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning.

Bij artikel 44 van het decreet van 28 februari 2014 houdende diverse bepalingen inzake leefmilieu en natuur werd de gewijzigde tekst van artikel 15.8.21, DABM, verplaatst naar artikel 15.3.2, tweede en derde lid, DABM. Bij artikel 46 van het decreet van 28 februari 2014 houdende diverse bepalingen inzake leefmilieu en natuur werd artikel 15.8.21, DABM, opgeheven.

Bij voorliggend decreet worden de tekst van artikel 15.3.2, tweede lid, DABM, en de gewijzigde tekst van artikel 15.3.2, derde lid, DABM, verplaatst naar artikel 15.8.6, DABM, en worden het tweede en het derde lid van artikel 15.3.2, DABM, opgeheven.

Artikel 220 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning voorziet nog in de vervanging van artikel 15.8.21, DABM. Het is dan ook niet wenselijk dat artikel 220 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning blijft bestaan.

Artikel 120

Artikel 78 van voorliggend decreet strekt tot het wijzigen van artikel 2.6.14, §1, eerste lid, 2°, a), VCRO, vanaf de datum van inwerkingtreding van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning.

Artikel 291, 1°, van het decreet van 25 april 2014 voorziet reeds in een wijziging van dit artikel 2.6.14, §1, eerste lid, 2°, a), VCRO. De, wijziging, opgenomen in het decreet van 25 april 2014, is echter, als gevolg van de vervanging van die laatste bepaling bij het wijzigende decreet van 4 april 2014, niet langer actueel.

Artikel 291, 1°, van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning wordt in het licht van de thans voorliggende wijziging dan ook opgeheven, uiterlijk op de datum van inwerkingtreding ervan.

Artikel 121

Gezien artikel 339 van het decreet betreffende de omgevingsvergunning voorziet in een volledige wijziging van artikel 5.1.2, §1, tweede lid, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en dit artikel in werking zal treden na artikel 89, dienen de wijzigingen zoals voorzien in artikel 89, ook daar te worden opgenomen ten einde een terugkeer naar de huidige versie van het artikel te voorkomen. Wat de inhoud betreft kan worden verwezen naar de toelichting bij artikel 89.

Artikel 122

De verplichting om de vergunning voor de stedenbouwkundige handelingen en voor de exploitatie van ingedeelde inrichtingen gezamenlijk aan te vragen of te melden vervalt voor aspecten waarvoor de melding of de vergunningsaanvraag werd ingediend voor de datum van inwerkingtreding van het decreet en waarvoor nog geen definitieve beslissing werd genomen of waarvoor een stedenbouwkundige vergunning werd of wordt verleend.

Artikel 123

1° Met deze wijziging wordt uitdrukkelijk bevestigd dat de onder toepassing van het Milieuvergunningsdecreet verleende afwijkingen op de algemene en sectorale milieuvoorwaarden, de kennisgevingen en toelatingen voor het ingeperkte gebruik van genetisch gemodificeerde of pathogene organismen, ook onder toepassing van titel V van het DABM geldig blijven.

2° en 3° Deze punten behoeven geen nadere verduidelijking.

4° Paragraaf 4 wil voorkomen dat door het loutere feit van de inwerkingtreding van de nieuwe titel V elke met de nieuwe principes over milieuvoorwaarden strijdige bestaande milieuvoorwaarde van rechtswege buiten toepassing wordt geplaatst.

Artikel 124

1° De wijziging preciseert dat het uitsluitend aan de 'leidend ambtenaar' van een adviesinstantie, aangewezen krachtens artikel 24, eerste lid, toekomt om bezwaar in te dienen tegen de omzetting van de milieuvergunning van bepaalde duur naar een vergunning van onbepaalde duur.

2° De invoeging van een paragraaf 1/1 is nodig daar zowel een project-m.e.r.-screeningsnota als een verleend verzoek tot ontheffing van de rapportageverplichting deel kunnen uitmaken van een vraag tot omzetting van de vergunning van bepaalde naar onbepaalde duur.

3° Zie motivering bij wijziging van artikel 33 van het decreet betreffende de omgevingsvergunning. Hier wordt dezelfde wijziging doorgevoerd voor de akte van omzetting van een milieuvergunning van bepaalde duur in een omgevingsvergunning van onbepaalde duur.

Artikel 125

De verplichting om de vergunning voor de stedenbouwkundige handelingen en voor de exploitatie van ingedeelde inrichtingen gezamenlijk aan te vragen of te melden vervalt voor aspecten waarvoor de melding of de vergunningsaanvraag werd ingediend voor de datum van inwerkingtreding van het decreet en waarvoor nog geen definitieve beslissing werd genomen of waarvoor een stedenbouwkundige vergunning werd of wordt verleend.

Artikel 126

De huidige rol en het statuut van de huidige stedenbouwkundige ambtenaar is vastgelegd in de VCRO. Ook de taken van deze ambtenaar zijn decretaal vastgelegd. De Vlaamse Regering heeft de voorwaarden waaraan personen moeten voldoen om als ambtenaar van ruimtelijke ordening te kunnen worden aangesteld, vastgesteld bij besluit van de Vlaamse Regering van 19 mei 2000.

Momenteel beschikken de gemeenten dan ook over één of meerdere gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaren.

Los van de diplomavereisten die de Vlaamse Regering bepaalt, is het wenselijk in een overgangsregeling te voorzien voor de ambtenaren die momenteel aangewezen zijn als gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar.

Artikel 127

De huidige gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaren worden geacht omgevingsambtenaar te zijn, zonder dat hiervoor een aanwijzing bij gemeenteraadsbeslissing vereist is.

Voorwaarde is wel dat zij op de datum van goedkeuring van het uitvoeringsbesluit waarmee de datum van inwerkingtreding wordt vastgelegd reeds aangesteld zijn als gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar.

Hoofdstuk 28. Decreet tot wijziging van de regelgeving inzake natuur en bos

Artikel 128 en 129

Deze bepaling vervangt artikel 105 van het decreet van 9 mei 2014 tot wijziging van de regelgeving inzake natuur en bos (Belgisch Staatsblad, 7 juli 2014) ingevoegde artikel 391/1 decreet betreffende de omgevingsvergunning (nog niet in werking getreden). De verwijzingen naar de artikels werden gecorrigeerd in overeenstemming met de op 23 oktober 2014 in het Belgisch Staatsblad gepubliceerde versie het decreet betreffende de omgevingsvergunning.

Deze bepaling correspondeert in grote mate met de gewijzigde bepaling van artikel 45ter, Milieuvergunningsdecreet. Ook hier wordt de depositiescan omstandig toegelicht. De vergunningen die vervallen voor de inwerkingtreding van het Omgevingsvergunningsdecreet en die verlenging hebben gekregen tot 31 december 2018 kunnen zich beroepen op artikel 45ter van het Milieuvergunningsdecreet, dat ook na de inwerkingtreding van het Omgevingsvergunningsdecreet blijft gelden.

Hoofdstuk 29. Slotbepalingen

Artikel 130

De wijziging ingevoerd in artikel 35bis, §5, van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging (artikel 7 van voorliggend ontwerp van verzameldecreet) dient zo snel mogelijk in werking te treden om als heffingsplichtige met een lozing van opgepompt grondwater in het kader van bodemsaneringswerken conform verklaard op basis van de nieuwe wetgeving van dezelfde vrijstelling te kunnen genieten als de heffingsplichtingen die dergelijke lozingen doen op basis van een conform verklaard bodemsaneringsproject volgens de oude regelgeving.

Nu een heffingsjaar start per 1 januari van elk kalenderjaar, treedt de gewijzigde vrijstellingsregel het best in werking op 1 januari 2015.

Artikel 131

In aansluiting op artikel 8 van het voorliggend ontwerp van decreet, voorziet dit artikel in een overgangsregeling voor het reeds opgerichte ruilcomité A11, traject Leopoldskanaal-N49. Om redenen van rechtszekerheid, is het aangewezen te ver-

duidelijken dat de samenstelling van dit ruilcomité behouden blijft zolang de samenstelling niet is aangepast aan de nieuwe bepalingen opgenomen in dit decreet.

Artikel 132

De artikelen 9 tot en met 11 die een aanpassing in de grondwaterheffingsregeling invoeren, treden in werking op 1 januari 2016, zijnde het begin van het nieuw heffingsjaar. Gedurende een overgangsperiode tot 31 december 2015 krijgen de betrokken heffingsplichtigen de tijd om zich op de wijzigingen in te stellen.

Artikel 133

Artikel 15, 3°, treedt in werking op de datum van inwerkingtreding van het decreet van XXX houdende de wijziging van diverse bepalingen van het Jachtdecreet van 24 juli 1991.

Het ontwerp van decreet houdende de wijziging van diverse bepalingen van het Jachtdecreet van 24 juli 1991 is inmiddels, na definitieve goedkeuring door de Vlaamse Regering op 3 april 2015, ingediend bij het Vlaams Parlement, de datum van het decreet is de datum waarop de Vlaamse Regering het decreet zal bekrachtigen. Deze datum zal voor de bekendmaking van dit decreet in artikel 132 worden toegevoegd.

Artikel 134

Artikel 21, 24 en 25 treden in werking op een door de Vlaamse Regering vast te stellen datum.

Artikel 135

Artikel 38 wijzigt de tekst van artikel 79 van het decreet van 9 mei 2014 tot wijziging van de regelgeving inzake natuur en bos dat op een door de Vlaamse Regering bepaalde datum in werking zal treden. Nadat artikel 79 van het bovenstaande decreet in werking treedt, zal ook artikel 38 van dit decreet in werking treden.

Artikel 136

De nieuwe regelgeving inzake prijsaanpassing zal in de loop van 2015 in het Belgisch Staatsblad gepubliceerd worden. Om in de loop van 2015 nog een prijsaanpassing aan het indexcijfer der consumptieprijzen mogelijk te maken, is een overgangsregeling voor het kalenderjaar 2015 nodig.

Artikel 137

Dit artikel bevat de overgangsbepaling in verband met de terminologische aanpassing in artikel 75, 76 en 77 die samen met het decreet omgevingsvergunning in werking zal treden.

Artikel 138

Dit artikel bevat de overgangsmaatregel voor aanvragen tot planologisch attest.

Artikel 139

Dit artikel bevat de overgangsregeling in verband met de aangepaste procedure voor aanvragen tot herziening of opheffing van verkavelingsvergunningen.

Artikel 140 en 141

Deze artikelen behoeven geen verdere toelichting.

Artikel 142

Gelet op het feit dat de materie rond doorvoer van afvalstoffen naar aanleiding van de zesde staatshervorming gewestelijke materie geworden is, kan voor het Vlaamse Gewest de wet van 9 juli 1984 betreffende de doorvoer van afvalstoffen worden opgeheven. De wet werd in het Vlaamse Gewest bij decreet van 20 april 1994 reeds opgeheven wat betreft de invoer en uitvoer van afvalstoffen.

De materie rond invoer, uitvoer en doorvoer van afvalstoffen wordt nu naast de Europeesrechtelijke bepalingen betreffende de overbrenging van afvalstoffen volledig geregeld in het Materialendecreet, het Vlaams reglement betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen (VLAREMA) en het Samenwerkingsakkoord betreffende de invoer, uitvoer en doorvoer van afvalstoffen.

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting en Energie,

Annemie TURTELBOOM

De Vlaamse minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand,
Toerisme en Dierenwelzijn,

Ben WEYTS

De Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw,

Joke SCHAUVLIEGE

VOORONTWERP VAN DECREET
van 19 december 2014

Ontwerp van decreet houdende diverse bepalingen inzake omgeving,
natuur en landbouw en energie

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Energie, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn en de Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Hoofdstuk 1. Algemene bepaling

Artikel 1. Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Hoofdstuk 2. Wet betreffende de economische reglementering van de prijzen

Art. 2. Aan artikel 2, §1 van de wet 22 januari 1945 betreffende de economische reglementering en de prijzen, hernummerd bij de wet van 23 december 1969, wordt een tweede lid toegevoegd dat luidt als volgt:

“Het bepalen van maximumprijzen voor water bestemd voor menselijke aanwending wordt geregeld in artikel 12bis van het decreet van 24 mei 2002 betreffende water bestemd voor menselijke aanwending.”

Hoofdstuk 3. Wet op de riviervisserij

Art. 3. Artikel 22 van de wet van 1 juli 1954 op de riviervisserij, vervangen bij het decreet van 30 april 2009, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 22. Het is verboden om in stromen, rivieren of kanalen, of in delen ervan stoffen te werpen met als bedoeling de vissen te bedwelmen, of te doden”.

Hoofdstuk 4. Wet betreffende de wateringen

Art. 4. Aan artikel 1 van de wet van 5 juli 1956 betreffende de wateringen, vervangen bij het decreet van 18 juli 2003, worden de woorden "en van de bekkenspecifieke delen van het stroomgebiedbeheerplan" toegevoegd.

Hoofdstuk 5. Wet betreffende de polders

Art. 5. Aan artikel 1 van de wet van 3 juni 1957 betreffende de polders, vervangen bij het decreet van 18 juli 2003, worden de woorden "en van de bekkenspecifieke delen van het stroomgebiedbeheerplan" toegevoegd.

Hoofdstuk 6. Veldwetboek

Art. 6. Aan artikel 35bis, §5, van het Veldwetboek, ingevoegd bij wet van 8 april 1969, wordt een derde lid toegevoegd dat luidt als volgt:

"De bepalingen van het eerste lid zijn niet van toepassing op systemen voor grondgebruik waarbij de teelt van bomen wordt gecombineerd met landbouw op dezelfde grond, toegepast op een perceel landbouwgrond als vermeld in artikel 2, 12°, van het decreet van 22 december 2006 houdende inrichting van een gemeenschappelijke identificatie van landbouwer, exploitatie en landbouwgrond in het kader van het meststoffenbeleid en van het landbouwbeleid."

Hoofdstuk 7. Wet op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging

Art. 7. In artikel 35bis, §5, van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging, ingevoegd bij het decreet van 21 december 2001 wordt de zinsnede "conform het decreet van 22 februari 1995 betreffende de bodemsanering." vervangen door de zinsnede "conform het decreet van 22 februari 1995 betreffende de bodemsanering of het Bodemdecreet van 27 oktober 2006."

Hoofdstuk 8. Wet houdende bijzondere maatregelen inzake ruilverkaveling van landeigendommen uit kracht van wet bij de uitvoering van grote infrastructuurwerken

Art. 8. In artikel 3, tweede lid, van de wet van 12 juli 1976 houdende bijzondere maatregelen inzake ruilverkaveling van landeigendommen uit kracht van de wet bij de uitvoering van grote infrastructuurwerken, gewijzigd bij het decreet van 20 april 2012, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het woord "acht" wordt vervangen door het woord "tien";

2° er worden een zevende en een achtste streepje toegevoegd, die luiden als volgt:

"- een lid op de voordracht van de Vlaamse minister, bevoegd voor het onroerend erfgoed;

- een lid op de voordracht van de Vlaamse minister, bevoegd voor de landinrichting en het natuurbehoud."

Hoofdstuk 9. Decreet houdende maatregelen inzake grondwaterbeheer

Art. 9. In artikel 28ter, §2, 9°, van het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer, ingevoegd bij het decreet van 19 december 1997 en vervangen bij het decreet van 22 december 1999 wordt de zinsnede "overeenkomstig het decreet van 22 februari 1995 betreffende de bodemsanering." vervangen door de zinsnede "conform het decreet van 22 februari 1995 betreffende de bodemsanering of het Bodemdecreet van 27 oktober 2006."

Art. 10. In artikel 28quater van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 20 december 1996, vervangen bij het decreet van 22 december 1999 en het laatst gewijzigd bij het decreet van 28 februari 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, 2°, a) en b), wordt de zinsnede "Qgwp=gemeten gewonnen volume grondwater per grondwaterput (in m³);" telkens vervangen door de zinsnede "Qgw = gewonnen volume grondwater per grondwaterput (in m³);";

2° in de inleidende zin van paragraaf 2 wordt het woord "opgepompt" vervangen door het woord "gewonnen";

3° in paragraaf 2, eerste lid, wordt punt 2° vervangen door wat volgt:

"2° als de opgenomen hoeveelheid grondwater niet gemeten is aan de hand van een continue debietmeting als vermeld in punt 1° wordt onweerlegbaar vermoed dat deze hoeveelheid gelijk is aan:

a) als de grondwaterwinning op het ogenblik waarop het grondwater in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar wordt gewonnen met toepassing van dit decreet of conform de bepalingen van het VLAREM of van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning is vergund:

1) als in de vergunning een hoeveelheid op jaarbasis is vermeld: deze hoeveelheid;

2) als in de vergunning alleen een hoeveelheid op dagbasis is vermeld:

i) deze hoeveelheid op dagbasis vermenigvuldigd met het reële aantal dagen dat de grondwaterwinning in gebruik is geweest in geval van seizoensgebonden activiteiten of activiteiten van beperkte duur;

ii) deze hoeveelheid op dagbasis vermenigvuldigd met 225 in de andere gevallen;

b) als de grondwaterwinning op het ogenblik waarop het grondwater in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar wordt gewonnen niet met toepassing van dit decreet of conform de bepalingen van het VLAREM of van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning is vergund of als er in de vergunning geen toegelaten hoeveelheid is vermeld: de som van de maximale nominale capaciteit van de pompen, uitgedrukt in m³ per uur en vermenigvuldigd met T. Daarbij is:

1) - voor seizoensgebonden irrigatie in open lucht voor land- en tuinbouw in hoofdactiviteit: T = 200;

- voor andere seizoensgebonden activiteiten of activiteiten van beperkte duur: T = 10 x het reële aantal dagen dat de grondwaterwinning in gebruik geweest is;

2) in de overige gevallen: T = 2.000;".

Art. 11. Aan de bijlage bij hetzelfde decreet ingevoegd bij het decreet van 19 december 1997 en vervangen bij het decreet van 18 december 2009 wordt de volgende zin toegevoegd:

"De gebiedsfactor is in de overige zones gelijk aan de gebiedsfactor van codegebied 0100."

Hoofdstuk 10. Decreet betreffende de milieuvergunning

Art. 12. In artikel 45ter van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, ingevoegd bij het decreet van 9 mei 2014, worden volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, eerste lid, wordt de datum "1 januari 2019" vervangen door de datum "31 december 2016";

2° paragraaf 2 wordt vervangen door wat volgt:

"§2 De vergunningstermijn van een milieuvergunning verleend voor de exploitatie van een inrichting met een stikstofdepositie, die verstrijkt voor 31 december 2018, wordt in afwijking van paragraaf 1 en artikel 18, §2, 43 en 44, verlengd tot uiterlijk 31 december 2018, als voldaan wordt aan de bepalingen, vermeld in paragraaf 3, tenzij deze laatste datum wordt vervangen door een latere datum die wordt vastgesteld door de Vlaamse Regering.

In het eerste lid wordt verstaan onder inrichting met een stikstofdepositie: een inrichting waarvan de stikstofdepositie volgens de depositiescan een risico inhoudt op een betekenisvolle aantasting van de natuurlijke kenmerken van een speciale beschermingszone als vermeld in artikel 2, 43°, van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu.

De Vlaamse Regering stelt een depositiescan vast die aangeeft of er een risico is op een betekenisvolle aantasting van de natuurlijke kenmerken van de speciale beschermingszones, vermeld in artikel 2, 43°, van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, die opgenomen zijn in de depositiescan. De depositiescan levert een rapport af waarin de ingevoerde gegevens en de beoordeling van het hierboven vermelde risico vermeld worden.”

3° er worden een paragraaf 3 en paragraaf 4 toegevoegd, die luiden als volgt:

§3. Voor de verlenging van de vergunning, vermeld in paragraaf 2, moet de vergunninghouder voor het verstrijken van de vergunningstermijn een verzoek indienen bij de bevoegde vergunningverlenende overheid.

De bevoegde vergunningverlenende overheid neemt akte van het verzoek als aan de toepassingsvoorwaarden vermeld in paragraaf 2 en 3 is voldaan.

De aktename geldt als bevestiging dat de milieuvergunning is verlengd conform paragraaf 1. Tegen die akte kan geen administratief beroep worden ingediend.

Het ingediende verzoek, bevat het rapport van de uitgevoerde depositiescan op datum van het indienen van het verzoek, met daarin minstens vermeld, de ingevoerde gegevens en het eindresultaat van deze depositiescan. De invoer van de gegevens is in overeenstemming met de milieuvergunning vigerend op datum van het indienen van het verzoek.

§4. Deze bepalingen laten het verval van de vergunning, vermeld in artikel 28, onverkort bestaan.”.

Hoofdstuk 11. Decreet houdende de oprichting van de Vlaamse Landmaatschappij

Art. 13. In artikel 18 van het decreet van 21 december 1988 houdende oprichting van de Vlaamse Landmaatschappij, vervangen bij het decreet van 7 mei 2004 en gewijzigd bij de decreten van 21 april 2006, 23 december 2010 en 1 maart 2013, wordt in paragraaf 1, derde lid, de eerste zin geschrapt en wordt in de tweede zin de woorden “vangt die termijn aan op de dag van de vergadering” vervangen door “vangt de termijn van vijf jaar ten vroegste aan op de dag van de eerste vergadering en uiterlijk op de dag van de derde vergadering”;

Hoofdstuk 12. Jachtdecreet

Art. 14. In artikel 7, tweede en vierde lid, van het Jachtdecreet van 24 juli 1991, vervangen bij het decreet van 30 april 2009, worden de woorden “de arrondissementscommissaris of” opgeheven.

Art. 15. In artikel 22 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 30 april 2009 en 28 februari 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het tweede lid wordt aan het eerste streepje de volgende zinsnede toegevoegd:

“of, in geval dat het doden gebeurt met vuurwapens, door personen die in het bezit zijn van een jachtverlof”;

2° in het tweede lid wordt de zinsnede “, eventueel zonder jachtverlof op voorwaarde dat de eigenaar of de grondgebruiker een verzekering tegen burgerlijke aansprakelijkheid heeft afgesloten, waarvan de waarborg gelijk is aan de waarborg opgelegd door de reglementering inzake de verplichte aansprakelijkheidsverzekering voor het verkrijgen van een jachtverlof” opgeheven;

3° in het tweede lid wordt de zin “De gebruikte vuurwapens moeten voldoen aan dezelfde voorschriften als de voorschriften opgelegd voor de wapens gebruikt voor de jacht op grond van artikel 21 van dit decreet;” opgeheven;

4° het derde lid wordt opgeheven.

Art. 16. In artikel 23 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het eerste lid, tweede en vijfde lid worden opgeheven;

2° in het zesde lid worden de woorden "wilde konijnen" en het woord "konijnen" vervangen door het woord "wild".

Art. 17. In artikel 26 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het eerste lid wordt vervangen door wat volgt:

"In het gehele of een gedeelte van het grondgebied van het Gewest is het verboden wild levend of dood te vervoeren of in de handel te brengen. Op dat verbod gelden de volgende uitzonderingen:

1° wild mag worden vervoerd of verhandeld vanaf de opening van de jacht op dit wild tot en met de tiende dag die volgt op de sluiting ervan;

2° wild mag worden vervoerd als het gaat om specimens die het voorwerp zijn geweest van bestrijding als vermeld in artikel 22;

3° wild mag worden vervoerd als het gaat om specimens die het voorwerp zijn geweest van een afwijking met toepassing van artikel 33.";

2° in het zesde lid worden de woorden "handelaars of trafikanten" vervangen door de zinsnede "de voormelde handelaars, traiteurs en restaurateurs".

Art. 18. In artikel 31, eerste lid, van hetzelfde decreet worden de woorden "en mits begeleid door de houder van het jachtrecht" opgeheven.

Hoofdstuk 13. Decreet houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid

Art. 19. Aan artikel 2.1.9 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 2 wordt vervangen door wat volgt:

"§2. Het ontwerpplan wordt voor een termijn van zestig dagen aan een openbaar onderzoek onderworpen. De Vlaamse Regering brengt dit ontwerpplan ter kennis van de bevolking.";

2° in paragraaf 3 wordt en "bij de colleges van burgemeester en schepenen" opgeheven;

3° paragraaf 4 wordt opgeheven;

4° paragraaf 5 wordt vervangen door wat volgt:

"§5. In het kader van het openbaar onderzoek wordt gedurende de in paragraaf 2 bepaalde termijn minstens één informatiemoment georganiseerd.";

5° in paragraaf 6 worden tussen de woorden "brengen de provincies," en de woorden "de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen" de woorden "de gemeenten" ingevoegd;

6° in paragraaf 8 worden de woorden "de inspraakprocedure die" vervangen door de woorden "het openbaar onderzoek dat".

Art. 20. In artikel 2.1.10 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 wordt het woord "artikel 2.1.9, §4" vervangen door het woord "artikel 2.1.9, §6" en wordt het woord "artikel 2.1.9, §4 en §6" vervangen door het woord "2.1.9, §3, §6 en §7";

2° in paragraaf 4 wordt de zinsnede "en ligt ter inzage bij de provincies en de gemeenten" opgeheven.

Art. 21. In artikel 10.2.3, §1, tweede lid, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, ingevoegd bij decreet van 7 mei 2004 en gewijzigd bij de decreten van 24 december 2004, 23 december 2005, 30 juni 2006, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in punt 3°, wordt punt e) vervangen door wat volgt:

"e) het deelnemen aan de werkzaamheden van de bekkensecretariaten, vermeld in artikel 28 van het decreet integraal waterbeleid, onder meer door de coördinatie van het opmaken van de stroomgebiedbeheerplannen, de bekkenvoortgangsrapporten en de wateruitvoeringsprogramma's";

2° punt 5 wordt opgeheven;

3° in punt 10°, e) wordt de zinsnede "met uitzondering van het beheer dat overeenkomstig artikel 31, § 2, derde lid, van het decreet integraal waterbeleid wordt overgedragen aan het waterschap" opgeheven.

Art. 22. Aan artikel 10.3.3, §2, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 7 mei 2004 en gewijzigd bij de decreten van 25 mei 2007 en 23 december 2011, wordt een punt 13° toegevoegd, dat luidt als volgt:

"13° het optreden als bevoegde autoriteit voor het Vlaamse Gewest in het kader van de Europese regelgeving betreffende de scheepsrecycling."

Art. 23. In artikel 15.3.2. van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 21 december 2007 en gewijzigd bij het decreet van 28 februari 2014, worden het tweede en het derde lid opgeheven.

Art. 24. In hetzelfde decreet wordt een artikel 15.8.3ter. ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 15.8.3ter. De bevoegde instantie stelt de betrokken exploitant onverwijld in kennis van elk besluit waarbij maatregelen worden opgelegd.

Het besluit, vermeld in het eerste lid, vermeldt de precieze gronden waarop het is gebaseerd, de rechtsmiddelen die ter beschikking staan van de betrokken exploitant, en de termijnen die voor die rechtsmiddelen gelden.

De Vlaamse Regering kan nadere regels over de wijze van kennisgeving bepalen."

Art. 25. Aan artikel 15.8.6. van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 21 december 2007, worden een tweede en een derde lid toegevoegd, die luiden als volgt:

"Als de maatregelen, vermeld in het eerste lid handelingen, inrichtingen of activiteiten omvatten die meldings- of vergunningsplichtig zijn krachtens het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, krachtens artikel 4.2.1. en artikel 4.2.2. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009 of het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning, geldt het besluit waarbij de inperkingsmaatregelen of herstelmaatregelen worden opgelegd of het besluit om ambtshalve inperkingsmaatregelen of herstelmaatregelen te nemen, als melding of milieuvergunning, respectievelijk als stedenbouwkundige melding of -vergunning.

De Vlaamse Regering bepaalt welke instanties ter zake voorafgaandelijk advies moeten verlenen, als het herstelmaatregelen betreft."

Art. 26. Artikel 15.8.20. van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 21 december 2007, wordt opgeheven.

Art. 27. Aan artikel 15.8.4. van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 21 december 2007, wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Als de maatregelen, vermeld in het eerste lid, handelingen, inrichtingen of activiteiten omvatten die meldings- of vergunningsplichtig zijn krachtens het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, krachtens artikel 4.2.1. en artikel 4.2.2. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009 of het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning, geldt het besluit waarbij de preventieve maatregelen worden opgelegd of het besluit om ambtshalve preventieve maatregelen te nemen, als melding of milieuvergunning, respectievelijk als stedenbouwkundige melding of -vergunning.”.

Art. 28. In artikel 16.6.3ter van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 30 april 2009, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid wordt punt 3° opgeheven;

2° in het tweede lid wordt punt 3° opgeheven.

Hoofdstuk 14. Decreet op het natuurbehoud en het natuurlijk milieu

Art. 29. In artikel 9, §1, derde lid, 3°bis, van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, ingevoegd bij het decreet van 9 mei 2014, wordt het woord “aangewezen” vervangen door de woorden “definitief vastgesteld”.

Art. 30. In artikel 9bis, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 9 mei 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 1 wordt vervangen door wat volgt:

“§1. Voor de bescherming van de historisch permanente graslanden, vermeld in artikel 9, §1, derde lid, 3°bis, stelt de Vlaamse Regering, op basis van een voorstel van het Instituut, een ontwerpkaart op basis van wetenschappelijke criteria, voorlopig vast.”;

2° aan paragraaf 2 worden de woorden “alook inzake de samenstelling en de werking van de verificatiecommissie” toegevoegd;

3° in paragraaf 3, tweede lid, 4°, wordt de zinsnede “paragraaf 6” vervangen door de zinsnede “paragraaf 5”.

Art. 31. In artikel 16duodecies, 6°, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 9 mei 2014, wordt de zinsnede “artikel 16novies, §1, vierde lid ” vervangen door de zinsnede “artikel 16novies, §1, vijfde lid”.

Hoofdstuk 15. Decreet betreffende water bestemd voor de menselijke aanwending

Art. 32. In artikel 2, 28°, 1°, van het decreet van 24 mei 2002 betreffende water bestemd voor menselijke aanwending, ingevoegd bij het decreet van 19 juli 2013, wordt de zinsnede “als vermeld in artikel 2, 3°, van de wet van 16 januari 2003 tot oprichting van een Kruispuntbank van Ondernemingen, tot modernisering van het handelsregister, tot oprichtingen van erkende ondernemingsloketten en houdende diverse bepalingen” vervangen door de zinsnede “als vermeld in artikel I.4, 1°, van het wetboek van economisch recht”.

Art. 33. In artikel 8, §2 van hetzelfde decreet wordt het woord “reguleringsinstantie” vervangen door het woord “WaterRegulator”.

Art. 34. In hoofdstuk V van hetzelfde decreet wordt het opschrift van Afdeling 2. vervangen door wat volgt:

“Afdeling 2. WaterRegulator”.

Art. 35. In artikel 9 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 12 december 2008, wordt het woord “reguleringsinstantie” vervangen door het woord “WaterRegulator”.

Art. 36. In artikel 11, §3, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 12 december 2008, wordt het woord “reguleringsinstantie” telkens vervangen door het woord “WaterRegulator”.

Art. 37. In artikel 12 van hetzelfde decreet wordt het woord “reguleringsinstantie” telkens vervangen door het woord “WaterRegulator”.

Art. 38. In hetzelfde decreet wordt een artikel 12bis ingevoegd dat luidt als volgt:

“Art. 12bis. §1. De exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk bepaalt, onder toezicht van de WaterRegulator, de tarieven die gebruikt worden voor het doorrekenen van de kosten voor productie en levering van water bestemd voor menselijke consumptie aan de abonnees.

De exploitanten van een openbaar waterdistributienetwerk kunnen geen tariefverhoging toepassen of nieuwe tarieven invoeren zonder voorafgaandelijke aanvraag bij de WaterRegulator en zonder diens akkoord.

De Vlaamse Regering stelt de regels vast met betrekking tot de methode voor tariefbepaling, de inhoud en de modaliteiten van de aanvraag en de bekendmaking van tariefwijzigingen aan de abonnees. Het toezicht door de WaterRegulator, vermeld in het eerste lid, bestaat uit de controle op de correcte naleving van deze regels.

Totdat het besluit van de Vlaamse Regering, vermeld in het derde lid, in werking treedt, kunnen de exploitanten van een openbaar waterdistributienetwerk de toegepaste tarieven elk jaar (= jaar x) op 1 januari aanpassen aan de evolutie van het indexcijfer van de consumptieprijzen, basis 1988, tussen november van het aan het vorige jaar voorafgaande jaar (= x-2) en november van het vorige jaar (= x-1).

§2. De exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk kan beroep indienen bij de Vlaamse minister, bevoegd voor leefmilieu en het waterbeleid, als hij niet akkoord gaat met de beslissing van de WaterRegulator. De Vlaamse Regering bepaalt de modaliteiten van dit beroep.”.

Art. 39. In artikel 13 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 12 december 2008, wordt het woord “reguleringsinstantie” telkens vervangen door het woord “WaterRegulator”.

Art. 40. In artikel 14 van hetzelfde decreet wordt het woord “reguleringsinstantie” vervangen door het woord “WaterRegulator”.

Art. 41. In artikel 20 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij decreet van 12 december 2008, wordt het woord “reguleringsinstantie” telkens vervangen door het woord “WaterRegulator”.

Art. 42. In artikel 22bis van hetzelfde decreet, ingevoegd bij decreet van 12 december 2008, wordt paragraaf 1 vervangen door wat volgt:

“§1. De ambtenaren van de Vlaamse Milieumaatschappij, daarvoor aangewezen door het hoofd van het agentschap, kunnen een administratieve geldboete opleggen voor iedere inbreuk op de bepalingen van:

1° artikel 13, §2, aan de waterleveranciers die de gegevens of inlichtingen die opgevraagd worden in het kader van artikel 12 niet correct of tijdig aanleveren, na twee schriftelijke aanmaningen;

2° artikel 12bis en zijn uitvoeringsbesluiten aan de exploitanten van een openbaar waterdistributienetwerk.

Voor een eerste inbreuk wordt de administratieve boete bepaald op maximaal 0,01% van het integrale facturatiebedrag exclusief btw van het jaar waarvoor de gegevens worden opgevraagd. Voor elke volgende overtreding in datzelfde jaar wordt het percentage van de administratieve geldboete verdubbeld.”.

Hoofdstuk 16. Decreet betreffende het integraal waterbeleid

Art. 43. Aan artikel 3, §2, van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid, het laatst gewijzigd bij het decreet van 19 juli 2013, worden een punt 62° en 63° toegevoegd, die luiden als volgt:

“62° matrix: een compartiment van het aquatische milieu, dat wil zeggen water, sediment of biota;

63° biotaxon of taxon: een specifiek aquatisch taxon met een taxonomische rang van „subphylum”, „klasse” of een daaraan gelijkwaardige rang.”.

Art. 44. In artikel 8, §5, tweede lid, 4° van hetzelfde decreet, ingevoegd bij decreet van 25 mei 2007, wordt de zinsnede “artikel 27, §2, 7°” vervangen door de zinsnede “artikel 27, §4, 7°”.

Art. 45. Aan artikel 50ter van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 23 december 2010, word de zinsnede “en van richtlijn 2013/39/EU van het Europees Parlement en de Raad van 12 augustus 2013 tot wijziging van Richtlijn 2000/60/EG en Richtlijn 2008/105/EG wat betreft prioritare stoffen op het gebied van het waterbeleid” toegevoegd.

Art. 46. In artikel 51, §2, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 16 juli 2010, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het tweede lid wordt punt 1° vervangen door wat volgt:

“1° voor oppervlaktewater:

a) minstens een goede kwantitatieve toestand;

b) de goede chemische toestand ten aanzien van de vanaf 22 december 2015 herziene normen voor antracene, gebromeerde difenylethers, fluorantheen, lood en loodverbindingen, naftaleen, nikkel en nikkelverbindingen en de polycyclische aromatische koolwaterstoffen, vermeld in artikel 3 van bijlage 2.3.1. bij het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne;

c) de goede ecologische toestand ten aanzien van de bestaande normen die herzien zullen worden ter uitvoering van het besluit van de Vlaamse Regering van 21 mei 2010 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning en van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne, voor wat betreft de milieukwaliteitsnormen voor oppervlaktewateren, waterbodems en grondwater.”;

2° er wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De milieudoelstellingen die uiterlijk tegen 22 december 2027 moeten worden bereikt, hebben betrekking op:

1° voor oppervlaktewater:

a) de goede chemische toestand ten aanzien van de nieuwe normen, van kracht vanaf 22 december 2018, voor dicofol, perfluoroctaansulfonzuur en zijn derivaten, quinoxifen, dioxinen en dioxineachtige verbindingen, acronifen, bifenox, cybutryne, cypermethrin, dichloorvos, hexabroom-cyclododecaan, heptachloor en heptachloor-epoxide en terbutryn, vermeld in artikel 3 van bijlage 2.3.1. bij titel II van VLAREM;

b) de goede ecologische toestand ten aanzien van de nieuwe stoffen die ingevoegd zullen worden ter uitvoering van het besluit van de Vlaamse Regering van 21 mei 2010 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning en van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne, voor wat betreft de milieukwaliteitsnormen voor oppervlaktewateren, waterbodems en grondwater.”

Art. 47. In artikel 66, §1, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 16 juli 2010, wordt tussen de woorden "voor het eerst vastgesteld" en de woorden "De maatregelenprogramma's worden vervolgens" de zin "De Vlaamse Regering stelt ten aanzien van de stoffen dicofol, perfluorooctaansulfonzuur en zijn derivaten, quinoxifen, dioxinen en dioxineachtige verbindingen, aclonifen, bifenox, cybutryne, cypermethrin, dichloorvos, hexabroom-cyclododecaan, heptachloor en heptachloor-epoxide en terbutryn, vermeld in artikel 3 van bijlage 2.3.1. bij titel II van VLAREM, een voorlopig maatregelenprogramma vast tegen 22 december 2018." Ingevoegd.

Art. 48. Aan artikel 67 van hetzelfde decreet wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"De Vlaamse Regering stelt ten aanzien van de stoffen dicofol, perfluorooctaansulfonzuur en zijn derivaten, quinoxifen, dioxinen en dioxineachtige verbindingen, aclonifen, bifenox, cybutryne, cypermethrin, dichloorvos, hexabroom-cyclododecaan, heptachloor en heptachloor-epoxide en terbutryn, vermeld in artikel 3 van bijlage 2.3.1. bij titel II van VLAREM, een aanvullend monitoringprogramma op tegen 22 december 2018."

Art. 49. In bijlage I bij hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 19 juli 2013, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° aan punt 1, 1.2., 5°, wordt de zinsnede toegevoegd:

"met bijzondere aandacht voor de stoffen antraceen, gebromeerde difenylethers, cadmium en cadmiumverbindingen, C1013-chlooralkanen, di(2ethylhexyl)ftalaat, fluorantheen, hexachloorbenzeen, hexachloorbutadieen, hexachloorcyclohexaan, lood en loodverbindingen, kwik en kwikverbindingen, pentachloorbenzeen, polycyclische aromatische koolwaterstoffen, tributyltinverbindingen, vermeld in artikel 3 van bijlage 2.3.1. bij titel II van VLAREM en de stoffen dicofol, perfluorooctaansulfonzuur en zijn derivaten, quinoxifen, dioxinen en dioxineachtige verbindingen, hexabroomcyclododecaan en heptachloor en heptachloorepoxide, vermeld in artikel 3 van bijlage 2.3.1. bij titel II van VLAREM, op basis van de programma's voor de monitoring van de watertoestand;"

2° aan punt 3 worden een punt 3.2. en een punt 3.3. toegevoegd, die luiden als volgt:

"3.2. aanvullende kaarten waarop de informatie over de chemische toestand van het oppervlaktewater van een of meer van de volgende stoffen afzonderlijk van informatie van de stoffen vermeld in artikel 3 of vermeld in artikel 3 van bijlage 2.3.1. bij titel II van VLAREM, wordt weergegeven:

a) de stoffen gebromeerde difenylethers, kwik en kwikverbindingen, polycyclische aromatische koolwaterstoffen, tributyltinverbindingen, perfluorooctaansulfonzuur en zijn derivaten, dioxinen en dioxineachtige verbindingen, hexabroomcyclododecaan en heptachloor en heptachloorepoxide die zich gedragen als alomtegenwoordige PBT's);

b) de stoffen dicofol, perfluorooctaansulfonzuur en zijn derivaten, quinoxifen, dioxinen en dioxineachtige verbindingen, aclonifen, bifenox, cybutryne, cypermethrin, dichloorvos, hexabroom-cyclododecaan, heptachloor en heptachloor-epoxide en terbutryn, (waarvoor vanaf 22 december 2018 nieuwe normen van kracht zijn);

c) de stoffen antraceen, gebromeerde difenylethers, fluorantheen, lood en loodverbindingen, naftaleen, nikkel en nikkelverbindingen en de polycyclische aromatische koolwaterstoffen, (waarvoor vanaf 22 december 2015 herziene, strengere MKN zijn vastgesteld);

3.3. de rechtvaardiging voor de toegepaste meetfrequentie, vermeld in artikel 1quinquies, §2, van het besluit van de Vlaamse Regering van 26 april 2013 tot vaststelling van het geactualiseerde monitoringprogramma van de watertoestand ter uitvoering van artikel 67 en 69 van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid, als de monitoringsintervallen meer dan een jaar bedragen.";

3° aan punt 4, 4.1. wordt de volgende zin toegevoegd:

"Voor de prioritaire stoffen waarvoor een milieukwaliteitsnorm voor een andere matrix dan biota toegepast wordt, of wanneer relevant, voor een andere biotataxon als vermeld in artikel 4 van bijlage 2.3.1. bij titel II van VLAREM:

1° de redenen en de basis voor het gebruik van die mogelijkheid;

2° waar relevant, de vastgestelde alternatieve milieukwaliteitsnormen, het bewijs dat die milieukwaliteitsnormen een even hoog beschermingsniveau bieden als de milieukwaliteitsnormen, vermeld in artikel 3 van bijlage 2.3.1 bij titel II van VLAREM, met inbegrip van de gegevens en de methode waarmee de milieukwaliteitsnormen zijn afgeleid en de categorieën van oppervlaktewateren waarvoor die milieukwaliteitsnormen zouden gelden;

3° ter vergelijking met de informatie, vermeld in punt 4°, de bepalingsgrenzen van de analysemethoden voor de matrices, vermeld in artikel 3 van bijlage 2.3.1. bij titel II van VLAREM, met inbegrip van informatie over de prestaties van die methoden ten aanzien van de minimale prestatiekenmerken, vermeld in artikel 1quater van het besluit van de Vlaamse Regering van 26 april 2013 tot vaststelling van het geactualiseerde monitoringprogramma van de watertoestand ter uitvoering van artikel 67 en 69 van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid;

4° een tabel waarin de bepalingsgrenzen en informatie over de prestaties van de toegepaste analysemethode worden weergegeven ten aanzien van de minimale prestatiekenmerken, vermeld in artikel 1quater van het besluit van de Vlaamse Regering van 26 april 2013 tot vaststelling van het geactualiseerde monitoringprogramma van de watertoestand ter uitvoering van artikel 67 en 69 van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid.”.

Hoofdstuk 17. Decreet betreffende de openbaarheid van bestuur

Art. 50. In artikel 15 van het decreet van 26 maart 2004 betreffende de openbaarheid van bestuur wordt paragraaf 3 vervangen door wat volgt:

“§3. Voor informatie als vermeld in het samenwerkingsakkoord van XXXXXXXX tussen de federale Staat, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen betrokken zijn, zijn de bepalingen van paragraaf 1 en 2 van toepassing.”.

Hoofdstuk 18. Decreet betreffende de bodemsanering en de bodembescherming

Art. 51. In artikel 5, §3, eerste lid, van het Bodemdecreet van 27 oktober 2006 wordt tussen de woorden “een overzicht van de” en het woord “informatie” de woorden “meest actuele” ingevoegd.

Art. 52. In artikel 43 van hetzelfde decreet wordt de zinsnede “tot en met 41” vervangen door de zinsnede “en 40”.

Art. 53. In artikel 130, §2, van hetzelfde decreet wordt het woord “beheersplannen” vervangen door het woord “stroomgebiedbeheerplannen”.

Art. 54. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 28 maart 2014, wordt een artikel 160bis ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 160bis. In afwijking van artikel 160 kan de OVAM beslissen af te zien van verhaal als de verhaalkosten groter zijn dan het terug te vorderen bedrag.”.

Art. 55. In artikel 162 van hetzelfde decreet gewijzigd bij de decreten van 21 december 2007, 20 april 2012 en 28 maart 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 2 wordt de zinsnede “en opvolgingsrapporten als vermeld in artikel 88” opgeheven;

2° in paragraaf 9, 2°, wordt de zinsnede “en het opvolgingsrapport als vermeld in artikel 88” opgeheven.

Hoofdstuk 19. Decreet houdende inrichting van een gemeenschappelijke identificatie van landbouwers, exploitaties en landbouwgrond in het kader van het meststoffenbeleid en van het landbouwbeleid

Art. 56. In artikel 2 van het decreet van 22 december 2006 houdende inrichting van een gemeenschappelijke identificatie van landbouwers, exploitaties en landbouwgrond in het kader van het meststoffenbeleid en van het landbouwbeleid, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° punt 1° wordt vervangen door wat volgt:

"1° verordening (EU) nr. 1307/2013: verordening (EU) nr. 1307/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 tot vaststelling van voorschriften voor rechtstreekse betalingen aan landbouwers in het kader van de steunregelingen van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 637/2008 van de Raad en Verordening (EG) nr. 73/2009 van de Raad;";

2° punt 2° en punt 3° worden opgeheven;

3° punt 4° wordt vervangen door wat volgt:

"4° verordening (EU) nr. 1305/2013: verordening (EU) nr. 1305/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 inzake steun voor plattelandsontwikkeling uit het Europees Landbouwfonds voor plattelandsontwikkeling (ELFPO) en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1698/2005 van de Raad;";

4° punt 5° wordt vervangen door wat volgt:

"verordening (EU) nr. 1306/2013: verordening (EU) Nr. 1306/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 inzake de financiering, het beheer en de monitoring van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot intrekking van Verordeningen (EEG) nr. 352/78, (EG) nr. 165/94, (EG) nr. 2799/98, (EG) nr. 814/2000, (EG) nr. 1290/2005 en (EG) nr. 485/2008 van de Raad;";

5° punt 6° wordt opgeheven;

6° in punt 7° wordt de zinsnede "artikel 2, a), van de Verordening (EG) nr. 1782/2003" vervangen door de zinsnede "artikel 4, lid 1, a), van verordening (EU) nr. 1307/2013";

7° in punt 10° wordt de zinsnede "artikel 2, c), van de Verordening (EG) nr. 1782/2003" vervangen door de zinsnede "artikel 4, lid 1, c), van verordening (EU) nr. 1307/2013", en wordt de zinsnede "Meststoffendecreet" vervangen door het woord "Mestdecreet van 22 december 2006";

8° punt 12° wordt vervangen door wat volgt:

"12° landbouwgrond: grond behorend tot landbouwareaal als vermeld in artikel 4, lid 1, e), van verordening (EU) nr. 1307/2013;";

9° in punt 13° wordt de zinsnede "artikel 2, b), van de Verordening (EG) nr. 1782/2003" vervangen door de zinsnede "artikel 4, lid 1, b), van de verordening (EU) nr. 1308/2013";

10° in punt 14° wordt de zinsnede "titel II, hoofdstuk 4 van de Verordening (EG) nr. 1782/2003" vervangen door de zinsnede "in titel V, hoofdstuk II, van verordening (EU) nr. 1306/2013";

11° in punt 16° wordt de zinsnede "artikel 31, derde lid, van het koninklijk besluit van 8 augustus 1997 betreffende de identificatie, de registratie en de toepassingsmodaliteiten voor de epidemiologische bewaking van runderen" vervangen door de zinsnede "de registratie- en identificatieverplichting, vermeld in hoofdstuk VI, VII en VIII, van het koninklijk besluit van 23 maart 2011 tot vaststelling van een identificatie- en registratieregeling voor runderen,".

Art. 57. In artikel 3 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 wordt het woord "Zeevisserij" vervangen door het woord "Visserij";

2° in paragraaf 2 wordt de zinsnede "van het Meststoffendecreet, van de Verordening (EG) nr. 1782/2003, van artikel 36, punten a), ii), a), iii), a), iv) en b), i), van de Verordening (EG) nr. 1698/2005 en artikelen 13, 23 en 31 van de Verordening (EG) nr. 1257/1999" vervangen door de zinsnede "van het Mestdecreet van 22 december 2006, van verordening (EU) nr. 1307/2013 en van artikel 21, lid 1, a), artikel 28, 30 en 31 van de verordening (EU) nr. 1305/2013,".

Art. 58. In artikel 4 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, eerste lid, wordt de zinsnede "Meststoffendecreet, of eenieder die steun wenst te verkrijgen ter uitvoering van Verordening (EG) nr. 1782/2003 of ter uitvoering van de oppervlaktegebonden maatregelen uit artikel 36, punten a), ii), a), iii), a), iv) en b), i), van de Verordening (EG) nr. 1698/2005 of oppervlakte-gebonden maatregelen uit artikel 13, 23 en 31 van de Verordening (EG) nr. 1257/1999," vervangen door de zinsnede "Mestdecreet van 22 december 2006, of eenieder die steun wenst te verkrijgen ter uitvoering van verordening (EU)

nr. 1307/2013 of ter uitvoering van de oppervlaktegebonden maatregelen vermeld in artikel 21, lid 1, a), artikel 28, 30 en 31 van de verordening (EU) nr. 1305/2013;";
2° in paragraaf 2 wordt de zinsnede "artikel 29 van Verordening (EG) nr. 1782/2003," vervangen door de zinsnede "artikel 60 van verordening (EU) nr. 1306/2013".

Art. 59. In artikel 5, §2, eerste lid, van hetzelfde decreet, worden de woorden "Het ALV" vervangen door de woorden "Het Departement Landbouw en Visserij van het Vlaams Ministerie van Landbouw en Visserij".

Art. 60. In artikel 6 van hetzelfde decreet, worden de woorden "Het ALV" vervangen door de woorden "Het Departement Landbouw en Visserij van het Vlaams Ministerie van Landbouw en Visserij".

Hoofdstuk 20. Mestdecreet

Art. 61. In artikel 41bis, §3, derde lid, 2° van het Mestdecreet van 22 december 2006, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2008, worden de woorden "Agentschap voor Landbouw en Visserij" vervangen door de woorden "Departement Landbouw en Visserij van het Vlaams Ministerie van Landbouw en Visserij".

Hoofdstuk 21. Decreet houdende de organisatie van co-existentie van genetisch gemodificeerde gewassen met conventionele gewassen en biologische gewassen

Art. 62. In artikel 3 van het decreet van 3 april 2009 houdende de organisatie van co-existentie van genetisch gemodificeerde gewassen met conventionele gewassen en biologische gewassen wordt punt 8° vervangen door wat volgt:

"8° Fonds: het Vlaams Landbouwfonds, opgericht bij artikel 3, §1, van het decreet van 19 mei 2006 betreffende de oprichting en de werking van het Fonds voor Landbouw en Visserij;"

Art. 63. In artikel 9, §2, tweede lid, van hetzelfde decreet, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° punt 1° wordt vervangen door wat volgt:

"1° een vertegenwoordiger van het Departement Landbouw en Visserij van het Vlaams Ministerie van Landbouw en Visserij, die optreedt als voorzitter;"

2° punt 3° wordt vervangen door wat volgt:

"3° twee vertegenwoordigers, aangeduid door het Departement Landbouw en Visserij van het Vlaams Ministerie van Landbouw en Visserij, waarvan ten minste één vertegenwoordiger met kennis of expertise in het beleid voor en het toezicht op de biologische landbouw en biologische productie;"

Hoofdstuk 22. Energiedecreet

Art. 64. In artikel 11.1.8, § 1, tweede lid, van het Energiedecreet van 8 mei 2009, ingevoegd door het decreet van 14 maart 2014, worden de woorden "stedenbouwkundige vergunning" vervangen door de woorden "stedenbouwkundige vergunning of omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen".

Art. 65. In artikel 11.1.11, tweede lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd door het decreet van 14 maart 2014, worden de woorden "stedenbouwkundige vergunning" telkens vervangen door de woorden "stedenbouwkundige vergunning of omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen".

Hoofdstuk 23. Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

Art. 66. In artikel 2.6.14, §1, het eerste lid, 2°, a), van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, worden de woorden "stedenbouwkundige vergunning voor handelingen" vervangen door de woorden "omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen".

Hoofdstuk 24. Decreet betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning

Art. 67. In artikel 83 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning wordt in het eerste lid van paragraaf 1 van het toegevoegde artikel 6.4.4 de zinsnede ", of daarvan het gevolg is" opgeheven.

Art. 68. In artikel 145, tweede lid, van het decreet van 25 april 2014 betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning wordt tussen de zinsnede "artikel 17, 18, 19, 113" en het woord "en" de zinsnede ",117" ingevoegd.

Hoofdstuk 25. Decreet betreffende complexe projecten

Art. 69. In artikel 35, tweede lid, van het decreet van 25 april 2014 betreffende complexe projecten worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° punt 1° tot en met 3° worden opgeheven;

2° er wordt een punt 7° toegevoegd, dat luidt als volgt:

"7° als archeologische site, als monument, als cultuurhistorisch landschap of als beschermd stads- of dorpsgezicht met toepassing van de wet van 7 augustus 1931 op het behoud van monumenten en landschappen, het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten, het decreet van 30 juni 1993 houdende bescherming van het archeologisch patrimonium, het decreet van 16 april 1996 betreffende de landschapszorg en het Onroerendergoeddecreet van 12 juli 2013."

Art. 70. In artikel 40, eerste lid, van hetzelfde decreet wordt punt 4° vervangen door wat volgt:

"4° de vergunningen, de machtigingen en toelatingen, vermeld in de wet van 7 augustus 1931 op het behoud van monumenten en landschappen, het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten, het decreet van 30 juni 1993 houdende bescherming van het archeologisch patrimonium, het decreet van 16 april 1996 betreffende de landschapszorg en het Onroerendergoeddecreet van 12 juli 2013;"

Art. 71. In artikel 41, eerste lid, van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° punt 1° tot en met punt 5° wordt opgeheven;

2° er wordt een punt 10° toegevoegd, dat luidt als volgt:

"10° de beslissing tot de gehele of gedeeltelijke wijziging of opheffing van erkennings-, rangschikkings- en beschermingsbesluiten genomen bij toepassing van de wet van 7 augustus 1931 op het behoud van monumenten en landschappen, het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten, het decreet van 30 juni 1993 houdende bescherming van het archeologisch patrimonium, het decreet van 16 april 1996 betreffende de landschapszorg en het Onroerendergoeddecreet van 12 juli 2013."

Art. 72. In hoofdstuk 8 van hetzelfde decreet worden de afdelingen 1 tot en met 3, die bestaan uit artikel 47 tot en met 53 opgeheven.

Hoofdstuk 26. Decreet betreffende de omgevingsvergunning

Art. 73. In artikel 15 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning, waarvan de bestaande tekst de vorm aanneemt van een paragraaf 1, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste, derde en vierde lid wordt de zinsnede “en veranderingen aan” opgeheven;

2° een paragraaf 2 tot en met 6 worden toegevoegd, die luiden als volgt:

“§2. Van een vergunningsaanvraag voor de verandering van een project wordt kennisgenomen en er wordt een beslissing over genomen door de overheid die overeenkomstig paragraaf 1 bevoegd is voor het project na verandering.

In afwijking van het eerste lid wordt van de vergunningsaanvraag die uitsluitend het slopen van een project of het herstel van de terreinen in hun oorspronkelijke staat en de daarvoor noodzakelijke exploitatie van een ingedeelde inrichting of activiteit als voorwerp heeft, kennisgenomen en er wordt een beslissing over genomen door de overheid die overeenkomstig paragraaf 1 en 3, eerste lid, bevoegd is voor het project.

§3. Voor de toepassing van paragraaf 1 en 2, eerste lid, wordt het project na verandering als een op zichzelf staand project aanzien als het betrekking heeft op:

1° een ingedeelde inrichting of activiteit waarvan de exploitatie geen technische samenhang heeft met deze van een ingedeelde inrichting of activiteit van het oorspronkelijk vergund project, of;

2° een deel van het oorspronkelijk vergund project dat bouwtechnisch of functioneel kan worden afgesplitst, tenzij hierdoor afbreuk wordt gedaan aan artikel 5.1.1, 8°, van het DABM.

Als het project na verandering betrekking heeft op een bedrijfswoning wordt deze niet als een op zichzelf staand project aanzien.

§4. De verandering van meerdere op zichzelf staande projecten, vermeld in paragraaf 3, kan als een gezamenlijk project worden aangevraagd.

Van de vergunningsaanvraag, vermeld in het eerste lid, wordt kennisgenomen en er wordt een beslissing over genomen door de overheid die overeenkomstig paragraaf 1 bevoegd is voor de totaliteit van het project.

§5. Voor de kennisneming van en de beslissing over een vergunningsaanvraag voor een project of voor de verandering van een project, waarvoor overeenkomstig de paragraaf 1, 2 of 4 het college van burgemeester en schepenen bevoegd is, is evenwel de deputatie bevoegd als het project of het project na verandering gelegen is op het grondgebied van twee of meer gemeenten.

§6. Voor de kennisneming van en de beslissing over een vergunningsaanvraag voor een project of voor de verandering van een project, waarvoor overeenkomstig paragraaf 1, 2, 4 of 5 het college van burgemeester en schepenen dan wel de deputatie bevoegd is, is evenwel de Vlaamse Regering bevoegd als het project of het project na verandering gelegen is op het grondgebied van twee of meer provincies.”

Art. 74. In artikel 21 van hetzelfde decreet worden volgende wijzigingen aangebracht

1° in het derde lid, wordt de zin “Als een milieueffectrapport moet worden opgesteld, is de aanvraag onvolledig en wordt de vergunning geweigerd.” geschrapt;

2° aan het vierde lid worden de zinnen “Als een milieueffectrapport moet worden opgesteld, is de aanvraag onvolledig en wordt de procedure stopgezet. Tegen de beslissing dat er voor het

project een milieueffectrapport moet worden opgesteld is geen administratief beroep mogelijk." toegevoegd.

Art. 75. In artikel 33, derde lid, van hetzelfde decreet, wordt de eerste zin vervangen door de zin "Als een omgevingsvergunning betrekking heeft op de verandering van de exploitatie van een ingedeelde inrichting of activiteit van een project, geeft de beslissing de geactualiseerde vergunningssituatie op het vlak van de exploitatie van de ingedeelde inrichtingen of activiteiten weer."

Art. 76. In artikel 40, derde lid, van hetzelfde decreet, wordt de zin "Als een milieueffectrapport moet worden opgesteld, is de aanvraag onvolledig en wordt de vergunning geweigerd." vervangen door de zinnen "Als een milieueffectrapport moet worden opgesteld, is de aanvraag onvolledig en wordt de procedure stopgezet. Tegen de beslissing dat er voor het project een milieueffectrapport moet worden opgesteld, is geen administratief beroep mogelijk."

Art. 77. In artikel 47, derde lid, van hetzelfde decreet, wordt de eerste zin vervangen door de zin "Als een omgevingsvergunning betrekking heeft op de verandering van de exploitatie van een ingedeelde inrichting of activiteit van een project, geeft de beslissing de geactualiseerde vergunningssituatie op het vlak van de exploitatie van de ingedeelde inrichtingen of activiteiten weer."

Art. 78. Art. 11. In artikel 79 van hetzelfde decreet worden het eerste en tweede lid vervangen door wat volgt:

"Een omgevingsvergunning die geen betrekking heeft op een vergunningsplichtige exploitatie van een ingedeelde inrichting of activiteit kan zonder plichtplegingen worden overgedragen.

Als de omgevingsvergunning betrekking heeft op een vergunningsplichtige exploitatie van een ingedeelde inrichting of activiteit moet de overdracht vooraf worden gemeld aan de overheid die bevoegd is voor het project overeenkomstig artikel 15. De Vlaamse Regering bepaalt de inhoud van het formulier voor overdracht, de termijn waarbinnen en de wijze waarop de overdracht moet worden gemeld.

Het vergunningsbesluit wordt als gevolg van de melding, vermeld in het tweede lid, aangepast door de bevoegde overheid overeenkomstig de regels die de Vlaamse Regering bepaalt."

De overdracht van een omgevingsvergunning kan geen afbreuk doen aan artikel 5.1.1, 8°, van het DABM.

Art. 79. In artikel 90 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 1, eerste lid, wordt vervangen door wat volgt:

"§1. Tegen de uitdrukkelijke of stilzwijgende beslissing over een verzoek of ambtshalve initiatief tot bijstelling van de omgevingsvergunning kan beroep worden ingesteld bij:

1° de deputatie als het college van burgemeester en schepenen in eerste administratieve aanleg de bevoegde overheid was;

2° de Vlaamse Regering als de deputatie in eerste administratieve aanleg de bevoegde overheid was."

3° in paragraaf 2, tweede lid, worden de woorden "artikel 66" vervangen door de woorden "artikel 66, §2, 2°".

Art. 80. Aan artikel 101 van hetzelfde decreet wordt het zinsdeel "behoudens indien de vergunde handelingen in strijd zijn met een vóór de definitieve uitspraak van de Raad van kracht geworden ruimtelijk uitvoeringsplan. In dat laatste geval blijft het eventuele recht op planschade desalniettemin behouden." toegevoegd.

Art. 81. In artikel 103 van hetzelfde decreet wordt het zinsdeel "overeenkomstig artikel 105" vervangen door het zinsdeel "overeenkomstig hoofdstuk 9, behoudens als de verkaveling in strijd is met een vóór de datum van de definitieve uitspraak van de Raad van kracht geworden ruimtelijk uitvoeringsplan. In dat laatste geval blijft het eventuele recht op planschade desalniettemin behouden."

Art. 82. In artikel 105, §3, van hetzelfde decreet worden de woorden “van zestig dagen” vervangen door de woorden “van vijfenveertig dagen”.

Art. 83. In artikel 107, van hetzelfde decreet, wordt het tweede lid vervangen door wat volgt:
In afwijking van het eerste lid is de overheid die overeenkomstig artikel 15 bevoegd is voor de kennisneming en de beslissing over een vergunningsaanvraag voor een project eveneens bevoegd voor de aktenaam voor een onderdeel van dat project dat krachtens de decreten, vermeld in artikel 5, aan de meldingsplicht is onderworpen.

Art. 84. Artikel 388 van hetzelfde decreet wordt gewijzigd als volgt:

1° aan paragraaf 1 wordt een derde en een vierde lid toegevoegd:

“De afwijkingen op de algemene en de sectorale milieuvoorwaarden, de kennisgevingen en de toelatingen inzake het ingeperkte gebruik van genetisch gemodificeerde of pathogene organismen die nog geldig waren of nog worden verleend op grond van de bepalingen van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning blijven geldig voor de vastgestelde duur of overeenkomstig de voorwaarden die erop van toepassing zijn.

In afwijking van het derde lid wordt een afwijking op de algemene en de sectorale milieuvoorwaarden overeenkomstig de voorwaarden die de Vlaamse Regering bepaalt, geacht voor onbepaalde duur geldig te zijn als met toepassing van artikel 390 voor de ingedeelde inrichting of activiteit waarop zij betrekking heeft de milieuvergunning van bepaalde duur wordt omgezet in een vergunning van onbepaalde duur.”.

2° aan paragraaf 3 wordt een derde lid toegevoegd:

“ Voor de toepassing van de bepalingen van titel V van het DABM wordt:

1° een afwijking als vermeld in paragraaf 1, derde lid, beschouwd als een afwijking vermeld in artikel 5.4.8 van dezelfde titel V;

2° een kennisgeving en een toelating als vermeld in paragraaf 1, derde lid, beschouwd als de kennisgeving en de toelating vermeld in artikel 5.5.2, §1, van dezelfde titel V.”.

Art. 85. In artikel 390, §2, eerste lid, van hetzelfde decreet, worden de zinnen “De akte vermeldt de vergunningen voor de stedenbouwkundige handelingen en de exploitatie van de ingedeelde inrichtingen of activiteiten die het project omvat. In de akte wordt opgave gedaan van de geactualiseerde vergunningssituatie.” vervangen door de zin “De akte geeft de geactualiseerde vergunningssituatie op het vlak van de exploitatie van de ingedeelde inrichtingen of activiteiten weer.”.

Art. 86. In artikel 397 van hetzelfde decreet worden de woorden “een jaar” vervangen door de woorden “zes maanden”.

Hoofdstuk 27. Decreet tot wijziging van de regelgeving inzake natuur en bos

Art. 87. In artikel 104 van het decreet van 9 mei 2014 tot wijziging van de regelgeving inzake natuur en bos wordt de zinsnede “artikel 386, §1” vervangen door de zinsnede “artikel 388, §1”.

Art. 88. Artikel 105 van het hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 105. In hetzelfde decreet wordt een artikel 390/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 390/1. §1. De vergunningstermijn van een milieuvergunning verleend voor de exploitatie van een inrichting met een stikstofdepositie, die overeenkomstig artikel 388, §1, verstrijkt voor 31 december 2018, wordt verlengd tot uiterlijk 31 december 2018, mits voldaan wordt aan paragraaf 2, tenzij deze laatste datum wordt vervangen door een latere datum die wordt vastgesteld door de Vlaamse Regering.

Onder inrichting met een stikstofdepositie, vermeld in het eerste lid, wordt verstaan een inrichting waarvan de stikstofdepositie volgens de depositiescan een risico inhoudt op een

betekenisvolle aantasting van de natuurlijke kenmerken van een speciale beschermingszone, vermeld in artikel 2, 43° van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu.

De Vlaamse Regering stelt een depositiescan vast die aangeeft of er een risico is op een betekenisvolle aantasting van de natuurlijke kenmerken van de speciale beschermingszones, vermeld in artikel 2, 43° van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, die opgenomen zijn in de depositiescan. De depositiescan levert een rapport af waarin de ingevoerde gegevens en de beoordeling van het hierboven vermelde risico vermeld worden.

§2. Voor de verlenging van de vergunning, vermeld in paragraaf 1, moet de vergunninghouder vóór het verstrijken van de vergunningstermijn een verzoek indienen bij de bevoegde vergunningverlenende overheid.

De bevoegde vergunningverlenende overheid neemt akte van het verzoek als aan de toepassingsvoorwaarden van paragraaf 1 en 2 is voldaan.

De aktename geldt als bevestiging dat de milieuvergunning is verlengd overeenkomstig paragraaf 1.

Tegen die akte kan geen administratief beroep worden ingediend.

Het ingediende verzoek, bevat het rapport van de uitgevoerde depositiescan op datum van het indienen van het verzoek, met daarin minstens vermeld, de ingevoerde gegevens en het eindresultaat van deze depositiescan. De invoer van de gegevens is in overeenstemming met de milieuvergunning vigerend op datum van het indienen van het verzoek.

§3. Deze bepalingen laten het verval van de vergunning, vermeld in artikel 99, §2 en §3, onverkort bestaan.”

Hoofdstuk 28. Slotbepalingen

Art. 89. Artikel 7 treedt in werking op 1 januari 2015.

Art. 90. De ruilcomités die al werden opgericht en samengesteld overeenkomstig artikel 3 van de wet van 12 juli 1976 houdende bijzondere maatregelen inzake ruilverkaveling van landeigendommen uit kracht van de wet bij de uitvoering van grote infrastructuurwerken voor de inwerkingtreding van dit decreet, behouden hun samenstelling overeenkomstig de bepalingen die van toepassing waren voor de inwerkingtreding van dit decreet zolang hun samenstelling niet is aangepast aan de nieuwe bepalingen opgenomen in dit decreet.

Art. 91. De artikelen 9 en 10 treden in werking op 1 januari 2015.

Art. 92. Artikel 11 treedt in werking op 1 januari 2016.

Art. 93. Voor het kalenderjaar 2015 kunnen de exploitanten van een openbaar waterdistributienetwerk de toegepaste tarieven in afwijking van artikel 12bis, §1, vierde lid, van het decreet van 24 mei 2002 betreffende water bestemd voor menselijke aanwending op de eerste dag van de maand die volgt op de publicatie van dit decreet aanpassen aan de evolutie van het indexcijfer der consumptieprijzen, basis 1988, tussen de maand waarin de laatste toegestane tariefverhoging werd toegepast en november 2014.

Art. 94. Artikel 67 treedt in werking op de datum van inwerkingtreding van het decreet van 25 april 2014 betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning.

Art. 95. Artikelen 73 tot en met 86 treden in werking op de datum van inwerkingtreding van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed,

Geert BOURGEOIS

Vlaams minister van Financiën, Begroting en Energie,

Annemie Turtelboom

Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en
Dierenwelzijn

Ben Weyts

De Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw,

Joke SCHAUVLIEGE

ADVIES VAN DE STRATEGISCHE ADVIESRAAD RUIMTELIJKE ORDENING –
ONROEREND ERFGOED

ADVIES
VAN 28 JANUARI 2015
OVER HET VOORONTWERP DECREET HOUDENDE
DIVERSE BEPALINGEN INZAKE OMGEVING,
NATUUR, LANDBOUW EN ENERGIE

INHOUD

I.	SITUERING	88
II.	DECREET HOUDENDE ALGEMENE BEPALINGEN INZAKE MILIEUBELEID	88
IV.	DECREET BETREFFENDE COMPLEXE PROJECTEN	89
V.	DECREET BETREFFENDE DE OMGEVINGSVERGUNNING	90

I. SITUERING

1. SARO ontving op 23 december 2014 een adviesvraag van Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw over het voorontwerp van decreet houdende diverse bepalingen inzake omgeving, natuur, landbouw en energie.
2. Het voorontwerp van decreet voert een aantal technische verbeteringen door aan diverse wetten en decreten inzake omgeving, natuur, landbouw en energie. SARO zal zich in dit advies evenwel beperken tot de wijzigingen die relevant zijn voor ruimtelijke ordening en onroerend erfgoed.

SARO gaat in onderstaand advies achtereenvolgens in op:

- De wijzigingen die worden doorgevoerd aan het Decreet Algemene Bepalingen Milieubeleid (DABM) voor wat betreft de preventieve maatregelen, inperkings- en herstelmaatregelen inzake milieuschade die gelden als stedenbouwkundige vergunning.
- De voorgestelde wijzigingen aan het decreet complexe projecten die gericht zijn op een afstemming met het Onroerenderfgoeddecreet.
- De wijzigingen aan het decreet betreffende de omgevingsvergunning onder meer wat betreft de bevoegdheidsverdeling en de inwerkingtreding.

II. DECREET HOUDENDE ALGEMENE BEPALINGEN INZAKE MILIEUBELEID

3. Het Decreet Algemene Bepalingen inzake het Milieubeleid voorziet op heden dat inperkings- en herstelmaatregelen in de context van milieuschade automatisch gelden als stedenbouwkundige vergunning, weliswaar nadat eerst verplichte adviezen worden ingewonnen (art. 15.3.2 DABM).¹

Het voorliggend voorontwerp van decreet (artikel 23) behoudt nu het verplicht in te winnen advies enkel voor wat herstelmaatregelen betreft. Inperkingsmaatregelen in de context van milieuschade gelden automatisch als stedenbouwkundige vergunning.

Het voorontwerp van decreet voorziet tevens dat ook preventiemaatregelen inzake milieuschade automatisch gelden als stedenbouwkundige vergunning. Ook hier is geen voorafgaande raadpleging van de relevante adviesinstanties voorzien.

De raad merkt op dat het onduidelijk is in welke mate dergelijke besluiten in overeenstemming moeten zijn met de stedenbouwkundige voorschriften en in welke mate zij er kunnen van afwijken. De raad vraagt dit te verduidelijken om zo mogelijke misverstanden in relatie met de (bestuurlijke) handhaving inzake ruimtelijke ordening te vermijden.

Het is bovendien onduidelijk in welke mate en bij welke instantie belanghebbenden dergelijke impliciete stedenbouwkundige vergunningen kunnen aanvechten. Indien de wettigheid ervan enkel zou kunnen worden opgeworpen bij de Raad van State, is er alvast een verschillende

¹ DABM: artikel 15.3.2 tweede en derde lid: 'Als de maatregelen in het vorige lid handelingen, inrichtingen of activiteiten omvatten die meldings- of vergunningsplichtig zijn krachtens het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning of krachtens artikel 4.2.2 en artikel 4.2.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009, geldt het besluit waarbij de inperkingsmaatregelen of herstelmaatregelen worden opgelegd als melding of milieuvergunning, respectievelijk als stedenbouwkundige melding of -vergunning.'

De Vlaamse Regering bepaalt welke instanties ter zake voorafgaandelijk advies moeten verlenen.'

behandeling in verhouding met de procedure zoals voorzien in de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) waar de Raad van State geen bevoegdheid heeft. Dit kan problematisch zijn in die gevallen waarbij de impliciete stedenbouwkundige vergunning een meer dan beperkte ruimtelijke impact zou hebben. De raad vraagt de eenheid van rechtspraak te bewaken.

IV. DECREET BETREFFENDE COMPLEXE PROJECTEN

4. Het voorliggend voorontwerp van decreet (artikels 69 t.e.m. 72) voert tevens enkele wijzigingen door aan het decreet complexe projecten. De memorie van toelichting verduidelijkt dat deze wijzigingen zijn gericht op een afstemming van het decreet complexe projecten met het onroerenderfgoeddecreet dat vanaf 1 januari 2015 de oude regelgeving inzake onroerend erfgoed vervangt.

SARO gaat hierna in op de verschillende wijzigingen en merkt allereerst op dat de raad betreurt dat de memorie van toelichting verder geen verdere toelichting geeft bij de voorgestelde wijzigingen (en de toelichting zich aldus beperkt tot drie zinnen).

5. Het voorliggend voorontwerp van decreet (artikel 69) voert in eerste instantie wijzigingen door aan artikel 35 van het decreet complexe projecten. Dit artikel bepaalt dat na de inwerkingtreding van het voorkeursbesluit geen beschermingsbesluiten meer kunnen worden genomen indien deze bescherming de realisatie van het voorkeursbesluit in het gedrang zou brengen.²

De wijzigingen leiden er toe dat punten 1° t.e.m. 3° in artikel 35 worden geschrapt en vervangen door een punt 7° waarin grotendeels alle erfgoedvormen waarop de regeling betrekking heeft, opnieuw worden opgesomd. Het doel van deze wijziging is voor de raad niet duidelijk. Zoals reeds gesteld wordt deze wijziging immers niet verder toegelicht. De raad meent bovendien dat deze wijziging niet kan worden ingegeven vanuit de algemene motivering om niet langer meer te verwijzen naar de oude regelgeving inzake onroerend erfgoed aangezien de raad vaststelt dat in de voorgestelde wijziging toch opnieuw wordt verwezen naar de oude regelgeving inzake onroerend erfgoed (zoals het decreet tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten, het decreet betreffende de landschapszorg).³

De raad vraagt aldus om de voorgestelde wijzigingen verder toe te lichten in de memorie van toelichting bij voorliggend voorontwerp van decreet zodanig dat de beoogde finaliteit van de voorgestelde wijzigingen duidelijk wordt. Indien zou blijken dat hiermee een belangrijke wijziging aan de regelgeving beoogt wordt dan moet dit opnieuw voor advies aan de betrokken strategische adviesraden worden voorgelegd.

6. De raad merkt op dat de voorgaande bemerkingen ook gelden ten aanzien van de voorgestelde wijzigingen (met artikel 70 van voorliggend voorontwerp van decreet) aan artikel 40 van het decreet complexe projecten. Dit artikel van het decreet complexe projecten bepaalt dat een definitief vastgesteld projectbesluit onder meer geldt als een beslissing tot vergunning, machtiging of afwijking. De raad vraagt ook hier verdere toelichting.
7. Het voorliggend voorontwerp van decreet (artikel 72) voorziet verder in de opheffing van artikels

² Het betreft beschermingen als: 1° monument of stads- en dorpsgezicht (het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten); 2° als archeologisch patrimonium, (het decreet van 30 juni 1993 houdende bescherming van het archeologisch patrimonium); 3° landschap of ankerplaats (het decreet van 16 april 1996 betreffende de landschapszorg); 4° duingebied (het decreet van 21 december 1994 houdende bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 november 1994 betreffende de definitieve aanwijzing van de beschermde duingebieden en van de voor het duingebied belangrijke landbouwgebieden, en houdende wijziging van de wet van 12 juli 1973 op het natuurbehoud); 5° als bosreservaat (het Bosdecreet van 13 juni 1990); 6° als natuurreservaat (het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu).

³ Zie art. 13.4.2 het besluit betreffende de uitvoering van het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013. Dit artikel somt de artikelen op die behouden blijven uit het decreet van 30 juni 1993 houdende de bescherming van het archeologisch patrimonium.

47 t.e.m. 53 van het decreet complexe projecten. Het betreft enkele wijzigings-bepalingen aan de oude regelgeving inzake onroerend erfgoed onder meer wat betreft de adviesplicht bij de schrapping of opheffing van besluiten inzake bescherming van monumenten, stads- en dorpsgezichten, archeologisch patrimonium of landschappen.

Ook hier vraagt de raad verdere toelichting. De raad verwijst naar het Onroerenderfgoeddecreet (artikels 6.2.1, 6.2.2 en 6.2.3) dat bepaalt dat de Vlaamse Regering aan de adviesvraag over de opheffing of wijziging van beschermingsbesluiten kan voorbijgaan wanneer dit vereist is *'omwille van het algemeen belang'*. Het decreet complexe projecten definieert een complex project als *'een project van groot maatschappelijk en ruimtelijk strategisch belang dat om een geïntegreerd vergunningen- en ruimtelijk planproces vraagt'* (art.2, 5°).⁴

V. DECREET BETREFFENDE DE OMGEVINGSVERGUNNING

8. Artikel 73 van voorliggend voorontwerp van decreet voert een wijziging door aan het decreet betreffende de omgevingsvergunning en meer bepaalt wat betreft de bevoegdheid van de Vlaamse Regering of de gewestelijke omgevingsambtenaar.

De raad wijst er allereerst op dat met de voorgestelde wijzigingen de regels m.b.t. de bevoegde vergunningverlenende overheid ingewikkeld kan worden. Voor de burger wordt het moeilijk te achterhalen wie de bevoegde vergunningverlenende overheid is. De raad vraagt om te overwegen om de regelgeving aan te passen in die zin dat aanvragen voor de omgevingsvergunning eenvoudig bij het omgevingsloket kunnen worden ingediend en dat de verdere afhandeling, met inbegrip van het aanduiden van de bevoegde vergunningverlenende overheid via het omgevingsloket wordt gecoördineerd.

Tevens wijst de raad er op dat de bevoegdheidsverdeling bij een verandering niet eenduidig vastgelegd is. De bestaande onduidelijkheid dreigt met de voorgestelde wijziging nog groter te worden omdat het stedenbouwkundige luik bij de beoordeling over de al dan niet technische samenhang er bij komt.⁵

Bovendien wijst de raad er op dat - noch in het decreet noch in het uitvoeringsbesluit - voorzien is in enig overleg bij onduidelijkheden en discussies over de juiste bevoegdheden. In de administratieve procedure wordt enkel in een doorzendingsplicht voorzien wanneer een overheid meent onbevoegd te zijn voor een aanvraag (en moet de overheid die de aanvraag doorgezonden krijgt vervolgens de aanvraag behandelen). Bij geschillen zal deze bevoegdheidskwestie uitgeklaard worden bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen. De vraag moet gesteld worden of in de administratieve procedure niet in een bevoegdheidsoverleg moet voorzien worden.

De raad merkt ten slotte op dat de memorie van toelichting (pag. 26) bepaalt: *'als de vergunningsaanvraag de functiewijziging van de bedrijfswoning als voorwerp heeft, wordt deze wel als een op zichzelf staand project beschouwd.'* Dit blijkt evenwel nergens uit de decretale wijzigingsbepalingen zelf.

9. Artikel 75 en 77 van het voorontwerp van decreet schrapt de verplichting dat de omgevingsvergunning voor exploitaties van ingedeelde inrichtingen of activiteiten ook de actuele vergunningssituatie inzake de vergunde stedenbouwkundige handelingen moet weergeven. De memorie van toelichting verduidelijkt dat dit is ingegeven vanuit de bezorgdheid om de

⁴ Zie SARO 2013-18 | Advies van 26 juni 2013 betreffende het decreet complexe projecten. In dit advies stelt de raad vast dat de toegang tot het decreet reeds zeer ruim is. Het is onduidelijk welke projecten precies in aanmerking komen om via deze procedure behandeld te worden. Het is de bevoegde overheid die oordeelt over de toegang tot het decreet en die kenbaar maakt in de startbeslissing.

⁵ Bv.: -een vergund landbouwbedrijf klasse-1 : er wordt een vergunning gevraagd voor de uitbreiding van de bedrijfswoning met een veranda. Welke overheid? Deputatie of CBS?; -Klasse-1 bedrijf vraagt een vergunning aan voor de uitbreiding van de parking voor de bezoekers? Is dit voor het CBS of voor de deputatie omdat bv. de uitbreiding een impact kan hebben op het aspect mobiliteit of het integraal waterbeheer?

administratieve last voor de bevoegde overheid niet onnodig te laten toenemen. Bovendien is deze informatie beschikbaar via het vergunningenregister. De raad vraagt om bijkomend te voorzien dat een uittreksel uit de vergunningenregister gratis als bijlage bij de beslissing moet worden gevoegd.

10. Het decreet betreffende de omgevingsvergunning (artikel 397) bepaalt dat dit decreet in werking treedt minstens een jaar na de goedkeuring van het uitvoeringsbesluit. Zoals opgenomen in het 'actieplan lokale besturen' krijgen de gemeenten aldus voldoende voorbereidingstijd om zich praktisch en organisatorisch voor te bereiden op de omgevingsvergunning (interne organisatie, loketfunctie, eigen dossieropvolgingssysteem).

Met artikel 86 van voorliggend voorontwerp van decreet wordt de voorziene overgangperiode ingekort van 1 jaar tot 6 maanden. Deze inkorting is nodig indien de Vlaamse Regering zich wenst te houden aan de bepaling in het Vlaams Regeerakkoord om de omgevingsvergunning tegen 1 januari 2016 in werking te laten treden.

De raad wijst op de gevolgen van deze drastische inkorting van de overgangperiode voor de lokale overheden. Een voldoende ruime overgangperiode is noodzakelijk voor de interne organisatie, de opleiding van de medewerkers, enz. Een cruciaal element voor het welslagen van de omgevingsvergunning is het digitale luik en de volwaardige operationalisering van het digitale uitwisselingsplatform en omgevingsloket. De overheid moet dit maximaal faciliteren. De raad merkt op dat het digitale luik momenteel nog niet klaar is en het zeer onduidelijk is wanneer het digitale luik volledig operationeel is. Nadat het digitale luik operationeel is, moet tevens nog tijd voorzien worden voor de lokale overheden voor de interne operationalisering: o.a. aankoop software, opleiding.

Bovendien wijst de raad op de 'VLAREM-trein 2013' die in werking treedt op 1 juni 2015.⁶ De CLP-verordening zal het GHS (Globally Harmonised System) invoeren in de Europese Unie, een mondiaal ontwikkeld systeem voor het kenmerken van gevaarlijke stoffen wereldwijd. Door deze nieuwe indeling zullen heel wat inrichtingen een dossier moeten indienen voor het doorvertalen van de nieuwe indeling in de milieuvergunning. Dit proces laten samenvallen met de implementatie van de omgevingsvergunning betekent een zeer grote uitdaging voor de lokale overheden.

⁶ Besluit van de Vlaamse Regering van 16 mei 2014 tot wijziging van diverse besluiten inzake leefmilieu, betreffende een aanpassing aan de evolutie van de techniek en aan de CLP-verordening.

GEZAMENLIJK ADVIES VAN DE STRATEGISCHE ADVIESRAAD
LANDBOUW EN VISSERIJ
EN DE MINARAAD

Gezamenlijk advies

het verzameldecreet omgeving, natuur, landbouw en energie 2015

Ontwerp van decreet houdende diverse bepalingen inzake omgeving, natuur en landbouw en energie

Datum van goedkeuring Minaraad **5 februari 2015**

Datum van goedkeuring SALV **6 februari 2015**

Volgnummer Minaraad **2015 | 002**

Co-auteur + e-mailadres **Diverse leden van de secretariaten van Minaraad en SALV**

Inhoud

Procesbeschrijving	97
Dossierbeschrijving en aanbevelingen.....	99
1 Veldwetboek	99
1.1 Beschrijving wijzigingsvoorstel	99
1.2 Aanbevelingen	100
2 Decreet houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer	101
2.1 Beschrijving wijzigingsvoorstel	101
2.2 Aanbevelingen	101
3 Decreet betreffende de milieuvergunning	102
3.1 Beschrijving wijzigingsvoorstel	102
3.2 Aanbevelingen	105
4 Jachtdecreet	108
4.1 Beschrijving wijzigingsvoorstel	108
4.2 Aanbevelingen	109
5 Decreet betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu ("Natuurdecreet")	111
5.1 Beschrijving wijzigingsvoorstel	111
5.2 Aanbevelingen	111
6 Decreet betreffende water bestemd voor de menselijke aanwending	112
6.1 Beschrijving wijzigingsvoorstel	112
6.2 Aanbevelingen	112
7 Decreet betreffende het integraal waterbeleid	113
7.1 Beschrijving wijzigingsvoorstel	113
7.2 Aanbevelingen	115
8 Decreet betreffende de openbaarheid van bestuur	116
8.1 Beschrijving wijzigingsvoorstel	116
8.2 Aanbevelingen	116
9 Decreet betreffende de omgevingsvergunning.....	117
9.1 Beschrijving wijzigingsvoorstel	117
9.2 Aanbevelingen	117
9.2.1 Verkorting beroepstermijn.....	117
9.2.2 Overgangstermijn	120
10 Decreet tot wijziging van de regelgeving inzake natuur en bos.....	122
10.1 Beschrijving wijzigingsvoorstel	122
10.2 Aanbevelingen	122
Referentielijst.....	123

Procesbeschrijving

Datum adviesvraag	22 december 2014
Naam adviesvrager + functie	Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw
Rechtsgrond van de adviesvraag	DABM, Art. 11.2.1§2, 1°
Adviestermijn	30 dagen
Samenwerking	SALV
Overlegcommissie	Werkcommissie Milieuhygiëne en Werkcommissie Open Ruimte en PWC Jachtbeleid
Vergaderingen: soort + datum	Vergaderingen van de werkcommissie Milieuhygiëne op 8, 15 en 29 januari en van de Werkcommissie Open ruimte op 8 januari en de Permanente Werkcommissie Jachtbeleid op 13 januari

De Minaraad, SERV en SALV ontvingen van Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw op 22 december 2014 een adviesvraag over het voorontwerp van decreet houdende diverse bepalingen inzake omgeving, natuur, landbouw en energie (hierna: het "ontwerp Verzameldecreet"). Minaraad en SALV beslisten een gezamenlijk advies te formuleren.

Inzake de termijn stelt de begeleidende brief van Vlaams Minister Joke Schauvliege dat de gewone procedure wordt gevolgd. Volgens het decreet van 18 juli 2003 tot regeling van strategische adviesraden impliceert dit een adviestermijn van 30 dagen na ontvangst van de adviesvraag. Deze termijn wordt verder in de brief bevestigd. Op vraag van de Raden werd een termijnverlenging toegestaan tot vrijdag 6 februari.

Het dossier van de adviesvraag bestond uit:

- Het voorontwerp van decreet houdende diverse bepalingen inzake leefmilieu en natuur;
- Een memorie van toelichting;
- De nota aan de leden van de Vlaamse Regering;
- Beslissingsfiche VR PV 2014/47 – punt 0085;
- Het advies van 24 juni 2013 van de Inspectie van financiën;
- Het begrotingsakkoord van 15 juli 2013.

Het voorontwerp van decreet omvat 28 hoofdstukken. Behoudens "Hoofdstuk 1 Algemene bepaling" en "Hoofdstuk 28 Slotbepalingen" beoogt elk

van de overige zesentwintig hoofdstukken een verbetering van even veel wetten en decreten inzake omgeving, natuur, landbouw en energie.

In voorliggend advies worden de door de Raden weerhouden wijzigingsvoorstellen omschreven en aansluitend worden er aanbevelingen of opmerkingen geformuleerd. Het beschrijvende deel wordt beperkt tot de wijzigingen die relevant zijn voor de vervolgens geformuleerde aanbevelingen. De beschrijving wordt gebaseerd op de Memorie van Toelichting en op bijkomende informatie die verleend werd door de administratie of het kabinet. Hoofdstukken waarbij de Raden geen bedenkingen formuleerden, komen niet voor het in het advies.

Dossierbeschrijving en aanbevelingen

1 Veldwetboek

1.1 Beschrijving wijzigingsvoorstel

- [1] Artikel 35bis, §5, van het Veldwetboek verbiedt op dit moment bosaanplanting in de voor de landbouw bestemde gedeelten van het grondgebied op minder dan zes meter van de scheidingslijn tussen twee erven en stelt dat hier bovendien een vergunning van het college van burgemeester en schepenen voor vereist is.

Een boslandbouwsysteem¹, ook wel *agroforestry* genoemd, is het combineren op eenzelfde landbouwperceel van een landbouwteelt met een aanplanting van bomen. Door deze teeltcombinatie wordt houtopbrengst en een landbouwteelt als gelijkwaardig doel op een perceel beoogd.

In het SALV-Minaraad advies van 28 april 2011 over het ontwerpbesluit van de Vlaamse regering betreffende het verlenen van subsidies voor boslandbouwsystemen, wezen de Raden op verschillende juridische interpretatievragen die ontstaan in verband met boslandbouwsystemen, zoals *'Het is niet duidelijk of de aanplanting met bomen in het kader van agroforestry moet worden beschouwd als een "bosaanplant" in de zin van het Veldwetboek; ook hier moet duidelijkheid worden gecreëerd'*.

Het ontwerp verzameldecreet voegt nu, omwille van de rechtszekerheid, een paragraaf toe aan artikel 35bis, §5, om te verduidelijken dat de hierboven vermelde bepalingen uit het Veldwetboek niet van toepassing zijn voor *agroforestry*.

¹ De subsidie en de definitie van boslandbouwsystemen wordt geregeld via het besluit van de Vlaamse Regering van 30 juli 2014 betreffende het verlenen van subsidies voor de aanplant van boslandbouwsystemen met toepassing van het Vlaams Programma voor Plattelandsontwikkeling voor de programmeringsperiode 2014-2020. Artikel 1, 4° van dit besluit definieert een boslandbouwsysteem als: *een systeem voor grondgebruik als vermeld in artikel 23, tweede lid, van verordening(EU) nr. 1305/2013 (systemen voor grondgebruik waarbij de teelt van bomen wordt gecombineerd met landbouw op dezelfde grond)*. Zie ook website departement Landbouw en Visserij voor de voorwaarden met betrekking tot *agroforestry*.

Het toepassingsgebied van boslandbouwsystemen in het nieuwe derde lid van artikel 35, §5bis, van het Veldwetboek is hierbij ruimer dan dat van boslandbouwsystemen waarvoor in het kader van het besluit van de Vlaamse Regering van 30 juli 2014 een subsidie kan worden aangevraagd.

1.2 Aanbevelingen

- [2] De Raden stellen met tevredenheid vast dat tegemoet werd gekomen aan de vraag uit het gezamenlijk SALV-Minaraad advies van 28 april 2011 om duidelijkheid te creëren over de vraag of agroforestry al dan niet als “bosaanplant” moet beschouwd worden. Met deze wijziging wordt de aanplant met bomen in het kader van *agroforestry* niet beschouwd als een vergunningsplichtige bosaanplant in de zin van het Veldwetboek. De minimale plantafstand ten aanzien van de scheidingslijn tussen twee erven wordt in dit geval aldus enkel bepaald door het artikel 35 van het Veldwetboek.
- [3] De Raden merken op dat met de voorgestelde wijziging nog niet alle knelpunten rond agroforestry zijn opgelost. Zo is er bijvoorbeeld voor het kappen van bomen volgens de Codex Ruimtelijke ordening van 15 mei 2009 (artikel 4.2.1) een stedenbouwkundige vergunning nodig. Er is vrijstelling van de vergunningsplicht indien:
- De hoogstammige bomen geen deel uitmaken van het bos
 - Én, de bomen liggen in een woongebied in de ruime zin, in een agrarisch gebied in de ruime zin of in een industriegebied in ruime zin, en niet in een woonparkgebied;
 - Én, ze liggen binnen een straal van maximaal 15 meter rondom de vergunde woning, de vergunde landbouwbedrijfswoning of landbouwbedrijfsgebouwen of de vergunde bedrijfswoning of bedrijfsgebouwen.

De Raden stellen vast dat deze vrijstelling niet geldt voor boslandbouwsystemen en vragen daarom een aanpassing zodat het duidelijk wordt dat voor het kappen van bomen in een *agroforestry* systeem geen stedenbouwkundige vergunning noodzakelijk is.

- [4] De Raden bevelen tenslotte aan om daarnaast ook voor alle andere wetgeving met betrekking tot de aanplant en het kappen van bomen (bijvoorbeeld Natuurdecreet) na te gaan of er inzake *agroforestry* systemen nog juridische problemen bestaan en zo ja, daarvoor een afgewogen oplossing te zoeken.
- [5] De Raden merken op dat deze wetswijziging in het bijzonder geen afbreuk mag doen aan wettelijke erfdienstbaarheden of verbodsbepalingen die zich tegen de aanwezigheid van bomen verzetten op een bepaalde afstand van ondergrondse installaties zoals kabels en leidingen.

2 Decreet houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer

2.1 Beschrijving wijzigingsvoorstel

- [6] Art. 28quater van het Grondwaterdecreet bepaalt de grondwaterheffing en werkt een specifieke regeling uit voor het volume gewonnen water in diverse omstandigheden. In art. 10 van het Verzameldecreet worden nog drie aanpassingen doorgevoerd aan art. 28quater. Een ervan is dat uit de omschrijving van *Qwpg* "gemeten" wordt weggelaten en dat de term wordt vervangen door *Qgw* = gewonnen volume grondwater per grondwaterput (in m³). Dit moet leiden tot een correctere tekst en doet geen afbreuk aan de vereiste dat zowel *Qgw* als *Qb* gemeten moeten zijn om aanspraak te kunnen maken op een heffingsvermindering.
- [7] In art. 11 worden in de bijlage van het Grondwaterdecreet gebiedsfactoren, voor de bepaling van het volume grondwater in de berekening van het heffingsbedrag, ingevoerd voor de grondwaterwinningen met codes 300-500-700-900 (*de overige codes*). Dit zijn waterwinningen uit *aquitards*² die gelet op hun lage doorlatendheid voor water weinig gebruikt worden om er grondwater uit te winnen. Tot dusver wordt daarvoor geen gebiedsfactor in de bijlage vermeld. Voor deze zones wordt de gebiedsfactor gelijkgesteld aan de gebiedsfactor van het codegebied 0100. De gebiedsfactor voor de zone 0100 is momenteel "1" op basis 2009 welke tot 2017 jaarlijks toeneemt met 0,03125. Naar verluidt worden de gebiedsfactoren en de verhogingen reeds toegepast.

2.2 Aanbevelingen

- [8] De Raden vragen te verduidelijken waarom de wijziging van de omschrijving van de term *Qgwp* en de hernoeming ervan tot *Qgw* (Grondwaterdecreet, art. 28quater, §1, 2°, a) en b)) niet leidt tot een wijziging van de formule voor het berekenen van het volume grondwater (in m³) dat in het jaar voorafgaand van het heffingsjaar werd gewonnen. In de formule blijft de term *Qgwp* onveranderd staan. Als gevolg daarvan zou in de formule een parameter gebruikt worden die niet gedefinieerd is. Een andere optie kan er in bestaan de term *Qgwp* te houden en enkel de definitie bij te stellen.
- [9] De Raden zijn het er principieel mee eens dat het beleid voor alle grondwaterwinningen gelijk is en bijgevolg kan steunen op dezelfde juridische ba-

² Aquitard: relatief slecht waterdoorlatende laag, boven of onder de watervoerende laag.

sis. Toch menen de Raden dat hierover een voorafgaandelijk maatschappelijk debat op zijn plaats was geweest.

3 Decreet betreffende de milieuvergunning

3.1 Beschrijving wijzigingsvoorstel

[10] Artikel 12 van het Verzameldecreet wijzigt artikel 45ter van het Milieuvergunningsdecreet. Dit artikel 45ter trad op 22 september 2014 in werking en werd ingevoerd door artikel 100 van het decreet van 9 mei 2014 tot wijziging van de regelgeving inzake natuur en bos. Deze bepaling regelt de termijnverlenging van bestaande milieuvergunningen in het vooruitzicht van een Programmatistische Aanpak van de Stikstofdeposities (PAS).

Door het piekdecreet van 11 juni 2010 (inwerkingtreding op 19 juli 2010) werd artikel 44 van het milieuvergunningendecreet aangepast als volgt: *"Vergunningen die voor de datum van inwerkingtreding van het decreet zijn verleend, blijven geldig voor de in het vergunningenbesluit bepaalde vergunningstermijn, tenzij deze vergunningstermijn verstrijkt na 1 september 2016. In dat laatste geval en bij onbeperkte vergunningstermijn vervallen deze vergunningen uiterlijk 1 september 2016"*. Door deze regeling is het logisch dat er vandaag bedrijven zijn die de aanvraag tot hervergunning hebben uitgesteld. De wetgeving liet dit immers toe en werd precies daarvoor aangepast. Bijgevolg zijn er vandaag nog bedrijven waarvan de basisvergunning een exploitatievergunning (ARAB-stelsel) is met een nog korte looptijd. Er wordt echter vastgesteld dat doordat het piekdecreet pas ingang kende op 19 juli 2010 (dus dicht bij de oorspronkelijke ingekorte termijn van 1 september 2011) en als gevolg van hun normale investeringscyclus toch heel wat bedrijven reeds zijn hervergund.

De voorgestelde wijzigingen zijn:

- In de eerste plaats wordt het toepassingsgebied van de in artikel 45ter, §1, voorziene termijnverlenging *"tot uiterlijk 31 december 2016"* beperkt tot vergunningen die vervallen voor 31 december 2016 (en niet 1 januari 2019, zoals het huidige artikel 45ter, §1, stelt).
- Het huidige artikel 45ter, §2, bepaalt dat de vergunninghouder voor het verstrijken van de verlengde termijn een verzoek kan indienen om de termijn te verlengen tot 1 januari 2019. Dit verzoek kan momenteel niet geweigerd worden als het Agentschap voor Natuur en Bos (ANB) oordeelt dat de inrichting maximaal 50 procent bijdraagt aan de kritische depositiewaarde van een habitat.
De wijzigingen bij paragraaf 2 zoals ze worden doorgevoerd met het verzameldecreet:

- Voert een definitie in van het begrip “*inrichting met een stikstofdepositie*”, waarbij er verwezen wordt naar de ter beschikking te stellen depositiescan;
- Bepaalt dat de vergunningstermijn van een inrichting met een stikstofdepositie die afloopt voor 31 december 2018, kan worden verlengd tot uiterlijk 31 december 2018;
- Stelt als voorwaarde hiertoe dat de vergunninghouder een verzoek in moet dienen dat een rapport bevat van de uitgevoerde depositiescan;
- Bepaalt dat de overheid van dit verzoek eenvoudigweg akte neemt – en dus geen beslissing neemt en evenmin dit verzoek kan weigeren – als voldaan is aan de genoemde voorwaarden (de vergunning verstrijkt voor 31 december 2018, het verzoek wordt ingediend bij de bevoegde overheid en bevat een rapport van de depositiescan);
- Machtigt de Vlaamse Regering er toe om de vermelde limietdatum, die bepaald is op 31 december 2018, te verlengen;
- Bepaalt dat de mogelijkheid van verval van de vergunning in uitvoering van het Milieuvergunningendecreet behouden blijft.

[11] De geschetste verlenging van de looptijd – hetzij van rechtswege, hetzij op verzoek – van een milieuvergunning waarvan de looptijd binnen de eerstvolgende jaren verval, heeft hetzelfde effect als een tijdelijke hervergunning. Om een dergelijke verlenging goed te duiden, moet die in relatie gebracht worden met de andere mogelijkheden: hervergunning, vergunning tot uitbreiding, of vergunning van een nieuwe inrichting. Hierbij moet gedifferentieerd worden naargelang de op basis van een depositiescan aantoonbare impact van een bedrijfsactiviteit op de kritische depositiewaarde van een nabije, gevoelige habitat.

Uitgaande van de beslissingstabellen die opgenomen waren in het stuk dat aan de basis lag van de regeringsbeslissingen in verband met het PAS³, kan het effect van het huidige art. 45ter dan als volgt weergegeven worden:

³ Vlaamse Regering, regeringszitting 23 april 2014, zie stuk VR 2014 2304 DOC.476/4TER, pp. 18-19.

Schema 1. Situering van de impact van art. 45ter zoals nu geregeld				
Voorziene bijdrage ammoniakneerslag t.o.v. kritische depositiewaarde (KDW)	Bij einde looptijd van de vergunning, voor 31/12/2016, resp. voor 1/1/2019	Bij gewone aanvraag tot hervergunning	Bij uitbreiding	Nieuwe inrichting
Niet relevant in depositiescan	Verlenging van rechtswege tot 31/12/2016, verlenging op verzoek tot 1/1/2019 mogelijk	Vergunning mogelijk		
Bijdrage < 3% van KDW		Vergunning mogelijk		Niet vergunbaar
Bijdrage tussen 3% en 50% van KDW		Vergunning mogelijk mits significante reductie		Niet vergunbaar
Bijdrage > 50% van KDW	Verlenging van rechtswege tot 31/12/2016	Niet vergunbaar		

Met wat voorgesteld wordt, wordt, wat de mogelijkheid tot verlenging van de vergunning betreft, de differentiatie opgeheven tussen bedrijven die meer of minder dan 50% bijdragen tot de KDW van een nabijgelegen habitat. Het resulterende schema is als volgt:

Schema 2. Situering van de impact van gewijzigde art. 45ter zoals voorgesteld				
Voorziene bijdrage ammoniakneerslag t.o.v. kritische depositiewaarde (KDW)	Bij einde looptijd van de vergunning voor 31/12/2016, resp. 31/12/2018	Bij gewone aanvraag tot hervergunning	Bij uitbreiding	Nieuwe inrichting
Niet relevant in depositiescan	Verlenging van rechtswege tot 31/12/2016, verlenging op verzoek tot 31/12/2018 mogelijk	Vergunning mogelijk		
Bijdrage < 3% van KDW		Vergunning mogelijk		Niet vergunbaar
Bijdrage tussen 3% en 50% van KDW		Vergunning mogelijk mits significante reductie		Niet vergunbaar
Bijdrage > 50% van KDW		Niet vergunbaar		

- [12] In de memorie van toelichting wordt verwezen naar de opmaak van een PAS als het kader waarbinnen deze bepaling, en de wijziging hiervan, moet worden geduid. In 2015 zal er, in uitvoering van het eerste Vlaams Natura 2000 Programma, een voorlopige PAS ("VPAS") worden opgemaakt, dat zal voorzien in een plan van aanpak met extra maatregelen om de emissie te reduceren, en dat zal vergezeld gaan van een herstructureringsprogramma. De definitieve PAS ("DPAS") wordt voorbereid tegen 2019. Een vol-

waardige PAS moet het mogelijk maken om *"door middel van een gebiedsgericht (vergunningen)beleid in combinatie met een doorgedreven herstelbeleid en een generieke en flankerende maatregelen te komen tot een structurele oplossing voor de impact van stikstofdeposities in de Natura 2000-gebieden"*.

De reden van de verlengingsbepaling – in welke vorm ook – heeft betrekking op de periode die gecreëerd wordt tot aan de DPAS. Aan bedrijven die in een normale procedure niet meer aan een vergunning zullen geraken, wordt te kans geboden in een herstructureringschema te stappen. Aan de overheid wordt de kans geboden het herstructureringsbeleid conceptueel, organisatorisch en financieel voor te bereiden. Met de verlengingsbepaling wordt, voor een aantal gevallen, aan beide partijen extra tijd gegeven.

Ook de mogelijkheid die de Vlaamse Regering geboden wordt om de limietdatum van de hierboven geschetste verlengingsregeling te wijzigen, moet in dit licht worden gezien: *"Indien de ontwikkeling van de Definitieve PAS [...] vertraging oploopt, kan de Vlaamse regering deze datum wijzigen zodat afstemming wordt bekomen."*

3.2 Aanbevelingen

- [13] De Raden wensen in de eerste plaats te beklemtonen dat voorliggende artikelen bekeken moeten worden in het perspectief van de ontwikkeling van een Programmatische Aanpak Stikstof. Het doel van de Programmatische Aanpak Stikstof (PAS) is het verzoenen van (Europese) natuurdoelstellingen met een economische realiteit. Daarbij moet een pad worden gevonden dat het bereiken van natuurdoelstellingen combineert met het bestendigen en ontwikkelen van economische activiteiten met een stikstofdepositie op de Habitatrichtlijngebieden. De Programmatische Aanpak Stikstof moet een totale impasse in de vergunningverlening vermijden. De uitwerking hiervan is een complex gegeven en vergt de nodige tijd. Daarom werd beslist de Programmatische Aanpak Stikstof gefaseerd te ontwikkelen, waarbij een voorlopige PAS wordt opgeleverd tegen midden 2015 en een definitieve PAS uiterlijk begin 2019 in werking kan treden. De Raden dringen, gezien het strakke tijds kader, dan ook aan om het proces tot opmaak van een voorlopige en definitieve PAS met gepaste spoed verder te zetten.

Standpunt Boerenbond, Algemeen Boerensyndicaat (ABS), Groene Kring, UNIZO, Vlaams Agrarisch Centrum (VAC), VOKA

De voorliggende artikelen laten inrichtingen met een stikstofdepositie waarvan de vergunning op korte termijn afloopt, toe gebruik te maken van een procedure die hen op eenvoudige wijze toelaat hun inrichting verder te exploiteren tot 31 december 2018. Deze mogelijkheid wordt

ook geboden aan inrichtingen, die op basis van het beoordelingskader (schema 1) niet hervergundbaar zijn. Initieel kon de vergunning van deze inrichtingen maar verlengd worden tot 31 december 2016. Deze mogelijkheid is vooral relevant voor veehouderijen die gelegen zijn in of in de buurt van de speciale beschermingszones.

De organisaties die dit standpunt onderschrijven beklemtonen dat deze artikelen in de eerste plaats bekeken moeten worden in het perspectief van de ontwikkeling van een Programmatische Aanpak Stikstof (cf. § [13]).

De mogelijkheid tot decretale verlenging wil inrichtingen met een stikstofdepositie de mogelijkheid bieden nog gedurende een beperkte periode onder dezelfde voorwaarden verder te exploiteren. Ondertussen zal, eerst de voorlopige PAS en daarna de definitieve PAS, meer duidelijkheid bieden over de inspanningen, die vaak aanzienlijke investeringen vergen, die deze inrichtingen moeten leveren om nog verder te kunnen exploiteren of zich toekomstgericht te kunnen ontwikkelen. Indien zij na 31 december 2018 wensen verder te exploiteren, dienen zij zich te conformeren naar het dan geldende beoordelingskader. Specifiek voor veehouderijen die hun activiteiten moeten stopzetten, biedt het de mogelijkheid verder te exploiteren, terwijl ondertussen, via een flankerend beleid (dat op het moment van de vaststelling van het advies nog niet operationeel is) gezocht wordt naar duurzame oplossingen.

De organisaties die het standpunt onderschrijven beklemtonen dat deze wijziging op geen enkele manier het bereiken van de Europese natuurdoelstellingen hypothekeert. Ze biedt de betreffende inrichtingen enkel de nodige tijd om te onderzoeken of, en zo ja op welke wijze, zij hun activiteiten kunnen bijsturen, gegeven de gewijzigde context. Dit is belangrijk voor de rechtszekerheid en de creatie van een stabiel ondernemings- en investeringsklimaat.

Tenslotte menen de organisaties die het standpunt onderschrijven dat deze beperkte verlenging van vergunning wel degelijk juridisch te verantwoorden is en in overeenstemming is met de bepalingen van de Habitatrichtlijn. Deze regeling kan daarenboven ook gezien worden als een concretisering van artikel 2, lid 3 van de Habitatrichtlijn waarin expliciet gesteld wordt dat de op grond van Habitatrichtlijn genomen maatregelen rekening houden met de vereisten op economisch, sociaal en cultureel gebied, en met de regionale en lokale bijzonderheden. De beperkte verlenging van deze vergunningen leidt immers niet tot een bijkomende belasting van de speciale beschermingszones en via de fasering wordt enkel getracht de zware sociale en economische gevolgen enigszins te milderen.

Standpunt Natuurpunt en Bond Beter Leefmilieu

Natuurpunt en Bond Beter Leefmilieu gaan niet akkoord met een extra verlenging tot 2019 van de vergunning van de zwaarst vervuilende bedrijven zoals voorzien in art. 12 van het verzameldecreet omwille van volgende redenen.

Het voorliggend artikel brengt ten eerste de stand-still in stikstofdepositie, zoals beoogt door de overgangsfase, in gevaar en legt hoogstwaarschijnlijk een hypotheek op het behalen van de IHD. Deze bepaling is bijgevolg in strijd met de Habitatrichtlijn arts. 6.1 en 6.2. De impact van deze extra verlenging voor bedrijven met de grootste impact werd niet onderzocht en er is momenteel geen afdoend monitoringnetwerk of hand-op-de-kraan instrument beschikbaar om in te grijpen als verslechtering van natuurkwaliteit of toename in deposities zich voordoet.

Deze bepaling omzeilt, ten tweede, actief en bewust de passende beoordelingsplicht en de plicht van een vergunningverlenende overheid om een vergunning te weigeren als blijkt dat er kans is op betekenisvolle aantasting (artikel 6.3 van de Habitatrichtlijn en art. 36ter Natuurdecreet); dit door de vergunning decretaal te verlengen via een aktename die niet geweigerd kan worden en zonder beroepsmogelijkheid (zie ook Memorie van Toelichting). Wat betreft de aktename is, bovendien, het voorbehoud, zoals oorspronkelijk geformuleerd in de bijzin "en kan deze op dit punt niet weigeren" in art. 45ter §2, geschrapt. De vraag stelt zich hier of een vergunning die negatief beoordeeld wordt op een ander aspect dan stikstofdepositie, nog geweigerd kan worden.

Deze verlenging moet, ten derde, getoetst worden aan het stand-still beginsel met betrekking tot de bescherming van het leefmilieu van art. 23 Grondwet. Voor hervergunning zijn bepaalde wettelijke verplichtingen aan de orde die een basisbescherming van het leefmilieu verzekeren (milieuvergunningsaanvraag, passende beoordeling, MER, ...). Deze wettelijke verplichtingen worden omzeild door deze verlenging.

Maatregelen zoals de voorgestelde verlenging kunnen enkel overwogen worden binnen een sluitend kader van een DPAS/VPAS, waarin garanties worden geboden naar het voorkomen van verslechtering en dalen van de milieudruk door stikstofdepositie. Concreet kan dit door het operationaliseren van het herstelbeleid, het introduceren van een operationeel instrument om in te grijpen als blijkt uit het (te voorziene) monitoringsplan dat de milieudruk nog stijgt of de natuur in SBZ verslechtert, en het voorzien van extra brongerichte maatregelen om de milieudruk te doen dalen in alle sectoren; dit alles op basis van de gebiedsanalyses.

Maatregelen zoals de voorgestelde verlenging kunnen enkel overwogen worden binnen een sluitend kader van een DPAS/VPAS, waarin garanties

worden geboden naar het voorkomen van verslechtering en dalen van de milieudruk door stikstofdepositie. Concreet kan dit door het operationaliseren van het herstelbeleid, het introduceren van een operationeel instrument om in te grijpen als blijkt uit het (te voorziene) monitoringsplan dat de milieudruk nog stijgt of de natuur in SBZ verslechtert, en het voorzien van extra brongerichte maatregelen om de milieudruk te doen dalen in alle sectoren; dit alles op basis van de gebiedsanalyses.

Standpunt Landelijk Vlaanderen

Maatregelen zoals de voorgestelde verlenging moeten passen binnen een sluitend kader van VPAS / DPAS waarin het herstelbeleid uitgewerkt, gefinancierd en operationeel wordt met duidelijke bakens tegenover het regulier IHD-beleid voor de SBZ's rekening houdend met de timing van vrijwilligheidsfase, de verplichtingsfase en de nu gevoerde communicatie hieromtrent.

ABVV, ACV en ACLBV

ABVV, ACV en ACLVB onthouden zich bij deze standpunten.

VVSG

VVSG onthoudt zich bij deze standpunten.

4 Jachtdecreet

4.1 Beschrijving wijzigingsvoorstel

[14] **Artikel 14** wijzigt artikel 7, tweede en vierde lid, van het Jachtdecreet van 24 juli 1991. Hiermee worden de woorden "*de arrondissementscommissaris of*" opgeheven. Volgens de memorie van toelichting werd deze wijziging doorgevoerd om enerzijds verwarring te voorkomen en anderzijds omdat de Vlaamse Overheid niet van plan is om nog nieuwe arrondissementscommissarissen te benoemen (volgens het witboek van 2011).

[15] **Artikel 15** beoogt twee wijzigingen aan artikel 22 van het Jachtdecreet. In de eerste plaats wordt bepaald dat alle personen die vuurwapens hanteren in het kader van bestrijding ook in het bezit moeten zijn van een jachtverlof. Dit betekent dat zij een jachtexamen hebben moeten afleggen. In de tweede plaats wordt de bepaling afgeschaft dat het wild dat gedood werd bij bestrijding ervan eerst aan het lokale OCMW moet worden aangeboden. Volgens de memorie van toelichting gebeurt dit omdat de OCMW's hier niet meer voor uitgerust zijn of in geïnteresseerd zijn, maar ook omdat de wetgeving inzake voedselveiligheid strenger is geworden.

- [16] **Artikel 16** voert een aantal schrappingen door in art. 23 van het Jachtdecreet. Doordat de specifieke bepalingen met betrekking tot de bestrijding van konijnen worden geschrapt, wordt bekomen dat de bestrijding van konijnen in de toekomst geregeld zal zijn volgens de algemene bepalingen inzake bestrijding. Ook het verbod op het vernietigen van afsluitingen is met deze wijziging van toepassing op afsluitingen voor alle wildsoorten. De bepaling dat men konijnen één uur voor de officiële zonsopgang en één uur na de officiële zonsondergang op de loer mag schieten, wordt evenwel behouden.

Volgens de memorie van toelichting was er in het verleden vooral groot-schalige schade aan landbouwgewassen door konijnen en werden er hiervoor in dit artikel een aantal uitzonderingen voorzien voor de bestrijding ervan. Nu is dat niet langer het geval en is er ook schade door bijvoorbeeld wilde zwijnen. Daarnaast wordt ook de verbodsbepaling geschrapt inzake het uitzetten, verkopen, kopen, ... van zowel levende wilde konijnen als levende vossen. In de memorie van toelichting wordt gesteld dat er geen aanwijzingen zijn dat er momenteel een levendige, illegale handel in deze beide soorten zou bestaan en dat een verbod dus overbodig is.

- [17] **Artikel 17** strekt tot de wijziging van art. 26 van het Jachtdecreet. Met deze wijziging wordt de regeling voor het vervoeren en het in de handel brengen uitgebreid naar alle wildsoorten. Bovendien worden ook bepalingen toegevoegd die vermelden in welke gevallen het verbod niet geldt. Daarbij werden twee toevoegingen gedaan, namelijk inzake dieren die gedood werden in het kader van bestrijding of een afwijking conform artikel 33 van het Jachtdecreet.

- [18] **Artikel 18** leidt tot wijziging van artikel 31 van het Jachtdecreet. Een bijzondere wachter die toezicht houdt op de toepassing van de jachtregelgeving en die zich hierbij laat bijstaan door één of twee bijzondere wachters uit de omliggende gebieden, moet door deze wijziging niet meer worden begeleid door de jachtrechthouder. Volgens de memorie van toelichting creëert de aanwezigheid van de jachtrechthouder een risico op belangenvermenging en op een gebrek aan neutraliteit.

4.2 Aanbevelingen

- [19] De Raden merken op dat er door de Vlaamse Regering onlangs nog een vraag voor advies over de wijzigingen aan het Jachtdecreet werd voorgelegd. Dit advies⁴ werd pas begin december aan de Vlaamse Regering overgemaakt. Het feit dat er nu opnieuw wijzigingen voorliggen, vergroot het

⁴ Gezamenlijk advies 2014|38 van Minaraad en SALV van 9 december 2014 over de wijziging van het Jachtdecreet

risico op incoherentie. Er is bovendien een mogelijke impact van deze nieuwe wijzingen op de vorige. De Raden vragen daarom deze artikelen voor het vervolgproces mee te nemen in de besluitvorming rond het Jachtdecreet. De Raden vragen zich ook af waarom men deze twee initiatieven niet heeft samengevoegd.

[20] Artikel 7 van het Jachtdecreet (over de jachtrechthouder) is momenteel het enige artikel in het decreet waarin nog een dubbele verwijzing is opgenomen (zowel een verwijzing naar de arrondissementscommissaris, als naar een door de Vlaamse Regering aan te wijzen ambtenaar). De Raden vinden het schrappen van deze expliciete vermelding in artikel 7 van het Jachtdecreet, conform **wijzigingsartikel 14** inderdaad aangewezen.

[21] Inzake het **wijzigingsartikel 15** merken de Raden op dat ook bijzondere veldwachters worden ingeschakeld voor bestrijding. Zij zijn evenwel niet steeds in het bezit van een jachtverlof. De Raden wijzen in dit kader op het feit dat de Vlaamse overheid bij een vorige wijziging nog extra taken voor de bijzondere veldwachters voorzag, bijvoorbeeld in het kader van bestrijding van wilde zwijnen. De Raden stellen dan ook voor om de decreetbepaling dusdanig te formuleren dat bijzondere veldwachters kunnen optreden in het kader van bestrijding met vuurwapens, zelfs indien ze niet in het bezit zouden zijn van een jachtverlof.

De Raden stellen dat het aanbieden van het in het kader van bestrijding gedode wild aan het OCMW inderdaad een voorbijgestreefde regelgeving lijkt die zonder problemen kan worden opgeheven.

[22] Inzake het schrappen van het vijfde lid van artikel 23, wijzen de Raden op erop dat dit verbod ervoor heeft gezorgd dat er momenteel geen illegale handel bestaat. Ook wat het onderbrengen van het vervoer en in de handel bij artikel 26 betreft, wijzen de Raden op een mogelijk probleem. Het verbod op vervoeren of in de handel te brengen van artikel 26, geldt volgens de uitzondering, vermeld in 1°, immers niet vanaf de opening van de jacht tot en met de tiende dag na de sluiting van de jacht. Aangezien jacht (met inbegrip van bijzondere jacht) voor zowel vos als voor konijn bijna het hele jaar door mogelijk is, zou dit betekenen dat deze beide soorten nog levend vervoerd zouden mogen worden. De Raden pleiten er dus voor om de huidige bepaling in artikel 23, vijfde lid te weerhouden.

De voorgestelde wijziging inzake het vernielen van afsluitingen is met deze wijziging ook in overeenstemming met de code van goede praktijk⁵ die een

⁵ Ministerieel besluit van 12 mei 2014 tot vaststelling van een code van goede praktijk ter uitvoering van artikel 11 van het Soortenschadebesluit van 3 juli 2009 en ter uitvoering van artikel 28 en artikel 41 van het Jachtvoorwaardenbesluit van 25 april 2014 (B.S.: 01/07/2017)

afrastering ook voor andere wildsoorten voorziet. De Raden gaan dan ook wel akkoord met deze wijziging.

- [23] De Raden gaan akkoord met de voorgestelde wijziging aan artikel 26. De Raden wijzen er evenwel op dat het vervoer van uit gevangenschap afkomstig gekweekt wild en van op legale wijze buiten het Vlaamse Gewest verkregen wild, niet in het decreet wordt vermeld.

De Raden gaan akkoord met de voorgestelde wijziging wat het vervangen van de woorden "*handelaars of trafikanten*" door de woorden "*de voormelde handelaars, traiteurs en restaurateurs*".

- [24] De Raden gaan akkoord met de voorgestelde wijziging aan artikel 31 van het Jachtdecreet.

5 Decreet betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu ("Natuurdecreet")

5.1 Beschrijving wijzigingsvoorstel

- [25] Artikel 29 en 30 handelen over de vaststelling van de kaart met aanduiding van de poldergraslanden. De ontwerpkaart werd op 26 september 2014 goedgekeurd door de Vlaamse Regering. Het openbaar onderzoek startte op 13 oktober en eindigde op 12 december 2014. Een verificatiecommissie heeft daarna 90 dagen om een advies te formuleren inzake de ingediende bezwaren (tot 12 maart 2015). Ten laatste 210 dagen na de begindatum van het openbaar onderzoek moet een definitieve vaststelling van de kaart gebeuren door de Vlaamse Regering.

5.2 Aanbevelingen

- [26] De Raden wijzen er op dat voorgestelde wijzigingen niets veranderen aan de procedure. De toevoeging over de samenstelling en werking van de verificatiecommissie is zelfs enigszins achterhaald omdat de samenstelling al werd geregeld via een besluit van de Vlaamse Regering van 26 september 2014⁶. Over de werking van deze commissie wordt in dit besluit vermeld dat het IN-BO instaat voor de wetenschappelijke ondersteuning ervan.

⁶ Besluit van de Vlaamse Regering van 26 september 2014 houdende de voorlopige vaststelling van de historisch permanente graslanden in de landbouwstreek de Polders (BS: 10 oktober 2014)

6 Decreet betreffende water bestemd voor de menselijke aanwending

6.1 Beschrijving wijzigingsvoorstel

- [27] In het Drinkwaterdecreet worden een aantal wijzigingen doorgevoerd, waaronder:
- Via art. 38 wordt een nieuw art.12bis in het Drinkwaterdecreet ingevoerd. Door de zesde Staatshervorming is het Vlaamse Gewest sedert 1 juli 2014 bevoegd voor onder meer de prijscontrole die de federale overheid tot dan uitvoerde op het waterbeleid. Naar analogie met de saneringsbijdrage worden de drinkwatermaatschappijen verantwoordelijk voor het bepalen van de drinkwatertarieven. De controle daarop wordt toegewezen aan de WaterRegulator⁷. Deze opdracht sluit aan bij zijn reeds bestaande taken en de uitgebouwde expertise en instrumenten. Het heeft ook als voordeel dat zo een homogeen bevoegdheidspakket gerealiseerd wordt en dat een geïntegreerd sectoraal beleid mogelijk is.
De Vlaamse Regering zal de regels vaststellen met betrekking tot de methode voor tariefbepaling, de inhoud en de modaliteiten van de aanvraag en de bekendmaking van tariefwijzigingen aan de abonnees. Totdat deze regels vastgelegd zijn wordt voorzien in een jaarlijkse aanpassing van de tarieven aan de evolutie van de consumptie-index.
 - Via art. 42 wordt in art. 22bis van het Drinkwaterdecreet nu ook een administratieve geldboete voorzien voor de exploitanten van een openbaar waterdistributienetwerk voor inbreuken op art. 12bis.

6.2 Aanbevelingen

- [28] De nieuwe opdracht voor het Vlaamse Gewest sluit aan bij de huidige opdracht van de WaterRegulator, een onderdeel van VMM.

De Raden wijzen er op dat de controle op de voorstellen voor drinkwatertarieven zowel kennis van de watersector (-keten) als economische en technische kennis over tariefregulering en tariefstructuren vereist.

De keuze om de nieuwe bevoegdheid toe te vertrouwen aan de WaterRegulator, heeft het voordeel dat op die manier een homogeen bevoegd-

⁷ De WaterRegulator werd tot dusver de 'reguleringsinstantie' genoemd in het Drinkwaterdecreet. Met het voorliggende verzameldecreet wordt dat "WaterRegulator".

heidspakket wordt gerealiseerd m.b.t. de waterprijs en dat zo een geïntegreerd sectoraal beleid mogelijk is.

Wat de economische en technische kennis over regulering en tarifiering stellen de Raden vast dat die ook aanwezig is bij andere Vlaamse en Belgische Regulators zoals de VREG, de CREG, het BIPT, enz. Het is belangrijk dat al die kennis zoveel als mogelijk wordt gebundeld om tot een optimale reguleringsstrategie te komen. In Nederland is die bundeling van kennis grotendeels gerealiseerd door de oprichting van één Nederlandse Autoriteit Consument & Markt⁸.

Niet alleen uitwisseling van kennis is belangrijk. Het is ook relevant dat de keuzes m.b.t. tariefregulering, tariefstructuren en sociale correcties die worden gemaakt voor de verschillende nutsvoorzieningen waar mogelijk consistent zijn. Om dit alles te realiseren is structurele samenwerking met andere Vlaamse en Belgische Regulators noodzakelijk (VREG, CREG, BIPT, ...).

- [29] De Raden vragen dat het besluit dat de regels zal vaststellen met betrekking tot de methode voor tariefbepaling, de inhoud en de modaliteiten van de aanvraag en de bekendmaking van tariefwijzigingen aan de abonnees, spoedig wordt uitgewerkt en in werking kan treden.

Tariefregulering en tariefstructuren zijn belangrijk om verschillende redenen zoals: aanmoediging van efficiënt beheer in de sector, zo laag mogelijke prijzen zonder de nodige investeringen en de kwaliteit van de dienstverlening door de nutssector in het gedrang te brengen, verzekerde toegang tot de nutsvoorziening voor alle gezinnen en bedrijven, De gekozen reguleringsmethode kan ook een belangrijke invloed hebben op de loons- en arbeidsvoorwaarden van de werknemers van een nutssector. Daarom vragen de Raden dat met al deze aspecten rekening gehouden wordt, dat over het besluit voorafgaandelijk maatschappelijk overleg georganiseerd wordt en dat het ontwerpbesluit voor advies voorgelegd wordt aan de Raden.

7 Decreet betreffende het integraal waterbeleid

7.1 Beschrijving wijzigingsvoorstel

- [30] De goedkeuring van RL 2013/39/EU die wijzigingen aanbracht aan de Kaderrichtlijn Water en aan de Richtlijn prioritaire stoffen noopt de lidstaten

⁸ Die autoriteit treedt op als regulator voor de markten voor telecommunicatie, vervoer, post en energie. Bovendien fungeert ze als mededingingsautoriteit voor problemen inzake concurrentie & marktwerking zoals de toelaatbaarheid bedrijfsfusies. Voor meer informatie, zie <https://www.acm.nl/nl/>

tot een omzetting die moet voltooid zijn op uiterlijk 14 september 2015. De omzetting van de Richtlijn impliceert wijzigingen aan het Decreet integraal waterbeleid, maar ook aan een aantal besluiten (VLAREM I en II, Besluit integraal waterbeleid, ...).

Het Verzameldecreet voert een aantal, door de Richtlijn geïnitieerde, wijzigingen aan het decreet door. De belangrijkste zijn: het opleggen van de goede chemische toestand in oppervlaktewateren voor prioritaire stoffen die via de RL 2013/39/EG zijn bepaald, tegen eveneens in de Richtlijn verankerde data (22 december 2021 en 22 december 2027), het opleggen tegen 22 december 2018 van een voorlopig maatregelenprogramma (art. 47) en een aanvullend monitoringprogramma (art. 48) voor de prioritaire stoffen waarvoor de goede chemische toestand in 2027 moet bereikt worden, het aanvullen van bijlage I van het Decreet omtrent de inhoud van de stroomgebiedbeheerplannen voor wat betreft de gegevens met betrekking tot de geïntegreerde prioritaire stoffen (art. 49).

- [31] In art. 46, 1° en 2° (tot wijziging van het DIW, art. 51, §2) bovendien ook aangegeven dat de goede ecologische toestand voor oppervlaktewateren ten aanzien van normen moet bereikt worden. Indien het gaat over *"bestaande normen die herzien zullen worden"* moet de goede ecologische toestand bereikt worden op 22 december 2021 en voor *"nieuwe stoffen die ingevoegd zullen worden"* tegen 22 december 2027. Dezelfde termijnen worden gehanteerd als de termijnen die via de Richtlijn worden opgelegd.

Dit gebeurt echter in functie van VLAREM II, art. 2.3.1.3, vierde lid⁹. De decretale verankering wordt gebruikt om de invoering van de normen pas te laten ingaan op de vooropgestelde termijnen. Opname in VLAREM II zou immers tot gevolg hebben dat de normen onmiddellijk gehaald moeten worden. Invoering van de termijnen in VLAREM zelf zou de regelgeving onoverzichtelijk maken.

- [32] Voor zowel de te bereiken milieudoelstellingen voor oppervlaktewater m.b.t. het halen van de goede chemische toestand als voor het halen van de goede ecologische toestand moet het ontwerpbesluit, met zowel de te normeren parameters als de normvoorstellen, nog medegedeeld worden aan de Minaraad, die een met redenen omkleed advies uitbrengt binnen een vervalt termijn van twee maanden na ontvangst van het ontwerp. De adviestertermijn kan ingekort worden indien dit vanwege internationale verplichtingen noodzakelijk is. (DABM, art. 2.2.2)

⁹ "De Vlaamse Regering zal op gezette tijden en minstens bij de herziening van de stroomgebiedbeheerplannen de milieukwaliteitsnormen evalueren en in voorkomend geval aanpassen, zoals bepaald in artikel 2.2.3, §4 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid."

7.2 Aanbevelingen

- [33] De Raden vinden het positief voor de voorspelbaarheid van de wetgeving dat de invoering van herziene en nieuwe normen tijdig gebeurt met overgangstermijnen. Op die manier worden de betrokkenen tijdig geïnformeerd.
- Hiermee doen de Raden nog geen uitspraak over de feitelijke aanpassing of invoering van normen. Dat zal pas gebeuren naar aanleiding van de adviesvraag over het uitvoeringsbesluit (zie [32]).
- [34] Omtrent de verwachte adviesvraag over de herziening van normen en de invoering van nieuwe normen voor prioritaire stoffen vragen de Raden alvast aandacht voor de toegestane termijnen. Indien de termijn van twee maanden niet haalbaar zou zijn met het oog op de omzetting van RL 2013/39/EU tegen 15 september 2015, dan kan dit enkel gelden voor de aanpassing van de normen m.b.t. die richtlijn.
- Voor de bijstelling of invoering van normen in uitvoering van art. 2.3.1.3 van VLAREM II geldt het bereiken van die internationale verplichting niet. Daarvoor kan de termijn van twee maanden behouden blijven.
- [35] In art. 46, 1° en 2° wordt aangekondigd dat de goede ecologische toestand bereikt moet worden ten aanzien van herziene bestaande, respectievelijk van kracht geworden nieuwe normen, ter uitvoering van het Besluit van de Vlaamse Regering van 21 mei 2010¹⁰ dat VLAREM I en II herziет (B.S. 9 juli 2010). Dit besluit (art. 6) voerde o.a. artikel 2.3.1.3 in VLAREM II in dat zelf verwijst naar art. 2.2.3. §4 van het DABM. Het Besluit trad in werking tien dagen na de bekendmaking in het Belgisch Staatsblad van het besluit van de Vlaamse Regering waarmee de eerste stroomgebiedbeheerplannen voor de stroomgebieden van de Schelde en de Maas worden vastgesteld. De stroomgebiedbeheerplannen werden vastgesteld door de Vlaamse Regering op 8 oktober 2010, de publicatie in het B.S. gebeurde op 11 januari 2011. De essentie hiervan is dat de milieukwaliteitsnormen voor oppervlaktewateren op gezette tijden en minstens bij de herziening van de stroomgebiedbeheerplannen geëvalueerd en in voorkomend geval aangepast worden.
- Derhalve menen de Raden dat de verwijzing naar het besluit van 21 mei 2010 overbodig is en beperkt kan worden tot een verwijzing naar VLAREM II.

¹⁰ Besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning en van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne, voor wat betreft de milieukwaliteitsnormen voor oppervlaktewateren, waterbodems en grondwater

- [36] Ten slotte vragen de Raden om vanuit legistiek oogpunt te onderzoeken of de decretale verankering van het principe van de evaluatie en in voorkomend geval de aanpassing van normen voor oppervlaktewateren op gezette tijden en minstens ter gelegenheid van de herziening van de stroomgebiedbeheerplannen niet beter in het DABM, Hoofdstuk II, Afdeling II Bijzondere bepalingen kan gebeuren.

8 Decreet betreffende de openbaarheid van bestuur

8.1 Beschrijving wijzigingsvoorstel

- [37] Artikel 50 van het verzameldecreet wijzigt artikel 15 van het decreet openbaarheid bestuur om in overeenstemming te zijn met het nieuwe samenwerkingsakkoord betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen betrokken zijn (Seveso III). Paragraaf 3 van bovengenoemd artikel 15 voorziet dat een aantal in artikel 15, §1 genoemde uitzonderingsgronden (op basis waarvan openbaarmaking van milieu-informatie geweigerd kan worden) niet van toepassing zijn voor informatie vermeld in het Samenwerkingsakkoord Seveso.
- [38] Artikel 15, §2 bepaalt dat een aantal uitzonderingsgronden niet kunnen worden ingeroepen wanneer de aanvraag betrekking heeft op informatie over emissies. Dit omdat er van uitgegaan wordt dat het openbare belang makkelijker zal doorwegen in het geval informatie over emissies wordt gevraagd¹¹. Voorliggend wijzigingsartikel maakt het bepaalde in artikel 15, §2 nu ook van toepassing op Seveso-informatie. Hierdoor zijn er een groter aantal uitzonderingsgronden niet van toepassing op Seveso-informatie dan voorzien in de huidige wetgeving.

8.2 Aanbevelingen

- [39] Het nieuwe Samenwerkingsakkoord Seveso beoogt de omzetting van in hoofdzaak de Seveso III-richtlijn¹². Artikel 22 van deze richtlijn bepaalt dat alle op grond van deze richtlijn opgeslagen informatie ter beschikking moet worden gesteld overeenkomstig de richtlijn inzake toegang tot milieu-informatie. Hiermee wordt de openbaarheid die bestaat voor milieu-informatie doorgetrokken naar Seveso-informatie.

¹¹ Memorie van toelichting bij artikel 15 van het decreet betreffende de openbaarheid van bestuur, p. 33: <http://docs.vlaamsparlement.be/docs/stukken/2002-2003/g1732-1.pdf>.

¹² Richtlijn 2012/18/EU van het Europees Parlement en de Raad van 4 juli 2012 betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen betrokken zijn.

Seveso-informatie bevat soms vertrouwelijke bedrijfsinterne informatie. Een te verregaande openbaarmaking hiervan kan leiden tot veiligheidsrisico's. De Minaraad vraagt dan ook om hier voorzichtig mee om te gaan en om de gevolgen van de versoepeling van de openbaarmaking van Seveso-informatie goed in kaart te brengen.

9 Decreet betreffende de omgevingsvergunning

9.1 Beschrijving wijzigingsvoorstel

- [40] Voorliggend verzameldecreet wijzigt een heel aantal bepalingen in het decreet omgevingsvergunning¹³.
- [41] Huidig artikel 105, §3 van het decreet omgevingsvergunning bepaalt dat een beroep tegen een beslissing betreffende een omgevingsvergunning bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen moet worden ingesteld binnen een vervaltermijn van 60 dagen die ingaat de dag na de datum van betekening of de dag na de eerste dag van de aanplakking. Artikel 82 van het verzameldecreet verkort deze termijn van 60 dagen naar 45 dagen.
- [42] Huidig artikel 397 van het decreet omgevingsvergunning bepaalt dat het decreet in werking treedt op een door de Vlaamse Regering per artikel vast te stellen datum, minstens een jaar na de datum van goedkeuring van het besluit waarmee de datum van inwerkingtreding wordt vastgelegd. Artikel 86 van het verzameldecreet laat toe om het decreet omgevingsvergunning in werking te laten treden na een periode van minstens 6 maanden na goedkeuring van het uitvoeringsbesluit waarin de datum van inwerkingtreding wordt vastgelegd.

9.2 Aanbevelingen

9.2.1 Verkorting beroepstermijn

- [43] Het verkorten van de termijn om beroep aan te tekenen tegen een beslissing wordt in de memorie van toelichting gemotiveerd door te stellen dat op basis van de VCRO momenteel ook een termijn van 45 dagen geldt voor het indienen van een beroep bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen (RvVb) terwijl het nooit de bedoeling was deze termijn met 15 dagen te verlengen.

¹³ Het decreet betreffende de omgevingsvergunning werd op 25 april 2014 goedgekeurd door de Vlaamse Regering en op 23 oktober 2014 gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad maar trad nog niet in werking.

Standpunt BBL, Natuurpunt, ABVV, ACV, ACLVB

Op basis van juridische, politieke en legistieke argumenten vragen deze organisaties om de momenteel in het decreet omgevingsvergunning voorziene beroepstermijn van 60 dagen te behouden.

Het klopt dat artikel 4.8.11., §2 van de VCRO momenteel een vervalt termijn van 45 dagen voorziet, die ingaat de dag na de startdatum van de aanplakking, om een beroep tegen een stedenbouwkundige vergunningsbeslissing in te dienen bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen. In de milieuregelgeving geldt er echter een termijn van 60 dagen, die ingaat vanaf de dag dat de verzoeker kennis heeft gehad van de beslissing, om beroep aan te tekenen bij de Raad van State.

Deze organisaties verwijzen wat dit betreft naar arrest 8/2011 van 27 januari 2011 van het Grondwettelijk Hof. Aanleiding voor dit arrest was een verzoek tot vernietiging van artikel 36 van het decreet van 27 maart 2009 tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijke plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid. Met het decreet van 27 maart 2009 werd onder meer de Raad voor Vergunningsbetwistingen opgericht in het kader waarvan ook een nieuwe beroepsprocedure werd uitgetekend waarin strikte hakbijltermijnen gehanteerd werden in functie van het versnellen van de vergunningsprocedure. In de nieuwe beroepsprocedure werd een beroepstermijn van 30 dagen vanaf de aanplakking of de opname in het vergunningenregister voorzien terwijl voor de oprichting van de RvVb een beroepstermijn van 60 dagen vanaf de kennisneming gold¹⁴.

Hoewel het feit dat de beroepstermijn 30 dagen betreft, in plaats van 45, en het feit dat die termijn ingaat op de dag na aanplakking of opname in het vergunningenregister, in plaats van na kennisneming, elk afzonderlijk genomen volgens het Hof geen onevenredige beperking inhouden van het recht op toegang tot de rechter, is dit wel het geval voor het samengaan van beide elementen. Het Hof was van mening dat de regeling een onevenredig strenge verplichting tot waakzaamheid oplegde voor belanghebbenden en op die manier een onevenredige beperking van het recht op toegang tot de rechter inhoudt. De regeling veroorzaakte volgens het Hof aldus een aanzienlijke vermindering van het beschermingsniveau van belanghebbenden, waardoor deze bepaling in strijd werd bevonden met het *stand-still*-beginsel.

Voor beroepen tegen een omgevingsvergunning voor de exploitatie van ingedeelde inrichtingen en activiteiten betekent voorliggend wijzigings-

¹⁴ Voor de oprichting van de RvVb konden belanghebbenden individuele vergunningsbeslissingen aanvechten voor de Raad van State binnen een termijn van 60 dagen vanaf de kennisneming.

voorstel dat de beroepstermijn verkort wordt van 60 dagen vanaf de kennisgeving naar 45 dagen vanaf de aanplakking. Deze organisaties vragen dan ook om de momenteel voorziene beroepstermijn van 60 dagen te behouden. Dit geldt des te meer gegeven dat de vergunningsaanvragen in de toekomst mogelijk betrekking hebben op zowel stedenbouwkundige handelingen als op de exploitatie, en dus mogelijk complexer zijn en er meer belanghebbenden zijn.

Het behouden van de beroepstermijn van 60 dagen, kan volgens deze organisaties ook gemotiveerd worden vanuit het oogpunt van goed bestuur. Aangezien hervergunningen in het stelsel van de omgevingsvergunning worden vervangen door periodieke evaluaties, zullen er veel minder dossiers een echte vergunningsprocedure doorlopen. Hieruit volgt ook dat van de dossiers die wel een vergunningsprocedure doorlopen een groter aandeel betrekking zal hebben op nieuwe aanvragen en uitbreidingen. Net voor die dossiers is een goede rechtsbescherming belangrijker dan voor loutere hervergunningen (en in het nieuwe systeem de evaluaties).

Ten slotte is het volgens deze organisaties vanuit legistiek oogpunt niet wenselijk om een decreet dat nog niet in werking is getreden te wijzigen op punten die geen noodzakelijke technische verbeteringen betreffen maar in essentie een politieke keuze zijn. Door gebrek aan praktijkervaring is er immers nog geen evaluatie mogelijk van de reële beslissingstermijnen na uitbreiding van de bevoegdheden van de RvVb. Dit geldt des te meer als deze wijzigingen dan ook nog eens worden doorgevoerd via een Verzameldecreet.

Standpunt Boerenbond, Groene Kring, Voka, Unizo

De invoering van de omgevingsvergunning komt voort uit de wetgevingsvoorstellen van de Commissies Berx en Sauwens gericht op het versnellen van investeringsprojecten. Deze organisaties verwelkomen dan ook elke mogelijkheid om de *time-to-permit* vanaf de vergunningsaanvraag tot een definitieve beslissing te verkorten, zonder hiermee afbreuk te doen aan de rechtsbescherming van derde-belanghebbenden. Verwijzend naar het oordeel van het Grondwettelijk Hof in hoger genoemd arrest, dat 30 dagen noch het feit dat deze termijn ingaat de dag na aanplakking elk afzonderlijk beschouwd niet problematisch zijn vanuit het oogpunt van de rechtsbescherming, is een beroepstermijn van 45 dagen vanaf aanplakking volgens deze organisaties voldoende lang om derde-belanghebbenden de mogelijkheid te geven om adequaat beroep aan te tekenen bij de RvVb.

[44] Los van de concrete beroepstermijn, wijzen de SALV en de Minaraad er dan ook op dat een snelle werking van de Raad voor Vergunningsbetwistingen

prioritair is in functie van het versnellen van de vergunningsprocedure. Een snelle beslissing binnen het vergunningencontentieux was een belangrijke beleidsdoelstelling voor de oprichting van de Raad voor Vergunningsbetwistingen. Uit het jaarverslag¹⁵ van de Raad voor Vergunningsbetwistingen voor het werkingsjaar 2012-2013 blijkt dat de gemiddelde globale behandelingstermijn¹⁶ 351 dagen bedroeg als enkel de vernietiging gevorderd werd. Voor dossiers waarin tevens de schorsing gevorderd werd, bedraagt de gemiddelde globale behandelingstermijn 473 dagen.

9.2.2 Overgangstermijn

- [45] De overgangsperiode van één jaar tussen de datum van goedkeuring van het besluit omgevingsvergunning en de inwerkingtreding van het decreet omgevingsvergunning was een van de belangrijkste en meer concrete afspraken tussen de Vlaamse overheid en de gemeenten in het kader van het actieplan lokale besturen¹⁷.
- [46] De kortere overgangsperiode moet toelaten om de omgevingsvergunning te operationaliseren in 2015, zoals voorzien in het Regeerakkoord¹⁸. De invoering van de omgevingsvergunning wordt reeds lang voorbereid en de Raad erkent de wens van de Vlaamse Regering om de omgevingsvergunning zo snel mogelijk in werking te laten treden. Anderzijds heeft de Raad steeds benadrukt dat de concrete modaliteiten en randvoorwaarden zullen bepalen of de hiermee beoogde doelstellingen worden bereikt.
- [47] Zo wees de Minaraad in zijn advies van 6 juni 2013 over het voorontwerp-decreet omgevingsvergunning op de noodzaak van een aangepaste **bestuurlijke organisatie en capaciteit**. De invoering van de omgevingsvergunning gaat immers gepaard met een belangrijke verschuiving van taken en bevoegdheden binnen en tussen bestuursniveaus en tussen over-

¹⁵ Raad voor Vergunningsbetwistingen, jaarverslag 2012-2013, p. 55-56:

https://www.rwo.be/Portals/126/RVVB/Jaarverslagen/Jaarverslag-RVVB_03_lores.pdf.

¹⁶ Dit is de termijn vanaf het indienen van het verzoekschrift tot en met het formuleren van de einduitspraak.

¹⁷ "Om de gemeenten als vergunningverlenende instantie toe te laten zich in te werken in het nieuwe regelgevend kader van de omgevingsvergunning, voorziet het decreet een overgangsperiode van minstens 1 jaar tussen definitieve goedkeuring van het globale regelgevend kader (zowel decreet als uitvoeringsbesluit) en de inwerkingtreding ervan.

Op die manier krijgen gemeenten voldoende voorbereidingstijd (> 1 jaar) om zich praktisch en organisatorisch voor te bereiden (interne organisatie, loketfunctie en eigen dossieropvolgingssysteem, ...) op de omgevingsvergunning":

http://www.lne.be/themas/vergunningen/bestand/presentaties_decreet_omgevingsvergunning/omgevingsvergunning_Actieplan%20Lokale%20Besturen.pdf.

¹⁸ "We operationaliseren de omgevingsvergunning in 2015": Vlaams Regeerakkoord 2014-2019, p. 62.

heid en exploitant, de digitalisering van de vergunningsprocedure, ... Voorliggende wijziging laat toe om de omgevingsvergunning in werking te laten treden eind 2015 / begin 2016. In de veronderstelling dat het uitvoeringsbesluit omstreeks de zomer van 2015 wordt goedgekeurd door de Vlaamse Regering, betekent dit dat de verschillende actoren zich vanaf de zomer moeten beginnen voorbereiden op een mogelijke inwerkingtreding december 2015 / januari 2016.

[48] De Raden wijzen er in deze context op dat, als gevolg van de Vlaremtrain 2013, ook de bepalingen van de **herziene CLP-verordening** in werking treden vanaf 1 juni 2015. Dit betekent dat voor de aanvraagdossiers die vanaf 1 juni 2015 worden ingediend ook de vertaalslag van de gevaarlijke stoffen naar de nieuwe indeling in de vergunning moet worden gemaakt. Hierdoor gaan vooral de dossiers van grote bedrijven verruimen waardoor de werklast voor de provincies toeneemt. De aanvang van deze nieuwe werkwijze laten samenvallen met de implementatie van de omgevingsvergunning is dan ook niet ideaal in functie van een vlotte overgang naar de omgevingsvergunning.

[49] In hun gezamenlijke advies van september 2014 over het eerste ontwerpbesluit benadrukten de strategische adviesraden dat de **digitalisering** een cruciale succesfactor is voor de uitvoering van de omgevingsvergunning. Deze moet dan ook tijdig worden doorgevoerd. De procedures in het voorontwerpbesluit zijn immers vormgegeven op basis van een digitale vergunningsprocedure. Indien dit niet het geval is, zal de vergunningverlenende overheid geconfronteerd worden met een verhoogde werklast:

- In het kader van de meldingsprocedure bijvoorbeeld moet het bevoegde bestuur per beveiligde zending de meldingsakte bezorgen aan de betrokken instanties. Indien het systeem niet operationeel is, betekent dit dat gemeenten deze meldingsakten analoog per beveiligde zending moeten bezorgen.
- Bovendien is het aantal op te vragen exemplaren in het ontwerpbesluit beperkt tot maximaal twee. Dit kan maar als de vergunningverlenende overheid en andere betrokken overheden daadwerkelijk een aanvraag digitaal kunnen behandelen. Het is voor de vergunningverlenende overheid niet werkbaar om alles te gaan kopiëren.

[50] Naast een verhoogde werklast, gaat een inwerkingtreding zonder de mogelijkheid van een digitale aanvraag en behandeling, mogelijk ook gepaard met een aantal concrete **technische problemen**.

[51] De invoering van de omgevingsvergunning is een van de meest fundamentele hervormingen van het vergunningensysteem van de afgelopen decennia. Minaraad en SALV zijn dan ook van mening dat de invoering van de omgevingsvergunning best in de ideale omstandigheden gebeurt, dit wil

zeggen met voldoende voorbereidingstijd en met een gebruiksvriendelijk omgevingsloket en uitwisselingsplatform dat technisch op punt staat. Niemand heeft er belang bij dat de eerste dag van de omgevingsvergunning overschaduwd wordt door problemen als gevolg van een overhaaste software implementatie. Als de omgevingsvergunning toch in werking zou treden zonder dat de digitalisering operationeel is, moet de ambitie wel zijn om zo snel mogelijk de aanvraag, de behandeling en het openbaar onderzoek van het vergunningsdossier digitaal te laten verlopen. Essentieel hierbij is dat dit op een gebruiksvriendelijke manier gebeurt voor zowel de aanvrager, de overheid als het publiek.

10 Decreet tot wijziging van de regelgeving inzake natuur en bos

10.1 Beschrijving wijzigingsvoorstel

- [52] Deze wijziging correspondeert in grote mate met de gewijzigde bepaling van artikel 45ter van het decreet betreffende de milieuvergunning. Zie ook wijzigingsvoorstel bij het deel over het milieuvergunningdecreet.

10.2 Aanbevelingen

- [53] Zie aanbeveling bij hoofdstuk decreet betreffende de milieuvergunning.

Referentielijst

Minaraad, Advies 2012|077, Instrumenten van natuur- en bosbeleid i.f.v. instandhoudingsdoelstellingen, §68.

Raad voor Vergunningsbetwistingen, jaarverslag 2012-2013, p.55-56:
https://www.rwo.be/Portals/126/RVVB/Jaarverslagen/Jaarverslag-RVVB_03_lores.pdf.

Vlaamse Parlement, Memorie van toelichting bij artikel 15 van het decreet betreffende de openbaarheid van bestuur, p.33:
<http://docs.vlaamsparlement.be/docs/stukken/2002-2003/g1732-1.pdf>.

Vlaamse Raad stuk 481 (1990-1991) – Nr. 10. Vlaamse Raad – Voorstel van Jachtdecreet – verslag 5 juli 1991

Vlaamse Regering, Vlaams Regeerakkoord 2014-2019, p.62.

ADVIES VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN

Mevrouw Joke Schauvliege
Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw
Graaf de Ferrarisgebouw
Koning Albert II-Laan 20 bus 1
1000 BRUSSEL

contactpersoon

Annick Lamote
alamote@serv.be

ons kenmerk

SERV_BR_20150209_verzameldecreet_alit

Brussel

9 februari 2015

Verzameldecreet omgeving, natuur en landbouw en energie

Mevrouw de minister

Op 22 december 2014 vroeg u de SERV om advies over een voorontwerp van decreet houdende diverse bepalingen inzake omgeving, natuur en landbouw en energie.

Naargelang de thematiek konden de sociale partners al dan niet tot eensgezinde standpunten komen. Een globaal advies in consensus kon dus niet worden bereikt.

In bijlage vindt u de standpunten van de organisaties.

Hoogachtend

Pieter Kerremans
administrateur-generaal

Gezamenlijk standpunt over regulering drinkwater

De 6de staatshervorming hevelt de bevoegdheid inzake de **controle van drinkwaterprijzen** over naar de gewesten. In zijn akkoord¹ over de uitvoering van de staatshervorming in Vlaanderen pleitte de SERV voor het behoud van de controle van drinkwaterprijzen, dit omwille van het regionaal monopoliekarakter van de drinkwaterdistributie. Voorliggend voorontwerp van verzameldecreet regelt de decretale verankering van deze bevoegdheid. De exploitanten van een openbaar waterdistributienetwerk zullen net zoals vóór de staatshervorming geen prijsverhoging kunnen doorvoeren zonder akkoord van de reguleringsinstantie. De SERV vindt dit een goede zaak.

Bevoegde instantie

De SERV onderschrijft de toekenning van de bevoegdheid inzake prijsregulering aan de Vlaamse Milieumaatschappij, meer bepaald aan de entiteit "WaterRegulator". Dit is volgens de SERV logisch omdat het aansluit bij de taken² die de WaterRegulator nu al uitvoert en omdat VMM al bevoegd is voor het economisch toezicht op de andere componenten van de integrale waterfactuur. Naast sectorale kennis die binnen VMM aanwezig is, moet de regulator evenwel ook de nodige generieke en specifieke juridische en economische kennis opbouwen inzake regulering. Om mogelijke synergiën te benutten en de efficiëntie van de inspanningen te verzekeren, meent de SERV dat in het bijzonder de samenwerking en informatie-uitwisseling met andere regulatoren van belang is, aangezien de benodigde basisexpertise in grote mate dezelfde is en er zo efficiëntiewinst kan worden geboekt. In het bijzonder met de VREG is samenwerking aangewezen inzake tariefregulering gelet op de regionalisering van de regulering van distributienettarieven.

De nieuwe bevoegdheid van de WaterRegulator vergt volgens de SERV wel een aangepast normenkader met richtsnoeren, dat na maatschappelijk overleg en advisering politiek vastgelegd wordt.

Overgangsregeling

De overheveling van deze bevoegdheid is het uitgelezen moment om de wijze waarop de controle van de drinkwaterprijzen best gebeurt te evalueren en bij te sturen.

De concrete invulling van de methode van prijsregulering zal vastgelegd worden door de Vlaamse regering in een uitvoeringsbesluit. De SERV gaat akkoord met deze overgangsregeling omdat ze toelaat een goed onderbouwde regeling uit te werken. Het is volgens de raad belangrijk dat hiervoor voldoende tijd wordt uitgetrokken zodat een methode wordt vastgelegd die geen bijsturing behoeft op korte termijn.

In het licht van de aangekondigde³ afschaffing van de kosteloze levering en de bijsturing van de tariefstructuur is het belangrijk dat ook het systeem van de sociale correcties op korte

¹ SERV-akkoord op hoofdlijnen over uitvoering van de 6de staatshervorming in Vlaanderen (update van 21 november 2012)

² Het betreft het vergelijken van de prestaties en de efficiëntie van de drinkwaterbedrijven, met de bedoeling na te gaan of water wordt geleverd tegen een correcte prijs.

³ Regeerakkoord Vlaamse regering 2014-2019 en Beleidsnota van de Minister van Omgeving, Natuur en Landbouw.

termijn wordt herbekeken om het risico op waterarmoede te beperken. De herziening zou best van kracht worden op het tijdstip van afschaffing van het systeem kosteloze levering. Wat sociale correcties betreft dringt de raad - waar mogelijk - aan op een coherent systeem voor alle nutsvoorzieningen.

De SERV formuleert alvast enkele aanbevelingen bij de invulling van dit besluit.

Aanbevelingen bij invulling van de tariefregulering

Gezien het feit dat Vlaanderen voortaan bevoegd is voor alle componenten van de integrale waterfactuur is het logisch dat de regulering van integrale waterfactuur globaal bekeken wordt. Dit impliceert ook het (her)bekijken van het huidig toezicht op gemeentelijke en bovengemeentelijke saneringsbijdragen.

De SERV spreekt zich nog niet uit over de te hanteren methodologie, maar wijst alvast op het belang om bij de keuze van de methode incentives voor kostenbeheersing en efficiëntieverhoging in te bouwen, dit met garanties voor noodzakelijke investeringen voor toekomstige drinkwatervoorziening en met respect van degelijke loon- en arbeidsvoorwaarden. Tegelijk moet erover gewaakt worden dat de administratieve lasten zowel voor de drinkwaterbedrijven als voor de regulerende instantie niet te groot worden.

Naast de keuze van de methodologie moeten ook een aantal principes inzake tariefstructuur vastgelegd worden. De SERV verwijst hiervoor naar zijn eerdere analyses⁴ en aanbevelingen over tarifiering van drinkwater voor huishoudens en over de sociale aspecten van het waterbeleid.

De SERV herhaalt hier enkele van zijn aanbevelingen die relevant zijn met het oog op de regulering van drinkwaterprijzen voor huishoudens.

- met oog op rationeel watergebruik dient de vaste vergoeding zo laag mogelijk gehouden te worden. De SERV is geen voorstander van een vaste vergoeding per persoon omdat vaste kosten (zoals dienstverlening, facturatie, meteropname, ...) niet bepaald worden door het aantal personen, maar wel per aansluiting/abonnee.
- met oog op betaalbaarheid en een billijke verdeling van de kosten moeten de sociale correcties globaal herbekeken worden en afgestemd op het risico op waterarmoede, wat mogelijks een aanpassing vergt van de gerechtigde doelgroep. De SERV is voorstander van het behoud van vrijstelling van de vaste vergoeding en van de invoering van een sociaal maximumtarief voor heel Vlaanderen.

Discussies en aanpassingen aan de tariefstructuur en methodologie van drinkwater moeten volgens de SERV ook leren uit de discussies over soortgelijke problematieken bij andere nutsvoorzieningen zoals elektriciteit en gas.

⁴ SERV (2014) [Tarifiering van drinkwater : analyse en aanbevelingen](#) en SERV (2012) [Sociale aspecten van het waterbeleid](#).

Afzonderlijke standpunten over verlenging milieuvergunning van “PAS”-bedrijven

standpunt van Boerenbond, Unizo en VOKA

De voorliggende artikelen laten inrichtingen met een stikstofdepositie waarvan de vergunning op korte termijn afloopt, toe gebruik te maken van een procedure die hen op eenvoudige wijze toelaat hun inrichting verder te exploiteren tot 31 december 2018. Deze mogelijkheid wordt ook geboden aan inrichtingen, die op basis van het beoordelingskader (schema 1) niet hervergunbaar zijn. Initieel kon de vergunning van deze inrichtingen maar verlengd worden tot 31 december 2016. Deze mogelijkheid is vooral relevant voor veehouderijen die gelegen zijn in of in de buurt van de speciale beschermingszones

Boerenbond, Unizo en VOKA beklemtonen dat deze artikelen in de eerste plaats bekeken moeten worden in het perspectief van de ontwikkeling van een Programmatische Aanpak Stikstof.

De mogelijkheid tot decretale verlenging wil inrichtingen met een stikstofdepositie de mogelijkheid bieden nog gedurende een beperkte periode onder dezelfde voorwaarden verder te exploiteren. Ondertussen zal, eerst de voorlopige PAS en daarna de definitieve PAS, meer duidelijkheid bieden over de inspanningen, die vaak aanzienlijke investeringen vergen, die deze inrichtingen moeten leveren om nog verder te kunnen exploiteren of zich toekomstgericht te kunnen ontwikkelen. Indien zij na 31 december 2018 wensen verder te exploiteren, dienen zij zich te conformeren naar het dan geldende beoordelingskader. Specifiek voor veehouderijen die hun activiteiten moeten stopzetten, biedt het de mogelijkheid verder te exploiteren, terwijl ondertussen, via een flankerend beleid (dat op het moment van de vaststelling van het advies nog niet operationeel is) gezocht wordt naar duurzame oplossingen.

Boerenbond, Unizo en VOKA beklemtonen dat deze wijziging op geen enkele manier het bereiken van de Europese natuurdoelstellingen hypothekeert. Ze biedt de betreffende inrichtingen enkel de nodige tijd om te onderzoeken of, en zo ja op welke wijze, zij hun activiteiten kunnen bijsturen, gegeven de gewijzigde context. Dit is belangrijk voor de rechtszekerheid en de creatie van een stabiel ondernemings- en investeringsklimaat

Tenslotte menen Boerenbond, Unizo en VOKA die het standpunt onderschrijven dat deze beperkte verlenging van vergunning wel degelijk juridisch te verantwoorden is en in overeenstemming is met de bepalingen van de Habitatrichtlijn. Deze regeling kan daarenboven ook gezien worden als een concretisering van artikel 2, lid 3 van de Habitatrichtlijn waarin expliciet gesteld wordt dat de op grond van Habitatrichtlijn genomen maatregelen rekening houden met de vereisten op economisch, sociaal en cultureel gebied, en met de regionale en lokale bijzonderheden. De beperkte verlenging van deze vergunningen leidt immers niet tot een bijkomende belasting van de speciale beschermingszones en via de fasering wordt enkel getracht de zware sociale en economische gevolgen enigszins te milderen.

standpunt van ABVV, ACLVB en ACV

Wat betreft de eenmalige tijdelijke verlenging van milieuvergunning wensen de vakbonden te benadrukken dat deze kadert in de ontwikkeling van de Programmatische Aanpak Stikstof (PAS), waarvan de essentie is het verzoenen van Europese natuurdoelstellingen met de economische en sociale realiteit. De vakbonden erkennen het belang om spoedig werk te maken van een voorlopige en definitieve PAS om vooruitgang te boeken in dit dossier.

De vakbonden stellen vast dat de termijnverlenging van een aantal bestaande vergunningen voorgesteld wordt om de overheid en de betrokkenen bedrijven in staat te stellen om een herstructureringsregeling uit te werken in het kader van de PAS. De vakbonden zijn niet betrokken bij de ontwikkeling van de PAS. Maar gelet op de bredere maatschappelijke context vragen ze dat in dit verband volgende bekommernissen meegenomen worden:

- de afdoende bescherming van natuur en milieu;
- de negatieve budgettaire weerslag van een herstructurering in tijden van schaarse overheidsmiddelen;
- de sociale effecten van een herstructurering van de betrokken bedrijven
- het feit dat uit dit dossier lessen getrokken moeten worden om in de toekomst herstructureringen zoveel als mogelijk te voorkomen.

VOORONTWERP VAN DECREET
van 3 april 2015

Ontwerp van decreet houdende diverse bepalingen inzake omgeving,
natuur en landbouw en energie

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Energie, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn en de Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Hoofdstuk 1. Algemene bepaling

Artikel 1. Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Hoofdstuk 2. Wet betreffende de economische reglementering van de prijzen

Art. 2. Aan artikel 2, §1 van de wet 22 januari 1945 betreffende de economische reglementering en de prijzen, hernummerd bij de wet van 23 december 1969, wordt een tweede lid toegevoegd dat luidt als volgt:

“Het bepalen van maximumprijzen voor water bestemd voor menselijke aanwending wordt geregeld in artikel 12bis van het decreet van 24 mei 2002 betreffende water bestemd voor menselijke aanwending.”

Hoofdstuk 3. Wet op de riviervisserij

Art. 3. Artikel 22 van de wet van 1 juli 1954 op de riviervisserij, vervangen bij het decreet van 30 april 2009, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 22. Het is verboden om in stromen, rivieren of kanalen, of in delen ervan stoffen te werpen met als bedoeling de vissen te bedwelmen, of te doden”.

Hoofdstuk 4. Wet betreffende de wateringen

Art. 4. Aan artikel 1 van de wet van 5 juli 1956 betreffende de wateringen, vervangen bij het decreet van 18 juli 2003, worden de woorden "en van de bekkenspecifieke delen van het stroomgebiedbeheerplan" toegevoegd.

Hoofdstuk 5. Wet betreffende de polders

Art. 5. Aan artikel 1 van de wet van 3 juni 1957 betreffende de polders, vervangen bij het decreet van 18 juli 2003, worden de woorden "en van de bekkenspecifieke delen van het stroomgebiedbeheerplan" toegevoegd.

Hoofdstuk 6. Veldwetboek

Art. 6. Aan artikel 35bis, §5, van het Veldwetboek, ingevoegd bij wet van 8 april 1969, wordt een derde lid toegevoegd dat luidt als volgt:

"De bepalingen van het eerste lid zijn niet van toepassing op systemen voor grondgebruik waarbij de teelt van bomen wordt gecombineerd met landbouw op dezelfde grond, toegepast op een perceel landbouwgrond als vermeld in artikel 2, 12°, van het decreet van 22 december 2006 houdende inrichting van een gemeenschappelijke identificatie van landbouwer, exploitatie en landbouwgrond in het kader van het meststoffenbeleid en van het landbouwbeleid."

Hoofdstuk 7. Wet op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging

Art. 7. In artikel 35bis, §5, van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging, ingevoegd bij het decreet van 21 december 2001 wordt de zinsnede "conform het decreet van 22 februari 1995 betreffende de bodemsanering." vervangen door de zinsnede "conform het decreet van 22 februari 1995 betreffende de bodemsanering of het Bodemdecreet van 27 oktober 2006."

Hoofdstuk 8. Wet houdende bijzondere maatregelen inzake ruilverkaveling van landeigendommen uit kracht van wet bij de uitvoering van grote infrastructuurwerken

Art. 8. In artikel 3, tweede lid, van de wet van 12 juli 1976 houdende bijzondere maatregelen inzake ruilverkaveling van landeigendommen uit kracht van de wet bij de uitvoering van grote infrastructuurwerken, gewijzigd bij het decreet van 20 april 2012, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het woord "acht" wordt vervangen door het woord "tien";

2° er worden een zevende en een achtste streepje toegevoegd, die luiden als volgt:

"- een lid op de voordracht van de Vlaamse minister, bevoegd voor het onroerend erfgoed;

- een lid op de voordracht van de Vlaamse minister, bevoegd voor de landinrichting en het natuurbehoud."

Hoofdstuk 9. Decreet houdende maatregelen inzake grondwaterbeheer

Art. 9. In artikel 28ter, §2, 9°, van het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer, ingevoegd bij het decreet van 19 december 1997 en vervangen bij het decreet van 22 december 1999 wordt de zinsnede "overeenkomstig het decreet van 22 februari 1995 betreffende de bodemsanering." vervangen door de zinsnede "conform het decreet van 22 februari 1995 betreffende de bodemsanering of het Bodemdecreet van 27 oktober 2006."

Art. 10. In artikel 28quater van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 20 december 1996, vervangen bij het decreet van 22 december 1999 en het laatst gewijzigd bij het decreet van 28 februari 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, 2°, a) en b), wordt de zinsnede "Qgwp=gemeten gewonnen volume grondwater per grondwaterput (in m³);" telkens vervangen door de zinsnede "Qgwp = gewonnen volume grondwater per grondwaterput (in m³);";

2° in de inleidende zin van paragraaf 2 wordt het woord "opgepompt" vervangen door het woord "gewonnen";

3° in paragraaf 2, eerste lid, wordt punt 2° vervangen door wat volgt:

"2° als de opgenomen hoeveelheid grondwater niet gemeten is aan de hand van een continue debietmeting als vermeld in punt 1° wordt onweerlegbaar vermoed dat deze hoeveelheid gelijk is aan:

a) als de grondwaterwinning op het ogenblik waarop het grondwater in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar wordt gewonnen met toepassing van dit decreet of conform de bepalingen van het VLAREM of van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning is vergund:

1) als in de vergunning een hoeveelheid op jaarbasis is vermeld: deze hoeveelheid;

2) als in de vergunning alleen een hoeveelheid op dagbasis is vermeld:

i) deze hoeveelheid op dagbasis vermenigvuldigd met het reële aantal dagen dat de grondwaterwinning in gebruik is geweest in geval van seizoensgebonden activiteiten of activiteiten van beperkte duur;

ii) deze hoeveelheid op dagbasis vermenigvuldigd met 225 in de andere gevallen;

b) als de grondwaterwinning op het ogenblik waarop het grondwater in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar wordt gewonnen niet met toepassing van dit decreet of conform de bepalingen van het VLAREM of van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning is vergund of als er in de vergunning geen toegelaten hoeveelheid is vermeld: de som van de maximale nominale capaciteit van de pompen, uitgedrukt in m³ per uur en vermenigvuldigd met T. Daarbij is:

1) - voor seizoensgebonden irrigatie in open lucht voor land- en tuinbouw in hoofdactiviteit: T = 200;

- voor andere seizoensgebonden activiteiten of activiteiten van beperkte duur: T = 10 x het reële aantal dagen dat de grondwaterwinning in gebruik geweest is;

2) in de overige gevallen: T = 2.000;".

Art. 11. Aan de bijlage bij hetzelfde decreet ingevoegd bij het decreet van 19 december 1997 en vervangen bij het decreet van 18 december 2009 wordt de volgende zin toegevoegd:
"De gebiedsfactor is in de overige zones gelijk aan de gebiedsfactor van codegebied 0100."

Hoofdstuk 10. Decreet betreffende de milieuvergunning

Art. 12. In artikel 45ter van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, ingevoegd bij het decreet van 9 mei 2014, worden volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, eerste lid, wordt de datum "1 januari 2019" vervangen door de datum "31 december 2016";

2° paragraaf 2 wordt vervangen door wat volgt:

"§2 De vergunningstermijn van een milieuvergunning verleend voor de exploitatie van een inrichting met een stikstofdepositie, die verstrijkt voor 31 december 2018, wordt in afwijking van paragraaf 1 en artikel 18, §2, 43 en 44, verlengd tot uiterlijk 31 december 2018, als voldaan wordt aan de bepalingen, vermeld in paragraaf 3, tenzij deze laatste datum wordt vervangen door een latere datum die wordt vastgesteld door de Vlaamse Regering.

In het eerste lid wordt verstaan onder inrichting met een stikstofdepositie: een inrichting waarvan de stikstofdepositie volgens de depositiescan een risico inhoudt op een betekenisvolle

aantasting van de natuurlijke kenmerken van een speciale beschermingszone als vermeld in artikel 2, 43°, van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu.

De Vlaamse Regering stelt een depositiescan vast die aangeeft of er een risico is op een betekenisvolle aantasting van de natuurlijke kenmerken van de speciale beschermingszones, vermeld in artikel 2, 43°, van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, die opgenomen zijn in de depositiescan. De depositiescan levert een rapport af waarin de ingevoerde gegevens en de beoordeling van het hierboven vermelde risico vermeld worden.”

3° er worden een paragraaf 3 en paragraaf 4 toegevoegd, die luiden als volgt:

§3. Voor de verlenging van de vergunning, vermeld in paragraaf 2, moet de vergunninghouder voor het verstrijken van de vergunningstermijn een verzoek indienen bij de bevoegde vergunningverlenende overheid.

De bevoegde vergunningverlenende overheid neemt akte van het verzoek als aan de toepassingsvoorwaarden vermeld in paragraaf 2 en 3 is voldaan.

De aktename geldt als bevestiging dat de milieuvergunning is verlengd conform paragraaf 1. Tegen die akte kan geen administratief beroep worden ingediend.

Het ingediende verzoek, bevat het rapport van de uitgevoerde depositiescan op datum van het indienen van het verzoek, met daarin minstens vermeld, de ingevoerde gegevens en het eindresultaat van deze depositiescan. De invoer van de gegevens is in overeenstemming met de milieuvergunning vigerend op datum van het indienen van het verzoek.

§4. Deze bepalingen laten het verval van de vergunning, vermeld in artikel 28, onverkort bestaan.”.

Hoofdstuk 11. Decreet houdende de oprichting van de Vlaamse Landmaatschappij

Art. 13. In artikel 18 van het decreet van 21 december 1988 houdende oprichting van de Vlaamse Landmaatschappij, vervangen bij het decreet van 7 mei 2004 en gewijzigd bij de decreten van 21 april 2006, 23 december 2010 en 1 maart 2013, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 1, derde lid, wordt opgeheven;

2° paragraaf 4 wordt opgeheven.

Hoofdstuk 12. Jachtdcreet

Art. 14. In artikel 7, tweede en vierde lid, van het Jachtdcreet van 24 juli 1991, vervangen bij het decreet van 30 april 2009, worden de woorden “de arrondissementscommissaris of” opgeheven.

Art. 15. In artikel 22 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 30 april 2009 en 28 februari 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het tweede lid wordt aan het eerste streepje de volgende zinsnede toegevoegd:

“of, in geval dat het doden gebeurt met vuurwapens, door personen die in het bezit zijn van een jachtverlof”;

2° in het tweede lid wordt de zinsnede “, eventueel zonder jachtverlof op voorwaarde dat de eigenaar of de grondgebruiker een verzekering tegen burgerlijke aansprakelijkheid heeft afgesloten, waarvan de waarborg gelijk is aan de waarborg opgelegd door de reglementering inzake de verplichte aansprakelijkheidsverzekering voor het verkrijgen van een jachtverlof” opgeheven;

3° in het tweede lid wordt de zin "De gebruikte vuurwapens moeten voldoen aan dezelfde voorschriften als de voorschriften opgelegd voor de wapens gebruikt voor de jacht op grond van artikel 21 van dit decreet;" opgeheven;

4° het derde lid wordt opgeheven.

Art. 16. In artikel 23 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het eerste en tweede lid worden opgeheven;

2° in het zesde lid worden de woorden "wilde konijnen" en het woord "konijnen" vervangen door het woord "wild".

Art. 17. In artikel 26 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het eerste lid wordt vervangen door wat volgt:

"In het gehele of een gedeelte van het grondgebied van het Gewest is het verboden wild levend of dood te vervoeren of in de handel te brengen. Op dat verbod gelden de volgende uitzonderingen:

1° wild mag worden vervoerd of verhandeld vanaf de opening van de jacht op dit wild tot en met de tiende dag die volgt op de sluiting ervan;

2° wild mag worden vervoerd als het gaat om specimens die het voorwerp zijn geweest van bestrijding als vermeld in artikel 22;

3° wild mag worden vervoerd als het gaat om specimens die het voorwerp zijn geweest van een afwijking met toepassing van artikel 33.";

2° in het zesde lid worden de woorden "handelaars of trafikanten" vervangen door de zinsnede "de voormelde handelaars, traiteurs en restaurateurs".

Art. 18. In artikel 31, eerste lid, van hetzelfde decreet worden de woorden "en mits begeleid door de houder van het jachtrecht" opgeheven.

Hoofdstuk 13. Decreet houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid

Art. 19. In artikel 2.1.9 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 2 wordt vervangen door wat volgt:

"§2. Het ontwerpplan wordt voor een termijn van zestig dagen aan een openbaar onderzoek onderworpen. De Vlaamse Regering brengt dit ontwerpplan ter kennis van de bevolking.";

2° in paragraaf 3 worden de woorden "bij de colleges van burgemeester en schepenen" opgeheven;

3° paragraaf 4 wordt opgeheven;

4° paragraaf 5 wordt vervangen door wat volgt:

"§5. In het kader van het openbaar onderzoek wordt gedurende de in paragraaf 2 bepaalde termijn minstens één informatiemoment georganiseerd.";

5° in paragraaf 6 worden tussen de woorden "brengen de provincies," en de woorden "de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen" de woorden "de gemeenten," ingevoegd;

6° in paragraaf 8 worden de woorden "de inspraakprocedure die" vervangen door de woorden "het openbaar onderzoek dat".

Art. 20. In artikel 2.1.10 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 wordt de zinsnede "artikel 2.1.9, §4" vervangen door de zinsnede "artikel 2.1.9, §6" en wordt de zinsnede "artikel 2.1.9, §4 en §6" vervangen door de zinsnede "artikel 2.1.9, §3, §6 en §7";

2° in paragraaf 4 wordt de zinsnede "en ligt ter inzage bij de provincies en de gemeenten" opgeheven.

Art. 21. In artikel 4.3.3 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 2 worden de zinnen "In de gevallen, vermeld in artikel 4.3.2, § 2bis en § 3bis, waarvoor een project-m.e.r.-screeningsnota werd opgesteld, neemt de overheid die beslist over de ontvankelijkheid en volledigheid van de vergunningsaanvraag, een beslissing of er een project-MER moet worden opgesteld. Zij doet dat op het ogenblik van en als onderdeel van de beslissing over de ontvankelijkheid en volledigheid van de vergunningsaanvraag." vervangen door de zinnen "In de gevallen, vermeld in artikel 4.3.2, § 2bis en § 3bis, waarvoor een project-m.e.r.-screeningsnota werd opgesteld, neemt de overheid die beslist over de ontvankelijkheid en volledigheid van de vergunningsaanvraag of de overheid bevoegd voor de vraag tot omzetting krachtens artikel 390 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning, een beslissing of er een project-MER moet worden opgesteld. Zij doet dat op het ogenblik van en als onderdeel van de beslissing over de ontvankelijkheid en volledigheid van de vergunningsaanvraag respectievelijk op het ogenblik van het onderzoek van de vraag tot omzetting."

2° aan paragraaf 8 wordt de zinsnede "of bij het meldingsformulier vermeld in artikel 390 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning." toegevoegd.

Art. 22. Artikel 4.3.8, §1, tweede lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 18 december 2002 en vervangen bij het decreet van 25 april 2014, wordt vervangen door wat volgt:

"De initiatiefnemer kan voorafgaand aan het indienen van de vergunningsaanvraag bij de overheid, vermeld in het eerste lid, aan de administratie vragen om bepaalde delen uit het project-MER aan het openbaar onderzoek binnen de vergunningsprocedure te onttrekken. De Vlaamse Regering kan hiervoor de nadere regels bepalen."

Art. 23. Artikel 4.5.7, §1, tweede lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 18 december 2002 en vervangen bij het decreet van 25 april 2014, wordt vervangen door wat volgt:

"De initiatiefnemer kan voorafgaand aan het indienen van de vergunningsaanvraag bij de overheid, vermeld in het eerste lid, aan de administratie vragen om bepaalde delen uit het OVR aan het openbaar onderzoek binnen de vergunningsprocedure te onttrekken. De Vlaamse Regering kan hiervoor de nadere regels bepalen."

Art. 24. Na artikel 5.4.6 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 25 april 2014, wordt artikel 5.4.6/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 5.4.6/1. De omzetting met het oog op de naleving van de beste beschikbare technieken, van nieuwe of bijgewerkte BBT-conclusies en van maatregelen in omzetting van Europese richtlijnen of uit de door de Vlaamse Regering goedgekeurde plannen en programma's voor wat betreft de exploitatie van ingedeelde inrichtingen of activiteiten gebeurt waar mogelijk en bij voorrang door middel van algemene of sectorale milieuvoorwaarden of andere sectorale regelgeving.

Met het oog op de omzetting, vermeld in het eerste lid, stelt de Vlaamse Regering voor de betrokken overheden beleidstaken en richtlijnen vast die aanwijzen welke voorschriften en normen hetzij via algemene of sectorale milieuvoorwaarden hetzij via bijzondere

milieuvorwaarden in de omgevingsvergunning voor de exploitatie van een ingedeelde inrichting of activiteit worden opgelegd.

De richtlijnen over bijzondere milieuvorwaarden vermelden de criteria in welke gevallen het aangewezen is een gerichte evaluatie uit te voeren met het oog op de eventuele toepassing van artikel 82, eerste lid, 2°.”

Art. 25. In titel V, Hoofdstuk 4, Afdeling 5, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 25 april 2014, wordt een artikel 5.4.11 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 5.4.11. §1. De milieuvorwaarden van toepassing op een ingedeelde inrichting of activiteit worden onderworpen aan:

1° een algemene evaluatie in de gevallen en voor de aspecten die de Vlaamse Regering ter omzetting van Europese regelgeving bepaalt;

2° een gerichte evaluatie in de gevallen en voor de aspecten die de Vlaamse Regering ter omzetting van Europese regelgeving of in de richtlijnen, vermeld in artikel 5.4.6/1, derde lid, bepaalt.

Bij de uitvoering van een evaluatie, vermeld in het eerste lid, wordt nagegaan of de milieuvorwaarden moeten worden bijgesteld en hiertoe overeenkomstig artikel 82, 2°, a) van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning bij de bevoegde overheid een verzoek moet worden ingediend. De conclusie van een evaluatie doet geen afbreuk aan de toepassing van artikel 82, 1°, 2°, b) tot en met f) van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning.

§2. De uitvoering van de algemene evaluaties, vermeld in paragraaf 1, eerste lid, van GPBV-installaties als gevolg van ontwikkelingen op het gebied van beste beschikbare technieken of van de bekendmaking van nieuwe of bijgewerkte BBT-conclusies gebeurt op basis van een voortschrijdend meerjarenprogramma voor vijf opeenvolgende kalenderjaren dat door de afdeling Milieu, bevoegd voor de omgevingsvergunning, wordt vastgesteld. Het voortschrijdend meerjarenprogramma wordt jaarlijks geactualiseerd en afgestemd op de programmatorische aanpak van de milieuhandhaving.

Het voortschrijdend meerjarenprogramma en de uitvoeringsgraad ervan worden jaarlijks openbaar gemaakt op de wijze die de Vlaamse Regering bepaalt.”

Art. 26. In artikel 5.4.12, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 2, tweede lid, worden de woorden “of artikel 42, eerste lid,” opgeheven;

2° een paragraaf 3 wordt toegevoegd, die luidt als volgt:

“§3. De Vlaamse Regering stelt de termijnen vast waarbinnen de in paragraaf 1 en 2 vermelde adviezen moeten worden uitgebracht. Als geen advies wordt uitgebracht binnen de vastgestelde termijn wordt de adviesinstantie of de adviserende provinciale omgevingsvergunningscommissie geacht van oordeel te zijn dat er geen bijstelling van de milieuvorwaarden moet plaatsvinden.”.

Art. 27. In artikel 10.2.3, §1, tweede lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij decreet van 7 mei 2004 en gewijzigd bij de decreten van 24 december 2004, 23 december 2005, 30 juni 2006, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in punt 3°, wordt punt e) vervangen door wat volgt:

“e) het deelnemen aan de werkzaamheden van de bekkensecretariaten, vermeld in artikel 28 van het decreet integraal waterbeleid, onder meer door de coördinatie van het opmaken van de stroomgebiedbeheerplannen, de bekkenvoortgangsrapporten en de wateruitvoeringsprogramma’s;”;

2° punt 5° wordt opgeheven;

3° in punt 10°, e) wordt de zinsnede "met uitzondering van het beheer dat overeenkomstig artikel 31, § 2, derde lid, van het decreet integraal waterbeleid wordt overgedragen aan het waterschap" opgeheven.

Art. 28. Aan artikel 10.3.3, §2, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 7 mei 2004 en gewijzigd bij de decreten van 25 mei 2007 en 23 december 2011, wordt een punt 13° toegevoegd, dat luidt als volgt:

"13° het optreden als bevoegde autoriteit voor het Vlaamse Gewest in het kader van de Europese regelgeving betreffende de scheepsrecycling."

Art. 29. In artikel 15.3.2. van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 21 december 2007 en gewijzigd bij het decreet van 28 februari 2014, worden het tweede en het derde lid opgeheven.

Art. 30. In artikel 15.8.1, eerste lid, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, ingevoegd bij het decreet van 21 december 2007 en gewijzigd bij het decreet van 28 februari 2014, wordt het getal "15.8.20" vervangen door het getal "15.8.19".

Art. 31. In hetzelfde decreet wordt een artikel 15.8.3ter. ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 15.8.3ter. De bevoegde instantie stelt de betrokken exploitant onverwijld in kennis van elk besluit waarbij maatregelen worden opgelegd.

Het besluit, vermeld in het eerste lid, vermeldt de precieze gronden waarop het is gebaseerd, de rechtsmiddelen die ter beschikking staan van de betrokken exploitant, en de termijnen die voor die rechtsmiddelen gelden.

De Vlaamse Regering kan nadere regels over de wijze van kennisgeving bepalen."

Art. 32. Aan artikel 15.8.4. van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 21 december 2007, wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Als de maatregelen, vermeld in het eerste lid, handelingen, inrichtingen of activiteiten omvatten die meldings- of vergunningsplichtig zijn krachtens het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning of, krachtens artikel 4.2.1. en artikel 4.2.2. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, geldt het besluit waarbij de preventieve maatregelen worden opgelegd of het besluit om ambtshalve preventieve maatregelen te nemen, als melding of milieuvergunning, als stedenbouwkundige melding of -vergunning respectievelijk als melding of omgevingsvergunning."

Art. 33. Aan artikel 15.8.6. van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 21 december 2007, worden een tweede en een derde lid toegevoegd, die luiden als volgt:

"Als de maatregelen, vermeld in het eerste lid, handelingen, inrichtingen of activiteiten omvatten die meldings- of vergunningsplichtig zijn krachtens het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, krachtens artikel 4.2.1. en artikel 4.2.2. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009 of het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning, geldt het besluit waarbij de inperkingsmaatregelen of herstelmaatregelen worden opgelegd of het besluit om ambtshalve inperkingsmaatregelen of herstelmaatregelen te nemen, als melding of milieuvergunning, respectievelijk als stedenbouwkundige melding of -vergunning.

De Vlaamse Regering bepaalt welke instanties ter zake voorafgaandelijk advies moeten verlenen, als het herstelmaatregelen betreft."

Art. 34. In titel XV, hoofdstuk VIII, afdeling II, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 21 december 2007, wordt het opschrift van onderafdeling IV vervangen door wat volgt:

“Onderafdeling IV. - Vaststelling van inperkingsmaatregelen en herstelmaatregelen”.

Art. 35. In artikel 15.8.10, eerste lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 21 december 2007, worden tussen het woord “noodzakelijke” en het woord “herstelmaatregelen” de woorden “inperkingsmaatregelen en” ingevoegd.

Art. 36. Artikel 15.8.20. van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 21 december 2007, wordt opgeheven.

Art. 37. In artikel 16.6.3ter van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 30 april 2009, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid wordt punt 3° opgeheven;

2° in het tweede lid wordt punt 3° opgeheven.

Hoofdstuk 14. Decreet op het natuurbehoud en het natuurlijk milieu

Art. 38. In artikel 9, §1, derde lid, 3°bis, van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, ingevoegd bij het decreet van 9 mei 2014, wordt het woord “aangewezen” vervangen door de woorden “definitief vastgesteld”.

Art. 39. In artikel 9bis, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 9 mei 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 1 wordt vervangen door wat volgt:

“§1. Voor de bescherming van de historisch permanente graslanden, vermeld in artikel 9, §1, derde lid, 3°bis, stelt de Vlaamse Regering, op basis van een voorstel van het Instituut, een ontwerpkaart op basis van wetenschappelijke criteria, voorlopig vast.”;

2° aan paragraaf 2 worden de woorden “alsook inzake de samenstelling en de werking van de verificatiecommissie” toegevoegd;

3° in paragraaf 3, tweede lid, 4°, wordt de zinsnede “paragraaf 6” vervangen door de zinsnede “paragraaf 5”.

Art. 40. In artikel 16duodecies, 6°, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 9 mei 2014, wordt de zinsnede “artikel 16novies, §1, vierde lid ” vervangen door de zinsnede “artikel 16novies, §1, vijfde lid”.

Hoofdstuk 15. Decreet betreffende water bestemd voor de menselijke aanwending

Art. 41. In artikel 2, 28°, 1°, van het decreet van 24 mei 2002 betreffende water bestemd voor menselijke aanwending, ingevoegd bij het decreet van 19 juli 2013, wordt de zinsnede “als vermeld in artikel 2, 3°, van de wet van 16 januari 2003 tot oprichting van een Kruispuntbank van Ondernemingen, tot modernisering van het handelsregister, tot oprichtingen van erkende ondernemingsloketten en houdende diverse bepalingen” vervangen door de zinsnede “als vermeld in artikel I.4, 1°, van het wetboek van economisch recht”.

Art. 42. In artikel 8, §2 van hetzelfde decreet wordt het woord “reguleringsinstantie” vervangen door het woord “WaterRegulator”.

Art. 43. In hoofdstuk V van hetzelfde decreet wordt het opschrift van Afdeling 2. vervangen door wat volgt:

“Afdeling 2. WaterRegulator”.

Art. 44. In artikel 9 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 12 december 2008, wordt het woord "reguleringsinstantie" vervangen door het woord "WaterRegulator".

Art. 45. In artikel 11, §3, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 12 december 2008, wordt het woord "reguleringsinstantie" telkens vervangen door het woord "WaterRegulator".

Art. 46. In artikel 12 van hetzelfde decreet wordt het woord "reguleringsinstantie" telkens vervangen door het woord "WaterRegulator".

Art. 47. In hetzelfde decreet wordt een artikel 12bis ingevoegd dat luidt als volgt:

"Art. 12bis. §1. De exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk bepaalt, onder toezicht van de WaterRegulator, de tarieven die gebruikt worden voor het doorrekenen van de kosten voor productie en levering van water bestemd voor menselijke consumptie aan de abonnees.

De exploitanten van een openbaar waterdistributienetwerk kunnen geen tariefverhoging toepassen of nieuwe tarieven invoeren zonder voorafgaandelijke aanvraag bij de WaterRegulator en zonder diens akkoord.

De Vlaamse Regering stelt de regels vast met betrekking tot de methode voor tariefbepaling, de inhoud en de modaliteiten van de aanvraag en de bekendmaking van tariefwijzigingen aan de abonnees. Het toezicht door de WaterRegulator, vermeld in het eerste lid, bestaat uit de controle op de correcte naleving van deze regels.

Totdat het besluit van de Vlaamse Regering, vermeld in het derde lid, in werking treedt, kunnen de exploitanten van een openbaar waterdistributienetwerk de toegepaste tarieven elk jaar (= jaar x) op 1 januari aanpassen aan de evolutie van het indexcijfer van de consumptieprijzen, basis 1988, tussen november van het aan het vorige jaar voorafgaande jaar (= x-2) en november van het vorige jaar (= x-1).

§2. De exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk kan beroep indienen bij de Vlaamse minister, bevoegd voor leefmilieu en het waterbeleid, als hij niet akkoord gaat met de beslissing van de WaterRegulator. De Vlaamse Regering bepaalt de modaliteiten van dit beroep."

Art. 48. In artikel 13 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 12 december 2008, wordt het woord "reguleringsinstantie" telkens vervangen door het woord "WaterRegulator".

Art. 49. In artikel 14 van hetzelfde decreet wordt het woord "reguleringsinstantie" vervangen door het woord "WaterRegulator".

Art. 50. In artikel 20 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij decreet van 12 december 2008, wordt het woord "reguleringsinstantie" telkens vervangen door het woord "WaterRegulator".

Art. 51. In artikel 22bis van hetzelfde decreet, ingevoegd bij decreet van 12 december 2008, wordt paragraaf 1 vervangen door wat volgt:

"§1. De ambtenaren van de Vlaamse Milieumaatschappij, daarvoor aangewezen door het hoofd van het agentschap, kunnen een administratieve geldboete opleggen voor iedere inbreuk op de bepalingen van:

1° artikel 13, §2, aan de waterleveranciers die de gegevens of inlichtingen die opgevraagd worden in het kader van artikel 12 niet correct of tijdig aanleveren, na twee schriftelijke aanmaningen;

2° artikel 12bis en zijn uitvoeringsbesluiten aan de exploitanten van een openbaar waterdistributienetwerk.

Voor een eerste inbreuk wordt de administratieve boete bepaald op maximaal 0,01% van het integrale facturatiebedrag exclusief btw van het jaar waarvoor de gegevens worden opgevraagd.

Voor elke volgende overtreding in datzelfde jaar wordt het percentage van de administratieve geldboete verdubbeld.”.

Hoofdstuk 16. Decreet betreffende het integraal waterbeleid

Art. 52. Aan artikel 3, §2, van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid, het laatst gewijzigd bij het decreet van 19 juli 2013, worden een punt 62° en 63° toegevoegd, die luiden als volgt:

“62° matrix: een compartiment van het aquatische milieu, dat wil zeggen water, sediment of biota;

63° biotaxon of taxon: een specifiek aquatisch taxon met een taxonomische rang van „subphylum”, „klasse” of een daaraan gelijkwaardige rang.”.

Art. 53. In artikel 8, §5, tweede lid, 4° van hetzelfde decreet, ingevoegd bij decreet van 25 mei 2007, wordt de zinsnede “artikel 27, §2, 7°” vervangen door de zinsnede “artikel 27, §4, 7°”.

Art. 54. Aan artikel 50ter van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 23 december 2010, word de zinsnede “en van richtlijn 2013/39/EU van het Europees Parlement en de Raad van 12 augustus 2013 tot wijziging van Richtlijn 2000/60/EG en Richtlijn 2008/105/EG wat betreft prioritare stoffen op het gebied van het waterbeleid” toegevoegd.

Art. 55. In artikel 51, §2, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 16 juli 2010, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het tweede lid wordt punt 1° vervangen door wat volgt:

“1° voor oppervlaktewater:

a) minstens een goede kwantitatieve toestand;

b) de goede chemische toestand ten aanzien van de vanaf 22 december 2015 herziene normen voor antracene, gebromeerde difenylethers, fluorantheen, lood en loodverbindingen, naftaleen, nikkel en nikkelverbindingen en de polycyclische aromatische koolwaterstoffen, vermeld in artikel 3 van bijlage 2.3.1. bij het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne;

c) de goede ecologische toestand ten aanzien van de bestaande normen die herzien zullen worden ter uitvoering van artikel 2.3.1.3 van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne.”;

2° er wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De milieudoelstellingen die uiterlijk tegen 22 december 2027 moeten worden bereikt, hebben betrekking op:

1° voor oppervlaktewater:

a) de goede chemische toestand ten aanzien van de nieuwe normen, van kracht vanaf 22 december 2018, voor dicofol, perfluorooctaansulfonzuur en zijn derivaten, quinoxynen, dioxinen en dioxineachtige verbindingen, acenifon, bifonox, cybutryne, cypermethrin, dichloorvos, hexabroom-cyclododecaan, heptachloor en heptachloor-epoxide en terbutryn, vermeld in artikel 3 van bijlage 2.3.1. bij titel II van VLAREM;

b) de goede ecologische toestand ten aanzien van de nieuwe stoffen die ingevoegd zullen worden ter uitvoering van artikel 2.3.1.3 van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne.”

Art. 56. In artikel 66, §1, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 16 juli 2010, wordt tussen de woorden “voor het eerst vastgesteld” en de woorden “De maatregelenprogramma's worden vervolgens” de zin “De Vlaamse Regering stelt ten aanzien van de stoffen dicofol, perfluorooctaansulfonzuur en zijn derivaten, quinoxynen, dioxinen en dioxineachtige verbindingen, acenifon, bifonox, cybutryne, cypermethrin, dichloorvos, hexabroom-cyclododecaan, heptachloor en heptachloor-epoxide en terbutryn, vermeld in artikel 3 van bijlage 2.3.1. bij titel II van VLAREM, een voorlopig maatregelenprogramma vast tegen 22 december 2018.” Ingevoegd.

Art. 57. Aan artikel 67 van hetzelfde decreet wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"De Vlaamse Regering stelt ten aanzien van de stoffen dicofol, perfluorooctaansulfonzuur en zijn derivaten, quinoxifen, dioxinen en dioxineachtige verbindingen, aclonifen, bifenox, cybutryne, cypermethrin, dichloorvos, hexabroom-cyclododecaan, heptachloor en heptachloor-epoxide en terbutryn, vermeld in artikel 3 van bijlage 2.3.1. bij titel II van VLAREM, een aanvullend monitoringprogramma op tegen 22 december 2018."

Art. 58. In bijlage I bij hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 19 juli 2013, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° aan punt 1, 1.2., 5°, wordt de zinsnede toegevoegd:

"met bijzondere aandacht voor de stoffen antraceen, gebromeerde difenylethers, cadmium en cadmiumverbindingen, C1013-chlooralkanen, di(2ethylhexyl)ftalaat, fluorantheen, hexachloorbenzeen, hexachloorbutadieen, hexachloorcyclohexaan, lood en loodverbindingen, kwik en kwikverbindingen, pentachloorbenzeen, polycyclische aromatische koolwaterstoffen, tributyltinverbindingen, vermeld in artikel 3 van bijlage 2.3.1. bij titel II van VLAREM en de stoffen dicofol, perfluorooctaansulfonzuur en zijn derivaten, quinoxifen, dioxinen en dioxineachtige verbindingen, hexabroomcyclododecaan en heptachloor en heptachloorepoxide, vermeld in artikel 3 van bijlage 2.3.1. bij titel II van VLAREM, op basis van de programma's voor de monitoring van de watertoestand;"

2° aan punt 3 worden een punt 3.2. en een punt 3.3. toegevoegd, die luiden als volgt:

"3.2. aanvullende kaarten waarop de informatie over de chemische toestand van het oppervlaktewater van een of meer van de volgende stoffen afzonderlijk van informatie van de stoffen vermeld in artikel 3 of vermeld in artikel 3 van bijlage 2.3.1. bij titel II van VLAREM, wordt weergegeven:

a) de stoffen gebromeerde difenylethers, kwik en kwikverbindingen, polycyclische aromatische koolwaterstoffen, tributyltinverbindingen, perfluorooctaansulfonzuur en zijn derivaten, dioxinen en dioxineachtige verbindingen, hexabroomcyclododecaan en heptachloor en heptachloorepoxide die zich gedragen als alomtegenwoordige PBT's);

b) de stoffen dicofol, perfluorooctaansulfonzuur en zijn derivaten, quinoxifen, dioxinen en dioxineachtige verbindingen, aclonifen, bifenox, cybutryne, cypermethrin, dichloorvos, hexabroom-cyclododecaan, heptachloor en heptachloor-epoxide en terbutryn, (waarvoor vanaf 22 december 2018 nieuwe normen van kracht zijn);

c) de stoffen antraceen, gebromeerde difenylethers, fluorantheen, lood en loodverbindingen, naftaleen, nikkel en nikkelverbindingen en de polycyclische aromatische koolwaterstoffen, (waarvoor vanaf 22 december 2015 herziene, strengere MKN zijn vastgesteld);

3.3. de rechtvaardiging voor de toegepaste meetfrequentie, vermeld in artikel 1quinquies, §2, van het besluit van de Vlaamse Regering van 26 april 2013 tot vaststelling van het geactualiseerde monitoringprogramma van de watertoestand ter uitvoering van artikel 67 en 69 van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid, als de monitoringsintervallen meer dan een jaar bedragen.";

3° aan punt 4, 4.1. wordt de volgende zin toegevoegd:

"Voor de prioritaire stoffen waarvoor een milieukwaliteitsnorm voor een andere matrix dan biota toegepast wordt, of wanneer relevant, voor een andere biotataxon als vermeld in artikel 4 van bijlage 2.3.1. bij titel II van VLAREM:

1° de redenen en de basis voor het gebruik van die mogelijkheid;

2° waar relevant, de vastgestelde alternatieve milieukwaliteitsnormen, het bewijs dat die milieukwaliteitsnormen een even hoog beschermingsniveau bieden als de milieukwaliteitsnormen, vermeld in artikel 3 van bijlage 2.3.1 bij titel II van VLAREM, met inbegrip van de gegevens en de methode waarmee de milieukwaliteitsnormen zijn afgeleid en de categorieën van oppervlaktewateren waarvoor die milieukwaliteitsnormen zouden gelden;

3° ter vergelijking met de informatie, vermeld in punt 4°, de bepalingsgrenzen van de analysemethoden voor de matrices, vermeld in artikel 3 van bijlage 2.3.1. bij titel II van VLAREM, met inbegrip van informatie over de prestaties van die methoden ten aanzien van de minimale prestatiekenmerken, vermeld in artikel 1quater van het besluit van de Vlaamse Regering van 26 april 2013 tot vaststelling van het geactualiseerde monitoringprogramma van

de watertoestand ter uitvoering van artikel 67 en 69 van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid;

4° een tabel waarin de bepalingsgrenzen en informatie over de prestaties van de toegepaste analysemethode worden weergegeven ten aanzien van de minimale prestatiekenmerken, vermeld in artikel 1quater van het besluit van de Vlaamse Regering van 26 april 2013 tot vaststelling van het geactualiseerde monitoringprogramma van de watertoestand ter uitvoering van artikel 67 en 69 van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid.”.

Hoofdstuk 17. Decreet betreffende de openbaarheid van bestuur

Art. 59. In artikel 15 van het decreet van 26 maart 2004 betreffende de openbaarheid van bestuur wordt paragraaf 3 vervangen door wat volgt:

“§3. Voor informatie als vermeld in het samenwerkingsakkoord van XXXXXXXX tussen de federale Staat, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen betrokken zijn, zijn de bepalingen van paragraaf 1 en 2 van toepassing.”.

Hoofdstuk 18. Decreet betreffende de bodemsanering en de bodembescherming

Art. 60. In artikel 5, §3, eerste lid, van het Bodemdecreet van 27 oktober 2006 wordt tussen de woorden “een overzicht van de” en het woord “informatie” de woorden “meest actuele” ingevoegd.

Art. 61. In artikel 43 van hetzelfde decreet wordt de zinsnede “tot en met 41” vervangen door de zinsnede “en 40”.

Art. 62. In artikel 130, §2, van hetzelfde decreet wordt het woord “beheersplannen” vervangen door het woord “stroomgebiedbeheersplannen”.

Art. 63. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 28 maart 2014, wordt een artikel 160bis ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 160bis. In afwijking van artikel 160 kan de OVAM beslissen af te zien van verhaal als de verhaalkosten groter zijn dan het terug te vorderen bedrag.”.

Art. 64. In artikel 162 van hetzelfde decreet gewijzigd bij de decreten van 21 december 2007, 20 april 2012 en 28 maart 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 2 wordt de zinsnede “en opvolgingsrapporten als vermeld in artikel 88” opgeheven;

2° in paragraaf 9, 2°, wordt de zinsnede “en het opvolgingsrapport als vermeld in artikel 88” opgeheven.

Hoofdstuk 19. Decreet houdende inrichting van een gemeenschappelijke identificatie van landbouwers, exploitaties en landbouwgrond in het kader van het meststoffenbeleid en van het landbouwbeleid

Art. 65. In artikel 2 van het decreet van 22 december 2006 houdende inrichting van een gemeenschappelijke identificatie van landbouwers, exploitaties en landbouwgrond in het kader van het meststoffenbeleid en van het landbouwbeleid, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° punt 1° wordt vervangen door wat volgt:

“1° verordening (EU) nr. 1307/2013: verordening (EU) nr. 1307/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 tot vaststelling van voorschriften voor rechtstreekse betalingen aan landbouwers in het kader van de steunregelingen van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 637/2008 van de Raad en Verordening (EG) nr. 73/2009 van de Raad;”;

2° punt 2° en punt 3° worden opgeheven;

3° punt 4° wordt vervangen door wat volgt:

"4° verordening (EU) nr. 1305/2013: verordening (EU) nr. 1305/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 inzake steun voor plattelandsontwikkeling uit het Europees Landbouwfonds voor plattelandsontwikkeling (ELFPO) en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1698/2005 van de Raad;"

4° punt 5° wordt vervangen door wat volgt:

"verordening (EU) nr. 1306/2013: verordening (EU) Nr. 1306/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 inzake de financiering, het beheer en de monitoring van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot intrekking van Verordeningen (EEG) nr. 352/78, (EG) nr. 165/94, (EG) nr. 2799/98, (EG) nr. 814/2000, (EG) nr. 1290/2005 en (EG) nr. 485/2008 van de Raad;"

5° punt 6° wordt opgeheven;

6° in punt 7° wordt de zinsnede "artikel 2, a), van de Verordening (EG) nr. 1782/2003" vervangen door de zinsnede "artikel 4, lid 1, a), van verordening (EU) nr. 1307/2013";

7° in punt 10° wordt de zinsnede "artikel 2, c), van de Verordening (EG) nr. 1782/2003" vervangen door de zinsnede "artikel 4, lid 1, c), van verordening (EU) nr. 1307/2013", en wordt de zinsnede "Meststoffendecreet" vervangen door het woord "Mestdecreet van 22 december 2006";

8° punt 12° wordt vervangen door wat volgt:

"12° landbouwgrond: grond behorend tot landbouwareaal als vermeld in artikel 4, lid 1, e), van verordening (EU) nr. 1307/2013;"

9° in punt 13° wordt de zinsnede "artikel 2, b), van de Verordening (EG) nr. 1782/2003" vervangen door de zinsnede "artikel 4, lid 1, b), van de verordening (EU) nr. 1308/2013";

10° in punt 14° wordt de zinsnede "titel II, hoofdstuk 4 van de Verordening (EG) nr. 1782/2003" vervangen door de zinsnede "in titel V, hoofdstuk II, van verordening (EU) nr. 1306/2013";

11° in punt 16° wordt de zinsnede "artikel 31, derde lid, van het koninklijk besluit van 8 augustus 1997 betreffende de identificatie, de registratie en de toepassingsmodaliteiten voor de epidemiologische bewaking van runderen" vervangen door de zinsnede "de registratie- en identificatieverplichting, vermeld in hoofdstuk VI, VII en VIII, van het koninklijk besluit van 23 maart 2011 tot vaststelling van een identificatie- en registratieregeling voor runderen,".

Art. 66. In artikel 3 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 wordt het woord "Zeevisserij" vervangen door het woord "Visserij";

2° in paragraaf 2 wordt de zinsnede "van het Meststoffendecreet, van de Verordening (EG) nr. 1782/2003, van artikel 36, punten a), ii), a), iii), a), iv) en b), i), van de Verordening (EG) nr. 1698/2005 en artikelen 13, 23 en 31 van de Verordening (EG) nr. 1257/1999" vervangen door de zinsnede "van het Mestdecreet van 22 december 2006, van verordening (EU) nr. 1307/2013 en van artikel 21, lid 1, a), artikel 28, 30 en 31 van de verordening (EU) nr. 1305/2013,".

Art. 67. In artikel 4 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, eerste lid, wordt de zinsnede "Meststoffendecreet, of eenieder die steun wenst te verkrijgen ter uitvoering van Verordening (EG) nr. 1782/2003 of ter uitvoering van de oppervlaktegebonden maatregelen uit artikel 36, punten a), ii), a), iii), a), iv) en b), i), van de Verordening (EG) nr. 1698/2005 of oppervlakte-gebonden maatregelen uit artikel 13, 23 en 31 van de Verordening (EG) nr. 1257/1999," vervangen door de zinsnede "Mestdecreet van 22 december 2006, of eenieder die steun wenst te verkrijgen ter uitvoering van verordening (EU) nr. 1307/2013 of ter uitvoering van de oppervlaktegebonden maatregelen vermeld in artikel 21, lid 1, a), artikel 28, 30 en 31 van de verordening (EU) nr. 1305/2013,";

2° in paragraaf 2 wordt de zinsnede "artikel 29 van Verordening (EG) nr. 1782/2003," vervangen door de zinsnede "artikel 60 van verordening (EU) nr. 1306/2013".

Art. 68. In artikel 5, §2, eerste lid, van hetzelfde decreet, worden de woorden "Het ALV" vervangen door de woorden "Het Departement Landbouw en Visserij van het Vlaams Ministerie van Landbouw en Visserij".

Art. 69. In artikel 6 van hetzelfde decreet, worden de woorden "Het ALV" vervangen door de woorden "Het Departement Landbouw en Visserij van het Vlaams Ministerie van Landbouw en Visserij".

Hoofdstuk 20. Mestdecreet

Art. 70. In artikel 41bis, §3, derde lid, 2° van het Mestdecreet van 22 december 2006, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2008, worden de woorden "Agentschap voor Landbouw en Visserij" vervangen door de woorden "Departement Landbouw en Visserij van het Vlaams Ministerie van Landbouw en Visserij".

Hoofdstuk 21. Decreet houdende de organisatie van co-existentie van genetisch gemodificeerde gewassen met conventionele gewassen en biologische gewassen

Art. 71. In artikel 3 van het decreet van 3 april 2009 houdende de organisatie van co-existentie van genetisch gemodificeerde gewassen met conventionele gewassen en biologische gewassen wordt punt 8° vervangen door wat volgt:

"8° Fonds: het Vlaams Landbouwfonds, opgericht bij artikel 3, §1, van het decreet van 19 mei 2006 betreffende de oprichting en de werking van het Fonds voor Landbouw en Visserij;"

Art. 72. In artikel 9, §2, tweede lid, van hetzelfde decreet, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° punt 1° wordt vervangen door wat volgt:

"1° een vertegenwoordiger van het Departement Landbouw en Visserij van het Vlaams Ministerie van Landbouw en Visserij, die optreedt als voorzitter;"

2° punt 3° wordt vervangen door wat volgt:

"3° twee vertegenwoordigers, aangeduid door het Departement Landbouw en Visserij van het Vlaams Ministerie van Landbouw en Visserij, waarvan ten minste één vertegenwoordiger met kennis of expertise in het beleid voor en het toezicht op de biologische landbouw en biologische productie;"

Hoofdstuk 22. Energiedecreet

Art. 73. In artikel 11.1.8, § 1, tweede lid, van het Energiedecreet van 8 mei 2009, ingevoegd door het decreet van 14 maart 2014, worden de woorden "stedenbouwkundige vergunning" vervangen door de woorden "stedenbouwkundige vergunning of omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen".

Art. 74. In artikel 11.1.11, tweede lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd door het decreet van 14 maart 2014, worden de woorden "stedenbouwkundige vergunning" telkens vervangen door de woorden "stedenbouwkundige vergunning of omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen".

Hoofdstuk 23. Decreet betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen

Art. 75. In artikel 14 van het decreet van 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden "de invoer en uitvoer" vervangen door de woorden "de invoer, uitvoer en doorvoer";

2° in het tweede lid worden de woorden "met betrekking tot de invoer en uitvoer" vervangen door de woorden "met betrekking tot de invoer, uitvoer en doorvoer";

3° in het tweede lid, 1° worden de woorden "elke invoer of uitvoer" vervangen door de woorden "elke invoer, uitvoer of doorvoer";

4° in het tweede lid, 2° worden de woorden "bij invoer of uitvoer" vervangen door de woorden "bij invoer, uitvoer of doorvoer";

5° in het vierde lid wordt tussen de woorden "de OVAM" en de woorden "binnenkomende overbrengingen" de woorden "in het geval van invoer" ingevoegd.

Hoofdstuk 24. Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

Art. 76. In artikel 2.2.7, §4, eerste lid, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, gewijzigd bij decreten van 18 november 2011 en 4 april 2014, worden de woorden "termijn van het openbaar onderzoek aan de Vlaamse Regering bezorgd per beveiligde zending" vervangen door de woorden "termijn van het openbaar onderzoek schriftelijk of digitaal aan de Vlaamse Regering bezorgd".

Art. 77. In artikel 2.2.10, §4, eerste lid, van dezelfde codex, gewijzigd bij decreet van 4 april 2014, worden de woorden "termijn van het openbaar onderzoek aan de provinciale commissie voor ruimtelijke ordening bezorgd per beveiligde zending" vervangen door de woorden "termijn van het openbaar onderzoek schriftelijk of digitaal aan de provinciale commissie voor ruimtelijke ordening bezorgd".

Art. 78. In artikel 2.2.14, §4, eerste lid, van dezelfde codex, gewijzigd bij decreet van 4 april 2014, worden de woorden "van het openbaar onderzoek aan de gemeentelijke commissie voor ruimtelijke ordening bezorgd per beveiligde zending" vervangen door de woorden "van de termijn van het openbaar onderzoek schriftelijk of digitaal aan de gemeentelijke commissie voor ruimtelijke ordening bezorgd".

Art. 79. In artikel 2.6.14, §1, het eerste lid, 2°, a), van dezelfde codex, worden de woorden "stedenbouwkundige vergunning voor handelingen" vervangen door de woorden "omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen".

Art. 80. Aan artikel 4.1.1, 18°, d) van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, gewijzigd bij decreet van 4 april 2014, wordt een punt 3) toegevoegd, dat luidt als volgt:

"3) hetzij de zorgverlener indien de personen, vermeld in punt 1 of 2, gehuisvest blijven in de hoofdwooneenheid. "

Art. 81. In artikel 4.3.5, §3, eerste lid, van dezelfde codex, gewijzigd bij decreet van 16 juli 2010, wordt het woord "bouwheer" vervangen door het woord "opdrachtgever".

Art. 82. In artikel 4.4.16, tweede lid, van dezelfde codex wordt het woord "bouwheer" vervangen door het woord "opdrachtgever".

Art. 83. In artikel 4.4.17, §1, tweede lid, van dezelfde codex wordt het woord "bouwheer" vervangen door het woord "opdrachtgever".

Art. 84. In artikel 4.4.18, §1, tweede lid, van dezelfde codex wordt het woord "bouwheer" vervangen door het woord "opdrachtgever".

Art. 85. In artikel 4.4.19, §1, tweede lid, van dezelfde codex, gewijzigd bij decreet van 16 juli 2010, wordt het woord "bouwheer" vervangen door het woord "opdrachtgever".

Art. 86. In artikel 4.4.25, §4, eerste lid, van dezelfde codex, worden de woorden "bezwaren en technische opmerkingen per beveiligde zending" vervangen door de woorden "schriftelijke of digitale bezwaren en technische opmerkingen".

Art. 87. In artikel 4.6.4, §1, tweede lid, 2°, van dezelfde codex, wordt het woord “verkoop” vervangen door de zinsnede “verkoop, de verhuring voor meer dan negen jaar, of de vestiging van erfpacht of opstalrecht”.

Art. 88. In artikel 4.6.6, §5, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, wordt het woord “gewestelijke” opgeheven.

Art. 89. Aan artikel 4.7.1, §2, eerste lid, van dezelfde codex, gewijzigd bij decreet van 4 april 2014, wordt een punt 3° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“3° aanvragen tot herziening of opheffing van een verkavelingsvergunning, vermeld in artikel 4.6.6.”.

Art. 90. In artikel 5.1.2, § 1, tweede lid van dezelfde codex wordt punt 9° en 10° vervangen door wat volgt:

“ 9° de vermelding van elke aanmaning, elk proces-verbaal en verslag van vaststelling dat opgemaakt wordt met betrekking tot misdrijven en inbreuken inzake ruimtelijke ordening alsook iedere navolgend proces-verbaal waarin het vrijwillig herstel of de regularisatie wordt vastgesteld, het verdere gevolg dat aan de processen-verbaal en verslagen van vaststelling gegeven wordt, iedere gerechtelijke uitspraak en bestuurlijke besluit alsook iedere minnelijke schikking ter zake en de uitvoering van de herstelmaatregelen alsook elk herstelattest;

10° de vermelding van elk rechtsmiddel dat tegen de gerechtelijke uitspraken en bestuurlijke besluiten, vermeld in punt 9°, aangewend wordt, de daaropvolgende uitspraken en besluiten en het gevolg dat eraan gegeven wordt;”.

Art. 91. In artikel 5.6.6, §1, tweede lid, van dezelfde codex, gewijzigd bij de decreten van 16 juli 2010 en 23 december 2011, wordt het woord “bouwheer” vervangen door het woord “opdrachtgever”.

Hoofdstuk 25. Decreet betreffende de landinrichting

Art. 92. In artikel 2.2.2 van het decreet van 28 maart 2014 betreffende de landinrichting wordt in paragraaf 1, vierde lid de volgende zin toegevoegd: “de voorzitter vermeld in het eerste lid, 1° is een personeelslid of, mits bijzondere motivering, een gewezen personeelslid bij de Vlaamse administratie.”;

Hoofdstuk 26. Decreet betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning

Art. 93. In artikel 83 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning wordt in het eerste lid van paragraaf 1 van het toegevoegde artikel 6.4.4 de zinsnede “, of daarvan het gevolg is” opgeheven.

Art. 94. In artikel 145 van hetzelfde decreet, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het eerste lid wordt vervangen door wat volgt:

“Dit decreet treedt in werking op een door de Vlaamse Regering vast te stellen datum. Deze datum valt minstens een jaar na de datum van goedkeuring van het besluit van de Vlaamse Regering waarmee de datum van inwerkingtreding van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning wordt vastgelegd.”;

2° in het tweede lid wordt tussen de zinsnede “artikel 17, 18, 19, 113” en het woord “en” de zinsnede “,117” ingevoegd.

Hoofdstuk 27. Decreet betreffende complexe projecten

Art. 95. In artikel 35, tweede lid, van het decreet van 25 april 2014 betreffende complexe projecten worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° punt 1° tot en met 3° worden opgeheven;

2° er wordt een punt 7° toegevoegd, dat luidt als volgt:

"7° als archeologische site, als monument, als cultuurhistorisch landschap of als beschermd stads- of dorpsgezicht met toepassing van de wet van 7 augustus 1931 op het behoud van monumenten en landschappen, het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten, het decreet van 30 juni 1993 houdende bescherming van het archeologisch patrimonium, het decreet van 16 april 1996 betreffende de landschapszorg en het Onroerendergoeddecreet van 12 juli 2013."

Art. 96. In artikel 40, eerste lid, van hetzelfde decreet wordt punt 4° vervangen door wat volgt:

"4° de vergunningen, de machtigingen en toelatingen, vermeld in de wet van 7 augustus 1931 op het behoud van monumenten en landschappen, het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten, het decreet van 30 juni 1993 houdende bescherming van het archeologisch patrimonium, het decreet van 16 april 1996 betreffende de landschapszorg en het Onroerendergoeddecreet van 12 juli 2013;"

Art. 97. In artikel 41, eerste lid, van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° punt 1° tot en met punt 5° wordt opgeheven;

2° er wordt een punt 10° toegevoegd, dat luidt als volgt:

"10° de beslissing tot de gehele of gedeeltelijke wijziging of opheffing van erkennings-, rangschikkings- en beschermingsbesluiten genomen bij toepassing van de wet van 7 augustus 1931 op het behoud van monumenten en landschappen, het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten, het decreet van 30 juni 1993 houdende bescherming van het archeologisch patrimonium, het decreet van 16 april 1996 betreffende de landschapszorg en het Onroerendergoeddecreet van 12 juli 2013."

Art. 98. In hoofdstuk 8 van hetzelfde decreet worden de afdelingen 1 tot en met 3, die bestaan uit artikel 47 tot en met 53 opgeheven.

Hoofdstuk 28. Decreet betreffende de omgevingsvergunning

Art. 99. In artikel 9 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, eerste lid, worden de woorden "eigen personeel, op personeel van een intergemeentelijk samenwerkingsverband of op personeel van een intercommunale" vervangen door de woorden "eigen personeel of op personeel van een intergemeentelijk samenwerkingsverband";

2° in paragraaf 3 worden de woorden "de gemeente, het intergemeentelijk samenwerkingsverband of de intercommunale" vervangen door de woorden "de gemeente of het intergemeentelijk samenwerkingsverband" en wordt tussen de woorden "de gemeentesecretaris" en de woorden "de taken van de" de woorden "voor een periode van maximum 12 maanden" ingevoegd.

Art. 100. In artikel 15 van hetzelfde decreet, waarvan de bestaande tekst de vorm aanneemt van een paragraaf 1, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste, derde en vierde lid wordt de zinsnede "en veranderingen aan" opgeheven;

2° een paragraaf 2 tot en met 6 worden toegevoegd, die luiden als volgt:

"§2. Van een vergunningsaanvraag voor de verandering van een project wordt kennisgenomen en er wordt een beslissing over genomen door de overheid die overeenkomstig paragraaf 1 bevoegd is voor het project na verandering.

In afwijking van het eerste lid wordt van de vergunningsaanvraag die uitsluitend het slopen van een project of het herstel van de terreinen in hun oorspronkelijke staat en de daarvoor noodzakelijke exploitatie van een ingedeelde inrichting of activiteit als voorwerp heeft, kennisgenomen en er wordt een beslissing over genomen door de overheid die overeenkomstig paragraaf 1 en 3, eerste lid, bevoegd is voor het project.

§3. Voor de toepassing van paragrafen 1 en 2, eerste lid, wordt de door de vergunningsaanvraag beoogde verandering van een project die betrekking heeft op:

1° een ingedeelde inrichting of activiteit waarvan de exploitatie geen samenhangend technisch geheel vormt met deze van een andere ingedeelde inrichting of activiteit van het project, of;
2° een deel van het project dat bouwtechnisch of functioneel kan worden afgesplitst en voor zover hierdoor geen afbreuk wordt gedaan aan artikel 5.1.1, 8°, van het DABM, als een op zichzelfstaand project aanzien.

Als het project na verandering betrekking heeft op een bedrijfswoning wordt deze niet als een op zichzelfstaand project aanzien.

§4. De verandering van meerdere op zichzelf staande projecten, vermeld in paragraaf 3 en artikel 79, vierde lid, kan als een gezamenlijk project worden aangevraagd.

Van de vergunningsaanvraag, vermeld in het eerste lid, wordt kennisgenomen en er wordt een beslissing over genomen door de overheid die overeenkomstig paragraaf 1 bevoegd is voor de totaliteit van het project.

§5. Voor de kennisneming van en de beslissing over een vergunningsaanvraag voor een project of voor de verandering van een project, waarvoor overeenkomstig de paragrafen 1, 2 of 4 het college van burgemeester en schepenen bevoegd is, is evenwel de deputatie bevoegd als het project of het project na verandering gelegen is op het grondgebied van twee of meer gemeenten.

§6. Voor de kennisneming van en de beslissing over een vergunningsaanvraag voor een project of voor de verandering van een project, waarvoor overeenkomstig paragrafen 1, 2, 4 of 5 het college van burgemeester en schepenen dan wel de deputatie bevoegd is, is evenwel de Vlaamse Regering bevoegd als het project of het project na verandering gelegen is op het grondgebied van twee of meer provincies."

Art. 101. In artikel 21 van hetzelfde decreet wordt het derde lid vervangen door het volgende lid:

"Als het resultaat van het onderzoek, vermeld in artikel 20, niet binnen de termijn, vermeld in het eerste lid, aan de indiener van de vergunningsaanvraag is verzonden, doet de bevoegde vergunningverlenende overheid uitdrukkelijk uitspraak bij haar beslissing over de vergunningsaanvraag of er een milieueffectrapport moet worden opgesteld. Als zij beslist dat er een milieueffectrapport moet worden opgesteld verklaart zij de vergunningsaanvraag onvolledig en zonder voorwerp en wordt de procedure stopgezet. Tegen deze beslissing kan geen administratief beroep als vermeld in Hoofdstuk 3 worden ingesteld."

Art. 102. In artikel 23, derde lid, van hetzelfde decreet worden de woorden "een milieueffectrapport of een omgevingsveiligheidsrapport" vervangen door de woorden "een nog niet goedgekeurd milieueffectrapport of een nog niet goedgekeurd, nog actueel omgevingsveiligheidsrapport".

Art. 103. In artikel 28, eerste lid, van hetzelfde decreet worden de woorden "het milieueffectrapport en het omgevingsveiligheidsrapport" vervangen door de woorden "het nog niet goedgekeurd milieueffectrapport en het nog niet goedgekeurd omgevingsveiligheidsrapport".

Art. 104. In artikel 33, derde lid, van hetzelfde decreet, wordt de eerste zin vervangen door de zin "Als een omgevingsvergunning betrekking heeft op de verandering van de exploitatie van een ingedeelde inrichting of activiteit van een project, geeft de beslissing de geactualiseerde vergunningssituatie op het vlak van de exploitatie van de ingedeelde inrichtingen of activiteiten weer."

Art. 105. In artikel 40, derde lid, van hetzelfde decreet, wordt het derde lid vervangen wat volgt:

"Als het resultaat van het onderzoek, vermeld in artikel 39, niet binnen de termijn, vermeld in het eerste lid, aan de indiener van de vergunningsaanvraag is verzonden, doet de bevoegde vergunningverlenende overheid uitdrukkelijk uitspraak bij haar beslissing over de vergunningsaanvraag of er een milieueffectrapport moet worden opgesteld. Als zij beslist dat er een milieueffectrapport moet worden opgesteld verklaart zij de vergunningsaanvraag onvolledig en zonder voorwerp en wordt de procedure stopgezet. Tegen deze beslissing kan geen administratief beroep als vermeld in Hoofdstuk 3 worden ingesteld."

Art. 106. In artikel 47, derde lid, van hetzelfde decreet, wordt de eerste zin vervangen door de zin "Als een omgevingsvergunning betrekking heeft op de verandering van de exploitatie van een ingedeelde inrichting of activiteit van een project, geeft de beslissing de geactualiseerde vergunningssituatie op het vlak van de exploitatie van de ingedeelde inrichtingen of activiteiten weer."

Art. 107. In artikel 66 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 2 wordt vervangen door wat volgt:

"§ 2. Met behoud van de toepassing van paragraaf 2/1 wordt de beslissingstermijn van rechtswege eenmalig met zestig dagen verlengd in de volgende gevallen:

1° als met toepassing van artikel 64, derde lid, een openbaar onderzoek georganiseerd wordt;

2° als toepassing wordt gemaakt van de administratieve lus, vermeld in artikel 13;

3° als de vergunningsaanvraag wegenwerken omvat waarover de gemeenteraad beslissingsbevoegdheid heeft en de gemeenteraad in de loop van de beroepsprocedure samengeroepen wordt met toepassing van artikel 65.

De mededeling van de termijnverlenging wordt aan de aanvrager en de beroepsindiener verzonden vóór de einddatum van de beslissingstermijn."

2° een paragraaf 2/1 wordt ingevoegd, die luidt als volgt:

"§2/1. Met behoud van de toepassing van paragraaf 2 wordt de beslissingstermijn op verzoek van de vergunningsaanvrager of de exploitant eenmalig met zestig dagen verlengd.

De mededeling van de termijnverlenging wordt aan de aanvrager en de beroepsindiener verzonden vóór de einddatum van de beslissingstermijn."

Art. 108. In artikel 79 van hetzelfde decreet worden het eerste en tweede lid vervangen door wat volgt:

"Een omgevingsvergunning die geen betrekking heeft op een vergunningsplichtige exploitatie van een ingedeelde inrichting of activiteit kan zonder plichtplegingen worden overgedragen.

Als de omgevingsvergunning betrekking heeft op een vergunningsplichtige exploitatie van een ingedeelde inrichting of activiteit moet de overdracht vooraf worden gemeld aan de overheid die bevoegd is voor het project overeenkomstig artikel 15. De Vlaamse Regering bepaalt de inhoud van het formulier voor overdracht, de termijn waarbinnen en de wijze waarop de overdracht moet worden gemeld.

Het vergunningsbesluit wordt als gevolg van de melding, vermeld in het tweede lid, door de bevoegde overheid aangepast of opgesplitst in verschillende vergunningsbesluiten overeenkomstig de regels die de Vlaamse Regering bepaalt.

Voor zover dit geen afbreuk doet aan artikel 5.1.1, 8°, van het DABM wordt het als gevolg van de overdracht afgesplitste deel van het project voor de toepassing van artikel 15 als een opzichzelfstaand project aanzien.”.

Art. 109. Aan artikel 82, eerste lid, van hetzelfde decreet, wordt een punt f) toegevoegd, dat luidt als volgt:

“f) de leidend ambtenaar van de afdeling Milieu, bevoegd voor de omgevingsvergunning.”

Art. 110. In artikel 83, derde lid, van hetzelfde decreet worden tussen de woorden “is verleend” en de woorden “en vervolgens” de woorden “ of in het geval van omzetting van een milieuvergunning naar een vergunning van onbepaalde duur op de dag van de aktename, vermeld in artikel 390, §2,” ingevoegd.

Art. 111. In artikel 90 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 1, eerste lid, wordt vervangen door wat volgt:

“§1. Tegen de uitdrukkelijke of stilzwijgende beslissing over een verzoek of ambtshalve initiatief tot bijstelling van de omgevingsvergunning kan beroep worden ingesteld bij:

1° de deputatie als het college van burgemeester en schepenen in eerste administratieve aanleg de bevoegde overheid was;

2° de Vlaamse Regering als de deputatie in eerste administratieve aanleg de bevoegde overheid was.”;

3° in paragraaf 2, tweede lid, worden de woorden “artikel 66” vervangen door de woorden “artikel 66, §2, 2°”.

Art. 112. Aan artikel 93 van hetzelfde decreet worden een derde en een vierde lid toegevoegd, die luiden als volgt:

“De Vlaamse Regering neemt een beslissing over het ingestelde beroep binnen een termijn van honderdtwintig dagen vanaf de dag na de datum dat de vergunninghouder of de exploitant op de hoogte wordt gebracht dat zijn beroep ontvankelijk en volledig is, of bij ontstentenis van een beslissing daarover, de dertigste dag na de datum waarop het beroep werd ingediend.

Als geen beslissing is genomen binnen de in het derde lid vastgestelde termijn wordt het beroep geacht te zijn ingewilligd en vervalt de bestreden beslissing.”.

Art. 113. Aan artikel 101 van hetzelfde decreet wordt het zinsdeel “behoudens indien de vergunde handelingen in strijd zijn met een vóór de definitieve uitspraak van de Raad van kracht geworden ruimtelijk uitvoeringsplan. In dat laatste geval blijft het eventuele recht op planschade desalniettemin behouden.” toegevoegd.

Art. 114. In artikel 103 van hetzelfde decreet wordt het zinsdeel “overeenkomstig artikel 105” vervangen door het zinsdeel “overeenkomstig hoofdstuk 9, behoudens als de verkaveling in strijd is met een vóór de datum van de definitieve uitspraak van de Raad van kracht geworden ruimtelijk uitvoeringsplan. In dat laatste geval blijft het eventuele recht op planschade desalniettemin behouden.”.

Art. 115. In artikel 105, §3, van hetzelfde decreet worden de woorden “van zestig dagen” vervangen door de woorden “van vijfenveertig dagen”.

Art. 116. In artikel 107, van hetzelfde decreet, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het tweede lid wordt vervangen door wat volgt:

“Als bepaalde aspecten van een vergunningsplichtig project vermeld in de vergunningsaanvraag onderworpen zijn aan de meldingsplicht omvat de vergunningsaanvraag de melding. Als bepaalde aspecten van een meldingsplichtig project vermeld in de melding onderworpen zijn aan de vergunningsplicht is de melding onontvankelijk en moet een vergunningsaanvraag worden ingediend. In afwijking van het eerste lid is de overheid die overeenkomstig artikel 15 bevoegd is voor de kennisneming van en de beslissing over de vergunningsaanvraag eveneens bevoegd voor de aktename van alle meldingen als het project krachtens de decreten vermeld in artikel 5 zowel aan de meldings- als aan de vergunningsplicht is onderworpen.”;

2° tussen het tweede en het derde lid worden drie leden ingevoegd, die luiden als volgt:
"Voor de toepassing van het eerste en het tweede lid, wordt de door de melding beoogde verandering van een project die betrekking heeft op:

- 1° een ingedeelde inrichting of activiteit waarvan de exploitatie geen samenhangend technisch geheel vormt met deze van een andere ingedeelde inrichting of activiteit van het project, of;
- 2° een deel van het project dat bouwtechnisch of functioneel kan worden afgesplitst en voor zover hierdoor geen afbreuk wordt gedaan aan artikel 5.1.1, 8°, van het DABM, als een opzichzelfstaand project aanzien.

Als het project na de gemelde verandering betrekking heeft op een bedrijfswoning wordt deze niet als een opzichzelfstaand project aanzien.

Artikel 15, §4 tot en met §6, is van overeenkomstige toepassing op de melding.”;

3° aan het bestaande derde lid, dat het zesde lid wordt, wordt na de zin "Onverminderd artikel 5.2.1 van het DABM geldt de omgevingsvergunning als aktenaam voor dat deel van het project dat meldingsplichtig is als tegelijkertijd uitspraak wordt gedaan over de vergunningsaanvraag en de melding." de volgende zin toegevoegd "In het geval de vergunning wordt geweigerd, wordt aan de melding geen verder gevolg gegeven."

Art. 117. Artikel 203 van hetzelfde decreet wordt opgeheven.

Art. 118. Artikel 220 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning wordt opgeheven.

Art. 119. In artikel 339 van hetzelfde decreet wordt punt 9° en 10° van artikel 5.1.2, §1, tweede lid van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening vervangen door wat volgt:

" 9° de vermelding van elke aanmaning, elk proces-verbaal en verslag van vaststelling dat opgemaakt wordt met betrekking tot misdrijven en inbreuken inzake ruimtelijke ordening alsook iedere navolgend proces-verbaal waarin het vrijwillig herstel of de regularisatie wordt vastgesteld, het verdere gevolg dat aan de processen-verbaal en verslagen van vaststelling gegeven wordt, iedere gerechtelijke uitspraak en bestuurlijke besluit alsook iedere minnelijke schikking ter zake en de uitvoering van de herstelmaatregelen alsook elk herstelattest;

10° de vermelding van elk rechtsmiddel dat tegen de gerechtelijke uitspraken en bestuurlijke besluiten, vermeld in punt 9°, aangewend wordt, de daaropvolgende uitspraken en besluiten en het gevolg dat eraan gegeven wordt;".

Art. 120. Aan artikel 387 van hetzelfde decreet wordt een vierde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Artikel 18, tweede lid, en artikel 106 zijn niet van toepassing voor aspecten van exploitatie van ingedeelde inrichtingen en activiteiten waarvoor voor de datum van inwerkingtreding van het decreet een melding voor een derde klasse inrichting is gebeurd of een milieuvergunningsaanvraag werd ingediend waarvoor nog geen definitieve beslissing werd genomen of waarvoor een milieuvergunning werd of wordt verleend."

Art. 121. In artikel 388 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° aan paragraaf 1 worden een derde en een vierde lid toegevoegd, die luiden als volgt:

"De afwijkingen op de algemene en de sectorale milieuvoorwaarden, de kennisgevingen en de toelatingen inzake het ingeperkte gebruik van genetisch gemodificeerde of pathogene organismen die nog geldig waren of nog worden verleend op grond van de bepalingen van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning blijven geldig voor de vastgestelde duur of overeenkomstig de voorwaarden die erop van toepassing zijn.

In afwijking van het derde lid wordt een afwijking op de algemene en de sectorale milieuvoorwaarden overeenkomstig de voorwaarden die de Vlaamse Regering bepaalt, geacht voor onbepaalde duur geldig te zijn als met toepassing van artikel 390 voor de ingedeelde inrichting of activiteit waarop zij betrekking heeft de milieuvergunning van bepaalde duur wordt omgezet in een vergunning van onbepaalde duur.";

2° paragraaf 3 eerste lid wordt vervangen door wat volgt:

“De milieuvergunning en de melding in toepassing van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning die toelaat een ingedeelde inrichting te exploiteren, worden voor de toepassing van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning en titel V van het DABM beschouwd als de omgevingsvergunning respectievelijk de melding, waarvan akte is genomen.”

3° aan paragraaf 3 wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Voor de toepassing van de bepalingen van titel V van het DABM wordt:

1° een afwijking als vermeld in paragraaf 1, derde lid, beschouwd als een afwijking vermeld in artikel 5.4.8 van dezelfde titel V;

2° een kennisgeving en een toelating als vermeld in paragraaf 1, derde lid, beschouwd als de kennisgeving en de toelating vermeld in artikel 5.5.2, §1, van dezelfde titel V.”;

4° een paragraaf 4 wordt toegevoegd, die luidt als volgt:

“§4. De bijzondere milieuvoorwaarden opgelegd in de milieuvergunning of in een besluit betreffende een in de derde klasse ingedeelde inrichting of activiteit blijven in de mate dat zij van toepassing waren of worden gebracht op de ingedeelde of activiteit van toepassing tot zij worden gewijzigd of opgeheven.

De krachtens artikel 20 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning door de Vlaamse Regering goedgekeurde algemene en sectorale milieuvoorwaarden blijven in de mate dat zij van toepassing waren of worden gebracht op de ingedeelde inrichting of activiteit van toepassing tot zij worden gewijzigd of opgeheven.

Artikel 5.4.5 en 5.4.6 van titel V van het DABM gelden uitsluitend voor milieuvoorwaarden die vanaf de datum van inwerkingtreding van titel V van het DABM door de Vlaamse Regering worden goedgekeurd respectievelijk door de bevoegde overheid worden opgelegd.

Artikel 5.4.7 van titel V van het DABM is niet van toepassing op algemene en sectorale milieuvoorwaarden die voor de datum van inwerkingtreding van titel V van het DABM door de Vlaamse Regering werden goedgekeurd.”.

Art. 122. In artikel 390 van hetzelfde decreet, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, 2°, worden de woorden “een adviesinstantie, aangewezen krachtens artikel 24 of artikel 42,” vervangen door de woorden “de leidend ambtenaar van een adviesinstantie, aangewezen krachtens artikel 24 of artikel 42,”;

2° een paragraaf 1/1 wordt ingevoegd, die luidt als volgt:

“§1/1. Als met toepassing van artikel 4.3.3, §2, van het DABM bij het meldingsformulier een project-m.e.r.-screeningsnota is gevoegd, onderzoekt de bevoegde overheid, vermeld in artikel 15, de door haar gemachtigde ambtenaar of in voorkomend geval de gemeentelijke omgevingsambtenaar die nota en beslist of er over het project een milieueffectrapport moet worden opgesteld.

Het resultaat van het onderzoek, vermeld in het eerste lid, wordt bij beveiligde zending aan de aanvrager meegedeeld binnen een termijn van negentig dagen vanaf de dag na de datum waarop het meldingsformulier is ingediend hetzij na de ontvangst van de ontbrekende gegevens of documenten.

De beslissing dat er voor het project een milieueffectrapport moet worden opgesteld, heeft van rechtswege de stopzetting van de omzettingsprocedure tot gevolg.

Als de bevoegde overheid, vermeld in artikel 15, de door haar gemachtigde ambtenaar of in voorkomend geval de gemeentelijke omgevingsambtenaar, beslist dat er een milieueffectrapport over het project moet worden opgesteld, kan de aanvrager een gemotiveerd verzoek tot ontheffing van de rapportageverplichting indienen bij de afdeling, bevoegd voor

milieueffectrapportage overeenkomstig de procedure, vermeld in artikel 4.3.3, §3 tot en met §9, van het DABM. De beslissing van de afdeling, bevoegd voor milieueffectrapportage, vermeld in artikel 4.3.3, §6, van hetzelfde decreet, is bindend voor de bevoegde overheid, vermeld in het eerste lid.”;

3° in paragraaf 2, eerste lid, van hetzelfde decreet, worden de zinnen “De akte vermeldt de vergunningen voor de stedenbouwkundige handelingen en de exploitatie van de ingedeelde inrichtingen of activiteiten die het project omvat. In de akte wordt opgave gedaan van de geactualiseerde vergunningssituatie.” vervangen door de zin “De akte geeft de geactualiseerde vergunningssituatie op het vlak van de exploitatie van de ingedeelde inrichtingen of activiteiten weer.”.

Art. 123. Aan artikel 393 van hetzelfde decreet wordt een vierde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Artikel 18, tweede lid, en artikel 106 zijn niet van toepassing voor aspecten van stedenbouwkundige handelingen waarvoor voor de datum van inwerkingtreding van het decreet de melding is gebeurd of een vergunningsaanvraag werd ingediend waarvoor nog geen definitieve beslissing werd genomen of waarvoor een stedenbouwkundige vergunning werd of wordt verleend.”.

Art. 124. In hoofdstuk 12 van hetzelfde decreet wordt een afdeling 4/1 ingevoegd, die luidt als volgt:

“Afdeling 4/1. Overgangsmaatregelen met betrekking tot gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaren”.

Art. 125. In hoofdstuk 12 van hetzelfde decreet wordt in afdeling 4/1, ingevoegd bij artikel 126, een artikel 394/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 394/1. Personen die op de datum van goedkeuring van het besluit van de Vlaamse Regering waarmee de datum van inwerkingtreding wordt vastgelegd aangesteld zijn als gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar en die houder zijn van een diploma dat toegang geeft tot niveau A, B of C worden geacht als gemeentelijke omgevingsambtenaar te zijn aangewezen.

Het eerste lid is eveneens van toepassing als het personen betreft die zijn aangesteld in toepassing van artikel 15 en 18 van het besluit van de Vlaamse Regering van 19 mei 2000 tot vaststelling van de voorwaarden waaraan personen moeten voldoen om als ambtenaar van ruimtelijke ordening te kunnen worden aangesteld.”.

Hoofdstuk 29. Decreet tot wijziging van de regelgeving inzake natuur en bos

Art. 126. In artikel 104 van het decreet van 9 mei 2014 tot wijziging van de regelgeving inzake natuur en bos wordt de zinsnede “artikel 386, §1” vervangen door de zinsnede “artikel 388, §1”.

Art. 127. Artikel 105 van het hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 105. In hetzelfde decreet wordt een artikel 390/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 390/1. §1. De vergunningstermijn van een milieuvergunning verleend voor de exploitatie van een inrichting met een stikstofdepositie, die overeenkomstig artikel 388, §1, verstrijkt voor 31 december 2018, wordt verlengd tot uiterlijk 31 december 2018, mits voldaan wordt aan paragraaf 2, tenzij deze laatste datum wordt vervangen door een latere datum die wordt vastgesteld door de Vlaamse Regering.

Onder inrichting met een stikstofdepositie, vermeld in het eerste lid, wordt verstaan een inrichting waarvan de stikstofdepositie volgens de depositiescan een risico inhoudt op een betekenisvolle aantasting van de natuurlijke kenmerken van een speciale beschermingszone,

vermeld in artikel 2, 43° van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu.

De Vlaamse Regering stelt een depositiescan vast die aangeeft of er een risico is op een betekenisvolle aantasting van de natuurlijke kenmerken van de speciale beschermingszones, vermeld in artikel 2, 43° van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, die opgenomen zijn in de depositiescan. De depositiescan levert een rapport af waarin de ingevoerde gegevens en de beoordeling van het hierboven vermelde risico vermeld worden.

§2. Voor de verlenging van de vergunning, vermeld in paragraaf 1, moet de vergunninghouder vóór het verstrijken van de vergunningstermijn een verzoek indienen bij de bevoegde vergunningverlenende overheid.

De bevoegde vergunningverlenende overheid neemt akte van het verzoek als aan de toepassingsvoorwaarden van paragraaf 1 en 2 is voldaan.

De aktenaamte geldt als bevestiging dat de milieuvergunning is verlengd overeenkomstig paragraaf 1.

Tegen die akte kan geen administratief beroep worden ingediend.

Het ingediende verzoek, bevat het rapport van de uitgevoerde depositiescan op datum van het indienen van het verzoek, met daarin minstens vermeld, de ingevoerde gegevens en het eindresultaat van deze depositiescan. De invoer van de gegevens is in overeenstemming met de milieuvergunning vigerend op datum van het indienen van het verzoek.

§3. Deze bepalingen laten het verval van de vergunning, vermeld in artikel 99, §2 en §3, onverkort bestaan.”

Hoofdstuk 30. Slotbepalingen

Art. 128. Artikel 7 treedt in werking op 1 januari 2015.

Art. 129. De ruilcomités die al werden opgericht en samengesteld overeenkomstig artikel 3 van de wet van 12 juli 1976 houdende bijzondere maatregelen inzake ruilverkaveling van landeigendommen uit kracht van de wet bij de uitvoering van grote infrastructuurwerken voor de inwerkingtreding van dit decreet, behouden hun samenstelling overeenkomstig de bepalingen die van toepassing waren voor de inwerkingtreding van dit decreet zolang hun samenstelling niet is aangepast aan de nieuwe bepalingen opgenomen in dit decreet.

Art. 130. Artikelen 9 en 10 treden in werking op 1 januari 2015.

Art. 131. Artikel 11 treedt in werking op 1 januari 2016.

Art. 132. Artikelen 21, 24, 25 en 26 treden in werking op een door de Vlaamse Regering vast te stellen datum.

Art. 133. Voor het kalenderjaar 2015 kunnen de exploitanten van een openbaar waterdistributienetwerk de toegepaste tarieven in afwijking van artikel 12bis, §1, vierde lid, van het decreet van 24 mei 2002 betreffende water bestemd voor menselijke aanwending op de eerste dag van de maand die volgt op de publicatie van dit decreet aanpassen aan de evolutie van het indexcijfer der consumptieprijzen, basis 1988, tussen de maand waarin de laatste toegestane tariefverhoging werd toegepast en november 2014.

Art. 134. Artikelen 76, 77 en 78 zijn van toepassing op ontwerpen van ruimtelijk uitvoeringsplan die voorlopig worden vastgesteld na de datum van inwerkingtreding van dit decreet.

Art. 135. Artikel 86 is van toepassing op aanvragen tot planologisch attest die worden ingediend na de datum van inwerkingtreding van dit decreet.

Art. 136. Artikelen 88 en 89 zijn van toepassing op aanvragen tot herziening of opheffing van verkavelingsvergunningen die worden opgestart na de datum van inwerkingtreding van dit decreet.

Art. 137. Artikelen 90 en 93 treden in werking op de datum van inwerkingtreding van het decreet van 25 april 2014 betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning.

Art. 138. Artikelen 79, 100, 101, 104, 105, 106, 108, 111, 113, 114, 115, 116, 119, 121 en 122 treden in werking op de datum van inwerkingtreding van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning.

Art. 139. De wet van 9 juli 1984 betreffende de doorvoer van afvalstoffen wordt opgeheven.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed,

Geert BOURGEOIS

Vlaams minister van Financiën, Begroting en Energie,

Annemie Turtelboom

Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en
Dierenwelzijn

Ben Weyts

De Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw,

Joke SCHAUVLIEGE

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 57.436/1/3
van 20 mei 2015

over

een voorontwerp van decreet ‘houdende diverse bepalingen
inzake omgeving, natuur en landbouw en energie’

Op 20 april 2015 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een voorontwerp van decreet ‘houdende diverse bepalingen inzake omgeving, natuur en landbouw en energie’.

Het voorontwerp (hoofdstukken 1, 2, 4, 5, 7 tot 16, 18, 20, 23 tot 30) is door de eerste kamer onderzocht op 12 mei 2015. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wilfried VAN VAERENBERGH en Wouter PAS, staatsraden, Marc RIGAUX en Michel TISON, assessoren, en Marleen VERSCHRAEGHEN, toegevoegd griffier.

Het verslag is uitgebracht door Kristine BAMS, eerste auditeur, Dries VAN EECKHOUTTE, Pierrot T’KINDT, Frédéric VANNESTE en Tim CORTHAUT, auditeurs.

Het voorontwerp (hoofdstukken 1, 3, 6, 17, 19, 21, 22 en 30) is door de derde kamer onderzocht op 11 mei 2015. De kamer was samengesteld uit Jo BAERT, kamervoorzitter, Jan SMETS en Koen MUYLLE, staatsraden, en Greet VERBERCKMOES, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Kristine BAMS, eerste auditeur, Frédéric VANNESTE en Tim CORTHAUT, auditeurs.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 20 mei 2015

*

Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

Hoofdstuk 1 – Algemene bepaling

Bij dit hoofdstuk zijn geen opmerkingen te maken.

Hoofdstuk 2 – Wet betreffende de economische reglementering van de prijzen

Bij dit hoofdstuk zijn geen opmerkingen te maken.

Hoofdstuk 3 – Wet op de riviervisserij

Bij dit hoofdstuk zijn geen opmerkingen te maken.

Hoofdstuk 4 – Wet betreffende de watering

Bij dit hoofdstuk zijn geen opmerkingen te maken.

Hoofdstuk 5 – Wet betreffende de polders

Bij dit hoofdstuk zijn geen opmerkingen te maken.

Hoofdstuk 6 – Veldwetboek

Artikel 6

In de inleidende zin van artikel 6 van het ontwerp dient de datum van het erin vermelde Veldwetboek te worden vermeld, zijnde 7 oktober 1886.

Hoofdstuk 7 – Wet op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging

Bij dit hoofdstuk zijn geen opmerkingen te maken.

Hoofdstuk 8 – Wet houdende bijzondere maatregelen inzake ruilverkaveling van landeigendommen uit kracht van [de] wet bij de uitvoering van grote infrastructuurwerken

Artikel 8

In artikel 8, 2°, van het ontwerp dient te worden voorzien in de toevoeging aan artikel 3, tweede lid, van de wet van 12 juli 1976 ‘houdende bijzondere maatregelen inzake ruilverkaveling van landeigendommen uit kracht van de wet bij de uitvoering van grote infrastructuurwerken’ (niet: “uit kracht van wet”), van “een achtste en een negende streepje” (niet: “een zevende en een achtste streepje”).

Hoofdstuk 9 – Decreet houdende maatregelen inzake grondwaterbeheer

Artikel 10

Artikel 10 van het ontwerp strekt tot het wijzigen van artikel 28^{quater} van het decreet van 24 januari 1984 ‘houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer’. In artikel 28^{quater} van het decreet van 24 januari 1984 wordt de vaststelling geregeld van het bedrag van de heffing op het winnen van grondwater. Met de ontworpen wijzigingen van die bepaling wordt de betrokken regeling met uitwerking vanaf 1 januari 2015 gewijzigd (zie artikel 130 van het ontwerp). De gemachtigde verstrekke in dat verband de volgende verduidelijking:

“Gelet op de vastgestelde onnauwkeurigheden in de tekst van artikel 28^{quater} van het decreet houdende maatregelen inzake grondwaterbeheer was het de bedoeling de formulering ervan aan te passen om ze te verduidelijken vanaf het heffingsjaar 2015. Aangezien heffingsjaar 2015 start op 1 januari werd de invoerdatum gesteld op 1 januari 2015.

De directe aanleiding voor de voorgestelde wijziging van 28^{quater} was een rechtszaak over de interpretatie van de zinsnede met toepassing van dit decreet of overeenkomstig de bepalingen van het VLAREM is vergund in 2, 2 1) en 2). In een vonnis nam de rechtbank van eerste aanleg te Gent het standpunt in dat het gebruik van de tegenwoordige tijd impliceert dat voor de forfaitaire bepaling van het grondwatervolume de vergunningssituatie op het tijdstip van de heffingsberekening en niet op het tijdstip van het oppompen van het grondwater in aanmerking moet worden genomen. Om dergelijke verkeerde interpretaties uit te sluiten is het aangewezen expliciet te vermelden dat voor de bepaling van de hoeveelheid grondwater wordt uitgegaan van de vergunningssituatie op het tijdstip van het oppompen van het grondwater. Daarnaast werd van de gelegenheid gebruik gemaakt om nog een aantal andere onnauwkeurigheden in de tekst van dit artikel recht te zetten. Ondertussen heeft het hof van beroep het betreffende vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Gent herzien en zich aangesloten bij de interpretatie van de VMM. Niettemin blijft een verduidelijking van de tekst op basis van de oorspronkelijke bedoeling ervan naar de heffingsplichtingen toe noodzakelijk.

Mocht de afdeling wetgeving van Raad van State van mening zijn dat er geen rechtvaardiging is voor de retroactieve invoering van deze wijziging, dan is het wenselijk de datum van inwerkingtreding te verschuiven naar 1 januari 2016, de start van het volgende heffingsjaar.

Er zijn geen rechtszaken hierover lopende. Het bovenvermeld betrokken bedrijf heeft na de uitspraak in hoger beroep de heffing betaald en zal geen cassatie aantekenen.”

In zoverre de ontworpen wijzigingen in artikel 28^{quater} van het decreet van 24 januari 1984 erop neerkomen dat met terugwerkende kracht wordt ingegrepen op elementen van de betrokken heffing die op 1 januari 2015 al vastlagen¹, zullen de ontworpen wijzigingen pas vanaf 1 januari 2016 ingang kunnen vinden. In dat verband moet immers in herinnering worden gebracht dat de niet-retroactiviteit van wetten een waarborg is ter voorkoming van rechtsonzekerheid. Die waarborg vereist dat de inhoud van het recht voorzienbaar en toegankelijk is, zodat de rechtzoekende in redelijke mate de gevolgen van een bepaalde handeling kan voorzien op het tijdstip dat die handeling wordt verricht. De terugwerkende kracht kan enkel worden verantwoord wanneer ze onontbeerlijk is voor de verwezenlijking van een doelstelling van algemeen belang.² Vraag is of dergelijke verantwoording in voorkomend geval met betrekking tot de in artikel 10 van het ontwerp vervatte wijzigingen van artikel 28^{quater} van het decreet van 24 januari 1984 kan worden gegeven. Dergelijke verantwoording blijkt alvast niet uit de memorie van toelichting bij het ontwerp of de door de gemachtigde verstrekte uitleg.

Hoofdstuk 10 – Decreet betreffende de milieuvergunning

Artikel 12

1.1. Overeenkomstig de beginselen die in ons publiek recht de verhouding tussen de wetgevende en de uitvoerende macht beheersen, moeten de essentiële bestanddelen van een regeling door de decreetgever worden vastgesteld. Dit geldt des te meer daar de ontworpen regeling betrekking heeft op de bescherming van een gezond leefmilieu, hetgeen blijkens artikel 23, derde lid, 4°, van de Grondwet een aan de decreetgever voorbehouden aangelegenheid betreft.

In dat verband moet nochtans worden opgemerkt dat de regeling die is opgenomen in het ontworpen artikel 45ter, §§ 2 en 3, van het decreet van 28 juni 1985 ‘betreffende de milieuvergunning’ (artikel 12, 2° en 3°, van het ontwerp), het aan de Vlaamse Regering overlaat om diverse essentiële bestanddelen ervan vast te stellen.

1.2. In het ontworpen artikel 45ter, § 2, eerste lid, van het decreet van 28 juni 1985 wordt bepaald dat de Vlaamse Regering de uiterste datum van verlenging kan vervangen door een door haar vast te stellen latere datum. Er blijkt niet in welk geval of op grond van welke criteria door de Vlaamse Regering tot een vervanging van de betrokken datum kan worden beslist. Dit zou in de tekst van de ontworpen bepaling moeten worden vermeld.

¹ Een fiscaalrechtelijke regel kan slechts als retroactief worden gekwalificeerd wanneer hij van toepassing is op feiten, handelingen en toestanden die definitief waren voltrokken op het ogenblik dat hij werd bekendgemaakt (zie in die zin o.m. GwH 7 mei 2015, nr. 54/2015, B.11.1).

² Vaste rechtspraak van het Grondwettelijk Hof, zie o.m.: GwH 21 november 2013, nr. 158/2013, B.24.2; GwH 19 december 2013, nr. 172/2013, B.22; GwH 29 januari 2014, nr. 18/2014, B.10; GwH 9 oktober 2014, nr. 146/2014, B.10.1; GwH 22 januari 2015, nr. 1/2015, B.4; GwH 7 mei 2015, nr. 54/2015, B.12.

1.3. De overgangsregeling in het ontworpen artikel 45ter, § 2, van het decreet van 28 juni 1985 heeft betrekking op de vergunningstermijn van een milieuvergunning verleend voor de exploitatie van een “inrichting met een stikstofdepositie”, zoals dat begrip wordt omschreven in het ontworpen artikel 45ter, § 2, tweede lid, van het decreet. Het betreft een inrichting waarvan, blijkens het laatstgenoemde lid, “de stikstofdepositie volgens de depositiescan een risico inhoudt op een betekenisvolle aantasting van de natuurlijke kenmerken van een speciale beschermingszone als vermeld in artikel 2, 43°, van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu”. Het ontworpen artikel 45ter, § 2, derde lid, van het decreet van 28 juni 1985 doet ervan blijken dat het de Vlaamse Regering is die een depositiescan vaststelt. Aan de gemachtigde werd in dat verband gevraagd of dergelijke depositiescan al is vastgesteld en of de ontworpen bepaling, die van het bestaan van dergelijke scan uitgaat, derhalve al in werking kan treden. De gemachtigde verklaarde:

“De bepaling kan in werking treden zonder dat de Vlaamse Regering een depositiescan heeft vastgesteld. Momenteel is de depositiescan opgenomen in het instrument van de voortoets. De voortoets is een voorafgaande risico-inschatting om uit te maken of er conform artikel 36ter, § 3, van het natuurdecreet van 21/10/1997 al dan niet een passende beoordeling moet worden opgemaakt door de initiatiefnemer van een vergunningverlenende activiteit. Een passende beoordeling moet worden opgemaakt als een bepaalde vergunningsplichtige activiteit een betekenisvolle aantasting van de natuurlijke kenmerken van een speciale beschermingszone kan veroorzaken. De term ‘betekenisvolle aantasting van de natuurlijke kenmerken van een speciale beschermingszone’ wordt gedefinieerd in artikel 2, 30° van het natuurdecreet. Met de voortoets kan de initiatiefnemer van een bepaalde vergunningsplichtige activiteit nagaan of er al dan niet een kans bestaat op een dergelijke betekenisvolle aantasting door zijn activiteit. De voortoets die niet voorkomt in artikel 36ter, § 3 van het natuurdecreet, is wel uitdrukkelijk beschreven in de omzendbrief LNE/2015/1 van 20 februari 2015 (gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad op 27/02/2015). In die omzendbrief wordt uitdrukkelijk bepaald dat er een *online-tool* is voorzien op basis waarvan een initiatiefnemer de voortoets kan uitvoeren. Het doorlopen van deze *online-tool* genereert een rapport met het resultaat van de voortoets, en dat rapport wordt door de initiatiefnemer toegevoegd aan zijn vergunningsaanvraag. De voortoets is geconcipieerd om alle mogelijke effecten vanuit activiteiten aldus te screenen, maar is op dit moment uitgewerkt en operationeel voor de effecten ‘direct ruimtenbeslag’ (= de directe impact door inname van habitats) en ‘N-verontreiniging vanuit de lucht’ (vb. ammoniakuitstoot door veeteelt; uitstoot van N-oxiden uit industriële verbrandingen). Om dat onderscheid te maken tussen een volwaardige voortoets die alle activiteiten screent, en het actuele instrument wordt gesproken van de ‘depositiescan’ om na te gaan wat de te verwachten effecten zijn. Het *online-tool* om de voortoets, inclusief depositiescan, te kunnen uitvoeren is momenteel dus al operationeel en gecommuniceerd bij vergunningverlenende overheden via Omzendbrief LNE/2015/1 en beschikbaar voor initiatiefnemers door middel van communicatie op de website www.natura2000.vlaanderen.be. Daaruit volgt dat de betrokken bepaling in artikel 12, 2° van het ontwerpdecreet nu al in werking kan treden. Vermits de Omzendbrief waarin de voortoets/depositiescan wordt bekendgemaakt werd voorgelegd aan de Vlaamse Regering is deze feitelijk reeds vastgesteld door de Vlaamse Regering, bij delegatie door de bevoegde minister door middel van de Omzendbrief LNE/2015/1. De bepaling ‘vast te stellen door de Vlaamse Regering’ moet in die zin begrepen worden”.

Uit het ontworpen artikel 45ter, § 2, van het decreet van 28 juni 1985 en de daarop betrekking hebbende verklaring van de gemachtigde blijkt dat voor de inhoudelijke invulling van

het begrip “inrichting met een stikstofdepositie” is vereist dat een “depositiescan” vaststelt dat de stikstofdepositie van de betrokken inrichting een risico inhoudt op een betekenisvolle aantasting van de natuurlijke kenmerken van een speciale beschermingszone, en dat het de Vlaamse Regering is die ermee wordt belast om dergelijke scan vast te stellen. Op die wijze wordt het aan de Vlaamse Regering overgelaten om het materiële toepassingsgebied van het ontworpen artikel 45ter, § 2, van het decreet van 28 juni 1985 te regelen. Dergelijke bevoegdheid zou aan de Vlaamse Regering kunnen worden opgedragen mits de decreetgever zelf een aantal minimale en voldoende duidelijke basisregels zou vastleggen en de Vlaamse Regering met de nadere invulling van het aldus door de decreetgever uitgetekende basiskader zou belasten.

In casu moet evenwel worden opgemerkt dat het in het ontworpen artikel 45ter, § 2, van het decreet van 28 juni 1985 op een onvoldoende afgebakende wijze aan de Vlaamse Regering wordt overgelaten om het materiële toepassingsgebied van de ontworpen bepaling vast te leggen, waarbij daarenboven begrippen worden gebruikt (zoals de begrippen “depositiescan” en “online-tool”) die wellicht in de praktijk nuttige diensten kunnen bewijzen, maar die niettemin een minimale duiding vereisen wanneer ervan in een normatieve tekst toepassing wordt gemaakt.³

Daarenboven blijkt het niet de Vlaamse Regering zelf te zijn die de depositiescan vaststelt, doch wel de Minister van Omgeving, Natuur en Landbouw die de toepassing ervan door middel van de Omzendbrief/LNE/2015/1 van 20 februari 2015 regelt.⁴ Kan de vaststelling van het materieel toepassingsgebied van een decretaale regeling niet zonder meer aan de Vlaamse Regering worden overgelaten, dan kan deze laatste *a fortiori* niet de bevoegdheid delegeren aan een minister om aan het betrokken decretaal toepassingsgebied nadere invulling te geven door middel van een omzendbrief, laat staan om daarin regels op te nemen die moeten toelaten te bepalen of het gaat om een “inrichting met een stikstofdepositie” in de zin van het ontworpen artikel 45ter, § 2, tweede lid, van het decreet van 28 juni 1985.

Uit het voorgaande moet worden afgeleid dat de decreetgever zelf in de nodige en voldoende duidelijke basisregels moet voorzien met het oog op het afbakenen van het materieel toepassingsgebied van het ontworpen artikel 45ter, § 2, van het decreet van 28 juni 1985. Het kan aan de Vlaamse Regering worden overgelaten om, met eerbiediging van de decretaal vastgelegde basisregels, daaraan nadere uitvoering te geven, met dien verstande dat de Vlaamse Regering het niet aan een minister kan opdragen of toelaten om daartoe een regelgevend kader tot stand te brengen door middel van een omzendbrief.

2. In het ontworpen artikel 45ter, § 3, derde lid, van het decreet van 28 juni 1985 moeten de woorden “conform paragraaf 1” worden vervangen door de woorden “conform paragraaf 2”.

³ Temeer daar de betrokken instrumenten – de depositiescan maar ook de “online-tool” – blijkbaar evolutief van aard zijn en onderhevig zijn aan toekomstige ontwikkelingen.

⁴ Omzendbrief/LNE/2015/1 van de Vlaamse Minister van Omgeving, Natuur en Landbouw van 20 februari 2015 ‘betreffende de toepassing van de op grond van artikel 36ter, § 3 en § 4, van het Natuurdecreet opgelegde beoordeling van vergunningsaanvragen betreffende projecten of activiteiten met mogelijk betekenisvolle effecten voor speciale beschermingszones’.

3. Nog in het ontworpen artikel 45ter, § 3, derde lid, van hetzelfde decreet wordt bepaald dat tegen het akte nemen van het verzoek tot verlenging van de vergunning geen administratief beroep kan worden ingediend.⁵ Er zou naar het zeggen van de gemachtigde evenmin een vernietigingsberoep bij de Raad van State, afdeling Bestuursrechtspraak, kunnen worden ingediend aangezien het immers “geen beoordeling van een vergunningsaanvraag, maar enkel de vaststelling dat aan de vastgelegde voorwaarden wordt voldaan” betreft en het derhalve niet om een administratieve rechtshandeling in de zin van artikel 14, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State zou gaan. De vraag blijft niettemin of in enige vorm van rechtsbescherming wordt voorzien met betrekking tot de vaststelling van het eindresultaat van de depositiescan dat blijkbaar determinerend is voor het verlengen van de vergunningstermijn⁶ en of, indien dat niet het geval is, niet alsnog in dergelijke rechtsbescherming moet worden voorzien. De tekst van het ontwerp, of minstens de artikelsgewijze bespreking in de memorie van toelichting,⁷ zou op dat punt het best worden verduidelijkt of aangevuld.

Hoofdstuk 11 – Decreet houdende de oprichting van de Vlaamse Landmaatschappij

Bij dit hoofdstuk zijn geen opmerkingen te maken.

Hoofdstuk 12 – Jachtdecreet

Artikel 15

Artikel 15, 3°, van het ontwerp strekt ertoe in artikel 22, tweede lid, van het Jachtdecreet van 24 juli 1991 de volgende zin te schrappen: “De gebruikte vuurwapens moeten voldoen aan dezelfde voorschriften als de voorschriften opgelegd voor de wapens gebruikt voor de jacht op grond van artikel 21 van dit decreet”.

De artikelsgewijze bespreking in de memorie van toelichting doet ervan blijken dat het niet de bedoeling is van de steller van het ontwerp dat de regeling inzake het gebruik van de jachtmiddelen (hoofdstuk V van het Jachtdecreet) niet meer van toepassing zou zijn op de bestrijding. De bedoeling bestaat er daarentegen in om de voorwaarden van de bestrijding meer in overeenstemming te brengen met deze van de gewone jacht.⁸ Het schrappen van de betrokken zin

⁵ Indien het de bedoeling is om van de betrokken bepaling een afzonderlijk lid te maken, dient dit typografisch op een meer duidelijke wijze te gebeuren (vgl. met het ontworpen artikel 390/1, § 2, vierde lid, van het decreet van 9 mei 2014 ‘tot wijziging van de regelgeving inzake natuur en bos’ (artikel 127 van het ontwerp).

⁶ Ermee rekening houdend dat de bevoegde vergunningverlenende overheid bij het nemen van akte van het verzoek tot verlenging van de vergunning blijkbaar enkel over een gebonden bevoegdheid beschikt, lijken betwistingen met betrekking tot de betrokken akteneming zelf (bijvoorbeeld in geval van weigering van akteneming of verkeerde conclusie in verband met het voldaan zijn van de toepassingsvoorwaarden) bij de justitiële rechter aanhangig te kunnen worden gemaakt.

⁷ In de memorie van toelichting wordt nu bij de bespreking van artikel 12 van het ontwerp enkel vermeld “dat de verlengingsregeling optioneel is en exploitanten niet belet om volgens de gewone milieuvergunningsprocedure een milieuvergunningsaanvraag in te dienen” en dat “[l]opende hernieuwingsaanvragen [...] tot de beslissing in beroep ingetrokken [kunnen] worden om alsnog te kunnen genieten van de verlenging van rechtswege en/of verlenging op verzoek”.

⁸ In de memorie van toelichting wordt bij de bespreking van artikel 15 van het ontwerp in dat verband onder meer het volgende vermeld: “Het uitoefenen van bestrijding in de vorm van het doden van jachtwild dat schade veroorzaakt,

in artikel 22 van het Jachtdecreet moet dan ook veeleer worden begrepen als een technische correctie die wordt aangebracht, rekening houdend met de wijzigingen van hoofdstuk V van het Jachtdecreet zoals die zijn vervat in een ontwerp van decreet ‘houdende de wijziging van diverse bepalingen van het Jachtdecreet van 24 juli 1991’ dat op 30 april 2015 in het Vlaams Parlement werd ingediend.⁹

De vraag rijst derhalve of artikel 15, 3°, van het ontwerp, niet het best bij wege van amendement op het voornoemde ontwerp van decreet ‘houdende de wijziging van diverse bepalingen van het Jachtdecreet van 24 juli 1991’ in het Vlaams Parlement zou worden ingediend. Zo niet zal de inwerkingtreding van artikel 15, 3°, van het ontwerp, moeten worden afgestemd op de inwerkingtreding van het decreet ‘houdende de wijziging van diverse bepalingen van het Jachtdecreet van 24 juli 1991’, eenmaal dit tot stand zal zijn gekomen.

Naar het zeggen van de gemachtigde zal worden geopteerd voor het inschrijven van een specifieke bepaling van inwerkingtreding van artikel 15, 3°, van het ontwerp. De slotbepalingen van het ontwerp dienen daartoe met een bepaling in die zin te worden aangevuld.

Hoofdstuk 13 – Decreet houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid

Artikelen 19 en 20

1. De artikelen 19 en 20 van het ontwerp strekken tot het wijzigen van de artikelen 2.1.9 en 2.1.10 van het decreet van 5 april 1995 ‘houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid’, waarin de procedure van totstandkoming van het gewestelijk milieubeleidsplan wordt geregeld.

Het milieubeleidsplan is een plan in de zin van artikel 7 van het Verdrag ‘betreffende toegang tot informatie, inspraak bij besluitvorming en toegang tot de rechter inzake milieuaangelegenheden, gedaan te Aarhus op 25 juni 1998’ waarop derhalve de in die bepaling voorgeschreven verplichtingen op het vlak van inspraak en informatie voor het publiek van toepassing zijn. Daarnaast wordt ook in artikel 2 van richtlijn 2003/35/EG van het Europees Parlement en de Raad van 26 mei 2003¹⁰ in gelijkaardige inspraakverplichtingen met betrekking tot plannen en programma’s voorzien. Artikel 2, lid 2, van de voornoemde richtlijn bepaalt dat het publiek in een vroeg stadium reële mogelijkheden tot inspraak moet krijgen bij het opstellen, wijzigen of herzien van de desbetreffende plannen en programma’s die krachtens de bepalingen opgenomen in bijlage I van die richtlijn moeten worden opgesteld.

Diverse van de ontworpen wijzigingen van de artikelen 2.1.9 en 2.1.10 van het decreet van 5 april 1995 impliceren op het eerste gezicht een andere invulling van de informatie-

met name door middel van vuurwapens, verschilt in wezen immers niet van het uitoefenen van gewone jacht of bijzondere jacht”.

⁹ *Parl.St.* VI.Parl. 2014-15, nr. 344/1.

¹⁰ Richtlijn 2003/35/EG van het Europees Parlement en de Raad van 26 mei 2003 ‘tot voorziening in inspraak van het publiek in de opstelling van bepaalde plannen en programma’s betreffende het milieu en, met betrekking tot inspraak van het publiek en toegang tot de rechter, tot wijziging van de Richtlijnen 85/337/EEG en 96/61/EG van de Raad’.

en inspraakmogelijkheden voor het publiek. Uit de door de gemachtigde verstrekte uitleg blijkt dat sommige van de ontworpen wijzigingen geenszins neerkomen op een afbouw van inspraak- of informatiemogelijkheden, in welk geval dit evenwel duidelijker in de tekst van het ontwerp tot uitdrukking zou moeten worden gebracht (zie de opmerkingen 2 en 3 hierna). Met andere wijzigingen, zoals die onder artikel 19, 1° en 2°, en artikel 20, 2°, van het ontwerp, wordt blijkens de artikelsgewijze bespreking in de memorie van toelichting ingespeeld op de mogelijkheden die worden geboden door onder meer de digitale communicatie om de inspraak- en informatieprocedures hieraan aan te passen. Voor andere wijzigingen is niet direct duidelijk om welke reden wordt afgezien van informatie- en inspraakmomenten in hun huidige vorm. Dat is het geval voor het ontworpen artikel 2.1.9, § 5, van het decreet van 5 april 1995 (artikel 19, 4°, van het ontwerp), waarin niet langer wordt voorzien in de organisatie “in elke provincie [van] minstens één informatie- en inspraakvergadering”, maar slechts in de organisatie van “minstens één informatiemoment” in het kader van het openbaar onderzoek gedurende een welbepaalde termijn.¹¹

De steller van het ontwerp dient erop toe te zien dat de mogelijkheden die op het vlak van informatie en inspraak worden geboden als gevolg van de vernieuwde digitale omgeving worden benut zonder dat daarmee afbreuk wordt gedaan aan de reële informatie- en inspraakmogelijkheden waarover het publiek in een voldoende vroeg stadium van het opstellen van de betrokken plannen moet beschikken blijkens de voornoemde internationale en europeesrechtelijke teksten. Voor bepaalde onderdelen van de ontworpen regeling, zoals de bepaling onder artikel 19, 4°, van het ontwerp, ziet de Raad van State, afdeling Wetgeving, niet op welke wijze deze kunnen worden uitgelegd in de zin van de bedoelde internationale en europeesrechtelijke teksten. Indien dergelijke bepaling in het ontwerp wordt behouden, verdient het aanbeveling om deze in de memorie van toelichting te verduidelijken in het licht van de informatie- en inspraakverplichtingen die voortvloeien uit de voornoemde verdrags- en richtlijnbevestigingen.

2. Artikel 19, 1°, van het ontwerp, strekt tot het vervangen van artikel 2.1.9, § 2, van het decreet van 5 april 1995, waardoor in deze bepaling geen melding meer wordt gemaakt van de afkondiging dat er een openbaar onderzoek plaatsvindt met betrekking tot het ontwerpplan. De gemachtigde deelde in dit verband het volgende mee:

“De aankondiging van het openbaar onderzoek zit impliciet vervat in het ter kennis brengen van de bevolking. Dat gebeurt immers met het oog op het openbaar onderzoek. De infoplicht wordt dus niet afgeschaft. Desgevallend kan ‘met het oog op inspraak’ toegevoegd worden.”

Het verdient inderdaad aanbeveling om de tekst van het ontworpen artikel 2.1.9, § 2, van het decreet van 5 april 1995 op de door de gemachtigde aangegeven wijze aan te vullen.

¹¹ De gemachtigde verwijst in dat verband naar een ruimere mogelijkheid om in te gaan “op opportuniteiten en bepaalde doelgroepen (bv. vragen van gemeenten, provincies)” waarmee de ontworpen wijziging gepaard gaat. De Raad van State, afdeling Wetgeving, ziet hierin evenwel geen verantwoording voor het terugschroeven van het aantal informatie- en inspraakvergaderingen.

3. Onder voorbehoud van hetgeen met betrekking tot artikel 19, 4°, van het ontwerp, is opgemerkt *sub* 1, moet worden vastgesteld dat in het ontworpen artikel 2.1.9, § 5, van het decreet van 5 april 1995 enkel nog melding wordt gemaakt van een “informatiemoment”, terwijl in de huidige bepaling van artikel 2.1.9, § 5, melding wordt gemaakt van een “informatie- en inspraakvergadering”. Aan de gemachtigde werd gevraagd of het de bedoeling is om onder gelding van de ontworpen bepaling geen inspraakmoment meer te organiseren, doch uitsluitend nog een “informatiemoment”. De gemachtigde antwoordde:

“In het kader van het openbaar onderzoek worden gedurende de in 2 bepaalde termijn informatie- en/of inspraakmomenten georganiseerd. Van afschaffen is dus geen sprake.”

Ter wille van de rechtszekerheid wordt, rekening houdend met de door de gemachtigde verstrekte uitleg, in het ontworpen artikel 2.1.9, § 5, van het decreet van 5 april 1995, het best melding gemaakt van zowel een “informatie-” als een “inspraakmoment”. Een informatiemoment impliceert immers een overdracht van informatie in één richting, terwijl een inspraakmoment de gedachte aan participatie en overleg oproept.

4. De wijzigingen die in artikel 20, 1°, van het ontwerp worden aangebracht in artikel 2.1.10, § 1, van het decreet van 5 april 1995, houden onder meer in dat de verwijzing naar de termijn van “zestig dagen na het verstrijken van de in artikel 2.1.9, § 4, [van het decreet] bepaalde termijn” wordt vervangen door de verwijzing naar de termijn van “zestig dagen na het verstrijken van de in artikel 2.1.9, § 6, [van het decreet] bepaalde termijn”. Aan de gemachtigde werd gevraagd of die wijziging volstaat om te waarborgen dat de adviestermijn waarover het Vlaams Parlement beschikt overeenkomstig artikel 2.1.9, § 7, van het decreet, niet verstrijkt na de adviestermijn die wordt vermeld in artikel 2.1.9, § 6, van hetzelfde decreet. De gemachtigde beantwoordde die vraag als volgt:

“De termijnen in paragraaf 6 en paragraaf 7 zijn dezelfde. Alle adviesverlenende instanties krijgen het ontwerp op hetzelfde ogenblik, vandaar dat een verwijzing naar paragraaf 6 volstaat. Indien gewenst kan in paragraaf 1 van [artikel] 2.1.10. ook verwezen worden naar paragraaf 7.”

Ter wille van de duidelijkheid verdient het aanbeveling om in artikel 2.1.10, § 1, van het decreet van 5 april 1995 inderdaad te refereren aan de termijn bepaald in zowel artikel 2.1.9, § 6, als artikel 2.1.9, § 7, van het decreet.

Artikelen 22 en 23

Het ontworpen artikel 4.3.8, § 1, tweede lid, van het decreet van 5 april 1995 (artikel 22 van het ontwerp) luidt:

“De initiatiefnemer kan voorafgaand aan het indienen van de vergunningsaanvraag bij de overheid, vermeld in het eerste lid, aan de administratie vragen om bepaalde delen uit het project-MER aan het openbaar onderzoek binnen de vergunningsprocedure te onttrekken. De Vlaamse Regering kan hiervoor de nadere regels bepalen.”

In de artikelsgewijze bespreking in de memorie van toelichting wordt vermeld dat de mogelijkheid tot onttrekking, bedoeld in de aangehaalde bepaling, nodig is. Het is evenwel niet duidelijk waarom in die mogelijkheid moet worden voorzien en waarom de vraag tot onttrekking voorafgaand aan de vergunningsaanvraag dient te gebeuren. Evenmin duidelijk is op grond van welke criteria de te onttrekken delen van het project-MER worden bepaald, noch welke ter zake de bevoegdheid van de Vlaamse Regering is om “de nadere regels” te bepalen. Hierover ondervraagd verklaarde de gemachtigde:

“De wijziging heeft tot gevolg dat over de vraag tot onttrekking wordt beslist door de administratie (dienst MER) i.p.v. door de overheid die beslist over de vergunningsaanvraag. Dit moet voorafgaand aan het indienen van de vergunningsaanvraag kunnen gebeuren omdat er geen tijd is om dit in de ontvankelijkheids- en volledigheidsfase nog goed geregeld te krijgen. Die fase duurt immers in principe 30 dagen.”

Deze toelichting bevat geen duidelijk antwoord op de vragen die in dit advies worden opgeworpen. De tekst van het ontworpen artikel 4.3.8, § 1, tweede lid, van het decreet van 5 april 1995 zou vanuit die optiek preciezer moeten worden afgebakend en geëxpliciteerd, zodat met voldoende zekerheid blijkt dat is voldaan aan de internationaal- en europeesrechtelijke verplichtingen die bestaan op het vlak van de inspraakverplichtingen in het kader van vergunningsprocedures.¹²

Een gelijkaardige opmerking geldt ten aanzien van artikel 23 van het ontwerp waarin het gaat om een vraag tot het onttrekken van bepaalde delen uit het omgevingsveiligheidsrapport.

Artikel 24

Aan het einde van het ontworpen artikel 5.4.6/1, van het decreet van 5 april 1995 moet worden geschreven “op de eventuele toepassing van artikel 82, eerste lid, 2°, van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning”.

Artikel 26

Artikel 26 van het ontwerp strekt tot het wijzigen van artikel 5.4.12, van het decreet van 5 april 1995, zoals die bepaling wordt ingevoegd bij artikel 204 van het decreet van 25 april 2014 ‘betreffende de omgevingsvergunning’. Artikel 204 van het decreet van 25 april 2014 is evenwel nog niet in werking getreden. De ontworpen wijzigingen worden derhalve het best in artikel 204 van het decreet van 25 april 2014 aangebracht.¹³

¹² Te denken valt inzonderheid aan het bepaalde in artikel 6, lid 6, van richtlijn 2011/92/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 ‘betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten’ en in artikel 6 van het reeds genoemde Verdrag van Aarhus.

¹³ Dergelijke wijziging kan nog zolang artikel 204 van het decreet van 25 april 2014 niet in werking is getreden. Eenmaal in werking getreden heeft een wijzigingsbepaling immers haar uitwerking gehad en heeft een wijziging van

Artikel 27

Artikel 27, 3°, van het ontwerp dient aan te vangen als volgt: “in punt 10°, c) wordt de zinsnede ...” in plaats van “in punt 10°, e) wordt de zinsnede ...”.

Artikel 28

De gemachtigde verduidelijkt dat het de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij (OVAM) is die als “bevoegde autoriteit” wordt aangeduid ter uitvoering van de Verordening (EU) nr. 1257/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 20 november 2013 ‘inzake scheepsrecycling, en tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1013/2006 en van Richtlijn 2009/16/EG’. Het begrip “bevoegde autoriteit” in het ontworpen artikel 10.3.3, § 2, 13°, van het decreet van 5 april 1995 is derhalve het begrip zoals dit wordt omschreven in artikel 3, lid 1, 11, van de Verordening (EU) nr. 1257/2013. Duidelijkheidshalve wordt in de ontworpen bepaling – of minstens in de artikelsgewijze bespreking in de memorie van toelichting – het best verwezen naar de betrokken bepaling van de verordening.

Artikel 32

Zoals door de gemachtigde is bevestigd, dient in de ontworpen bepaling onder artikel 32 van het ontwerp eveneens uitdrukkelijk te worden gerefereerd aan het decreet van 25 april 2014 ‘betreffende de omgevingsvergunning’, zoals in de ontworpen bepaling onder artikel 33 van het ontwerp al gebeurt.

Hoofdstuk 14 – Decreet op het natuurbehoud en het natuurlijk milieu

Artikelen 38 en 40

De artikelen 38 en 40 van het ontwerp strekken tot het wijzigen van bepalingen van het decreet van 21 oktober 1997 ‘betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu’ die in dat decreet worden ingevoegd door respectievelijk de artikelen 79 en 29 van het decreet van 9 mei 2014 ‘tot wijziging van de regelgeving inzake natuur en bos’. Deze laatste artikelen zijn evenwel nog niet met toepassing van artikel 113 van het decreet van 9 mei 2014 in werking gesteld door de Vlaamse Regering. Hierover om nadere toelichting gevraagd deelde de gemachtigde het volgende mee:

“Wat artikel 38 betreft (de wijziging aan artikel 9, § 1, derde lid, natuurdecreet): de inwerkingtreding van punt 3bis° van dat artikel 9, § 1, derde lid wordt voorzien om spoedig te gebeuren door de Vlaamse Regering. Momenteel wordt immers de procedure vermeld in artikel 9bis natuurdecreet gefinaliseerd. Conform § 7 van dat artikel moet de Vlaamse Regering binnen een vastgestelde termijn van 210 dagen, die aan het lopen is sinds eind 2014, een kaart van historisch permanente graslanden definitief vaststellen, in

de wijzigingsbepaling geen zin meer; zie hierover *Handleiding voor het opstellen van wetgevende en reglementaire teksten. Handleiding wetgevingstechniek*, Raad van State, 2008, aanbeveling nr. 128, te raadplegen op de internetsite van de Raad van State (www.raadvst-consetat.be).

casu voor de landbouwtreek De Polders. Dat wordt voorzien te zullen gebeuren in de loop van mei 2015. De inwerkingtreding van artikel 9, § 1, derde lid, 3bis° zal gebeuren door middel van dat besluit van de Vlaamse Regering waarmee de kaart van de historisch permanente graslanden voor de landbouwtreek De Polders definitief wordt vastgesteld. Daaruit volgt dat het punt 3bis° reeds in werking zou moeten zijn getreden tegen wanneer dit ontwerpdecreet houdende diverse bepalingen in werking zal treden, na behandeling ervan in het Parlement.

Wat artikel 40 betreft (de wijziging aan artikel 16*duodecies*, 6°, natuurdecreet): artikel 16*duodecies* is inderdaad nog niet in werking getreden. Dat zal gebeuren bij het door de Vlaamse Regering vaststellen van de nodige uitvoeringsbesluiten ter uitvoering van diverse bepalingen in de nieuw ingevoegde afdeling 2 van hoofdstuk IV van het natuurdecreet over de natuurbeheerplannen. Er wordt voorgesteld om dit ontwerpartikel te schrappen. Uiteindelijk gaat het slechts om een verduidelijkende wijziging die een technische fout wil rechtzetten in artikel 16*duodecies*, 6°, doordat per vergissing werd verwezen naar artikel 16*novies*, § 1, vierde lid in plaats van het vijfde lid. Het verdient uiteraard aanbeveling om de regelgeving zo correct mogelijk te maken en de technische fout recht te zetten, maar op zich blijkt uit de inhoud van artikel 16*duodecies*, 6° dat de facto verwezen wordt naar het vijfde lid van artikel 16: in punt 6° van artikel 16*duodecies* is uitdrukkelijk sprake van een ‘overname van beheer’, net als in het vijfde lid van artikel 16*novies*, § 1, vijfde lid. In het vierde lid van het laatste artikel is geen sprake van een ‘overname van beheer’. Via tekstinterpretatie bestaat er dus weinig onduidelijkheid. De technische fout zal dan later, bij een volgende gelegenheid, nog volledig worden rechtgezet.”

Rekening houdend met de door de gemachtigde verstrekte toelichting zal er, wat de in artikel 38 van het ontwerp beoogde wijziging betreft, moeten worden op toegezien dat artikel 79 van het voornoemde decreet van 9 mei 2014 door de Vlaamse Regering in werking wordt gesteld op een datum die voorafgaat of die uiterlijk samenvalt met de datum waarop het bepaalde in artikel 38 van het ontwerp in werking treedt.

Wat de in artikel 40 van het ontwerp vervatte wijziging betreft, zou de steller van het ontwerp ook kunnen overwegen om de ontworpen wijziging aan te brengen in artikel 29 van het decreet van 9 mei 2014 in het geval deze laatste bepaling door de Vlaamse Regering nog niet in werking zou zijn gesteld op de datum van inwerkingtreding van het bepaalde in artikel 40 van het ontwerp.

Hoofdstuk 15 – Decreet betreffende water bestemd voor de menselijke aanwending

Artikel 47

1. Ter wille van de duidelijkheid late men het ontworpen artikel 12*bis*, § 1, eerste lid, van het decreet van 24 mei 2002 ‘betreffende water bestemd voor menselijke aanwending’ aanvangen als volgt: “In afwijking van artikel V.2 van het Wetboek van economisch recht van

28 februari 2013 bepaalt de exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk, onder toezicht van ...”.¹⁴

2. Uitgaande van de samenhang tussen de artikelen 47 en 133 van het ontwerp werd aan de gemachtigde gevraagd voor welk verbruik van water de voor het kalenderjaar 2015 ontworpen tariefaanpassing geldt en vanaf welke verbruiksdatum deze aanpassing wordt doorgevoerd en aangerekend? De gemachtigde antwoordde:

“Het besluit van de Vlaamse Regering houdende bepalingen van rechten en plichten van de exploitanten van een openbaar waterdistributienetwerk en hun klanten met betrekking tot de levering van water bestemd voor menselijke consumptie, de uitvoering van de saneringsverplichting en het algemeen waterverkoopreglement van 8 april 2011 (kortweg AWVR genoemd) bevat ook nadere bepalingen over de toepassing van de tarieven van de integrale waterfactuur. Zo wordt er bepaald (art. 17) dat het tarief dat van kracht is op het moment van het verbruik toegepast moet worden. In voorkomend geval wordt voor de aanrekening het verbruik pro rata opgedeeld naar de toepasselijke delen.

De voorgestelde indexering van de tarieven met toepassingsdatum vanaf de 1^e van de maand die volgt op publicatie van het verzameldecreet voor kalenderjaar 2015 en vanaf 1 januari voor de volgende jaren (art 133 resp. 47 van het voorliggende voorontwerp van decreet) zal dus van toepassing zijn voor het geprorateerde verbruik in 2015 vanaf 1^e van de maand volgend op publicatie resp. het verbruik vanaf 1 januari voor de volgende jaren; en dit zolang er geen besluit Vlaamse Regering is met regels die betrekking hebben op de methode voor tariefbepaling, de inhoud en de modaliteiten van de aanvraag en de bekendmaking van tariefwijzigingen aan de abonnees.”

Het verdient aanbeveling om deze verduidelijking in de artikelsgewijze bespreking van de memorie van toelichting te integreren.

Hoofdstuk 16 – Decreet betreffende het integraal waterbeleid

Algemene opmerking

De bepalingen van dit hoofdstuk vormen de gedeeltelijke omzetting van richtlijn 2013/39/EU van het Europees Parlement en de Raad van 12 augustus 2013 ‘tot wijziging van Richtlijn 2000/60/EG en Richtlijn 2008/105/EG wat betreft prioritaire stoffen op het gebied van het waterbeleid’. Door de gemachtigde werd in dat verband aan de Raad van State, afdeling Wetgeving, een concordantietabel meegedeeld die ook bij het Vlaams Parlement zou moeten worden ingediend. Tevens verdient het aanbeveling om hoofdstuk 16 van het ontwerp te laten aanvangen met een artikel waarin wordt vermeld dat met het betrokken hoofdstuk de gedeeltelijke omzetting wordt beoogd van richtlijn 2013/39/EU.¹⁵

¹⁴ In het ontworpen artikel 2, § 1, tweede lid, van de wet van 22 januari 1945 ‘betreffende de economische reglementering en de prijzen’ (artikel 2 van het ontwerp) wordt gerefereerd aan het ontworpen artikel 12bis van het decreet van 24 mei 2002. Ook in die bepaling zou kunnen worden geëxpliciteerd dat de in artikel 12bis van het decreet opgenomen regeling voor het bepalen van maximumprijzen voor water bestemd voor menselijke aanwending gebeurt “in afwijking van artikel V.2 van het Wetboek van economisch recht van 28 februari 2013”.

¹⁵ Zie artikel 3, lid 1, van de betrokken richtlijn.

Hoofdstuk 17 – Decreet betreffende de openbaarheid van bestuur

Artikel 59

In het ontworpen artikel 15, § 3, van het decreet van 26 maart 2004 ‘betreffende de openbaarheid van bestuur’ wordt verwezen naar een samenwerkingsakkoord waarvan de datum niet is ingevuld. Hierover ondervraagd, verklaarde de gemachtigde:

“Er wordt verwezen naar het samenwerkingsakkoord ter omzetting van de Richtlijn 2012/18/EU van het Europees Parlement en de Raad van 4 juli 2012 betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken, houdende wijziging en vervolgens intrekking van richtlijn 96/82/EG van de Raad. Dit ontwerp-samenwerkingsakkoord ligt momenteel ter ondertekening bij de verschillende betrokken partijen en zal naar alle verwachting op korte termijn overgemaakt worden aan de Raad van State voor advies. Nadien moet dit samenwerkingsakkoord bekrachtigd worden door de respectievelijke parlementen.”

Het is bijgevolg niet zeker dat het in het ontworpen artikel 15, § 3, van het decreet van 26 maart 2004 vermelde samenwerkingsakkoord reeds is gesloten in de zin van artikel 92*bis*, § 1, tweede lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’. In ieder geval kan het, bij gebrek aan goedkeuring door de betrokken wetgevers, nog geen uitwerking hebben.

Aangezien de bij artikel 59 van het ontwerp beoogde vervanging onlosmakelijk samenhangt met het genoemde samenwerkingsakkoord, is de adviesaanvraag voorbarig, en derhalve niet ontvankelijk, wat dat artikel betreft.

Dat artikel dient derhalve uit het ontwerp te worden gelicht en, van zodra het genoemde samenwerkingsakkoord is tot stand gekomen en goedgekeurd door de betrokken wetgevers, in een afzonderlijk ontwerp¹⁶ te worden opgenomen, dat nog om advies aan de Raad van State, afdeling Wetgeving, zal dienen te worden voorgelegd.

Hoofdstuk 18 – Decreet betreffende de bodemsanering en de bodembescherming

Bij dit hoofdstuk zijn geen opmerkingen te maken.

Hoofdstuk 19 – Decreet houdende inrichting van een gemeenschappelijke identificatie van landbouwers, exploitaties en landbouwgrond in het kader van het meststoffenbeleid en van het landbouwbeleid

Artikel 65

In artikel 65, 9°, van het ontwerp moet worden verwezen naar “verordening (EU) nr. 1308/2013” in plaats van “verordening (EU) nr. 1308/201”.

¹⁶ Of eventueel in het ontwerp strekkende tot goedkeuring van dat samenwerkingsakkoord.

Hoofdstuk 20 – Mestdecreet

Bij dit hoofdstuk zijn geen opmerkingen te maken.

Hoofdstuk 21 – Decreet houdende de organisatie van co-existentie van genetisch gemodificeerde gewassen met conventionele gewassen en biologische gewassen

Bij dit hoofdstuk zijn geen opmerkingen te maken.

Hoofdstuk 22 – EnergiedecreetArtikelen 73 en 74

Wat betreft de inwerkingtreding van de artikelen 73 en 74 van het aan te nemen decreet wordt verwezen naar de opmerking bij hoofdstuk 30.

Hoofdstuk 23 – Decreet betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen

Bij dit hoofdstuk zijn geen opmerkingen te maken.

Hoofdstuk 24 – Vlaamse Codex Ruimtelijke OrdeningArtikel 79

1. Artikel 79 van het ontwerp strekt tot het wijzigen van artikel 2.6.14, § 1, eerste lid, 2°, a), van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna: de Codex), vanaf de datum van inwerkingtreding van het decreet van 25 april 2014 ‘betreffende de omgevingsvergunning’.

Bij artikel 291, 1°, van het decreet van 25 april 2014 wordt reeds voorzien in een wijziging van artikel 2.6.14, § 1, eerste lid, 2°, a), van de Codex, die echter, als gevolg van de vervanging van die laatste bepaling bij het wijzigende decreet van 4 april 2014, niet langer actueel is. Het lijkt er dan ook op dat artikel 291, 1°, van het decreet van 25 april 2014 in het licht van de thans voorliggende wijziging dient te worden opgeheven, uiterlijk op de datum van inwerkingtreding ervan.

Artikelen 82 tot 85

2. In de artikelen 82 tot 85 van het ontwerp kan worden gepreciseerd dat de wijziging die met die artikelen wordt aangebracht, telkens betrekking heeft op punt 1° van de erin vermelde bepalingen.

Artikel 86

3. In artikel 86 van het ontwerp moet melding worden gemaakt van de eerdere wijziging van het te wijzigen artikel 4.4.25, § 4, eerste lid, van de Codex bij het decreet van 18 november 2011.

Artikel 87

4. De stellers van het ontwerp dienen na te gaan of de bij artikel 87 van het ontwerp ontworpen wijziging niet tevens noopt tot het voorzien in een soortgelijke overgangsregeling als die welke thans is bepaald in artikel 7.5.6, eerste lid, van de Codex met betrekking tot de verkoop van de verkaveling in haar geheel.

Artikel 90

5. In de inleidende zin van artikel 90 van het ontwerp moet melding worden gemaakt van de eerdere wijziging van het te wijzigen artikel 5.1.2, § 1, tweede lid, van de Codex bij artikel 60 van het decreet van 25 april 2014 ‘betreffende complexe projecten’.

6. In het ontworpen punt 9° van artikel 5.1.2, § 1, tweede lid, van de Codex schrijven men “ieder bestuurlijk besluit” (niet: “bestuurlijke besluit”).

Artikel 91

7. In artikel 91 van het ontwerp dient te worden vermeld dat artikel 5.6.6, § 1, tweede lid, van de Codex is “ingevoegd bij het decreet van 23 december 2011” (niet: “gewijzigd bij de decreten van 16 juli 2010 en 23 december 2011”).

Hoofdstuk 25 – Decreet betreffende de landinrichting

Bij dit hoofdstuk zijn geen opmerkingen te maken.

Hoofdstuk 26 – Decreet betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning

Artikel 93

In artikel 93 van het ontwerp wordt het best gepreciseerd dat het te wijzigen artikel 83 van het decreet van 25 april 2014 ‘betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning’ betrekking heeft op de toevoeging van een artikel 6.4.4 “van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening”.

Hoofdstuk 27 – Decreet betreffende complexe projecten

Bij dit hoofdstuk zijn geen opmerkingen te maken.

Hoofdstuk 28 – Decreet betreffende de omgevingsvergunning

Artikel 100

1. Bij de toepassing van de bij het ontworpen artikel 15, § 3, van het decreet van 25 april 2014 ‘betreffende de omgevingsvergunning’ ingevoerde regeling (artikel 100, 2°, van het ontwerp) mogen de verplichtingen die voortvloeien uit richtlijn 2011/92/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 ‘betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten’ niet worden miskend. Zo worden in de bijlagen I en II van die richtlijn voorschriften opgenomen voor “wijzigingen” of “uitbreidingen” van projecten. In de ontworpen bepaling worden deze begrippen echter niet gehanteerd, maar wel het begrip “verandering” van een project.

2. Voor het ontworpen artikel 15, § 3, van het decreet van 25 april 2014 (artikel 100, 2°, van het ontwerp) wordt vanuit wetgevingstechnisch en taalkundig oogpunt de volgende redactie ter overweging gegeven:

“§ 3. Voor de toepassing van de paragrafen 1 en 2, eerste lid, wordt de door de vergunningsaanvraag beoogde verandering van een project als een opzichzelfstaand project aangezien, voor zover daardoor geen afbreuk wordt gedaan aan artikel 5.1.1, 8°, van het DABM en voor zover die verandering betrekking heeft op een van de volgende gevallen:

1° een ingedeelde inrichting of activiteit waarvan de exploitatie geen samenhangend technisch geheel vormt met de exploitatie van een andere ingedeelde inrichting of activiteit van het project;

2° een deel van het project dat bouwtechnisch of functioneel kan worden afgesplitst.

Als het project na verandering betrekking heeft op een bedrijfswoning wordt het niet als een opzichzelfstaand project aangezien.”

Artikel 101

3.1. In het ontworpen artikel 21, derde lid, van het decreet van 25 april 2014 is de zinsnede “bij haar beslissing over de vergunningsaanvraag” niet adequaat, aangezien er niet in alle gevallen een beslissing over de vergunningsaanvraag zal zijn. De bepaling moet dan ook ter wille van de rechtszekerheid worden verduidelijkt.

3.2. Dezelfde opmerking geldt voor het ontworpen artikel 40, derde lid, van het decreet van 25 april 2014 (artikel 105 van het ontwerp).

4.1. Aangezien de derde zin van de ontworpen bepaling, zoals door de gemachtigde wordt bevestigd, ook relevant is voor het huidige tweede lid van artikel 21 van het decreet van 25 april 2014, wordt die zin beter omgewerkt tot een afzonderlijk lid, luidend als volgt:

“Tegen de stopzettingen vermeld in het tweede en derde lid kan geen administratief beroep als vermeld in hoofdstuk 3 worden ingesteld.”

4.2. Dezelfde opmerking geldt voor het ontworpen artikel 40, derde lid, van het decreet van 25 april 2014 (artikel 105 van het ontwerp).

Artikelen 102 en 103

5. Uit de bespreking van de artikelen 102 en 103 van het ontwerp in de memorie van toelichting blijkt dat wordt beoogd dat de onttrekking aan de toepassing van de artikelen 23, derde lid, en 28, eerste lid, van het decreet van 25 april 2014 van een reeds voorheen goedgekeurd milieueffectrapport of omgevingsveiligheidsrapport slechts geldt voor zover het eerder goedgekeurde rapport nog actueel is. Die beperking lijkt ook noodzakelijk uit het oogpunt van de effectiviteit van de internationaal- en Europeesrechtelijke verplichtingen die ten grondslag liggen aan de betreffende bepalingen.¹⁷

In de ontworpen bepalingen komt het actualiteitsvereiste evenwel slechts tot uiting met betrekking tot de aanpassing van artikel 23, derde lid, van het decreet van 25 april 2014 en enkel voor het omgevingsveiligheidsrapport.

De ontworpen aanpassingen van de voormelde artikelen 23, derde lid, en 28, eerste lid, van het decreet van 25 april 2014 moeten in overeenstemming worden gebracht met de memorie van toelichting.

Artikel 107

6. De gemachtigde heeft verklaard dat in het ontworpen artikel 66, § 2/1, eerste lid, van het decreet van 25 april 2014 een “gemotiveerd” verzoek tot termijnverlenging wordt beoogd en dat de woorden “of de exploitant” overbodig zijn. Het voornoemde lid dient in die zin te worden aangepast.

¹⁷ Te weten, wat de milieueffectrapportage betreft, het verdrag ‘betreffende toegang tot informatie, inspraak bij besluitvorming en toegang tot de rechter inzake milieuaangelegenheden’, gedaan te Aarhus op 25 juni 1998, in België in werking getreden op 21 april 2003, en richtlijn 2011/92/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 ‘betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten’, en wat de veiligheidsrapportage betreft, het verdrag ‘inzake de grensoverschrijdende gevolgen van industriële ongevallen’, ondertekend te Helsinki op 17 maart 1992, in België in werking getreden op 5 juli 2006, en richtlijn 96/82/EG van de Raad van 9 december 1996 ‘betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken’.

Artikel 109

7. Men schrijve in artikel 109 van het ontwerp “Aan artikel 82, eerste lid, 2°, van hetzelfde decreet, ...”.

Artikel 110

8. Men schrijve in artikel 110 van het ontwerp “In artikel 83, § 1, derde lid, van hetzelfde decreet ...”.

Artikel 111

9. De opsomming in artikel 111 van het ontwerp moet doorlopend worden genummerd in 1° en 2°.

Artikel 112

10. In het ontworpen artikel 93, derde lid, van het decreet van 25 april 2014 schrijven men duidelijkheidshalve “... binnen een termijn van honderdtwintig dagen die ingaat, ofwel vanaf de dag na de datum dat de vergunninghouder of de exploitant op de hoogte wordt gebracht dat zijn beroep ontvankelijk en volledig is, ofwel, bij ontstentenis van een beslissing daarover, vanaf de dertigste dag na de datum waarop het beroep is ingediend”.

11. Uit het ontworpen artikel 93, vierde lid, van het decreet van 25 april 2014 volgt dat het beroep van de vergunninghouder of de exploitant tegen de beslissing tot schorsing of opheffing van de omgevingsvergunning voor de exploitatie van een ingedeelde inrichting of activiteit, waarover geen beslissing is genomen binnen de in het ontworpen derde lid van dat artikel vastgestelde termijn, wordt geacht te zijn ingewilligd en dat de met dat beroep bestreden schorsings- of opheffingsbeslissing daardoor vervalt. Aldus wordt gebruik gemaakt van het procedé van de impliciete goedkeuring met daaruit voortvloeiend verval van de bestreden beslissing.

Al kan dat procedé niet geheel worden afgekeurd wanneer de stilzwijgende beslissing in het voordeel van de betrokkene is, toch moet worden opgemerkt dat aan een stilzwijgende besluitvorming een aantal nadelen zijn verbonden. Zo is een dergelijk procedé in de eerste plaats niet bevorderlijk voor de rechtszekerheid, al was het maar omdat een schriftelijke beslissing ontbreekt, wat tot bewijsproblemen aanleiding kan geven, en de stilzwijgende beslissing in beginsel niet op dezelfde wijze zal worden meegedeeld of bekendgemaakt als uitdrukkelijk genomen beslissingen, met alle gevolgen van dien voor de kenbaarheid en de aanvechtbaarheid van dergelijke stilzwijgende beslissingen. Meer bepaald houdt het procedé van de stilzwijgende beslissing daardoor ook grotere risico's in voor een schending van de belangen van derden die op een impliciete, doch daarom niet minder verstrekkende wijze, in het gedrang kunnen komen. In de tweede plaats kan het procedé van de stilzwijgende beslissing in strijd komen met het algemeen belang, in zoverre een dergelijk procedé tot gevolg kan hebben dat

impliciet beslissingen worden genomen zonder dat daarmee een zorgvuldige voorbereiding en afweging van alle betrokken belangen gepaard gaat. Ten slotte zijn die beslissingen uiteraard niet formeel gemotiveerd, wat de wettigheidscontrole erop kan bemoeilijken.

Artikelen 113 en 114

12. In de bij de artikelen 113 en 114 van het ontwerp ontworpen bepalingen dient het woord “planshade” te worden vervangen door het woord “planschadevergoeding”.

Artikel 116

13. Voor het ontworpen artikel 107, vierde en vijfde lid, van het decreet van 25 april 2014 (artikel 116, 2°, van het ontwerp) wordt vanuit wetgevingstechnisch en taalkundig oogpunt de volgende redactie ter overweging gegeven:

“Voor de toepassing van het eerste en het tweede lid, wordt de door de melding beoogde verandering van een project als een opzichzelfstaand project aangezien, voor zover daardoor geen afbreuk wordt gedaan aan artikel 5.1.1, 8°, van het DABM en voor zover die verandering betrekking heeft op een van de volgende gevallen:

1° een ingedeelde inrichting of activiteit waarvan de exploitatie geen samenhangend technisch geheel vormt met de exploitatie van een andere ingedeelde inrichting of activiteit van het project;

2° een deel van het project dat bouwtechnisch of functioneel kan worden afgesplitst.

Als het project na verandering betrekking heeft op een bedrijfswoning wordt het niet als een opzichzelfstaand project aangezien.”

Artikel 119

14. In het ontworpen punt 9° van artikel 5.1.2, § 1, tweede lid, van de Codex schrijven men “ieder bestuurlijk besluit” (niet: “bestuurlijke besluit”).

Artikel 120

15. De bespreking van artikel 120 van het ontwerp in de memorie van toelichting heeft geen betrekking op de inhoud van dat artikel maar wel op die van artikel 123.

Die discrepantie moet worden weggewerkt.

Artikel 121

16. In het ontworpen artikel 388, § 4, eerste lid, van het decreet van 25 april 2014 (artikel 121, 4°, van het ontwerp) schrijve men “ingedeelde inrichting of activiteit” (niet: “ingedeelde of activiteit”).

Artikel 124

17. In de inleidende zin van artikel 124 van het ontwerp schrijve men “wordt een afdeling 4/1 ingevoegd, waarvan het opschrift luidt als volgt” (niet: “die luidt als volgt”).

Hoofdstuk 29 – Decreet tot wijziging van de regelgeving inzake natuur en bos

Artikel 127

Het ontworpen artikel 390/1 van het decreet van 9 mei 2014 ‘tot wijziging van de regelgeving inzake natuur en bos’ bevat een regeling die gelijklopend is met die van het ontworpen artikel 45ter, §§ 2 tot 4, van het decreet van 28 juni 1985 ‘betreffende de milieuvergunning’ (artikel 12, 2° en 3°, van het ontwerp). Er kan derhalve worden volstaan met een verwijzing naar de opmerkingen die in dit advies bij artikel 12 van het ontwerp worden gemaakt.

Hoofdstuk 30 – Slotbepalingen

De datum van inwerkingtreding van de artikelen 73 en 74 van het aan te nemen decreet, die strekken tot het aanbrengen van twee wijzigingen aan het Energiedecreet van 8 mei 2009 gelet op de invoering van een omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen overeenkomstig het decreet van 25 april 2014 ‘betreffende de omgevingsvergunning’, is in hoofdstuk 30 van het ontwerp niet specifiek geregeld. Die artikelen zullen bijgevolg in werking treden op de tiende dag na die van de bekendmaking van het aan te nemen decreet in het Belgisch Staatsblad.¹⁸ Het verdient evenwel aanbeveling om te bepalen dat beide artikelen in werking worden gesteld op dezelfde dag als de gelijkaardige aanpassingen van het Energiedecreet die werden ingevoerd bij het decreet van 25 april 2014, waarvan de datum van inwerkingtreding nog moet worden vastgesteld door de Vlaamse Regering.¹⁹ De eenvoudigste manier om dit te realiseren is om de artikelen 73 en 74 in te voegen in de opsomming in artikel 138 van het ontwerp,²⁰ dat er net toe strekt een aantal artikelen van het aan te nemen decreet in werking te stellen op de datum van inwerkingtreding van het decreet van 25 april 2014.

¹⁸ Artikel 56 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’.

¹⁹ Zie in dat verband de artikelen 272 tot 282, gelezen in samenhang met artikel 397 van het decreet van 25 april 2014.

²⁰ Althans voor zover het de bedoeling is dat de wijzigingen van het Energiedecreet niet op een andere datum zouden worden doorgevoerd dan de algemene datum van inwerkingtreding van het decreet van 25 april 2014, maar daarvoor lijkt er geen reden te zijn.

Artikel 138

Volgens de gemachtigde kan het gehele hoofdstuk 28 van het ontworpen decreet, en dus niet alleen de in artikel 138 van het ontwerp genoemde artikelen van dat hoofdstuk, in werking treden op de datum van inwerkingtreding van het decreet van 25 april 2014 ‘betreffende de omgevingsvergunning’. Artikel 138 van het ontwerp dient dan ook in die zin te worden aangepast.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Marleen VERSCHRAEGHEN

Marnix VAN DAMME

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Greet VERBERCKMOES

Jo BAERT

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed, de Vlaamse minister van Financiën, Begroting en Energie, de Vlaamse minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn en de Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Hoofdstuk 1. Algemene bepaling

Artikel 1. Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Hoofdstuk 2. Wet betreffende de economische reglementering van de prijzen

Art. 2. Aan artikel 2, §1, van de wet 22 januari 1945 betreffende de economische reglementering en de prijzen, hernummerd bij de wet van 23 december 1969, wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Het bepalen van maximumprijzen voor water bestemd voor menselijke aanwending wordt geregeld in artikel 12bis van het decreet van 24 mei 2002 betreffende water bestemd voor menselijke aanwending.”

Hoofdstuk 3. Wet op de riviervisserij

Art. 3. Artikel 22 van de wet van 1 juli 1954 op de riviervisserij, vervangen bij het decreet van 30 april 2009, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 22. Het is verboden om in stromen, rivieren of kanalen, of in delen ervan stoffen te werpen met als bedoeling de vissen te bedwelmen, of te doden.”

Hoofdstuk 4. Wet betreffende de wateringen

Art. 4. Aan artikel 1 van de wet van 5 juli 1956 betreffende de wateringen, vervangen bij het decreet van 18 juli 2003, worden de woorden “en van de bekkenspecifieke delen van het stroomgebiedbeheerplan” toegevoegd.

Hoofdstuk 5. Wet betreffende de polders

Art. 5. Aan artikel 1 van de wet van 3 juni 1957 betreffende de polders, vervangen bij het decreet van 18 juli 2003, worden de woorden “en van de bekkenspecifieke delen van het stroomgebiedbeheerplan” toegevoegd.

Hoofdstuk 6. Veldwetboek

Art. 6. Aan artikel 35bis, §5, van het Veldwetboek van 7 oktober 1886, ingevoegd bij wet van 8 april 1969, wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De bepalingen van het eerste lid zijn niet van toepassing op systemen voor grondgebruik waarbij de teelt van bomen wordt gecombineerd met landbouw op dezelfde grond, toegepast op een perceel landbouwgrond als vermeld in artikel 2, 12°, van het decreet van 22 december 2006 houdende inrichting van een gemeenschappelijke identificatie van landbouwer, exploitatie en landbouwgrond in het kader van het meststoffenbeleid en van het landbouwbeleid.”.

Hoofdstuk 7. Wet op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging

Art. 7. In artikel 35bis, §5, van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging, ingevoegd bij het decreet van 21 december 2001 wordt de zinsnede “conform het decreet van 22 februari 1995 betreffende de bodemsanering.” vervangen door de zinsnede “conform het decreet van 22 februari 1995 betreffende de bodemsanering of het Bodemdecreet van 27 oktober 2006.”.

Hoofdstuk 8. Wet houdende bijzondere maatregelen inzake ruilverkaveling van landeigendommen uit kracht van de wet bij de uitvoering van grote infrastructuurwerken

Art. 8. In artikel 3, tweede lid, van de wet van 12 juli 1976 houdende bijzondere maatregelen inzake ruilverkaveling van landeigendommen uit kracht van de wet bij de uitvoering van grote infrastructuurwerken, gewijzigd bij het decreet van 20 april 2012, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het woord “acht” wordt vervangen door het woord “tien”;

2° er worden een achtste en een negende streepje toegevoegd, die luiden als volgt:

- een lid op de voordracht van de Vlaamse minister, bevoegd voor het onroerend erfgoed;
- een lid op de voordracht van de Vlaamse minister, bevoegd voor de landinrichting en het natuurbehoud.”.

Hoofdstuk 9. Decreet houdende maatregelen inzake grondwaterbeheer

Art. 9. In artikel 28ter, §2, 9°, van het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer, ingevoegd bij het decreet van 19 december 1997 en vervangen bij het decreet van 22 december 1999 wordt de zinsnede “overeenkomstig het decreet van 22 februari 1995 betreffende de bodemsanering.” vervangen door de zinsnede “conform het decreet van 22 februari 1995 betreffende de bodemsanering of het Bodemdecreet van 27 oktober 2006.”.

Art. 10. In artikel 28quater van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 20 december 1996, vervangen bij het decreet van 22 december 1999 en het laatst gewijzigd bij het decreet van 28 februari 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, 2°, a) en b), wordt de zinsnede “Qgwp=gemeten gewonnen volume grondwater per grondwaterput (in m³);” telkens vervangen door de zinsnede “Qgwp = gewonnen volume grondwater per grondwaterput (in m³);”;

2° in de inleidende zin van paragraaf 2 wordt het woord “opgepompt” vervangen door het woord “gewonnen”;

3° in paragraaf 2, eerste lid, wordt punt 2° vervangen door wat volgt:

“2° als de opgenomen hoeveelheid grondwater niet gemeten is aan de hand van een continue debietmeting als vermeld in punt 1° wordt onweerlegbaar vermoed dat deze hoeveelheid gelijk is aan:

- a) als de grondwaterwinning op het ogenblik waarop het grondwater in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar wordt gewonnen met toepassing van dit decreet of conform de bepalingen van het VLAREM of van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning is vergund:
 - 1) als in de vergunning een hoeveelheid op jaarbasis is vermeld: deze hoeveelheid;
 - 2) als in de vergunning alleen een hoeveelheid op dagbasis is vermeld:
 - i) deze hoeveelheid op dagbasis vermenigvuldigd met het reële aantal dagen dat de grondwaterwinning in gebruik is geweest in geval van seizoensgebonden activiteiten of activiteiten van beperkte duur;
 - ii) deze hoeveelheid op dagbasis vermenigvuldigd met 225 in de andere gevallen;
- b) als de grondwaterwinning op het ogenblik waarop het grondwater in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar wordt gewonnen niet met toepassing van dit decreet of conform de bepalingen van het VLAREM of van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning is vergund of als er in de vergunning geen toegelaten hoeveelheid is vermeld: de som van de maximale nominale capaciteit van de pompen, uitgedrukt in m³ per uur en vermenigvuldigd met T. Daarbij is:
 - 1) – voor seizoensgebonden irrigatie in open lucht voor land- en tuinbouw in hoofdactiviteit: $T = 200$;
 - voor andere seizoensgebonden activiteiten of activiteiten van beperkte duur: $T = 10 \times$ het reële aantal dagen dat de grondwaterwinning in gebruik geweest is;
 - 2) in de overige gevallen: $T = 2.000$;”.

Art. 11. Aan de bijlage bij hetzelfde decreet ingevoegd bij het decreet van 19 december 1997 en vervangen bij het decreet van 18 december 2009 wordt de volgende zin toegevoegd:

“De gebiedsfactor is in de overige zones gelijk aan de gebiedsfactor van codegebied 0100.”.

Hoofdstuk 10. Decreet betreffende de milieuvergunning

Art. 12. In artikel 45ter van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, ingevoegd bij het decreet van 9 mei 2014, worden volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, eerste lid, wordt de datum “1 januari 2019” vervangen door de datum “31 december 2016”;

2° paragraaf 2 wordt vervangen door wat volgt:

“§2. De vergunningstermijn van een milieuvergunning verleend voor de exploitatie van een inrichting met een stikstofdepositie, die verstrijkt voor 31 december 2018, wordt in afwijking van paragraaf 1 en artikel 18, §2, 43 en 44, verlengd tot uiterlijk 31 december 2018, als voldaan wordt aan de bepalingen, vermeld in paragraaf 3, tenzij bij het ontbreken van een operationele program-

matische aanpak stikstofdeposities deze laatste datum wordt vervangen door een latere datum die wordt vastgesteld door de Vlaamse Regering.

In het eerste lid wordt verstaan onder inrichting met een stikstofdepositie: een inrichting waarvan de stikstofdepositie volgens de depositiescan een risico inhoudt op een betekenisvolle aantasting van de natuurlijke kenmerken van een speciale beschermingszone als vermeld in artikel 2, 43°, van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu.

Deze depositiescan, zoals aanvaard door de Vlaamse Regering, geeft als onderdeel van de online-voortoets aan of er een risico is op een betekenisvolle aantasting van de natuurlijke kenmerken van de speciale beschermingszones, vermeld in artikel 2, 43°, van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu voor wat betreft de gevolgen van stikstofneerslag via de lucht onder vorm van verzuring en vermisting in de betrokken speciale beschermingszone. In dit artikel wordt verstaan onder de online-voortoets: een via het internet beschikbaar gesteld instrument dat op een gestandaardiseerde en geautomatiseerde wijze een berekening maakt van de milieudruk vanuit een voorgenomen vergunningsplichtige activiteit en deze milieudruk onder vorm van mathematische grootheden uitzet ten opzichte van de gevoeligheid van de habitats en soorten waarvoor instandhoudingsdoelstellingen voor de betreffende speciale beschermingszone zijn vastgesteld volgens artikel 36ter, §1, van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu. De online-voortoets levert een rapport af waarin de ingevoerde gegevens en de beoordeling van het hierboven vermelde risico vermeld worden.

Dit gebeurt in termen van het al dan niet uitsluiten van een betekenisvolle aantasting van de natuurlijke kenmerken van de speciale beschermingszone, met name in de zone waar het voor de berekende milieudruk gevoelige habitat of leefgebied van een soort voorkomt, of gecreëerd wordt of tot doel kan worden gesteld overeenkomstig de daartoe in het kader van de instandhoudingsdoelstellingen toe te passen zoekzone. De toetsing gebeurt vanuit de locatie van de voorgenomen vergunningsplichtige activiteit.”;

3° er worden een paragraaf 3 en paragraaf 4 toegevoegd, die luiden als volgt:

§3. Voor de verlenging van de vergunning, vermeld in paragraaf 2, moet de vergunninghouder voor het verstrijken van de vergunningstermijn een verzoek indienen bij de bevoegde vergunningverlenende overheid.

De bevoegde vergunningverlenende overheid neemt akte van het verzoek als aan de toepassingsvoorwaarden vermeld in paragraaf 2 en 3 is voldaan.

De aktename geldt als bevestiging dat de milieuvergunning is verlengd conform paragraaf 2. Tegen die akte kan geen administratief beroep worden ingediend als aan de toepassingsvoorwaarden vermeld in paragraaf 2 en 3 is voldaan.

Het ingediende verzoek bevat het rapport van de uitgevoerde depositiescan op datum van het indienen van het verzoek, met daarin minstens vermeld, de ingevoerde gegevens en het eindresultaat van deze depositiescan. De invoer van de gegevens is in overeenstemming met de milieuvergunning vigerend op datum van het indienen van het verzoek.

§4. Deze bepalingen laten het verval van de vergunning, vermeld in artikel 28, onverkort bestaan.”.

Hoofdstuk 11. Decreet houdende de oprichting van de Vlaamse Landmaatschappij

Art. 13. In artikel 18 van het decreet van 21 december 1988 houdende oprichting van de Vlaamse Landmaatschappij, vervangen bij het decreet van 7 mei 2004 en gewijzigd bij de decreten van 21 april 2006, 23 december 2010 en 1 maart 2013, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 1, derde lid, wordt opgeheven;

2° paragraaf 4 wordt opgeheven.

Hoofdstuk 12. Jachtdecreet

Art. 14. In artikel 7, tweede en vierde lid, van het Jachtdecreet van 24 juli 1991, vervangen bij het decreet van 30 april 2009 en gewijzigd bij het decreet van 3 juli 2015, worden de woorden "de arrondissementscommissaris of" opgeheven.

Art. 15. In artikel 22 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 30 april 2009 en 28 februari 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het tweede lid wordt aan het eerste streepje de volgende zinsnede toegevoegd:

"of, in geval dat het doden gebeurt met vuurwapens, door personen die in het bezit zijn van een jachtverlof";

2° in het tweede lid wordt de zinsnede ", eventueel zonder jachtverlof op voorwaarde dat de eigenaar of de grondgebruiker een verzekering tegen burgerlijke aansprakelijkheid heeft afgesloten, waarvan de waarborg gelijk is aan de waarborg opgelegd door de reglementering inzake de verplichte aansprakelijkheidsverzekering voor het verkrijgen van een jachtverlof" opgeheven;

3° in het tweede lid wordt de zin "De gebruikte vuurwapens moeten voldoen aan dezelfde voorschriften als de voorschriften opgelegd voor de wapens gebruikt voor de jacht op grond van artikel 21 van dit decreet;" opgeheven;

4° het derde lid wordt opgeheven.

Art. 16. In artikel 23 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het eerste en tweede lid worden opgeheven;

2° in het zesde lid worden de woorden "wilde konijnen" en het woord "konijnen" vervangen door het woord "wild".

Art. 17. In artikel 26 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 april 2009, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het eerste lid wordt vervangen door wat volgt:

"In het gehele of een gedeelte van het grondgebied van het Gewest is het verboden wild levend of dood te vervoeren of in de handel te brengen. Op dat verbod gelden de volgende uitzonderingen:

1° wild mag worden vervoerd of verhandeld vanaf de opening van de jacht op dit wild tot en met de tiende dag die volgt op de sluiting ervan;

2° wild mag worden vervoerd als het gaat om specimens die het voorwerp zijn geweest van bestrijding als vermeld in artikel 22;

3° wild mag worden vervoerd als het gaat om specimens die het voorwerp zijn geweest van een afwijking met toepassing van artikel 33.”;

2° in het zesde lid worden de woorden “handelaars of trafikanten” vervangen door de zinsnede “de voormelde handelaars, traiteurs en restaurateurs”.

Art. 18. In artikel 31, eerste lid, van hetzelfde decreet worden de woorden “en mits begeleid door de houder van het jachtrecht” opgeheven.

Hoofdstuk 13. Decreet houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid

Art. 19. In artikel 2.1.9 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 2 wordt vervangen door wat volgt:

“§2. Het ontwerpplan wordt voor een termijn van zestig dagen aan een openbaar onderzoek onderworpen. De Vlaamse Regering brengt dit ontwerpplan met het oog op inspraak ter kennis van de bevolking.”;

2° in paragraaf 3 worden de woorden “bij de colleges van burgemeester en schepenen” opgeheven;

3° paragraaf 4 wordt opgeheven;

4° paragraaf 5 wordt vervangen door wat volgt:

“§5. In het kader van het openbaar onderzoek wordt gedurende de in paragraaf 2 bepaalde termijn minstens één informatie- en inspraakmoment georganiseerd.”;

5° in paragraaf 6 worden tussen de woorden “brengen de provincies,” en de woorden “de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen” de woorden “de gemeenten,” ingevoegd;

6° in paragraaf 8 worden de woorden “de inspraakprocedure die” vervangen door de woorden “het openbaar onderzoek dat”.

Art. 20. In artikel 2.1.10 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 wordt de zinsnede “artikel 2.1.9, §4” vervangen door de zinsnede “artikel 2.1.9, §6, en 2.1.9, §7” en wordt de zinsnede “artikel 2.1.9, §4 en §6” vervangen door de zinsnede “artikel 2.1.9, §3, §6 en §7”;

2° in paragraaf 4 wordt de zinsnede “en ligt ter inzage bij de provincies en de gemeenten” opgeheven.

Art. 21. In artikel 4.3.3 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 2 worden de zinnen “In de gevallen, vermeld in artikel 4.3.2, §2bis en §3bis, waarvoor een project-m.e.r.-screeningsnota werd opgesteld, neemt de overheid die beslist over de ontvankelijkheid en volledigheid van de vergunningsaanvraag, een beslissing of er een project-MER moet worden opgesteld. Zij doet dat op het ogenblik van en als onderdeel van de beslissing over de ontvankelijkheid en volledigheid van de vergunningsaanvraag.” vervangen door de zinnen “In de gevallen, vermeld in artikel 4.3.2, §2bis en §3bis, waarvoor

een project-m.e.r.-screeningsnota werd opgesteld, neemt de overheid die beslist over de ontvankelijkheid en volledigheid van de vergunningsaanvraag of de overheid bevoegd voor de vraag tot omzetting krachtens artikel 390 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning, een beslissing of er een project-MER moet worden opgesteld. Zij doet dat op het ogenblik van en als onderdeel van de beslissing over de ontvankelijkheid en volledigheid van de vergunningsaanvraag respectievelijk op het ogenblik van het onderzoek van de vraag tot omzetting.”;

2° aan paragraaf 8 wordt de zinsnede “of bij het meldingsformulier vermeld in artikel 390 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning.” toegevoegd.

Art. 22. Artikel 4.3.8, §1, tweede lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 18 december 2002 en vervangen bij het decreet van 25 april 2014, wordt vervangen door wat volgt:

“De initiatiefnemer kan voorafgaand aan het indienen van de vergunningsaanvraag bij de overheid, vermeld in het eerste lid, aan de administratie vragen om overeenkomstig artikel 15 van het decreet van 26 maart 2004 betreffende de openbaarheid van bestuur, bepaalde delen uit het project-MER aan het openbaar onderzoek binnen de vergunningsprocedure te onttrekken. Hij voegt bij zijn vraag tevens het voltooide project-MER toe en duidt over welke gegevens het gaat en op welke gronden de onttrekking aan de openbaarheid moet gebeuren. De administratie maakt een belangenafweging overeenkomstig het artikel 15 in kwestie. De administratie kan de bedoelde gegevens geheel of gedeeltelijk aan de openbaarheid onttrekken. Als ze beslist tot hele of gedeeltelijke onttrekking aan de openbaarheid van de aangeduide gegevens, moet ze de relevante gegevens opnemen in een bijlage. De bijlage bij het project-MER wordt niet ter inzage gelegd van het publiek tijdens de vergunningsprocedure.”.

Art. 23. Artikel 4.5.7, §1, tweede lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 18 december 2002 en vervangen bij het decreet van 25 april 2014, wordt vervangen door wat volgt:

“De initiatiefnemer kan voorafgaand aan het indienen van de vergunningsaanvraag bij de overheid, vermeld in het eerste lid, aan de administratie vragen om overeenkomstig artikel 15 van het decreet van 26 maart 2004 betreffende de openbaarheid van bestuur, bepaalde delen uit het OVR aan het openbaar onderzoek binnen de vergunningsprocedure te onttrekken. Hij voegt bij zijn vraag tevens het voltooide OVR toe en duidt over welke gegevens het gaat en op welke gronden de onttrekking aan de openbaarheid moet gebeuren. De administratie maakt een belangenafweging overeenkomstig het artikel 15 in kwestie. De administratie kan de bedoelde gegevens geheel of gedeeltelijk aan de openbaarheid onttrekken. Als ze beslist tot hele of gedeeltelijke onttrekking aan de openbaarheid van de aangeduide gegevens, moet ze de relevante gegevens opnemen in een bijlage. De bijlage bij het OVR wordt niet ter inzage gelegd van het publiek tijdens de vergunningsprocedure.”.

Art. 24. Na artikel 5.4.6 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 25 april 2014, wordt artikel 5.4.6/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 5.4.6/1. De omzetting met het oog op de naleving van de beste beschikbare technieken, van nieuwe of bijgewerkte BBT-conclusies en van maatregelen in omzetting van Europese richtlijnen of uit de door de Vlaamse Regering goedgekeurde plannen en programma’s voor wat betreft de exploitatie van ingedeelde inrichtingen of activiteiten gebeurt waar mogelijk en bij voorrang door middel van algemene of sectorale milieuvoorwaarden of andere sectorale regelgeving.

Met het oog op de omzetting, vermeld in het eerste lid, stelt de Vlaamse Regering voor de betrokken overheden beleidstaken en richtlijnen vast die aanwijzen welke voorschriften en normen hetzij via algemene of sectorale milieuvoorwaarden hetzij via bijzondere milieuvoorwaarden in de omgevingsvergunning voor de exploitatie van een ingedeelde inrichting of activiteit worden opgelegd.

De richtlijnen over bijzondere milieuvoorwaarden vermelden de criteria in welke gevallen het aangewezen is een gerichte evaluatie uit te voeren met het oog op de eventuele toepassing van artikel 82, eerste lid, 2°, van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning.”.

Art. 25. In titel V, hoofdstuk 4, afdeling 5, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 25 april 2014, wordt een artikel 5.4.11 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 5.4.11. §1. De milieuvoorwaarden van toepassing op een ingedeelde inrichting of activiteit worden onderworpen aan:

- 1° een algemene evaluatie in de gevallen en voor de aspecten die de Vlaamse Regering ter omzetting van Europese regelgeving bepaalt;
- 2° een gerichte evaluatie in de gevallen en voor de aspecten die de Vlaamse Regering ter omzetting van Europese regelgeving of in de richtlijnen, vermeld in artikel 5.4.6/1, derde lid, bepaalt.

Bij de uitvoering van een evaluatie, vermeld in het eerste lid, wordt nagegaan of de milieuvoorwaarden moeten worden bijgesteld en hiertoe overeenkomstig artikel 82, 2°, a), van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning bij de bevoegde overheid een verzoek moet worden ingediend. De conclusie van een evaluatie doet geen afbreuk aan de toepassing van artikel 82, 1°, 2°, b) tot en met f), van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning.

§2. De uitvoering van de algemene evaluaties, vermeld in paragraaf 1, eerste lid, van GPBV-installaties als gevolg van ontwikkelingen op het gebied van beste beschikbare technieken of van de bekendmaking van nieuwe of bijgewerkte BBT-conclusies gebeurt op basis van een voortschrijdend meerjarenprogramma voor vijf opeenvolgende kalenderjaren dat door de afdeling Milieu, bevoegd voor de omgevingsvergunning, wordt vastgesteld. Het voortschrijdend meerjarenprogramma wordt jaarlijks geactualiseerd en afgestemd op de programmatorische aanpak van de milieuhandhaving.

Het voortschrijdend meerjarenprogramma en de uitvoeringsgraad ervan worden jaarlijks openbaar gemaakt op de wijze die de Vlaamse Regering bepaalt.”.

Art. 26. In artikel 10.2.3, §1, tweede lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij decreet van 7 mei 2004 en gewijzigd bij de decreten van 24 december 2004, 23 december 2005 en 30 juni 2006, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in punt 3° wordt punt e) vervangen door wat volgt:

“e) het deelnemen aan de werkzaamheden van de bekkensecretariaten, vermeld in artikel 28 van het decreet betreffende het integraal waterbeleid, onder meer door de coördinatie van het opmaken van de stroomgebiedbeheerplannen, de bekkenvoortgangsrapporten en de wateruitvoeringsprogramma's;”;

2° punt 5° wordt opgeheven;

3° in punt 10°, c), wordt de zinsnede “met uitzondering van het beheer dat overeenkomstig artikel 31, §2, derde lid, van het decreet betreffende het integraal waterbeleid wordt overgedragen aan het waterschap” opgeheven.

Art. 27. Aan artikel 10.3.3, §2, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 7 mei 2004 en gewijzigd bij de decreten van 25 mei 2007 en 23 december 2011, wordt een punt 13° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“13° het optreden als bevoegde autoriteit voor het Vlaamse Gewest in het kader van de Europese regelgeving betreffende de scheepsrecycling in de zin van artikel 3, lid 1, 11, van de verordening van het Europees Parlement en de Raad van 20 november 2013 'inzake scheepsrecycling, en tot wijziging van verordening (EG) nr. 1013/2006 en van richtlijn 2009/16/EG.”.

Art. 28. In artikel 15.3.2. van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 21 december 2007 en gewijzigd bij het decreet van 28 februari 2014, worden het tweede en het derde lid opgeheven.

Art. 29. In artikel 15.8.1, eerste lid, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, ingevoegd bij het decreet van 21 december 2007 en gewijzigd bij het decreet van 28 februari 2014, wordt het getal “15.8.20” vervangen door het getal “15.8.19”.

Art. 30. In hetzelfde decreet wordt een artikel 15.8.3ter ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 15.8.3ter. De bevoegde instantie stelt de betrokken exploitant onverwijld in kennis van elk besluit waarbij maatregelen worden opgelegd.

Het besluit, vermeld in het eerste lid, vermeldt de precieze gronden waarop het is gebaseerd, de rechtsmiddelen die ter beschikking staan van de betrokken exploitant, en de termijnen die voor die rechtsmiddelen gelden.

De Vlaamse Regering kan nadere regels over de wijze van kennisgeving bepalen.”.

Art. 31. Aan artikel 15.8.4. van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 21 december 2007, wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Als de maatregelen, vermeld in het eerste lid, handelingen, inrichtingen of activiteiten omvatten die meldings- of vergunningsplichtig zijn krachtens het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning of, krachtens artikel 4.2.1. en artikel 4.2.2. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening of het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning, geldt het besluit waarbij de preventieve maatregelen worden opgelegd of het besluit om ambtshalve preventieve maatregelen te nemen, als melding of milieuvergunning, als stedenbouwkundige melding of -vergunning respectievelijk als melding of omgevingsvergunning.”.

Art. 32. Aan artikel 15.8.6. van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 21 december 2007, worden een tweede en een derde lid toegevoegd, die luiden als volgt:

“Als de maatregelen, vermeld in het eerste lid, handelingen, inrichtingen of activiteiten omvatten die meldings- of vergunningsplichtig zijn krachtens het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, krachtens artikel 4.2.1. en artikel 4.2.2. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009 of het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning, geldt het besluit waarbij de inperkingsmaatregelen of herstelmaatregelen worden opgelegd of het besluit om ambtshalve inperkingsmaatregelen of herstelmaatregelen te nemen, als melding of milieuvergunning, respectievelijk als stedenbouwkundige melding of -vergunning.

De Vlaamse Regering bepaalt welke instanties ter zake voorafgaandelijk advies moeten verlenen, als het herstelmaatregelen betreft.”.

Art. 33. In titel XV, hoofdstuk VIII, afdeling II, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 21 december 2007, wordt het opschrift van onderafdeling IV vervangen door wat volgt:

“Onderafdeling IV. Vaststelling van inperkingsmaatregelen en herstelmaatregelen”.

Art. 34. In artikel 15.8.10, eerste lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 21 december 2007, worden tussen het woord “noodzakelijke” en het woord “herstelmaatregelen” de woorden “inperkingsmaatregelen en” ingevoegd.

Art. 35. Artikel 15.8.20. van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 21 december 2007, wordt opgeheven.

Art. 36. In artikel 16.6.3ter van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 30 april 2009, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid wordt punt 3° opgeheven;

2° in het tweede lid wordt punt 3° opgeheven.

Hoofdstuk 14. Decreet op het natuurbehoud en het natuurlijk milieu

Art. 37. In artikel 9, §1, derde lid, 3°bis, van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, ingevoegd bij het decreet van 9 mei 2014, wordt het woord “aangewezen” vervangen door de woorden “definitief vastgesteld”.

Art. 38. In artikel 9bis van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 9 mei 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 1 wordt vervangen door wat volgt:

“§1. Voor de bescherming van de historisch permanente graslanden, vermeld in artikel 9, §1, derde lid, 3°bis, stelt de Vlaamse Regering, op basis van een voorstel van het Instituut, een ontwerpkaart op basis van wetenschappelijke criteria, voorlopig vast.”;

2° aan paragraaf 2 worden de woorden “alsook inzake de samenstelling en de werking van de verificatiecommissie” toegevoegd;

3° in paragraaf 3, tweede lid, 4°, wordt de zinsnede “paragraaf 6” vervangen door de zinsnede “paragraaf 5”.

Art. 39. In artikel 16duodecies, 6°, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 9 mei 2014, wordt de zinsnede “artikel 16novies, §1, vierde lid” vervangen door de zinsnede “artikel 16novies, §1, vijfde lid”.

Hoofdstuk 15. Decreet betreffende water bestemd voor de menselijke aanwending

Art. 40. In artikel 2, 28°, 1°, van het decreet van 24 mei 2002 betreffende water bestemd voor menselijke aanwending, ingevoegd bij het decreet van 19 juli 2013, wordt de zinsnede “als vermeld in artikel 2, 3°, van de wet van 16 januari 2003 tot oprichting van een Kruispuntbank van Ondernemingen, tot modernisering van het handelsregister, tot oprichtingen van erkende ondernemingsloketten en houdende

diverse bepalingen" vervangen door de zinsnede "als vermeld in artikel I.4, 1°, van het wetboek van economisch recht".

Art. 41. In artikel 8, §2, van hetzelfde decreet wordt het woord "reguleringsinstantie" vervangen door het woord "WaterRegulator".

Art. 42. In hoofdstuk V van hetzelfde decreet wordt het opschrift van afdeling 2 vervangen door wat volgt:

"Afdeling 2. WaterRegulator".

Art. 43. In artikel 9 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 12 december 2008, wordt het woord "reguleringsinstantie" vervangen door het woord "WaterRegulator".

Art. 44. In artikel 11, §3, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 12 december 2008, wordt het woord "reguleringsinstantie" telkens vervangen door het woord "WaterRegulator".

Art. 45. In artikel 12 van hetzelfde decreet wordt het woord "reguleringsinstantie" telkens vervangen door het woord "WaterRegulator".

Art. 46. In hetzelfde decreet wordt een artikel 12bis ingevoegd dat luidt als volgt:

"Art. 12bis. §1. In afwijking van artikel V.2 van het Wetboek van Economisch Recht van 28 februari 2013 bepaalt de exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk, onder toezicht van de WaterRegulator, de tarieven die gebruikt worden voor het doorrekenen van de kosten voor productie en levering van water bestemd voor menselijke consumptie aan de abonnees.

De exploitanten van een openbaar waterdistributienetwerk kunnen geen tariefverhoging toepassen of nieuwe tarieven invoeren zonder voorafgaandelijke aanvraag bij de WaterRegulator en zonder diens akkoord.

De Vlaamse Regering stelt de regels vast met betrekking tot de methode voor tariefbepaling, de inhoud en de modaliteiten van de aanvraag en de bekendmaking van tariefwijzigingen aan de abonnees. Het toezicht door de WaterRegulator, vermeld in het eerste lid, bestaat uit de controle op de correcte naleving van deze regels.

Totdat het besluit van de Vlaamse Regering, vermeld in het derde lid, in werking treedt, kunnen de exploitanten van een openbaar waterdistributienetwerk de toegepaste tarieven elk jaar (= jaar x) op 1 januari aanpassen aan de evolutie van het indexcijfer van de consumptieprijzen, basis 1988, tussen november van het aan het vorige jaar voorafgaande jaar (= x-2) en november van het vorige jaar (= x-1).

§2. De exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk kan beroep indienen bij de Vlaamse minister, bevoegd voor leefmilieu en het waterbeleid, als hij niet akkoord gaat met de beslissing van de WaterRegulator. De Vlaamse Regering bepaalt de modaliteiten van dit beroep."

Art. 47. In artikel 13 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 12 december 2008, wordt het woord "reguleringsinstantie" telkens vervangen door het woord "WaterRegulator".

Art. 48. In artikel 14 van hetzelfde decreet wordt het woord "reguleringsinstantie" vervangen door het woord "WaterRegulator".

Art. 49. In artikel 20 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij decreet van 12 december 2008, wordt het woord "reguleringsinstantie" telkens vervangen door het woord "WaterRegulator".

Art. 50. In artikel 22bis van hetzelfde decreet, ingevoegd bij decreet van 12 december 2008, wordt paragraaf 1 vervangen door wat volgt:

"§1. De ambtenaren van de Vlaamse Milieumaatschappij, daarvoor aangewezen door het hoofd van het agentschap, kunnen een administratieve geldboete opleggen voor iedere inbreuk op de bepalingen van:

- 1° artikel 13, §2, aan de waterleveranciers die de gegevens of inlichtingen die opgevraagd worden in het kader van artikel 12 niet correct of tijdig aanleveren, na twee schriftelijke aanmaningen;
- 2° artikel 12bis en zijn uitvoeringsbesluiten aan de exploitanten van een openbaar waterdistributienetwerk.

Voor een eerste inbreuk wordt de administratieve boete bepaald op maximaal 0,01% van het integrale facturatiebedrag exclusief btw van het jaar waarvoor de gegevens worden opgevraagd. Voor elke volgende overtreding in datzelfde jaar wordt het percentage van de administratieve geldboete verdubbeld."

Hoofdstuk 16. Decreet betreffende het integraal waterbeleid

Art. 51. Dit hoofdstuk voorziet in de gedeeltelijke omzetting van richtlijn 2013/39/EU van het Europees Parlement en de Raad van 12 augustus 2013 tot wijziging van richtlijn 2000/60/EG en richtlijn 2008/105/EG wat betreft prioritaire stoffen op het gebied van het waterbeleid.

Art. 52. Aan artikel 3, §2, van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid, het laatst gewijzigd bij het decreet van 19 juli 2013, worden een punt 62° en 63° toegevoegd, die luiden als volgt:

- "62° matrix: een compartiment van het aquatische milieu, dat wil zeggen water, sediment of biota;
- 63° biotataxon of taxon: een specifiek aquatisch taxon met een taxonomische rang van „subphylum“, „klasse“ of een daaraan gelijkwaardige rang."

Art. 53. In artikel 8, §5, tweede lid, 4°, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij decreet van 25 mei 2007, wordt de zinsnede "artikel 27, §2, 7°" vervangen door de zinsnede "artikel 27, §4, 7°".

Art. 54. Aan artikel 50ter van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 23 december 2010, word de zinsnede "en van richtlijn 2013/39/EU van het Europees Parlement en de Raad van 12 augustus 2013 tot wijziging van richtlijn 2000/60/EG en richtlijn 2008/105/EG wat betreft prioritaire stoffen op het gebied van het waterbeleid" toegevoegd.

Art. 55. In artikel 51, §2, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 16 juli 2010, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het tweede lid wordt punt 1° vervangen door wat volgt:

"1° voor oppervlaktewater:

- a) minstens een goede kwantitatieve toestand;
- b) de goede chemische toestand ten aanzien van de vanaf 22 december 2015 herziene normen voor antracenen, gebromeerde difenylethers, fluoranthen, lood en loodverbindingen, naftaleen, nikkel en nikkelverbindingen en de polycyclische aromatische koolwaterstoffen, vermeld in arti-

- kel 3 van bijlage 2.3.1. bij het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne;
- c) de goede ecologische toestand ten aanzien van de bestaande normen die herzien zullen worden ter uitvoering van artikel 2.3.1.3 van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne.”;

2° er wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De milieudoelstellingen die uiterlijk tegen 22 december 2027 moeten worden bereikt, hebben betrekking op:

1° voor oppervlaktewater:

- a) de goede chemische toestand ten aanzien van de nieuwe normen, van kracht vanaf 22 december 2018, voor dicofol, perfluorooctaansulfonzuur en zijn derivaten, quinoxifen, dioxinen en dioxineachtige verbindingen, aclonifen, bifenox, cybutryne, cypermethrin, dichloorvos, hexabroomcyclododecaan, heptachloor en heptachloor-epoxide en terbutryn, vermeld in artikel 3 van bijlage 2.3.1. bij titel II van VLAREM;
- b) de goede ecologische toestand ten aanzien van de nieuwe stoffen die ingevoegd zullen worden ter uitvoering van artikel 2.3.1.3 van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne.”.

Art. 56. In artikel 66, §1, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 16 juli 2010, wordt tussen de woorden “voor het eerst vastgesteld” en de woorden “De maatregelenprogramma’s worden vervolgens” de zin “De Vlaamse Regering stelt ten aanzien van de stoffen dicofol, perfluorooctaansulfonzuur en zijn derivaten, quinoxifen, dioxinen en dioxineachtige verbindingen, aclonifen, bifenox, cybutryne, cypermethrin, dichloorvos, hexabroom-cyclododecaan, heptachloor en heptachloor-epoxide en terbutryn, vermeld in artikel 3 van bijlage 2.3.1. bij titel II van VLAREM, een voorlopig maatregelenprogramma vast tegen 22 december 2018.” ingevoegd.

Art. 57. Aan artikel 67 van hetzelfde decreet wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De Vlaamse Regering stelt ten aanzien van de stoffen dicofol, perfluorooctaansulfonzuur en zijn derivaten, quinoxifen, dioxinen en dioxineachtige verbindingen, aclonifen, bifenox, cybutryne, cypermethrin, dichloorvos, hexabroom-cyclododecaan, heptachloor en heptachloor-epoxide en terbutryn, vermeld in artikel 3 van bijlage 2.3.1. bij titel II van VLAREM, een aanvullend monitoringprogramma op tegen 22 december 2018.”.

Art. 58. In bijlage I bij hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 19 juli 2013, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° aan punt 1, 1.2, 5°, wordt de zinsnede toegevoegd:

“met bijzondere aandacht voor de stoffen antracene, gebromeerde difenylethers, cadmium en cadmiumverbindingen, C1013-chlooralkanen, di(2ethylhexyl)ftalaat, fluorantheen, hexachloorbenzeen, hexachloorbutadieen, hexachloorcyclohexaan, lood en loodverbindingen, kwik en kwikverbindingen, pentachloorbenzeen, polycyclische aromatische koolwaterstoffen, tributyltinverbindingen, vermeld in artikel 3 van bijlage 2.3.1. bij titel II van VLAREM en de stoffen dicofol, perfluorooctaansulfonzuur en zijn derivaten, quinoxifen, dioxinen en dioxineachtige verbindingen, hexabroomcyclododecaan en heptachloor en heptachloor-

epoxide, vermeld in artikel 3 van bijlage 2.3.1. bij titel II van VLAREM, op basis van de programma's voor de monitoring van de watertoestand;";

2° aan punt 3 worden een punt 3.2 en een punt 3.3 toegevoegd, die luiden als volgt:

"3.2. aanvullende kaarten waarop de informatie over de chemische toestand van het oppervlaktewater van een of meer van de volgende stoffen afzonderlijk van informatie van de stoffen vermeld in artikel 3 of vermeld in artikel 3 van bijlage 2.3.1. bij titel II van VLAREM, wordt weergegeven:

- a) de stoffen gebromeerde difenylethers, kwik en kwikverbindingen, polycyclische aromatische koolwaterstoffen, tributyltinverbindingen, perfluorooctaansulfonzuur en zijn derivaten, dioxinen en dioxineachtige verbindingen, hexabroomcyclododecaan en heptachloor en hepta-chloorepoxide die zich gedragen als alomtegenwoordige PBT's);
- b) de stoffen dicofol, perfluorooctaansulfonzuur en zijn derivaten, quinoxynen, dioxinen en dioxineachtige verbindingen, acronifen, bifenox, cybutryne, cypermethrin, dichloorvos, hexabroom-cyclododecaan, heptachloor en heptachloor-epoxide en terbutryn, (waarvoor vanaf 22 december 2018 nieuwe normen van kracht zijn);
- c) de stoffen antraceen, gebromeerde difenylethers, fluorantheen, lood en loodverbindingen, naftaleen, nikkel en nikkelverbindingen en de polycyclische aromatische koolwaterstoffen, (waarvoor vanaf 22 december 2015 herziene, strengere MKN zijn vastgesteld);

3.3. de rechtvaardiging voor de toegepaste meetfrequentie, vermeld in artikel 1quinquies, §2, van het besluit van de Vlaamse Regering van 26 april 2013 tot vaststelling van het geactualiseerde monitoringprogramma van de watertoestand ter uitvoering van artikel 67 en 69 van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid, als de monitoringsintervallen meer dan een jaar bedragen.";

3° aan punt 4, 4.1, wordt de volgende zin toegevoegd:

"Voor de prioritaire stoffen waarvoor een milieukwaliteitsnorm voor een andere matrix dan biota toegepast wordt, of wanneer relevant, voor een andere biotataxon als vermeld in artikel 4 van bijlage 2.3.1. bij titel II van VLAREM:

1° de redenen en de basis voor het gebruik van die mogelijkheid;

2° waar relevant, de vastgestelde alternatieve milieukwaliteitsnormen, het bewijs dat die milieukwaliteitsnormen een even hoog beschermingsniveau bieden als de milieukwaliteitsnormen, vermeld in artikel 3 van bijlage 2.3.1 bij titel II van VLAREM, met inbegrip van de gegevens en de methode waarmee de milieukwaliteitsnormen zijn afgeleid en de categorieën van oppervlaktewateren waarvoor die milieukwaliteitsnormen zouden gelden;

3° ter vergelijking met de informatie, vermeld in punt 4°, de bepalingsgrenzen van de analysemethoden voor de matrices, vermeld in artikel 3 van bijlage 2.3.1. bij titel II van VLAREM, met inbegrip van informatie over de prestaties van die methoden ten aanzien van de minimale prestatiekenmerken, vermeld in artikel 1quater van het besluit van de Vlaamse Regering van 26 april 2013 tot vaststelling van het geactualiseerde monitoringprogramma van de watertoestand ter uitvoering van artikel 67 en 69 van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid;

4° een tabel waarin de bepalingsgrenzen en informatie over de prestaties van de toegepaste analysemethode worden weergegeven ten aanzien van de minimale prestatiekenmerken, vermeld in artikel 1quater van het besluit van de Vlaamse Regering van 26 april 2013 tot vaststelling van het geactualiseerde monitoringprogramma van de watertoestand ter uitvoering van artikel 67 en 69 van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid.".

Hoofdstuk 17. Decreet betreffende de bodemsanering en de bodembescherming

Art. 59. In artikel 5, §3, eerste lid, van het Bodemdecreet van 27 oktober 2006 wordt tussen de woorden "een overzicht van de" en het woord "informatie" de woorden "meest actuele" ingevoegd.

Art. 60. In artikel 43 van hetzelfde decreet wordt de zinsnede "tot en met 41" vervangen door de zinsnede "en 40".

Art. 61. In artikel 130, §2, van hetzelfde decreet wordt het woord "beheersplannen" vervangen door het woord "stroomgebiedbeheerplannen".

Art. 62. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 28 maart 2014, wordt een artikel 160bis ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 160bis. In afwijking van artikel 160 kan de OVAM beslissen af te zien van verhaal als de verhaalkosten groter zijn dan het terug te vorderen bedrag."

Art. 63. In artikel 162 van hetzelfde decreet gewijzigd bij de decreten van 21 december 2007, 20 april 2012 en 28 maart 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 2 wordt de zinsnede "en opvolgingsrapporten als vermeld in artikel 88" opgeheven;

2° in paragraaf 9, 2°, wordt de zinsnede "en het opvolgingsrapport als vermeld in artikel 88" opgeheven.

Hoofdstuk 18. Decreet houdende inrichting van een gemeenschappelijke identificatie van landbouwers, exploitaties en landbouwgrond in het kader van het meststoffenbeleid en van het landbouwbeleid

Art. 64. In artikel 2 van het decreet van 22 december 2006 houdende inrichting van een gemeenschappelijke identificatie van landbouwers, exploitaties en landbouwgrond in het kader van het meststoffenbeleid en van het landbouwbeleid, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° punt 1° wordt vervangen door wat volgt:

"1°verordening (EU) nr. 1307/2013: verordening (EU) nr. 1307/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 tot vaststelling van voorschriften voor rechtstreekse betalingen aan landbouwers in het kader van de steunregelingen van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot intrekking van verordening (EG) nr. 637/2008 van de Raad en verordening (EG) nr. 73/2009 van de Raad;";

2° punt 2° en 3° worden opgeheven;

3° punt 4° wordt vervangen door wat volgt:

"4°verordening (EU) nr. 1305/2013: verordening (EU) nr. 1305/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 inzake steun voor plattelandsontwikkeling uit het Europees Landbouwfonds voor plattelandsontwikkeling (ELFPO) en tot intrekking van verordening (EG) nr. 1698/2005 van de Raad;";

4° punt 5° wordt vervangen door wat volgt:

“verordening (EU) nr. 1306/2013: verordening (EU) Nr. 1306/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 inzake de financiering, het beheer en de monitoring van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot intrekking van verordeningen (EEG) nr. 352/78, (EG) nr. 165/94, (EG) nr. 2799/98, (EG) nr. 814/2000, (EG) nr. 1290/2005 en (EG) nr. 485/2008 van de Raad;”;

5° punt 6° wordt opgeheven;

6° in punt 7° wordt de zinsnede “artikel 2, a), van de Verordening (EG) nr. 1782/2003” vervangen door de zinsnede “artikel 4, lid 1, a), van verordening (EU) nr. 1307/2013”;

7° in punt 10° wordt de zinsnede “artikel 2, c), van de Verordening (EG) nr. 1782/2003” vervangen door de zinsnede “artikel 4, lid 1, c), van verordening (EU) nr. 1307/2013”, en wordt de zinsnede “Meststoffendecreet” vervangen door het woord “Mestdecreet van 22 december 2006”;

8° punt 12° wordt vervangen door wat volgt:

“12° landbouwgrond: grond behorend tot landbouwareaal als vermeld in artikel 4, lid 1, e), van verordening (EU) nr. 1307/2013;”;

9° in punt 13° wordt de zinsnede “artikel 2, b), van de Verordening (EG) nr. 1782/2003” vervangen door de zinsnede “artikel 4, lid 1, b), van de verordening (EU) nr. 1308/2013”;

10° in punt 14° wordt de zinsnede “titel II, hoofdstuk 4 van de Verordening (EG) nr. 1782/2003” vervangen door de zinsnede “in titel V, hoofdstuk II, van verordening (EU) nr. 1306/2013”;

11° in punt 16° wordt de zinsnede “artikel 31, derde lid, van het koninklijk besluit van 8 augustus 1997 betreffende de identificatie, de registratie en de toepassingsmodaliteiten voor de epidemiologische bewaking van runderen” vervangen door de zinsnede “de registratie- en identificatieverplichting, vermeld in hoofdstuk VI, VII en VIII, van het koninklijk besluit van 23 maart 2011 tot vaststelling van een identificatie- en registratieregeling voor runderen,”.

Art. 65. In artikel 3 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 wordt het woord “Zeevisserij” vervangen door het woord “Visserij”;

2° in paragraaf 2 wordt de zinsnede “van het Meststoffendecreet, van de Verordening (EG) nr. 1782/2003, van artikel 36, punten a), ii), a), iii), a), iv) en b), i), van de Verordening (EG) nr. 1698/2005 en artikelen 13, 23 en 31 van de Verordening (EG) nr. 1257/1999” vervangen door de zinsnede “van het Mestdecreet van 22 december 2006, van verordening (EU) nr. 1307/2013 en van artikel 21, lid 1, a), artikel 28, 30 en 31 van de verordening (EU) nr. 1305/2013,”.

Art. 66. In artikel 4 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, eerste lid, wordt de zinsnede “Meststoffendecreet, of eenieder die steun wenst te verkrijgen ter uitvoering van Verordening (EG) nr. 1782/2003 of ter uitvoering van de oppervlaktegebonden maatregelen uit artikel 36, pun-

ten a), ii), a), iii), a), iv) en b), i), van de Verordening (EG) nr. 1698/2005 of oppervlaktegebonden maatregelen uit artikel 13, 23 en 31 van de Verordening (EG) nr. 1257/1999," vervangen door de zinsnede "Mestdecreet van 22 december 2006, of eenieder die steun wenst te verkrijgen ter uitvoering van verordening (EU) nr. 1307/2013 of ter uitvoering van de oppervlaktegebonden maatregelen vermeld in artikel 21, lid 1, a), artikel 28, 30 en 31 van de verordening (EU) nr. 1305/2013,";

2° in paragraaf 2 wordt de zinsnede "artikel 29 van Verordening (EG) nr. 1782/2003," vervangen door de zinsnede "artikel 60 van verordening (EU) nr. 1306/2013".

Art. 67. In artikel 5, §2, eerste lid, van hetzelfde decreet, worden de woorden "Het ALV" vervangen door de woorden "Het Departement Landbouw en Visserij van het Vlaams Ministerie van Landbouw en Visserij".

Art. 68. In artikel 6 van hetzelfde decreet, worden de woorden "Het ALV" vervangen door de woorden "Het Departement Landbouw en Visserij van het Vlaams Ministerie van Landbouw en Visserij".

Hoofdstuk 19. Mestdecreet

Art. 69. In artikel 41bis, §3, derde lid, 2°, van het Mestdecreet van 22 december 2006, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2008, worden de woorden "Agentschap voor Landbouw en Visserij" vervangen door de woorden "Departement Landbouw en Visserij van het Vlaams Ministerie van Landbouw en Visserij".

Hoofdstuk 20. Decreet houdende de organisatie van co-existentie van genetisch gemodificeerde gewassen met conventionele gewassen en biologische gewassen

Art. 70. In artikel 3 van het decreet van 3 april 2009 houdende de organisatie van co-existentie van genetisch gemodificeerde gewassen met conventionele gewassen en biologische gewassen wordt punt 8° vervangen door wat volgt:

"8° Fonds: het Vlaams Landbouwfonds, opgericht bij artikel 3, §1, van het decreet van 19 mei 2006 betreffende de oprichting en de werking van het Fonds voor Landbouw en Visserij;"

Art. 71. In artikel 9, §2, tweede lid, van hetzelfde decreet, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° punt 1° wordt vervangen door wat volgt:

"1° een vertegenwoordiger van het Departement Landbouw en Visserij van het Vlaams Ministerie van Landbouw en Visserij, die optreedt als voorzitter;"

2° punt 3° wordt vervangen door wat volgt:

"3° twee vertegenwoordigers, aangeduid door het Departement Landbouw en Visserij van het Vlaams Ministerie van Landbouw en Visserij, waarvan ten minste één vertegenwoordiger met kennis of expertise in het beleid voor en het toezicht op de biologische landbouw en biologische productie;"

Hoofdstuk 21. Energiedecreet

Art. 72. In artikel 11.1.8, §1, tweede lid, van het Energiedecreet van 8 mei 2009, ingevoegd door het decreet van 14 maart 2014, worden de woorden "stedenbouw-

kundige vergunning” vervangen door de woorden “stedenbouwkundige vergunning of omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen”.

Art. 73. In artikel 11.1.11, tweede lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd door het decreet van 14 maart 2014, worden de woorden “stedenbouwkundige vergunning” telkens vervangen door de woorden “stedenbouwkundige vergunning of omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen”.

Hoofdstuk 22. Decreet betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen

Art. 74. In artikel 14 van het decreet van 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in het eerste lid worden de woorden “de invoer en uitvoer” vervangen door de woorden “de invoer, uitvoer en doorvoer”;
- 2° in het tweede lid worden de woorden “met betrekking tot de invoer en uitvoer” vervangen door de woorden “met betrekking tot de invoer, uitvoer en doorvoer”;
- 3° in het tweede lid, 1°, worden de woorden “elke invoer of uitvoer” vervangen door de woorden “elke invoer, uitvoer of doorvoer”;
- 4° in het tweede lid, 2°, worden de woorden “bij invoer of uitvoer” vervangen door de woorden “bij invoer, uitvoer of doorvoer”;
- 5° in het vierde lid wordt tussen de woorden “de OVAM” en de woorden “binnenkomende overbrengingen” de woorden “in het geval van invoer” ingevoegd.

Hoofdstuk 23. Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

Art. 75. In artikel 2.2.7, §4, eerste lid, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, gewijzigd bij decreten van 18 november 2011 en 4 april 2014, worden de woorden “termijn van het openbaar onderzoek aan de Vlaamse Regering bezorgd per beveiligde zending” vervangen door de woorden “termijn van het openbaar onderzoek schriftelijk of digitaal aan de Vlaamse Regering bezorgd”.

Art. 76. In artikel 2.2.10, §4, eerste lid, van dezelfde codex, gewijzigd bij decreet van 4 april 2014, worden de woorden “termijn van het openbaar onderzoek aan de provinciale commissie voor ruimtelijke ordening bezorgd per beveiligde zending” vervangen door de woorden “termijn van het openbaar onderzoek schriftelijk of digitaal aan de provinciale commissie voor ruimtelijke ordening bezorgd”.

Art. 77. In artikel 2.2.14, §4, eerste lid, van dezelfde codex, gewijzigd bij decreet van 4 april 2014, worden de woorden “van het openbaar onderzoek aan de gemeentelijke commissie voor ruimtelijke ordening bezorgd per beveiligde zending” vervangen door de woorden “van de termijn van het openbaar onderzoek schriftelijk of digitaal aan de gemeentelijke commissie voor ruimtelijke ordening bezorgd”.

Art. 78. In artikel 2.6.14, §1, eerste lid, 2°, a), van dezelfde codex, worden de woorden “stedenbouwkundige vergunning voor handelingen” vervangen door de woorden “omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen”.

Art. 79. Aan artikel 4.1.1, 18°, d), van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, gewijzigd bij decreet van 4 april 2014, wordt een punt 3) toegevoegd, dat luidt als volgt:

"3) hetzij de zorgverlener indien de personen, vermeld in punt 1 of 2, gehuisvest blijven in de hoofdwooneenheid."

Art. 80. In artikel 4.3.5, §3, eerste lid, van dezelfde codex, gewijzigd bij decreet van 16 juli 2010, wordt het woord "bouwheer" vervangen door het woord "opdrachtgever".

Art. 81. In artikel 4.4.16, tweede lid, 1°, van dezelfde codex wordt het woord "bouwheer" vervangen door het woord "opdrachtgever".

Art. 82. In artikel 4.4.17, §1, tweede lid, 1°, van dezelfde codex wordt het woord "bouwheer" vervangen door het woord "opdrachtgever".

Art. 83. In artikel 4.4.18, §1, tweede lid, 1°, van dezelfde codex wordt het woord "bouwheer" vervangen door het woord "opdrachtgever".

Art. 84. In artikel 4.4.19, §1, tweede lid, 1°, van dezelfde codex, gewijzigd bij decreet van 16 juli 2010, wordt het woord "bouwheer" vervangen door het woord "opdrachtgever".

Art. 85. In artikel 4.4.25, §4, eerste lid, van dezelfde codex, gewijzigd bij het decreet van 18 november 2011, worden de woorden "bezwaren en technische opmerkingen per beveiligde zending" vervangen door de woorden "schriftelijke of digitale bezwaren en technische opmerkingen".

Art. 86. In artikel 4.6.4, §1, tweede lid, 2°, van dezelfde codex, wordt het woord "verkoop" vervangen door de zinsnede "verkoop, de verhuring voor meer dan negen jaar, of de vestiging van erfpacht of opstalrecht".

Art. 87. In artikel 4.6.6, §5, van dezelfde Codex, wordt het woord "gewestelijke" opgeheven.

Art. 88. Aan artikel 4.7.1, §2, eerste lid, van dezelfde codex, gewijzigd bij decreet van 4 april 2014, wordt een punt 3° toegevoegd, dat luidt als volgt:

"3° aanvragen tot herziening of opheffing van een verkavelingsvergunning, vermeld in artikel 4.6.6."

Art. 89. In artikel 5.1.2, §1, tweede lid, van dezelfde codex, gewijzigd bij het decreet van 25 april 2014, worden punt 9° en 10° vervangen door wat volgt:

"9° de vermelding van elke aanmaning, elk proces-verbaal en verslag van vaststelling dat opgemaakt wordt met betrekking tot misdrijven en inbreuken inzake ruimtelijke ordening alsook iedere navolgend proces-verbaal waarin het vrijwillig herstel of de regularisatie wordt vastgesteld, het verdere gevolg dat aan de processen-verbaal en verslagen van vaststelling gegeven wordt, iedere gerechtelijke uitspraak en ieder bestuurlijk besluit alsook iedere minnelijke schikking ter zake en de uitvoering van de herstelmaatregelen alsook elk herstelattest;

10° de vermelding van elk rechtsmiddel dat tegen de gerechtelijke uitspraken en bestuurlijke besluiten, vermeld in punt 9°, aangewend wordt, de daaropvolgende uitspraken en besluiten en het gevolg dat eraan gegeven wordt;"

Art. 90. In artikel 5.6.6, §1, tweede lid, van dezelfde codex, ingevoegd bij het decreet van 23 december 2011, wordt het woord "bouwheer" vervangen door het woord "opdrachtgever".

Hoofdstuk 24. Decreet betreffende de landinrichting

Art. 91. In artikel 2.2.2 van het decreet van 28 maart 2014 betreffende de landinrichting wordt in paragraaf 1, vierde lid, de volgende zin toegevoegd: "de voorzitter vermeld in het eerste lid, 1°, is een personeelslid of, mits bijzondere motivering, een gewezen personeelslid bij de Vlaamse administratie.";

Hoofdstuk 25. Decreet betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning

Art. 92. In artikel 83 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning wordt in het eerste lid van paragraaf 1 van het toegevoegde artikel 6.4.4 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening de zinsnede ", of daarvan het gevolg is" opgeheven.

Art. 93. In artikel 145 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het eerste lid wordt vervangen door wat volgt:

"Dit decreet treedt in werking op een door de Vlaamse Regering vast te stellen datum. Deze datum valt minstens een jaar na de datum van goedkeuring van het besluit van de Vlaamse Regering waarmee de datum van inwerkingtreding van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning wordt vastgelegd.";

2° in het tweede lid wordt tussen de zinsnede "artikel 17, 18, 19, 113" en het woord "en" de zinsnede ", 117" ingevoegd.

Hoofdstuk 26. Decreet betreffende complexe projecten

Art. 94. In artikel 35, tweede lid, van het decreet van 25 april 2014 betreffende complexe projecten worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° punt 1° tot en met 3° worden opgeheven;

2° er wordt een punt 7° toegevoegd, dat luidt als volgt:

"7° als archeologische site, als monument, als cultuurhistorisch landschap of als beschermd stads- of dorpsgezicht met toepassing van de wet van 7 augustus 1931 op het behoud van monumenten en landschappen, het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten, het decreet van 30 juni 1993 houdende bescherming van het archeologisch patrimonium, het decreet van 16 april 1996 betreffende de landschapszorg en het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013.".

Art. 95. In artikel 40, eerste lid, van hetzelfde decreet wordt punt 4° vervangen door wat volgt:

"4° de vergunningen, de machtigingen en toelatingen, vermeld in de wet van 7 augustus 1931 op het behoud van monumenten en landschappen, het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten, het decreet van 30 juni 1993 houdende bescherming van het archeologisch patrimonium, het decreet van 16 april 1996 betreffende de landschapszorg en het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013;".

Art. 96. In artikel 41, eerste lid, van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° punt 1° tot en met punt 5° worden opgeheven;

2° er wordt een punt 10° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“10° de beslissing tot de gehele of gedeeltelijke wijziging of opheffing van erkennings-, rangschikkings- en beschermingsbesluiten genomen bij toepassing van de wet van 7 augustus 1931 op het behoud van monumenten en landschappen, het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten, het decreet van 30 juni 1993 houdende bescherming van het archeologisch patrimonium, het decreet van 16 april 1996 betreffende de landschapszorg en het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013.”.

Art. 97. In hoofdstuk 8 van hetzelfde decreet worden de afdelingen 1 tot en met 3, die bestaan uit artikel 47 tot en met 53, opgeheven.

Hoofdstuk 27. Decreet betreffende de omgevingsvergunning

Art. 98. In artikel 9 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, eerste lid, worden de woorden “eigen personeel, op personeel van een intergemeentelijk samenwerkingsverband of op personeel van een intercommunale” vervangen door de woorden “eigen personeel of op personeel van een intergemeentelijk samenwerkingsverband”;

2° in paragraaf 3 worden de woorden “de gemeente, het intergemeentelijk samenwerkingsverband of de intercommunale” vervangen door de woorden “de gemeente of het intergemeentelijk samenwerkingsverband” en wordt tussen de woorden “de gemeentesecretaris” en de woorden “de taken van de” de woorden “voor een periode van maximum 12 maanden” ingevoegd.

Art. 99. In artikel 15 van hetzelfde decreet, waarvan de bestaande tekst de vorm aanneemt van een paragraaf 1, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste, derde en vierde lid wordt de zinsnede “en veranderingen aan” opgeheven;

2° een paragraaf 2 tot en met 6 worden toegevoegd, die luiden als volgt:

“§2. Van een vergunningsaanvraag voor de verandering van een project wordt kennisgenomen en er wordt een beslissing over genomen door de overheid die overeenkomstig paragraaf 1 bevoegd is voor het project na verandering.

In afwijking van het eerste lid wordt van de vergunningsaanvraag die uitsluitend het slopen van een project of het herstel van de terreinen in hun oorspronkelijke staat en de daarvoor noodzakelijke exploitatie van een ingedeelde inrichting of activiteit als voorwerp heeft, kennisgenomen en er wordt een beslissing over genomen door de overheid die overeenkomstig paragraaf 1 en 3, eerste lid, bevoegd is voor het project.

§3. Voor zover daardoor geen afbreuk wordt gedaan aan artikel 5.1.1, 8°, van het DABM wordt voor de toepassing van de paragrafen 1 en 2, eerste lid, als een opzichzelfstaand project beschouwd het deel van het project dat na de beoogde verandering betrekking zal hebben op een van de volgende gevallen:

1° een ingedeelde inrichting of activiteit waarvan de exploitatie geen samenhangend technisch geheel vormt met deze van een andere ingedeelde inrichting of activiteit van het project;

- 2° een deel van het project dat bouwtechnisch of en functioneel kan worden afgesplitst.

Onverminderd paragraaf 4 is de overheid die de vergunning voor het op zich zelf staande project verleent vanaf dat ogenblik de bevoegde overheid, vermeld in paragraaf 1.

Als het project na verandering betrekking heeft op een bedrijfswoning wordt deze niet als een opzichzelfstaand project beschouwd.

§4. De verandering van meerdere op zichzelf staande projecten, vermeld in paragraaf 3 en artikel 79, vierde lid, kan als een gezamenlijk project worden aangevraagd.

Van de vergunningsaanvraag, vermeld in het eerste lid, wordt kennisgenomen en er wordt een beslissing over genomen door de overheid die overeenkomstig paragraaf 1 bevoegd is voor de totaliteit van het project.

§5. Voor de kennisneming van en de beslissing over een vergunningsaanvraag voor een project of voor de verandering van een project, waarvoor overeenkomstig de paragrafen 1, 2 of 4 het college van burgemeester en schepenen bevoegd is, is evenwel de deputatie bevoegd als het project of het project na verandering gelegen is op het grondgebied van twee of meer gemeenten.

§6. Voor de kennisneming van en de beslissing over een vergunningsaanvraag voor een project of voor de verandering van een project, waarvoor overeenkomstig paragrafen 1, 2, 4 of 5 het college van burgemeester en schepenen dan wel de deputatie bevoegd is, is evenwel de Vlaamse Regering bevoegd als het project of het project na verandering gelegen is op het grondgebied van twee of meer provincies.”.

Art. 100. In artikel 21 van hetzelfde decreet wordt het derde lid vervangen door de volgende leden:

“Als het resultaat van het onderzoek, vermeld in artikel 20, niet binnen de termijn, vermeld in het eerste lid, aan de indiener van de vergunningsaanvraag is verzonden, doet de bevoegde vergunningverlenende overheid binnen een termijn van negentig dagen vanaf de dag na de datum waarop de vergunningsaanvraag is ingediend hetzij na de ontvangst van de ontbrekende gegevens of documenten uitdrukkelijk uitspraak of er een milieueffectrapport moet worden opgesteld. Als zij beslist dat er een milieueffectrapport moet worden opgesteld verklaart zij de vergunningsaanvraag onvolledig en zonder voorwerp en wordt de procedure stopgezet.

Tegen de beslissing dat er een milieueffectrapport moet worden opgesteld, de vergunningsaanvraag onvolledig en zonder voorwerp is en tegen de stopzetting van de procedure kan geen administratief beroep als vermeld in hoofdstuk 3 worden ingesteld.”.

Art. 101. In artikel 23 van hetzelfde decreet wordt het derde lid vervangen door wat volgt:

“Als de vergunningsaanvraag een milieueffectrapport of omgevingsveiligheidsrapport over een project omvat, behandelt het openbaar onderzoek ook de inhoud van dat rapport, tenzij dit rapport al goedgekeurd en nog actueel is.”.

Art. 102. In artikel 28 van hetzelfde decreet wordt het eerste lid vervangen door wat volgt:

"Tenzij het milieueffectrapport of het omgevingsveiligheidsrapport al goedgekeurd en nog actueel is, maakt de afdeling bevoegd voor milieueffectrapportage en veiligheidsrapportage haar beslissing over de goedkeuring of afkeuring van dit rapport bekend met toepassing van artikel 4.3.8, §3, en artikel 4.5.7, §3, van het DABM."

Art. 103. In artikel 33, derde lid, van hetzelfde decreet, wordt de eerste zin vervangen door de zin "Als een omgevingsvergunning betrekking heeft op de verandering van de exploitatie van een ingedeelde inrichting of activiteit van een project, geeft de beslissing de geactualiseerde vergunningssituatie op het vlak van de exploitatie van de ingedeelde inrichtingen of activiteiten weer."

Art. 104. In artikel 40, derde lid, van hetzelfde decreet, wordt het derde lid vervangen door de volgende leden:

"Als het resultaat van het onderzoek, vermeld in artikel 39, niet binnen de termijn, vermeld in het eerste lid, aan de indiener van de vergunningsaanvraag is verzonden, doet de bevoegde vergunningverlenende overheid binnen een termijn van negentig dagen vanaf de dag na de datum waarop de vergunningsaanvraag is ingediend hetzij na de ontvangst van de ontbrekende gegevens of documenten uitdrukkelijk uitspraak of er een milieueffectrapport moet worden opgesteld. Als zij beslist dat er een milieueffectrapport moet worden opgesteld verklaart zij de vergunningsaanvraag onvolledig en zonder voorwerp en wordt de procedure stopgezet.

Tegen de beslissing dat er een milieueffectrapport moet worden opgesteld, de vergunningsaanvraag onvolledig en zonder voorwerp is en tegen de stopzetting van de procedure kan geen administratief beroep als vermeld in hoofdstuk 3 worden ingesteld."

Art. 105. In artikel 47, derde lid, van hetzelfde decreet, wordt de eerste zin vervangen door de zin "Als een omgevingsvergunning betrekking heeft op de verandering van de exploitatie van een ingedeelde inrichting of activiteit van een project, geeft de beslissing de geactualiseerde vergunningssituatie op het vlak van de exploitatie van de ingedeelde inrichtingen of activiteiten weer."

Art. 106. In artikel 66 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 2 wordt vervangen door wat volgt:

"§2. Met behoud van de toepassing van paragraaf 2/1 wordt de beslissingstermijn van rechtswege eenmalig met zestig dagen verlengd in de volgende gevallen:

- 1° als met toepassing van artikel 64, derde lid, een openbaar onderzoek georganiseerd wordt;
- 2° als toepassing wordt gemaakt van de administratieve lus, vermeld in artikel 13;
- 3° als de vergunningsaanvraag wegenwerken omvat waarover de gemeenteraad beslissingsbevoegdheid heeft en de gemeenteraad in de loop van de beroepsprocedure samengeroepen wordt met toepassing van artikel 65.
De mededeling van de termijnverlenging wordt aan de aanvrager en de beroepsindiener verzonden vóór de einddatum van de beslissingstermijn."

2° een paragraaf 2/1 wordt ingevoegd, die luidt als volgt:

"§2/1. Met behoud van de toepassing van paragraaf 2 wordt de beslissingstermijn op gemotiveerd verzoek van de vergunningsaanvrager eenmalig met zestig dagen verlengd.

De mededeling van de termijnverlenging wordt aan de aanvrager en de beroepsindieners verzonden vóór de einddatum van de beslissingstermijn.”.

Art. 107. In artikel 79 van hetzelfde decreet worden het eerste en tweede lid vervangen door wat volgt:

“Een omgevingsvergunning die geen betrekking heeft op een vergunningsplichtige exploitatie van een ingedeelde inrichting of activiteit kan zonder plichtplegingen worden overgedragen.

Als de omgevingsvergunning betrekking heeft op een vergunningsplichtige exploitatie van een ingedeelde inrichting of activiteit moet de overdracht vooraf worden gemeld aan de overheid die bevoegd is voor het project overeenkomstig artikel 15. De Vlaamse Regering bepaalt de inhoud van het formulier voor overdracht, de termijn waarbinnen en de wijze waarop de overdracht moet worden gemeld.

Het vergunningsbesluit wordt als gevolg van de melding, vermeld in het tweede lid, door de bevoegde overheid aangepast of opgesplitst in verschillende vergunningsbesluiten overeenkomstig de regels die de Vlaamse Regering bepaalt.

Voor zover dit geen afbreuk doet aan artikel 5.1.1, 8°, van het DABM wordt het als gevolg van de overdracht afgesplitste deel van het project voor de toepassing van artikel 15 als een opzichzelfstaand project aanzien.”.

Art. 108. Aan artikel 82, eerste lid, 2°, van hetzelfde decreet, wordt een punt f) toegevoegd, dat luidt als volgt:

“f) de leidend ambtenaar van de afdeling Milieu, bevoegd voor de omgevingsvergunning.”.

Art. 109. In artikel 83, §1, derde lid, van hetzelfde decreet worden tussen de woorden “is verleend” en de woorden “en vervolgens” de woorden “ of in het geval van omzetting van een milieuvergunning naar een vergunning van onbepaalde duur op de dag van de aktenaam, vermeld in artikel 390, §2,” ingevoegd.

Art. 110. In artikel 90 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° paragraaf 1, eerste lid, wordt vervangen door wat volgt:

“§1. Tegen de uitdrukkelijke of stilzwijgende beslissing over een verzoek of ambtshalve initiatief tot bijstelling van de omgevingsvergunning kan beroep worden ingesteld bij:

1° de deputatie als het college van burgemeester en schepenen in eerste administratieve aanleg de bevoegde overheid was;

2° de Vlaamse Regering als de deputatie in eerste administratieve aanleg de bevoegde overheid was.”;

2° in paragraaf 2, tweede lid, worden de woorden “artikel 66” vervangen door de woorden “artikel 66, §2, 2°”.

Art. 111. Aan artikel 93 van hetzelfde decreet worden een derde en een vierde lid toegevoegd, die luiden als volgt:

“De Vlaamse Regering neemt een beslissing over het ingestelde beroep binnen een termijn van honderdtwintig dagen die ingaat, ofwel vanaf de dag na de datum dat de vergunninghouder of de exploitant op de hoogte wordt gebracht dat zijn be-

roep ontvankelijk en volledig is, ofwel bij ontstentenis van een beslissing daarover, de dertigste dag na de datum waarop het beroep werd ingediend.

Als geen beslissing is genomen binnen de in het derde lid vastgestelde termijn wordt het beroep geacht te zijn ingewilligd en vervalt de bestreden beslissing.”.

Art. 112. Aan artikel 101 van hetzelfde decreet wordt het zinsdeel “behoudens indien de vergunde handelingen in strijd zijn met een vóór de definitieve uitspraak van de Raad van kracht geworden ruimtelijk uitvoeringsplan. In dat laatste geval blijft het eventuele recht op planschadevergoeding desalniettemin behouden.” toegevoegd.

Art. 113. In artikel 102, §1, tweede lid, 2°, van hetzelfde decreet, wordt het woord “verkoop” vervangen door de zinsnede “verkoop, de verhuring voor meer dan negen jaar, of de vestiging van erfpacht of opstalrecht”.

Art. 114. In artikel 103 van hetzelfde decreet wordt het zinsdeel “overeenkomstig artikel 105” vervangen door het zinsdeel “overeenkomstig hoofdstuk 9, behoudens als de verkaveling in strijd is met een vóór de datum van de definitieve uitspraak van de Raad van kracht geworden ruimtelijk uitvoeringsplan. In dat laatste geval blijft het eventuele recht op planschadevergoeding desalniettemin behouden.”.

Art. 115. In artikel 105, §3, van hetzelfde decreet worden de woorden “van zestig dagen” vervangen door de woorden “van vijfenveertig dagen”.

Art. 116. In artikel 107 van hetzelfde decreet, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het tweede lid wordt vervangen door wat volgt:

“Als bepaalde aspecten van een vergunningsplichtig project vermeld in de vergunningsaanvraag onderworpen zijn aan de meldingsplicht omvat de vergunningsaanvraag de melding. Als bepaalde aspecten van een meldingsplichtig project vermeld in de melding onderworpen zijn aan de vergunningsplicht is de melding onontvankelijk en moet een vergunningsaanvraag worden ingediend. In afwijking van het eerste lid is de overheid die overeenkomstig artikel 15 bevoegd is voor de kennisneming van en de beslissing over de vergunningsaanvraag eveneens bevoegd voor de aktename van alle meldingen als het project krachtens de decreten vermeld in artikel 5 zowel aan de meldings- als aan de vergunningsplicht is onderworpen.”;

2° tussen het tweede en het derde lid worden drie leden ingevoegd, die luiden als volgt:

“Voor zover daardoor geen afbreuk wordt gedaan aan artikel 5.1.1, 8°, van het DABM wordt voor de toepassing van het eerste en het tweede lid als een opzichzelfstaand project beschouwd het deel van het project dat na de beoogde verandering betrekking zal hebben op een van de volgende gevallen:

1° een ingedeelde inrichting of activiteit waarvan de exploitatie geen samenhangend technisch geheel vormt met deze van een andere ingedeelde inrichting of activiteit van het project;

2° een deel van het project dat bouwtechnisch of en functioneel kan worden afgesplitst.

Onverminderd artikel 15, §4, dat van overeenkomstige toepassing is, is de overheid die voor het op zich zelf staande project de aktename doet vanaf dat ogenblik de bevoegde overheid, vermeld in het eerste en tweede lid.

Als het project na de gemelde verandering betrekking heeft op een bedrijfs-woning wordt deze niet als een opzichzelfstaand project beschouwd.

Artikel 15, §§5 en 6, is van overeenkomstige toepassing op de melding.”;

3° aan het bestaande derde lid, dat het zesde lid wordt, wordt na de zin “Onverminderd artikel 5.2.1 van het DABM geldt de omgevingsvergunning als aktenaam voor dat deel van het project dat meldingsplichtig is als tegelijkertijd uitspraak wordt gedaan over de vergunningsaanvraag en de melding.” de volgende zin toegevoegd: “In het geval de vergunning wordt geweigerd, wordt aan de melding geen verder gevolg gegeven.”.

Art. 117. Artikel 203 van hetzelfde decreet wordt opgeheven.

Art. 118. In artikel 204 van hetzelfde decreet, tot invoeging van een artikel 5.4.12 in het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 2, tweede lid, van artikel 5.4.12 worden de woorden “of artikel 42, eerste lid,” opgeheven;

2° aan artikel 5.4.12 wordt een paragraaf 3 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§3. De Vlaamse Regering stelt de termijnen vast waarbinnen de in paragraaf 1 en 2 vermelde adviezen moeten worden uitgebracht. Als geen advies wordt uitgebracht binnen de vastgestelde termijn wordt de adviesinstantie of de adviserende provinciale omgevingsvergunningscommissie geacht van oordeel te zijn dat er geen bijstelling van de milieuvoorwaarden moet plaatsvinden.”.

Art. 119. Artikel 220 van hetzelfde decreet wordt opgeheven.

Art. 120. Artikel 291, 1°, van hetzelfde decreet wordt opgeheven.

Art. 121. In artikel 339 van hetzelfde decreet worden punt 9° en 10° van artikel 5.1.2, §1, tweede lid, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening vervangen door wat volgt:

“9° de vermelding van elke aanmaning, elk proces-verbaal en verslag van vaststelling dat opgemaakt wordt met betrekking tot misdrijven en inbreuken inzake ruimtelijke ordening alsook iedere navolgend proces-verbaal waarin het vrijwillig herstel of de regularisatie wordt vastgesteld, het verdere gevolg dat aan de processen-verbaal en verslagen van vaststelling gegeven wordt, iedere gerechtelijke uitspraak en ieder bestuurlijk besluit alsook iedere minnelijke schikking ter zake en de uitvoering van de herstelmaatregelen alsook elk herstelattest;

10° de vermelding van elk rechtsmiddel dat tegen de gerechtelijke uitspraken en bestuurlijke besluiten, vermeld in punt 9°, aangewend wordt, de daaropvolgende uitspraken en besluiten en het gevolg dat eraan gegeven wordt;”.

Art. 122. Aan artikel 387 van hetzelfde decreet wordt een vierde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Artikel 18, tweede lid, en artikel 106 zijn niet van toepassing voor aspecten van exploitatie van ingedeelde inrichtingen en activiteiten waarvoor voor de datum van inwerkingtreding van het decreet een melding voor een derde klasse inrichting is gebeurd of een milieuvergunningsaanvraag werd ingediend waarvoor nog geen definitieve beslissing werd genomen of waarvoor een milieuvergunning werd of wordt verleend.”.

Art. 123. In artikel 388 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° aan paragraaf 1 worden een derde en een vierde lid toegevoegd, die luiden als volgt:

“De afwijkingen op de algemene en de sectorale milieuvoorwaarden, de kennisgevingen en de toelatingen inzake het ingeperkte gebruik van genetisch gemodificeerde of pathogene organismen die nog geldig waren of nog worden verleend op grond van de bepalingen van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning blijven geldig voor de vastgestelde duur of overeenkomstig de voorwaarden die erop van toepassing zijn.

In afwijking van het derde lid wordt een afwijking op de algemene en de sectorale milieuvoorwaarden overeenkomstig de voorwaarden die de Vlaamse Regering bepaalt, geacht voor onbepaalde duur geldig te zijn als met toepassing van artikel 390 voor de ingedeelde inrichting of activiteit waarop zij betrekking heeft de milieuvergunning van bepaalde duur wordt omgezet in een vergunning van onbepaalde duur.”;

2° paragraaf 3, eerste lid, wordt vervangen door wat volgt:

“De milieuvergunning en de melding in toepassing van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning die toelaat een ingedeelde inrichting te exploiteren, worden voor de toepassing van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning en titel V van het DABM beschouwd als de omgevingsvergunning respectievelijk de melding, waarvan akte is genomen.”;

3° aan paragraaf 3 wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Voor de toepassing van de bepalingen van titel V van het DABM wordt:

- 1° een afwijking als vermeld in paragraaf 1, derde lid, beschouwd als een afwijking vermeld in artikel 5.4.8 van dezelfde titel V;
- 2° een kennisgeving en een toelating als vermeld in paragraaf 1, derde lid, beschouwd als de kennisgeving en de toelating vermeld in artikel 5.5.2, §1, van dezelfde titel V.”;

4° een paragraaf 4 wordt toegevoegd, die luidt als volgt:

“§4. De bijzondere milieuvoorwaarden opgelegd in de milieuvergunning of in een besluit betreffende een in de derde klasse ingedeelde inrichting of activiteit blijven in de mate dat zij van toepassing waren of worden gebracht op de ingedeelde inrichting of activiteit van toepassing tot zij worden gewijzigd of opgeheven.

De krachtens artikel 20 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning door de Vlaamse Regering goedgekeurde algemene en sectorale milieuvoorwaarden blijven in de mate dat zij van toepassing waren of worden gebracht op de ingedeelde inrichting of activiteit van toepassing tot zij worden gewijzigd of opgeheven.

Artikel 5.4.5 en 5.4.6 van titel V van het DABM gelden uitsluitend voor milieuvoorwaarden die vanaf de datum van inwerkingtreding van titel V van het DABM door de Vlaamse Regering worden goedgekeurd respectievelijk door de bevoegde overheid worden opgelegd.

Artikel 5.4.7 van titel V van het DABM is niet van toepassing op algemene en sectorale milieuvoorwaarden die voor de datum van inwerkingtreding van titel V van het DABM door de Vlaamse Regering werden goedgekeurd.”.

Art. 124. In artikel 390 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, 2°, worden de woorden "een adviesinstantie, aangewezen krachtens artikel 24 of artikel 42," vervangen door de woorden "de leidend ambtenaar van een adviesinstantie, aangewezen krachtens artikel 24 of artikel 42,";

2° een paragraaf 1/1 wordt ingevoegd, die luidt als volgt:

"§1/1. Als met toepassing van artikel 4.3.3, §2, van het DABM bij het meldingsformulier een project-m.e.r.-screeningsnota is gevoegd, onderzoekt de bevoegde overheid, vermeld in artikel 15, de door haar gemachtigde ambtenaar of in voorkomend geval de gemeentelijke omgevingsambtenaar die nota en beslist of er over het project een milieueffectrapport moet worden opgesteld.

Het resultaat van het onderzoek, vermeld in het eerste lid, wordt bij beveiligde zending aan de aanvrager meegedeeld binnen een termijn van negentig dagen vanaf de dag na de datum waarop het meldingsformulier is ingediend hetzij na de ontvangst van de ontbrekende gegevens of documenten.

De beslissing dat er voor het project een milieueffectrapport moet worden opgesteld, heeft van rechtswege de stopzetting van de omzettingsprocedure tot gevolg.

Als de bevoegde overheid, vermeld in artikel 15, de door haar gemachtigde ambtenaar of in voorkomend geval de gemeentelijke omgevingsambtenaar, beslist dat er een milieueffectrapport over het project moet worden opgesteld, kan de aanvrager een gemotiveerd verzoek tot ontheffing van de rapportageverplichting indienen bij de afdeling, bevoegd voor milieueffectrapportage overeenkomstig de procedure, vermeld in artikel 4.3.3, §3 tot en met §9, van het DABM. De beslissing van de afdeling, bevoegd voor milieueffectrapportage, vermeld in artikel 4.3.3, §6, van hetzelfde decreet, is bindend voor de bevoegde overheid, vermeld in het eerste lid.";

3° in paragraaf 2, eerste lid, van hetzelfde decreet, worden de zinnen "De akte vermeldt de vergunningen voor de stedenbouwkundige handelingen en de exploitatie van de ingedeelde inrichtingen of activiteiten die het project omvat. In de akte wordt opgave gedaan van de geactualiseerde vergunningssituatie." vervangen door de zin "De akte geeft de geactualiseerde vergunningssituatie op het vlak van de exploitatie van de ingedeelde inrichtingen of activiteiten weer."

Art. 125. Aan artikel 393 van hetzelfde decreet wordt een vierde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Artikel 18, tweede lid, en artikel 106 zijn niet van toepassing voor aspecten van stedenbouwkundige handelingen waarvoor voor de datum van inwerkingtreding van het decreet de melding is gebeurd of een vergunningsaanvraag werd ingediend waarvoor nog geen definitieve beslissing werd genomen of waarvoor een stedenbouwkundige vergunning werd of wordt verleend."

Art. 126. In hoofdstuk 12 van hetzelfde decreet wordt een afdeling 4/1 ingevoegd, waarvan het opschrift luidt als volgt:

"Afdeling 4/1. Overgangsmaatregelen met betrekking tot gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaren".

Art. 127. In hoofdstuk 12 van hetzelfde decreet wordt in afdeling 4/1, ingevoegd bij artikel 126, een artikel 394/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 394/1. Personen die op de datum van goedkeuring van het besluit van de Vlaamse Regering waarmee de datum van inwerkingtreding wordt vastgelegd aangesteld zijn als gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar en die houder zijn van een diploma dat toegang geeft tot niveau A, B of C worden geacht als gemeentelijke omgevingsambtenaar te zijn aangewezen.

Het eerste lid is eveneens van toepassing als het personen betreft die zijn aangesteld in toepassing van artikel 15 en 18 van het besluit van de Vlaamse Regering van 19 mei 2000 tot vaststelling van de voorwaarden waaraan personen moeten voldoen om als ambtenaar van ruimtelijke ordening te kunnen worden aangesteld."

Hoofdstuk 28. Decreet tot wijziging van de regelgeving inzake natuur en bos

Art. 128. In artikel 104 van het decreet van 9 mei 2014 tot wijziging van de regelgeving inzake natuur en bos wordt de zinsnede "artikel 386, §1" vervangen door de zinsnede "artikel 388, §1".

Art. 129. Artikel 105 van het hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

"Art. 105. In hetzelfde decreet wordt een artikel 390/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 390/1. §1. De vergunningstermijn van een milieuvergunning verleend voor de exploitatie van een inrichting met een stikstofdepositie, die overeenkomstig artikel 388, §1, verstrijkt voor 31 december 2018, wordt verlengd tot uiterlijk 31 december 2018, mits voldaan wordt aan paragraaf 2, tenzij bij het ontbreken van een operationele programmatische aanpak stikstofdeposities deze laatste datum wordt vervangen door een latere datum die wordt vastgesteld door de Vlaamse Regering.

Onder inrichting met een stikstofdepositie, vermeld in het eerste lid, wordt verstaan een inrichting waarvan de stikstofdepositie volgens de depositiescan een risico inhoudt op een betekenisvolle aantasting van de natuurlijke kenmerken van een speciale beschermingszone, vermeld in artikel 2, 43°, van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu.

Deze depositiescan, zoals aanvaard door de Vlaamse Regering, geeft als onderdeel van de online-voortoets aan of er een risico is op een betekenisvolle aantasting van de natuurlijke kenmerken van de speciale beschermingszones, vermeld in artikel 2, 43°, van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, voor wat betreft de gevolgen van stikstofneerslag via de lucht onder vorm van verzuring en vermesting in de betrokken speciale beschermingszone. In dit artikel wordt verstaan onder de online-voortoets: een via het internet beschikbaar gesteld instrument dat op een gestandaardiseerde en geautomatiseerde wijze een berekening maakt van de milieudruk vanuit een voorgenomen vergunningsplichtige activiteit en deze milieudruk onder vorm van mathematische grootheden uitzet ten opzichte van de gevoeligheid van de habitats en soorten waarvoor instandhoudingsdoelstellingen voor de betreffende speciale beschermingszone zijn vastgesteld volgens artikel 36ter, §1, van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu. De online-voortoets levert een rapport af waarin de ingevoerde gegevens en de beoordeling van het hierboven vermelde risico vermeld worden. Dit gebeurt in termen van het al dan niet uitsluiten van een betekenisvolle aantasting van de natuurlijke kenmerken van de speciale beschermingszone, met name in de zone waar het voor de berekende milieudruk gevoelige habitat of leefgebied van een soort voorkomt,

of gecreëerd wordt of tot doel kan worden gesteld in het kader van de instandhoudingsdoelen overeenkomstig de daartoe in het kader van de instandhoudingsdoelstellingen toe te passen zoekzone. De toetsing gebeurt vanuit de locatie van de voorgenomen vergunningsplichtige activiteit.

§2. Voor de verlenging van de vergunning, vermeld in paragraaf 1, moet de vergunninghouder vóór het verstrijken van de vergunningstermijn een verzoek indienen bij de bevoegde vergunningverlenende overheid.

De bevoegde vergunningverlenende overheid neemt akte van het verzoek als aan de toepassingsvoorwaarden van paragraaf 1 en 2 is voldaan.

De aktename geldt als bevestiging dat de milieuvergunning is verlengd overeenkomstig paragraaf 1.

Tegen die akte kan geen administratief beroep worden ingediend als aan de toepassingsvoorwaarden vermeld in paragraaf 1 en 2 is voldaan.

Het ingediende verzoek, bevat het rapport van de uitgevoerde depositiescan op datum van het indienen van het verzoek, met daarin minstens vermeld, de ingevoerde gegevens en het eindresultaat van deze depositiescan. De invoer van de gegevens is in overeenstemming met de milieuvergunning vigerend op datum van het indienen van het verzoek.

§3. Deze bepalingen laten het verval van de vergunning, vermeld in artikel 99, §2 en §3, onverkort bestaan.”.

Hoofdstuk 29. Slotbepalingen

Art. 130. Artikel 7 treedt in werking op 1 januari 2015.

Art. 131. De ruilcomités die al werden opgericht en samengesteld overeenkomstig artikel 3 van de wet van 12 juli 1976 houdende bijzondere maatregelen inzake ruilverkaveling van landeigendommen uit kracht van de wet bij de uitvoering van grote infrastructuurwerken voor de inwerkingtreding van dit decreet, behouden hun samenstelling overeenkomstig de bepalingen die van toepassing waren voor de inwerkingtreding van dit decreet zolang hun samenstelling niet is aangepast aan de nieuwe bepalingen opgenomen in dit decreet.

Art. 132. Artikelen 9, 10 en 11 treden in werking op 1 januari 2016.

Art. 133. Artikel 15, 3°, heeft uitwerking met ingang van de datum van inwerkingtreding van het decreet van 3 juli 2015 houdende de wijziging van diverse bepalingen van het Jachtdecreet van 24 juli 1991.

Art. 134. Artikelen 21, 24 en 25 treden in werking op een door de Vlaamse Regering vast te stellen datum.

Art. 135. Artikel 38 treedt in werking na de datum van inwerkingtreding van artikel 79 van het decreet van 9 mei 2014 tot wijziging van de regelgeving inzake natuur en bos.

Art. 136. Voor het kalenderjaar 2015 kunnen de exploitanten van een openbaar waterdistributienetwerk de toegepaste tarieven in afwijking van artikel 12bis, §1, vierde lid, van het decreet van 24 mei 2002 betreffende water bestemd voor menselijke aanwending op de eerste dag van de maand die volgt op de publicatie van dit decreet aanpassen aan de evolutie van het indexcijfer der consumptieprijsen,

basis 1988, tussen de maand waarin de laatste toegestane tariefverhoging werd toegepast en november 2014.

Art. 137. Artikelen 75, 76 en 77 zijn van toepassing op ontwerpen van ruimtelijk uitvoeringsplan die voorlopig worden vastgesteld na de datum van inwerkingtreding van dit decreet.

Art. 138. Artikel 85 is van toepassing op aanvragen tot planologisch attest die worden ingediend na de datum van inwerkingtreding van dit decreet.

Art. 139. Artikelen 87 en 88 zijn van toepassing op aanvragen tot herziening of opheffing van verkavelingsvergunningen die worden opgestart na de datum van inwerkingtreding van dit decreet.

Art. 140. Artikel 89 treedt in werking op de datum van inwerkingtreding van artikel 339 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning.

Art. 141. Artikelen 72, 73, 98 tot en met 116 en 122 tot en met 127 treden in werking op de datum van inwerkingtreding van artikel 6 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning.

Art. 142. De wet van 9 juli 1984 betreffende de doorvoer van afvalstoffen wordt opgeheven.

Brussel, 12 juni 2015.

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting en Energie,

Annemie TURTELBOOM

De Vlaamse minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand,
Toerisme en Dierenwelzijn,

Ben WEYTS

De Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw,

Joke SCHAUVLIEGE